

Số 117 - Tháng 8 / 2011

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cổ Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm: Trần Văn Cảo
Chủ Bút: Trần Phong Vũ
Tổng Thư Ký: Thảo Linh
Thủ Quỹ: Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Cha Lý bị CSVN bắt lại Lm. Phan Văn Lợi... 6
Tương quan giữa đạo Công Giáo Lm. Cao Phương Kỳ... 7
Viết từ Canada Mặc Giao... 10
Từ chuyện “Quốc Doanh” trong GHCGVN Lê Thiên... 13
Những đóng góp trong cuộc Hội Ngộ Dân Chúa vừa qua 16
“Phải chấp nhận trả giá” Trần Hiếu... 19
Thần dân nghe chẳng? “Sơn Hà Ngụy Biến” Trần P. Vũ... 22
Bản lên tiếng của nhóm Lm. Nguyễn Kim Điền 27
Lời ai điếu cho một nền báo chí nô bộc Lê Phú Khải... 28
Cảnh tuyệt vọng của CGVN Đaminh Nguyễn Lăng Chính... 31
Chúng tôi đi gặp bộ ngoại giao Nguyễn Huệ Chi... 37
Những người yêu nước Đaminh Nguyễn L. Chính... 46

Tôn Giáo:

Vì sao Giáo Hội chia rẽ? Mai Anh... 62
Mầu nhiệm Thiên Chúa: Ánh sáng & Bóng tối Hoàng Sơn... 64
Tin mừng giữa dòng đời Trần Việt Cường... 83
Sống đạo giữa đời Lê Thiên & Lê Tinh Thông... 73
Người Công Giáo VN tại hải ngoại Nguyễn Đ. Tuyên... 91

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Hà Nội có biểu tình phản đối TQ lần thứ tám RFI... 25
RFA phỏng vấn Lm. Giám Tỉnh DCCTVN Mặc Lâm... 33
Thời sự tháng qua Tổng hợp... 40
Thơ Gió Chướng Cuồng Phong... 43
Đạp lên mặt (*thơ*) Trần Mạnh Hảo... 43
Chuyện dài kinh tế tài chánh thời Cộng Sản Trần N.Thao... 48
S.T.T.D Tưởng Năng Tiến Tưởng Năng Tiến... 50
Tránh né đến bao giờ? XLBNS Tự Do Ngôn Luận... 54
Tôn giáo & xã hội dân sự (II) Đoàn Thanh Liêm... 56
Thế tương tác đấu tranh chống Tàu Lý Đại Nguyên... 59
Về một bức hình (*thơ*) Mẹ Năm... 67
Vá cờ (*thơ*) Ngô Minh Hằng... 67
Không được nói: “God Bless You” Nguyễn Thị Thêu... 72
Câu chuyện từ nước Đức Phạm Hồng Lam... 88
Chiếc hộp diêm kỳ lạ Lê Đình Thông... 93
Gia Chánh: Bành bao chỉ Cô Thêu... 94
Đơn xin trợ giúp các nữ tu 95

Hình Bìa: Công Lý Bị Bịt Miệng - Yêu Nước Bị Đạp Lên Mặt

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: **45MK**
Đọc giả ân nhân: **50MK** trở lên
- Canada: **50MK**
- Âu Châu: **70MK**
- Á và Úc Châu: **80MK**

■ Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)582-1605

Stockton, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huân
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khái
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Trên Diễn Đàn Giáo Dân số 116 phát hành tháng 7-2011, chúng tôi đã đăng tải hầu hết các bài thuyết trình chính của các thức giả đến từ các tiểu bang ngoài California, Âu Châu và Canada nhân cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải ngoại đầu tháng 6 vừa qua. Riêng bài chia sẻ của cha Linh Hương Giuse Cao Phương Kỳ, vì cần thì giờ ghi chép từ CD thâu lại lời ngài, nên chúng tôi dành đăng trên ĐGD số này cùng với những bài tham luận của những anh chị em đến từ Úc châu, Âu châu, Canada, California v.v...

Dưới tiêu đề “*Tương quan giữa Đạo Công Giáo & Dân Tộc Việt Nam*”, cha giáo Giuse, người mục tử già khả kính hiện là Linh hướng của nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân đã trình bày cặn kẽ bốn phận và trách nhiệm thiêng liêng của người tín hữu công dân Công Giáo đối với sự thịnh suy, tồn vong của Quốc Gia, Dân Tộc. Theo cha, đây không chỉ là trách nhiệm bình thường, mà hơn thế, là một trong những đòi buộc của Tin Mừng. Bởi lẽ, như lời Đức Thánh Cha Biển Đức XVI đã từng minh xác với các Giám Mục Việt Nam: để được coi là “người Công Giáo tốt” thế tất cũng phải là “người Công Dân tốt”. Nói cách khác, một người Công Giáo trọn lành không phải chỉ biết giữ đạo, tuân theo những lề luật trong đạo, mà còn phải chăm lo những trách vụ liên quan tới đời sống thường nhật, từ phạm vi gia đình, cộng đồng, tới xã hội, trong đó bốn phận đối với *Quê Hương, Dân Tộc* phải được coi là bốn phận hàng đầu.

Từ nhận định nền tảng ấy, trước hơn 300 cử tọa tham dự cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải Ngoại do nguyệt san ĐGD được ủy nhiệm tổ chức trong ba ngày cuối tuần đầu tháng 6 vừa qua tại TTCGVN Giáo phận Orange, cha Giuse Cao Phương Kỳ đã làm sáng tỏ những “*Khẩu hiệu tuyên truyền*”, mang ý nghĩa mập mờ như: “*Tốt Đời, Đẹp Đạo*”, “*Công Giáo và Dân Tộc*”.

Cha nêu lên câu hỏi: “Giả thử nhà cầm quyền độc tài tham nhũng hiện nay dành riêng cho các chức sắc Đạo Công giáo mọi quyền hành, mọi tiện nghi: tự do xuất ngoại, xây cất, tổ chức các lễ hội hoành tráng, trong khi công an vẫn tiếp tục đàn áp, bỏ tù những công dân đòi quyền tự do ngôn luận, dân oan đòi bồi thường nhà đất bị chiếm hữu, nhưng giới Công Giáo vẫn cứ im lặng thụ hưởng những đặc ân, đặc quyền không lên tiếng bênh vực Công Lý, đòi hỏi Nhân quyền cho toàn dân, thì thử hỏi: theo Giáo lý và học thuyết xã hội của Hội Thánh, người Công Giáo có còn là tín đồ của Đạo Bác Ái, thương Người, và có xứng đáng là một công dân tốt, cảm thông chia sẻ với mọi nỗi thăng trầm, đau khổ của Dân tộc Việt nam chăng?”.

Độc giả cũng có thể tìm thấy những ý tưởng tương tự của cha Linh hướng Cao Phương Kỳ qua bài viết của cộng tác viên Lê Thiên và phần đầu mục *Viết từ Canada* của nhà báo Mặc Giao.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-800-261-3822

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Vấn đề Biển Đông kéo theo những cuộc biểu tình liên tiếp của đồng bào trong nước chống lại những hành vi xâm lược của Bắc Kinh và phản ứng sôi nổi trong công luận quốc nội và hải ngoại cũng được tiếp tục bàn tới trên Diễn Đàn Giáo Dân số này. Mời quý độc giả theo dõi bài phỏng vấn của Thụy Vi đài phát thanh quốc tế Pháp (RFI) với LS Trần Đình Triển để thấy rõ đảng và nhà nước CSVN đã “ngồi xổm” trên luật pháp của họ như thế nào khi cho công an, cảnh sát ngăn chặn, khủng bố, đánh đập đồng bào tham gia các cuộc biểu tình chống Trung Quốc xâm lăng lãnh hải của ta. Ngoài ra, trên ĐĐGD số này, chúng tôi cũng chọn đăng bản trường trình của Giáo sư Nguyễn Huệ Chi liên quan tới hành vi và thái độ lơnh lạo, bất tín của Bộ Ngoại Giao CS trong cung cách hành xử với 18 nhân sĩ, trí thức trong nước từng gửi văn thư đòi cơ quan này trả lời về những bí ẩn chung quanh cuộc gặp gỡ giữa thứ trưởng ngoại giao Hồ Xuân Sơn với Đới Bình Quốc ở Bắc Kinh hôm 25-6 vừa qua.

Bài viết với tựa đề “Ai điều cho nên báo chí nô bộc” của nhà báo Lê Phú Khải, người đã can đảm viết Lời Tựa cho cuốn “Hồi Ký Của Một Thằng Hèn” của nhạc sĩ Tô Hải do tử sách Tiếng Quê Hương ấn hành vài năm trước, một lần nữa phơi bày cho người đọc thấy khuôn mặt thực nhe nhóp của đại đa số những người mang danh “ký giả” ở trong nước hiện nay.

Trước giờ ĐĐGD gửi đi layout, lúc 7 giờ sáng hôm Thứ Hai 25-7-11, giờ miền Tây Hoa Kỳ, chúng tôi nhận được tin dữ: tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lý đã bị đảng và nhà nước CSVN bắt giam trở lại vào lúc cha đang dưỡng bệnh tại tòa Giám Mục Huế. Xin quý độc giả hãy hiệp thông với thân nhân cha Lý và đồng bào trong và ngoài nước cầu nguyện cho ngài.

Diễn Đàn Giáo Dân ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Hoàng Chính Đan
0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Nguyễn Trí, San Jose, CA

Thưa quý Tòa soạn,

Tôi đã nhận được báo hôm 22-7 rồi. Báo ngày càng phong phú bài vở và rất vui mừng được đọc những bài vở về ngày Đại Hội vừa qua.

Nhất là năm nay có sự góp mặt của những “khách” đến từ quốc nội nữa! Xin Chúa ban cho tiếng nói Diễn Đàn Giáo Dân ngày càng phát triển không ngừng...

Cám ơn những chia sẻ của ông. Để cho lời nguyện của ông được thể hiện xin ông ngoài lời cầu nguyện, tích cực quảng bá và tham gia chiến dịch “**Mỗi Độc Giả Giới Thiệu Thêm Độc Giả Mới**”. Tòa Soạn cũng xin cáo lỗi cùng quý Độc Giả về việc báo DDGD đã đến tay quý vị chậm trễ hơn thường lệ.

Ông Nguyễn Bá Ngọc, TN:

“...Có lẽ vì đổi địa chỉ nên số báo tháng sáu và bảy bị thất lạc, không nhận được ...

Kính chúc tất cả Quý vị nhân viên Tòa Soạn cùng quý Tác Giả cộng tác được dồi dào sức khỏe, vạn sự may mắn, an lành để Nguyệt San mỗi ngày một phát triển và tiếng nói trên Diễn Đàn Giáo Dân được mạnh mẽ hơn...”

Hy vọng ông đã nhận được các số báo còn thiếu. Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc của ông. Xin ông cùng quý Độc giả thêm lời cầu nguyện để Thánh Linh luôn nâng đỡ, đồng hành và hướng dẫn công việc Truyền Thông đầy khó khăn này.

Ông Lý Cựu Quân, OK:

“Trả lời phỏng vấn của phái viên

Diễn Đàn Giáo Dân vụ Trung Cộng lần lượt đe dọa VN trong tranh chấp Biển Đông và việc quân đội CSVN tập trận bắn đạn thật, Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp nhận xét rằng nhà cầm quyền CSVN chưa làm đúng mức để bảo vệ biên cương và Ngài nói :” Viên đạn cần bắn lúc này là sự Đoàn Kết Dân Tộc”. Người ta cảm thấy vui và cảm phục thái độ minh bạch bày tỏ lòng yêu nước của Ngài, thì người ta lại thất vọng và đau lòng khi nghe các Giáo Dân Còn Dầu cho biết vị Giám Mục Đà Nẵng một mực thúc dục họ mau giao đất đai mà cha ông họ khai phá và cư ngụ trên 100 năm nay cho nhà cầm quyền đúng thời hạn ấn định để nhà cầm quyền bán lại cho tư bản xây khu du lịch sinh thái . . .”

Cám ơn ông đã để thì giờ viết hai trang thư, mà khuôn khổ của Hộp Thư Tòa Soạn chỉ cho phép trích một đoạn, chia sẻ tâm tư u uẩn của mình về về Giáo Hội và Quê Hương. Đó cũng là những chia sẻ của nhiều Tham Dự Viên trong cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải Ngoại do DDGD tổ chức trong ba ngày cuối tuần đầu tháng sáu vừa qua. Ông tìm đọc thêm những chia sẻ tương tự trong số báo này. Dầu sao chúng ta vẫn tin tưởng, lạc quan, trông cậy và phó thác nơi sự Quan Phòng của Thiên Chúa.

Ông Nguyễn Văn Xinh, CA:

“Tôi đọc được trên Internet nhiều phản hồi liên quan đến việc Đức GM Cần Thơ, mà họ viết là GM quốc doanh vì đã cho dậy chương trình bảo vệ Đảng trong Đại Chung Viện Cần Thơ v.v..., được mời chủ sự Đại Hội Thánh Mẫu La Vang tại Seattle, WA và Đại Hội Thánh Mẫu tại Missouri. Quý vị là cơ quan truyền thông Công Giáo xin tìm hiểu vấn đề và làm sang tỏ dư luận...”

Cám ơn ông đã góp ý với Tòa Soạn. Đại Hội Thánh Mẫu tại Carthage, Missouri do Dòng Dòng Công Hải

Ngoại tổ chức hàng năm vào đầu tháng tám, trước đây đã phải hủy bỏ việc HY Phạm Minh Mẫn đến chủ sự sau khi Ngài kêu gọi hủy bỏ Căn Cước Tị Nạn CS cũng như nhục mạ những người tranh đấu dưới lá

Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Việc làm của Đức Cha Thiên, Giáo Phận Cần Thơ Diễn Đàn cũng đã đăng tải, chắc ông cũng đã đọc. Ước mong các vị có trách nhiệm trong việc tổ chức nên cân nhắc việc mời các Giám Mục

chủ sự sao cho công cuộc Tôn Vinh Đức Mẹ được an vui và sinh nhiều ơn ích, tránh những xáo trộn hoặc điều tiếng không nên có. ■

Thông Báo Đổi Địa Chỉ

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng Quý Độc Giả, Cộng Tác Viên, Thân Chủ và Thân Hữu địa chỉ mới của Tòa Soạn:

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân
14916 Dillow St.
Westminster, CA 92683
(714) 894-5826
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Mọi liên lạc và thư tín, kể từ tháng 8 năm 2011, xin gửi về địa chỉ mới trên đây. Trường hợp Quý vị đã gửi về địa chỉ cũ trước khi nhận được Thông Báo này thì thư của Quý vị cũng sẽ được bưu điện chuyển tiếp đến địa chỉ mới. Nhân đây Tòa Soạn cũng xin lưu ý Quý Độc Giả, vui lòng ghi Số Ký Danh (ghi trên góc trái LABEL tên và địa chỉ Độc giả) hoặc cắt miếng LABEL đó gửi kèm trong thư, để việc cập nhật được dễ dàng và không bị nhầm lẫn.

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>
<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.com>
<http://www.diendangiaodan.org>

Tòa Soạn lưu ý quý Độc Giả tại Hoa Kỳ và Canada:

Label màu trắng dán trên bì thư gửi báo đến quý Độc giả, ngoài tên và địa chỉ của độc giả, quý vị còn thấy hai hàng phía trên hai góc:

A. Góc trên bên phải có ghi ngày, tháng, năm đáo hạn lệ phí để quý vị tiện theo dõi.

B. Góc trên bên trái có in số ID: T... của mỗi Độc Giả

Để tiện việc sổ sách và tránh nhầm lẫn, mỗi khi liên lạc, đổi địa chỉ hoặc viết chi phiếu cho Diễn Đàn xin quý vị ghi thêm số ID kèm với tên họ. Quý vị cũng có thể cắt miếng Label trên bao thư rồi bỏ chung vào thư gửi cho Tòa Soạn.

Xin chân thành cảm ơn quý vị.
Diễn Đàn Giáo Dân.

**KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN
ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK)
MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG**

**CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ
WWW.DIENDANGIAODAN.US**

TIN KHẨN BÁO:

—Cha Lý Bị CSVN Bắt Lại*—

Lm. Phêrô Phan Văn Lợi

Kính thưa toàn thể Đồng bào VN và các Cơ quan nhân quyền Quốc tế.

Vào lúc 14g30 ngày 25-07-2011 (giờ VN), công an CSVN đã tới Nhà Chung, thuộc Tòa Tổng Giám Mục Huế, 69-Phan Đình Phùng Huế, để đưa Linh mục tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lý vào lại nhà tù. (Công an đem xe hơi và cả xe cứu thương đến).

Trước khi tiến hành công việc, công an đã yêu cầu vị Quản lý Nhà

LM Lý được cho về trị bệnh hôm 15/03/2010

Chung là Linh mục Lê Quang Viên ký giấy xác nhận sự việc. Linh mục Lê Quang Viên đã ký nhận, với điều kiện ghi rõ rằng: “Linh mục Nguyễn

Văn Lý đang còn trong tình trạng bệnh tật, chưa bình phục gì”. Sau một hồi đôi co, cuối cùng công an phải chấp nhận. Mọi việc diễn ra chỉ trong vài phút. Đt của Lm Lê Quang Viên: 054.3824.937

Nhờ một người quen cấp báo, chúng tôi đã liên lạc ngay với Linh mục Lê Quang Viên để kiểm chứng sự việc. Cả hai chúng tôi mới nói được vài câu thì bị cúp máy.

Xin được lưu ý là kể từ khi được tạm ra ngoài, về lại Nhà Chung, Tòa TGM Huế, để chữa bệnh (15 tháng 3 năm 2010), vị tù nhân lương tâm đã liên tục đấu tranh cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền. Đặc biệt, kể từ đầu năm 2011 đến nay, Linh mục Lý đã liên tục báo động về hiểm họa mất nước vào tay của Tàu Cộng nhờ sự đồng lõa và hèn nhát của Việt cộng. Các sự việc tại VN trong tháng 6 và tháng 7 này ngày càng xác nhận chính điều đó. Rõ ràng Việt cộng muốn bịt miệng thêm một tiếng nói can đảm và kiên trì!

Vậy kính xin thông báo cùng toàn thể Đồng bào VN trong và ngoài nước. Xin Quý Đồng bào theo

đổi, vì có thể Linh mục Nguyễn Văn Lý sẽ là Nguyễn Văn Trại thứ hai (Ông Nguyễn Văn Trại là một tù nhân chính trị đang phải thọ bản án 15 năm tù thì đã chết trong nhà tù trại Z30A vào lúc 10.30g sáng ngày Thứ Hai 11/07/2011).

Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi, Huế, Việt Nam

Kính xin Quý vị vui lòng giúp phổ biến rộng rãi. Xin cảm ơn

Hình LM Lý bị CSCS bịt miệng trong phiên tòa xử cha

* Tin này cũng được các đài BBC, RFI, RFA loan tải cùng ngày

■

Mỹ kêu gọi Hà Nội trả tự do ngay lập tức cho Linh mục Nguyễn Văn Lý

Một người phát ngôn của Bộ Ngoại giao Mỹ đã ra thông báo tối hôm qua, bày tỏ quan tâm về vụ Linh mục Nguyễn Văn Lý đã bị nhà chức trách Việt Nam bắt giam trở lại.

Là một nhà bất đồng chính kiến được nhiều người biết tiếng, Linh

mục Nguyễn Văn Lý năm 2007 đã bị tuyên án 8 năm tù giam vì những hoạt động tranh đấu cho dân chủ.

Linh mục Lý được phóng thích tạm thời để chữa bệnh, và đã bị đặt trong tình trạng quản thúc tại gia.

Truyền thông nhà nước Việt Nam loan tin Linh mục Nguyễn Văn Lý đã

bị bắt lại hôm thứ Hai vì ông vẫn tiếp tục có những hoạt động chống chính phủ, như chỉ trích cách xử lý của chính phủ trong cuộc tranh chấp biển đảo với Trung Quốc.

Bộ Ngoại giao Mỹ nói không thể bỏ tù người dân chỉ vì họ hành xử quyền tự do ngôn luận. ■

(Xem tiếp trang 27)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

Tương Quan Giữa Đạo CÔNG GIÁO VÀ DÂN TỘC VIỆT NAM

Lm. Cao Phương Kỷ

(Bài chia sẻ của cha Giuse Cao Phương Kỷ, Linh Hướng Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân trong buổi sinh hoạt khoáng đại ở TTCGVN Giáo phận Orange, nhân cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải Ngoại được tổ chức cuối tuần 03, 04 và 05-6-2011)

Kính thưa quý cha, quý tu sĩ, quý ông bà và anh chị em,

Bất kỳ ai là người công dân của một Quốc Gia, cũng phải có bổn phận, nghĩa vụ lo lắng cho sự tồn vong của Quốc Gia ấy. Tục ngữ có câu:

“Uống Nước nhớ nguồn”, hay “Chim có Tổ, Người có Tông”.

Trong bối cảnh chính trị hiện nay, để tránh lạm dụng, xuyên tạc, ta cần định nghĩa một cách chính xác ý nghĩa của danh từ **“DÂN TỘC”** là gì? Dân tộc Việt Nam bao gồm hết mọi công dân Việt Nam với mọi quyền lợi và nghĩa vụ, nhất là quyền Tự Do, Bình đẳng.... đã được Công Pháp Quốc tế về Nhân quyền công nhận. Không một tôn giáo hay một đảng phái chính trị nào...được phép *“đồng hoá”* đoàn thể của mình với ý nghĩa toàn vẹn của chữ *“dân tộc”*, với ẩn ý xấu để hạ giá, loại trừ các đoàn thể khác hoặc độc tôn một đảng phái, hay một tôn giáo nào.

Mối Tương Quan liên hệ giữa một tín đồ của bất kỳ Đạo Giáo nào với Tổ Quốc là một Luật Tự Nhiên của con người. Ai cũng phải có lòng Hiếu Thảo, đối với Tổ tiên. Thiết tưởng Luật Tự Nhiên này rất phù hợp với Giới Răn trong Đạo Công Giáo. Dân tộc Việt Nam cũng truyền tụng những câu ca dao tục ngữ, có

giá trị ngàn đời để nuôi dưỡng tinh thần ái quốc như:

“Quốc Gia hưng vong, thất phu hữu trách”

“Giặc đến nhà, đàn bà cũng phải đánh”

Do đó, cao trào của Giáo dân Công Giáo cầu nguyện một cách ôn hòa, bất bạo động, cho Quốc Thái Dân An, được hưởng nền **Công Lý và Hoà Bình**, là hành động phù hợp với Luật Luân Lý Tự Nhiên, nên không ai có quyền cấm cản.

Bàn luận về mối tương quan liên hệ giữa ĐẠO và ĐỜI, thì có nhiều cách thức nhận định và trình bày, diễn giảng. Chẳng hạn như xét về phương diện Luân Lý Tự Nhiên, Triết lý hay Thần học Giáo lý, hoặc Giáo luật. Hội Thánh Công Giáo cũng đã xuất bản một bộ sách về *Học thuyết Xã Hội* rất phong phú và hệ thống hóa về những vấn đề liên quan đến Nhân Quyền, Nhân phẩm, Tự Do Tôn Giáo, Lao Động....

Trong bài chia sẻ này, tôi không dẫn chứng mối tương quan liên hệ giữa Đạo và Đời, bằng các lý chứng trừu tượng, luận lý, nhưng sẽ nêu ra những bằng chứng cụ thể rút ra từ những kinh nghiệm *Lịch Sử Cận Đại* của Việt Nam, mà mọi người chúng ta đã và đang chứng kiến. Đây cũng là những **SỰ THẬT LỊCH SỬ** đáng cho chúng ta suy nghĩ và rút tía chiêm nghiệm để áp dụng vào hiện tại và tương lai. Những Sự Thật Lịch Sử này minh họa một cách sống động cho luận đề chúng ta đang tìm hiểu.

Trước khi ghi lại những Nhận Chứng và những Sự Kiện Lịch Sử Cận Đại của giới Công giáo đối với vận mệnh nguy nan của Tổ Quốc Việt Nam, thiết tưởng cần làm sáng tỏ một số vấn nạn hiện nay về những bất đồng quan điểm đối với việc bảo toàn Tự Do Tôn Giáo, Nhân Quyền, đặc biệt là phát khởi phong trào cầu Nguyện cho Công Lý và Hoà Bình.

I. NHỮNG “KHẨU HIỆU” CẦN LÀM SÁNG TỎ Ý NGHĨA CHÍNH THỰC

Hiện tại trong Nước cũng như ngoài nước, một số câu tuyên bố hay khẩu hiệu truyền truyền của một vài chức sắc, đã gây nên những cuộc tranh cãi sôi nổi, vì những cách giải nghĩa khác biệt, tùy theo lập trường

chính trị của mỗi người. Những vấn nạn gây chia rẽ trầm trọng này đều liên quan đến mối Tương Quan giữa Đạo Công Giáo và Xã hội đầy bất công hiện nay. Chẳng hạn những câu nói mà nhiều người đã phi bác là những “*Khẩu hiệu tuyên truyền*”, ý nghĩa mập mờ như: **“Tốt Đời, Đẹp Đạo”, “Công Giáo và Dân Tộc”**

Ta cần minh định một cách rõ ràng và trung thực ý nghĩa của các danh từ như: “*Dân tộc*”, “*Đời*”, “*Công dân tốt, Công giáo tốt*”...

Từ ngữ “**Dân Tộc**”, “**Đời**”, “**Công Dân**” ở đây để chỉ là toàn thể mọi Công dân trong cộng đồng của Nước Việt Nam, nhất là quyền

lợi và hạnh phúc chung của mọi người. Bởi vậy, không được “đồng hóa” chữ “*Dân tộc*” vào một giai cấp thống trị, đảng phái, hay một tôn giáo nào. Mọi công dân của Dân Tộc Việt Nam, theo Hiến Pháp và theo Hiến Chương Liên Hiệp Quốc... được hưởng Chủ Quyền Độc lập và mọi Quyền TỰ DO... Nhưng ngày nay, mọi người đều biết, đảng cộng sản đã độc tôn nắm giữ mọi quyền hành, tự coi đảng là “*dân tộc*” và loại trừ các công dân khác không cùng chính kiến. Người công dân bị tước đoạt mọi quyền Tự Do ngôn luận, quyền tư hữu... Tôn giáo bị kiểm soát. Nạn phá thai, buôn người rất thịnh hành, nhà cửa ruộng vườn bị cướp đoạt, nền giáo dục xuống cấp, nạn buôn bán bằng giả, bài thi...

Do đó, vì lạm dụng quyền hành, vì độc tài tham nhũng, nên Dân tộc Việt Nam đã mất đất, mỏ, mất hải đảo, mất chủ quyền vào tay Trung Cộng, kẻ thù truyền kiếp của Dân tộc Việt Nam.

“Người Công Giáo tốt cũng

là người Công Dân tốt”, phải giải thích thế nào cho đúng ý nghĩa chân chính của cụm từ này? *Giả thử*: chính quyền độc tài tham nhũng hiện nay dành riêng cho các chức sắc Đạo Công giáo mọi quyền hành, mọi tiện nghi: tự do xuất ngoại, xây cất, tổ chức các lễ hội hoành tráng, trong khi công an vẫn tiếp tục đàn áp, bỏ tù những công dân đòi quyền tự do ngôn luận, dân oan đòi bồi thường nhà đất bị chiếm hữu, nhưng giới Công Giáo vẫn cứ im lặng thụ hưởng những đặc ân, đặc quyền không lên tiếng bênh vực Công Lý, đòi hỏi Nhân quyền cho toàn dân, thì thử hỏi: theo Giáo lý và học thuyết

xã hội của Hội Thánh, **người Công Giáo có còn là tín đồ của Đạo Bác Ái, thương Người, và có xứng đáng là một công dân tốt, cảm thông chia sẻ với mọi nỗi thăng trầm, đau khổ của Dân tộc Việt nam chăng?**

Nghĩ xa hơn, người tín hữu và các tu sĩ may mắn được sinh sống, được hưởng Tự Do ở ngoại quốc, nhưng chỉ vì sợ làm mất lòng độc tài đảng trị để được dễ dàng về thăm quê hương, hưởng vui thú với bà con, nên đành cam tâm cam phận im hơi lặng tiếng, không dám lên tiếng phản đối những bất công mà đồng hương phải gánh chịu từ hơn 30 năm nay. Thử vấn lương tâm: **quí vị đó có còn dám tự hào là người Công**

Giáo tốt, và tự hào là người Việt Nam, còn nhớ đến công ơn của tổ tiên, còn muốn phục hồi nền độc lập, Tự Do cho Đất Nước vẫn còn sống trong gông cùm độc tài, độc đảng chăng?

CHIA RẼ TRONG NỘI BỘ CÔNG GIÁO, vì BẤT ĐỒNG LẬP TRƯỜNG

Vấn nạn được đặt ra một cách gãy gắt nhất từ trước tới nay, đặc biệt từ sau biến cố ĐTGM Ngô Quang Kiệt âm thầm từ chức, ra đi trong tủi nhục, vì Ngài lên tiếng phản đối những bất công, đòi quyền Tự Do: **“Tự Do Tôn Giáo là Quyền, không phải là Ân Huệ “Xin-Cho”**.

Từ trước tới nay, Nội bộ Công Giáo vẫn được đồng hương kính phục, vì là một khối duy nhất, kỉ luật chặt chẽ, con chiên vâng phục chủ chiên. Nhưng từ mấy năm nay, người tín hữu Công giáo đã ý thức được vai trò của một Giáo dân trong Hội Thánh, và bản phận của một công dân đối với tiền đồ của Tổ Quốc đang lâm nguy, càng ngày càng rơi vào tay Trung cộng xâm chiếm đất, biển, lũng đoạn thị trường kinh tế.. Do đó, các phong trào cầu nguyện cho Công Lý Hoà Bình, cho các tù nhân bị bắt một cách bất công.. đã được các giáo dân chủ động tổ chức, bất chấp sự đe dọa của chính quyền.

Câu hỏi đặt ra: Giáo Hội Công giáo có sự “chia rẽ” không?

Một số người cho rằng: **nội bộ Công Giáo hiện nay có những “khác biệt”, nhưng không “chia rẽ”**, vì từ ngữ “*chia rẽ*” khác với từ “*khác biệt*”, như trong một nhà bỏ thích ăn cay, mẹ không thích. Mọi người đều biết: “*bá nhân bá tánh*”. Trong việc ăn uống, ăn mặc, cảm

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

giác, người thích ăn mặn, người thích ăn nhạt, người ưa màu đen, người ưa màu vàng, mỗi người một sở thích.. Đây là những việc nhỏ mọn, không gây thiệt hại gì cho ai cả, nên nhường nhịn là điều tốt, vả lại, sự khác biệt, muôn màu muôn sắc còn tăng thêm vẻ đẹp.

Tuy nhiên, **những vấn đề hệ trọng, như “đồng cảm, nhưng không đồng thuận”, gây nên những hậu quả tai hại, thì sự khác biệt, không còn là vấn đề có thể bỏ qua được.** Những vấn đề liên quan đến sự hưng vong của quốc gia, vi phạm Nhân Quyền, Tự Do Tôn Giáo, gây thiệt hại nặng nề cho nền độc lập của Dân Tộc..là những *lập trường, những quan điểm, ý thực hệ*, thì không thể bỏ qua, không thể giữ thái độ: *“im lặng là vàng”, “nín thở qua sông”, “ba phải”,* hay theo óc thực dụng: *“miễn là được việc”.* Nhưng cần phải tranh luận, lên tiếng trình bày các lí lẽ, phân biệt phải/trái, đúng/sai, ưu điểm/khuyết điểm, thiệt/hơn..để cùng nhau tìm ra một **“giải pháp dung hòa”, một mẫu số chung, địa điểm chung** (*common ground*), như vẫn thường thực hành trong các nền Dân Chủ Tự Do, đa đảng, chấp nhận đối lập. Dĩ nhiên, khi trao đổi ý kiến, cần giữ thái độ ôn hòa, nhã nhặn, lịch sự, khiêm nhượng lắng nghe những lí lẽ khác. Không nên nóng nảy, dùng những lời mạt sát, kết án, thóa mạ

Nếu không thể tìm ra được một giải pháp chung, hữu lý để san bằng cách biệt, thì chắc hẳn sẽ phát sinh ra chia rẽ, bè phái. Chỉ có óc độc tài, chuyên chế mới không chấp nhận đối lập. Cùng nhau trao đổi ý kiến, bàn luận để tìm những lí lẽ Phải/Trái, để gạn lọc, lựa chọn, *dung hòa các ý kiến khác biệt: đó là biện chứng pháp (dialectic), giúp ta tiến đến gần Chân Lý hơn.*

Do đó, mọi người cần phải thành

tâm, thiện chí, nhìn thẳng vào căn nguyên nào đã gây chia rẽ, bất đồng bất mãn trong nội bộ Công Giáo hiện nay. Nếu không chia rẽ, tại sao ĐHY Bộ Trưởng Bộ Truyền Giáo, sau Thánh Lễ tại Nhà Thờ Hà Nội, đã đặt câu hỏi công khai cho cả cộng đồng: *ai vắng phục ĐTGM Hà Nội, thì xin vỗ tay, (trong khi bên ngoài Nhà Thờ, những biểu ngữ chống đối vây chung quanh!)*

Ngoài ra, không nên ngộ nhận về sự trưởng thành trong Đức Tin của các tầng lớp Giáo Dân Việt Nam. Không phải họ *chỉ biết đọc kinh, lần chuỗi, ngoài ra, chỉ biết vang lời Bê trên, không thức mắc gì hết.* Trái lại, đã đau khổ quá nhiều, đã được thử thách để rèn luyện trong Đức Tin, họ thật là những tâm hồn **người Công Chính**, biết phân biệt điều Phải, điều Trái, Chủ Chấn thật, Chủ Chấn thuê.

Những nguyên cơ nào đang gây sự bất đồng nghiêm trọng trong nội bộ Công Giáo?

Những bất đồng quan điểm trong Công Giáo hiện nay, không thuộc phạm vi Giáo Lý Đức Tin, các Tín Điều quan trọng trong Đạo, hoặc giải thích sai lầm về Kinh Thánh, nhưng liên hệ đặc biệt với Đạo đức Luân Lý xã hội, tức là **bổn phận của một công dân tín hữu đối với nền Độc lập, Tự do, Công lý xã hội**, của Dân Tộc Việt Nam (như đã trình bày trên).

Xin chỉ nêu ra mấy vấn nạn lớn vẫn còn đang gay gắt tranh luận từ mấy năm nay, nhưng chưa được giải quyết một cách thỏa đáng. Đã có rất nhiều ý kiến trung thực của các tín hữu, các bậc thức giả trình bày một cách khẩn thiết lên cấp lãnh đạo trong Giáo Hội. Những lời tuyên bố hay những đường hướng, hoạt động mục vụ của các vị lãnh đạo, đã gây hoang mang, thắc mắc trong Cộng

đồng Dân Chúa, nhưng không được các vị hữu trách giải thích rõ ràng, hoặc nếu có làm lỗi (*nhân vô thập toàn*), đã không can đảm, khiêm tốn để cải chính, hay xin lỗi. Do đó, những uất ức, uẩn khúc vẫn chưa được giải tỏa, khiến cho lòng tín nhiệm vào cấp lãnh đạo bị giảm sút.

“Nếu ai không thích cộng sản, thì người đó đừng yêu cầu chúng tôi khích bác họ“

Lời giảng thuyết này, tại Đại Giáo Đường Thánh PhaoLô Tông Đồ, ở Rôma, có đi ngược lại các thông điệp của các vị Giáo Hoàng, và của HĐGM Việt Nam về việc kết án, ra vạ tuyệt thông cho những tín hữu theo chủ nghĩa Cộng sản chẳng? Có trái ngược với Mệnh Lệnh của Mẹ Maria ở Fatima, và việc dâng Nước Việt Nam, và Thế giới cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội của Mẹ Maria chẳng?

Người ta thắc mắc và hoài nghi, không biết Tòa Thánh có hay biết bài giảng trên kia, phản nghịch với những giáo huấn, Thông Điệp của các ĐGH, giữa một cộng đồng đồng đạo các GM Việt Nam và các Giáo hữu Âu Châu?

Cộng đồng Dân Chúa cũng hoài nghi, tại sao Tòa Thánh làm ngơ, không giải quyết việc vi phạm Giáo Luật, một cách công khai, khi các giáo sĩ công khai ứng cử vào Quốc Hội, làm đại biểu cho một chế độ đã bị kết án, vi phạm Luật độc thân, nhưng vẫn làm cha sở?

“Hợp tác, đối thoại thẳng thắn và chân thành” với chế độ độc tài?

Vấn nạn, thắc mắc đặt ra: Kinh nghiệm cho thấy: độc tài chuyên chế như chế độ cộng sản, không bao giờ có ”đối thoại thẳng thắn, chân thành”. Hãy quan sát những vụ bắt bớ, đánh đập, xử án những người dân vô tội. Gần đây, **ĐHY Trần Nhật Quân** đã phê phán cách giải

(Xem tiếp trang 78)

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

GIÁO HỘI CGVN CÓ THỂ TRỞ THÀNH GH TỰ TRỊ NHƯ TẠI TRUNG QUỐC KHÔNG?

Trong thời gian gần đây, nhà cầm quyền Trung Quốc đã hành xử một cách thô bạo với Công Giáo Trung Quốc trong việc phong chức giám mục cho những người không được Đức Giáo Hoàng công nhận. Từ ngày 18-11-2010 cho tới ngày 14-7-2011, họ đã ba lần tấn phong những giám mục do họ chọn, bất chấp sự phản đối của Tòa Thánh Vatican. Giám mục là người đại diện Giáo Hoàng coi sóc giáo dân tại một địa phương về tinh thần. Muốn là đại diện Giáo Hoàng thì phải được Giáo Hoàng tuyển chọn và tấn phong (lễ tấn phong thường do một giám mục khác thay mặt Giáo Hoàng cử hành). Nhà nước Trung Hoa tự cho mình quyền thống trị cả đời lẫn đạo. Họ tự ý chọn giám mục (qua Tôn Giáo Vụ và những linh mục thuộc giáo hội nhà nước), không hỏi ý và không cần sự đồng ý của Giáo Hoàng, tự ý tổ chức lễ tấn phong. Trong vụ tấn phong giám mục nhà nước Hoàng Bích Chương (Huang Bingzhang) thuộc giáo phận Sán Đầu, tỉnh Quảng Đông, ngày 14-7-2011 vừa qua, nhà cầm quyền thế tục đã trực tiếp can thiệp vào việc đạo từ A đến Z. Để bảo đảm có giám mục cử hành nghi lễ, và để biểu dương sự nhất trí xếp hàng tuân phục của các giám mục trước quyết định của nhà nước, công an đã cưỡng chế 4 giám mục thuộc

tỉnh Quảng Đông rời nhiệm sở đến một nơi bí mật được canh gác cẩn thận. Có bốn giám mục khác cũng bị bắt cóc, trong đó có Giám Mục Bùi Quân Dân (Pei Junmin) của giáo phận Liễu Minh, được chỉ định làm người chủ phong. Trước những hành động côn đồ như vậy, Vatican không thể có phản ứng nào khác ngoài việc phản đối, bày tỏ mối đau buồn, không công nhận giám mục do nhà nước Trung Hoa chọn và ra vạ tuyệt thông cho “tân giám mục” Hoàng Bích Chương.

Qua sự việc trên, và nhìn về Giáo Hội VN, một số người nêu thắc mắc: liệu nhà nước cộng sản VN có dám hành động như cộng sản Trung Hoa? và Giáo Hội Công Giáo VN có thể trở thành một giáo hội quốc doanh giống như tại Trung Quốc hay không?

Để nhìn rõ vấn đề, chúng ta nên duyệt qua những điểm giống nhau và khác nhau giữa hoàn cảnh của giáo hội hai nước.

- Những điểm giống nhau:

1/ Hai nước đều bị cai trị bởi một chế độ cộng sản độc tài toàn trị. Đảng và nhà nước muốn nắm trong tay mọi sinh hoạt quốc gia, kiểm soát mọi hoạt động của người dân, kể cả sinh hoạt tinh thần. Vì vậy họ không bao giờ để cho một giáo hội được độc lập và tự do.

2/ Các chế độ cộng sản rất e ngại những người dân có đức tin tôn giáo. Họ biết không dễ tẩy não những tín đồ của các đạo giáo để những người này bỏ niềm tin của mình và tin phục một thứ tôn giáo mới là chủ thuyết cộng sản. Muốn khống chế các khối tín đồ, cộng sản dùng chiến thuật chia để trị, dụ dỗ và răn đe những người lãnh đạo. Khi lãnh đạo các tôn giáo đã công khai hay ngầm ngầm làm theo ý nhà nước thì khối tín đồ sẽ mất sức mạnh, vì như rắn không đầu.

3/ Vì nhu cầu tuyên truyền và giao lưu với thế giới bên ngoài, các chế độ cộng sản phải tạo một vỏ ngoài tự do tôn giáo với việc cho phép tín đồ dự các nghi lễ, đôi khi được khuyến khích tổ chức những lễ hội thật vĩ đại, linh đình qua sự cần thiết với mục đích phô trương, cho phép xây cất các cơ sở tôn giáo và các nơi thờ tự thật “hoành tráng”, cho trình diễn một hàng giáo phẩm với đủ chức tước và phẩm phục long lẫy. Nhưng bên trong cái vỏ hào nhoáng đó là cả một hệ thống kiểm soát tinh vi khiến nhiều vị chức sắc tưởng mình đầy uy quyền nhưng thực tế chỉ là tay sai của nhà nước.

- Những điểm khác biệt:

1/ Cộng sản Trung Hoa đã cắt đứt mọi liên hệ với Tòa Thánh Vatican từ năm 1951 sau khi họ chiếm toàn thể Hoa lục (1949). Họ lập Giáo Hội Công Giáo Yêu Nước tự trị, dưới sự chỉ huy trực tiếp của Tôn Giáo Vụ. Lập tức, Công Giáo Trung Hoa chia thành hai phe, một phe theo Giáo Hội nhà nước, phe khác trung thành với Vatican nên bị đàn áp, bách hại. Phe này phải giữ đạo một cách kín đáo, huấn luyện và truyền chức linh mục một cách bí mật. Vì vậy họ còn được gọi là Giáo Hội Hàm Trú.

Trong khi đó cộng sản VN không thể thành lập một giáo hội nhà nước tương tự, dù ngay tại miền Bắc nơi

họ đã kiểm soát toàn bộ từ 1954 tới 1975. Lý do chính là giáo dân VN không tin phục những linh mục theo hoặc cộng tác với cộng sản, các giám mục dù bị đàn áp, bắt bớ, vẫn cương quyết trung thành với Giáo Hội chính truyền.

2/ Cộng sản VN, vì không thể cắt đứt liên hệ giữa Giáo Hội Công Giáo với Vatican, đã cho thành lập tại miền Bắc “*Ủy Ban Liên Lạc Toàn Quốc những người Công Giáo yêu nước và hòa bình*” gồm một thiểu số linh mục sẵn sàng làm tay sai cho cộng sản. Mục đích của cộng sản là dùng Ủy Ban này làm công cụ lũng đoạn Giáo Hội. May thay, hàng giáo phẩm và giáo dân miền Bắc thấy rõ âm mưu. Họ đã làm cho Ủy Ban trở thành bất lực và vô dụng bằng việc bắt hợp tác. Khi Ủy Ban này gần chết thì biến cố 30-4-1975 xảy ra, cộng sản cho thiết lập trên toàn quốc “*Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Yêu Nước*” (sau bỏ 2 chữ ‘Yêu Nước’ và thay bằng ‘Việt Nam’) nằm trong Mặt Trận Tổ Quốc, tổ chức quần chúng ngoại vi của đảng cộng sản. Ủy Ban sau hoạt động hiệu quả hơn Ủy Ban trước, bằng chứng là nó có thể thao túng phần nào giáo quyền và khiến một số chức sắc trong giáo hội phải nhờ cậy nó làm trung gian xin xỏ với nhà nước.

3/ Cộng sản Trung Hoa có thể dứt khoát với Vatican vì dù sao họ cũng có sức mạnh của một nước lớn (kể cả lúc còn rất nghèo, họ vẫn có thể ỷ vào sức mạnh lấy thịt đè người) và số giáo dân chỉ có khoảng 1% dân số (13 triệu), một con số không đáng kể so với một biển người trên 1.3 tỷ. Trong khi đó giáo dân VN chiếm từ 7 đến 8% dân số, đông thứ nhì chỉ sau đồng bào Phật tử. Vì vậy cộng sản Trung Hoa có thể hành động song tâng, không cần lễ phải và không nề nang ai. Ngược lại, cộng sản VN thì vừa trèo vừa run vì còn phải e ngại những lực cản và lực chống cả ở

trong lẫn ngoài nước.

4/ Giáo Hội miền Bắc trong thời gian cộng sản mới chiếm không có một giám mục nào cộng tác với chế độ mới theo nghĩa thỏa hiệp để có đặc ân hay được an thân. Những tấm gương kiên cường bảo vệ đức tin của các Hồng Y Trịnh Như Khuê, Trịnh Văn Căn, Giám Mục Lê Đắc Trọng... luôn luôn sáng ngời. Ở trong Nam sau 1975 có khuynh hướng hòa giải và cộng tác, đứng đầu là Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình. Tuy nhiên, không có vị mục tử nào chấp thuận việc cắt đứt liên hệ với Tòa Thánh Vatican để trở thành một giáo hội tự trị. Ngoài ra, Giáo Hội Công Giáo tại miền Nam cũng không thiếu những vị mục tử can trường, chấp nhận mất chức, mất quyền, kể cả mất mạng, để bảo vệ đức tin, bảo vệ Giáo Hội toàn vẹn và hiệp thông với Giáo Hội hoàn vũ. Chúng ta phải kể Hồng y Nguyễn Văn Thuận, Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền, Giám Mục Huỳnh Văn Nghi... Đặc biệt, Giám Mục Nguyễn Minh Nhật (Xuân Lộc), năm 1990 khi giữ nhiệm vụ Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục VN, đã gửi điện văn cho Đại Hội Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Yêu Nước họp tại Hà Nội xác định rõ rệt lòng trung thành với Giáo Hội chính truyền. Ngài còn ra văn thư khuyến cáo các linh mục không được tham gia Ủy Ban này.

Vì những khác biệt giữa hoàn cảnh hai nước, giữa khối lượng giáo dân theo tỷ lệ dân số, giữa tâm trạng, nhận thức và phản ứng của giáo phẩm và giáo dân thuộc hai giáo hội, cộng sản VN đã không thể thành lập một giáo hội Công Giáo quốc doanh như ở Trung Quốc.

Tuy nhiên, cộng sản VN không chịu khoan tay thúc thủ. Họ đã tìm trăm mưu ngàn kế để lũng đoạn và khống chế Giáo Hội.

Qua giai đoạn đánh phủ đầu để bắt thuận phục, cộng sản đã nhẹ tay

hơn, nhưng dùng những chiêu khác rất tinh vi và thâm độc:

- Cho mở cửa lại các đại chủng viện nhưng xét lý lịch rất kỹ các thí sinh dự tuyển, cứu xét lý lịch các giáo sư và bắt ghi vào học trình môn học về chủ nghĩa Mác-Lênin, lịch sử và thành tích của đảng cộng sản VN. Các giảng viên là cán bộ nhà nước được cử tới dạy. Mới đây, tại chủng viện Thánh Quý thuộc giáo phận Cần Thơ, nhà cầm quyền cộng sản còn ngang nhiên bắt dạy “*lớp thi điểm chương trình an ninh quốc phòng, chống diễn biến hòa bình*” cho 191 chủng sinh. Việc đào tạo những linh mục tương lai có liên quan gì đến những môn học này ngoài ý đồ uốn nắn các chuẩn mục tử trở thành những cảm tình viên hay công cụ của đảng và nhà nước?

- Các chủng sinh sau khi học xong cũng phải được phép của nhà cầm quyền mới được truyền chức linh mục. Biện pháp này đã được nói lòng đôi chút bằng việc cho giám mục gửi danh sách ứng viên linh mục lên thẩm quyền liên hệ để xin phép trước, nếu quá một thời hạn nào đó mà thẩm quyền không trả lời, coi như họ đã mặc nhiên chấp thuận. Tuy nhiên, những khó khăn chưa hết. Khi nhà cầm quyền không bằng lòng việc cử một linh mục đi phục vụ tại một nơi nào đó, thẩm quyền địa phương chỉ cần chơi trò không cấp hộ khẩu là linh mục đó không thể đến làm việc tại nơi được chỉ định.

- Đòn thâm độc nhất là dành quyền quyết định về việc chọn lựa các giám mục do Tòa Thánh đề nghị. Mỗi khi đề nghị một tân giám mục, Tòa Thánh thường có sẵn ba ứng viên. Người thứ nhất thường là ứng viên Tòa Thánh cho là xứng đáng nhất về tài năng, tư cách và đạo đức. Nếu nhà nước chấp thuận thì mọi sự êm đẹp. Nếu không, Tòa Thánh phải đưa danh tánh ứng viên thứ nhì, nhiều khi phải đưa ứng viên thứ ba,

có khi cả ba đều bị nhà nước bác khước. Nhà nước, nếu không kiểm được ứng viên có lập trường ủng hộ mình, thì chỉ chọn những người tròn trịa, hiền lành, không lập trường và dễ uốn nắn. Với lối tuyển chọn này, phẩm chất các ứng viên từ từ xuống cấp. Chỉ cần là người có lập trường độc lập cũng đủ để bị bác bỏ. Như vậy có thể nói Giáo Hoàng không có toàn quyền chỉ định mục tử thay mặt mình ở địa phương, vì chính nhà nước cộng sản có tiếng nói quyết định cuối cùng.

- Với lối tuyển chọn giám mục như trên, nhà nước sẽ có những giám mục được tấn phong rất hợp lệ nhưng rất khiêm nhu, ngoan ngoãn, dễ bị lung lạc. Ngoài quy chế xin-cho, nhà nước luôn có những hứa hẹn, tưởng thưởng, kèm theo những răn đe và hình phạt. Như vậy, nếu muốn được yên ổn cùng con chiên giữ đạo trong “ghetto” của mình, được phép xây nhà thờ lộng lẫy, được truyền chức thêm linh mục, được đi ngoại quốc làm “mục vụ hải ngoại”, các vị phải chiều ý nhà nước, nếu không nói là tuân lệnh nhà nước, tiếp tay với nhà nước dựng “show” tự do tôn giáo, tốt đạo đẹp đời. Chủ nghĩa tương đối và chủ nghĩa thực dụng nảy sinh từ đó. Tạm quên công lý, nhân quyền. Tạm quên đòi hỏi quyền lợi cho người nghèo, người bị bóc lột, người bị áp bức. Tạm quên bên vực những thiếu nữ bị bán ra nước ngoài làm nô lệ tình dục, và nhất là quên luôn việc tranh đấu cho quyền tự do quản trị việc nội bộ của giáo hội. Chỉ biết lo giữ đạo và giữ mối giao hảo với quyền hành thế tục bằng khẩu hiệu “cộng tác và đối thoại”. Một khi đã nắm đằng chuôi, cộng sản cho đăng lười thả cửa biểu diễn múa may. Nếu múa không khéo, lỡ đứt tay, là lỗi của người múa. Lễ hội Năm Thánh càng tung bùng càng được tiếng tốt cho nhà nước, càng khiến bốn đạo ngậy ngát sống trong mơ. Chẳng còn

sợ diễn biến hòa bình. Chẳng còn lo cách mạng hoa nhài, hoa sen hay hoa súng gì nữa.

Chính sách tôn giáo của cộng sản VN đang đem lại “hoa trái” cho họ như thế, tại sao có người còn e sợ một ngày nào đó họ sẽ biến Giáo Hội Công Giáo VN thành một giáo hội quốc doanh như Giáo Hội Yêu Nước ở Trung Quốc?

Nỗi e ngại này không phải là vô căn cứ. Vụ Hồng Y Phạm Minh Mẫn cầm đầu một phái đoàn gồm một số giám mục và linh mục đảng viên Huỳnh Công Minh đi thăm giáo hội quốc doanh Trung Quốc năm 2007 mà không hề thăm hỏi một ai thuộc Giáo Hội Hàm Trú, vụ Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt bị chèn ép đến độ phải từ chức cho đẹp lòng nhà nước, gần đây nhất là vụ Giám Mục Phụ Tá Sài Gòn Nguyễn Văn Khảm đi tiếp xúc nói chuyện với Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo về Sứ Điệp của Đại Hội Dân Chúa và Công Nghị 2011 (chưa được mở) của Tổng Giáo Phận “TP HCM” đã chứng tỏ các vị lãnh đạo cao cấp nhất của Giáo Hội CGVN rất sợ nhà nước, rất trọng Giáo Hội tự trị Trung Hoa dù giáo hội này đã cắt liên lạc với Tòa Thánh, và rất nể Ủy Ban Đoàn Kết Tôn Giáo. Mặc dù Ủy Ban này chỉ là một công cụ của cộng sản lập ra để phá Giáo Hội, không có trong cơ cấu Giáo Hội, nhưng vẫn đầy quyền uy, khiến Giám Mục Phụ Tá Sài Gòn phải đích thân tìm đến báo cáo về Đại Hội Dân Chúa 2010 và trình trước về Công Nghị sắp diễn ra của Tổng Giáo Phận (theo website của Tổng Giáo Phận TP. HCM ngày 30-3-2011). Tất cả những sự việc này cộng thêm những hành động hung hăng bất kể đạo lý, pháp lý và nguyên tắc ngoại giao của Trung Quốc trong việc tự phong hàng loạt giám mục cách bất hợp pháp, người ta có lý do để e ngại cộng sản VN có thể bắt chước đàn anh, lợi dụng thời cơ để làm một lần

cho gọn. Đó là biến Giáo Hội CGVN thành một giáo hội quốc doanh tự trị, khỏi cần né tránh ai, khỏi cần điều đình với Vatican, khỏi cần chờ lệnh của Giáo Hoàng, chỉ cần lệnh của Ủy Ban Tôn Giáo nhà nước ban ra là đủ. Ai chống đối, không chịu đi theo giáo hội mới, cứ việc bắt chước Giáo Hội Hàm Trú Trung Quốc sống đạo chui rúc. Nếu có bị bắt bớ, đánh đập dã man, bỏ tù mút mùa thì ráng mà chịu!

Xét cho đáo lý, cộng sản VN chẳng cần lập Giáo Hội CG quốc doanh để bị mang tiếng thêm và bị các nước đối tác thương mại sửa lưng về tội tước đoạt đến tận cùng quyền tự do tôn giáo. Cứ như tình trạng hiện nay, họ đã nắm vững, kiểm soát và lèo lái Giáo Hội CG trong nước theo ý họ rồi. Cần gì phải đổi tên cho rắc rối. Tên mới hay tên cũ, nội dung có khác gì đâu? Trên thực tế, vẫn còn nhiều mục tử kiên cường không chịu khuất phục, nhưng đa số các vị này có thái độ nể nang, cư xử theo kiểu “gentleman”, tiếng nói của họ chỉ thi thảo, bị lấn át bởi những giọng “đồng ca” âm ỉ. Tuy nhiên, chính các vị này mới là linh hồn của Giáo Hội, là cột trụ chống đỡ Giáo Hội qua những cơn phong ba bão táp, cũng như hàng triệu giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân của Giáo Hội Hàm Trú Trung Quốc, sẵn sàng chịu bách hại để giữ cho đức tin không bị mai một trên quê hương họ.

Chúng ta chưa mất hết hy vọng. Nhưng có lúc vài anh em ngồi tán gẫu lại nghĩ quần nghĩ quanh: thà để cộng sản VN lập giáo hội quốc doanh thì mọi người mới thấy rõ trắng đen, dễ phân biệt ai xanh ai đỏ, còn hơn bây giờ nhìn Giáo Hội quê nhà cứ như nhìn hòa mù, chỉ thấy “mờ mờ nhân ảnh”, có định giờ tay đánh yêu cũng sợ đụng người ngay và hụt ké gian.

* * *

(Xem tiếp trang 81)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Từ Chuyện “Quốc Doanh” Trong GHCGVN

Thử Nhìn Lại Chuyến Thăm Viếng — “GHQD” TQ CỦA ĐHY MẮN NĂM 2007 —

Lê Thiên

Tuổi cao, sức mòn, mắt mờ, tay run. Định thôi không rớ tới nữa những chuyện “biết rồi, khổ lắm nói mãi!” Nhưng chứng nào tật nấy, điếc hay ngóng, ngóng hay nói. Nói không được thì viết, viết không ra chữ thì gõ... chữ để trút đi những ức chế trong lòng, mong chia sẻ với bà con làng trên xóm dưới ước nguyện góp phần nhỏ vào bước chuyển mình - không hôm nay thì ngày mai - của GHCG Việt Nam. Đó là lý do vì sao già này lại già chuyện... quốc doanh!

Sau biến cố 30/4/1975, không kể mấy ông linh mục quốc doanh do Đảng đưa từ Bắc vào Nam nhằm thực hiện chính sách quốc doanh hóa Công giáo Miền Nam Việt Nam, chính tại Miền Nam Cộng sản cũng đã gài sẵn một số linh mục tay chân bộ hạ làm nội công, trong đó có Huỳnh Công Minh, Trương Bá Cần, Phan Khắc Từ, Vương Đình Bích... gọi là “Tứ Nhân Bang.”

Bộ tứ Cơ-Rô-Chuông-Bích này đích thị là những ung nhọt gây không ít đờn đau, nhức nhối cho thân thể Giáo Hội Công Giáo Việt Nam (GHCGVN). Truyền thông đã vạch mặt họ cùng những hành vi “bán Giáo Hội” cho Satan mà họ đã thực hiện suốt hơn 36 năm qua. Nhưng kẻ nằm vùng lâu dài nhất trong Giáo Hội để tiếp tục “sự nghiệp” nội công ngoại kích lập thành tích dâng Đảng là Phan Khắc Từ và Huỳnh Công Minh.

Chân tướng Huỳnh Công Minh và Phan Khắc Từ truyền thông CGVN đã và còn đang liên tục khếch họa. Đến nay, hai khuôn mặt này vẫn cứ nhờn nhờn giữa Tổng Giáo phận Sài Gòn và thậm chí tiếp tục tác oai tác quái.

Người ta đồn rằng các linh mục trong Tổng Giáo phận “ngán” ngài Tổng Đại Diện hơn cả Hồng Y Giáo

Chủ của mình. Thực ra, ngay năm 1975, Đức Khâm sứ Tòa Thánh Henry Lemaître còn “kinh hồn” vì cái tát này lửa của đảng viên HCM sá gì các linh mục Sài Gòn dưới trướng của ông.

Còn quốc doanh Phan Khắc Từ thì thôi khỏi chê: Quyền có, tình có, tiền thừa thãi... song lòng tham của PKT thì vẫn cứ không đáy. Linh mục quốc doanh Vương Đình Bích đã chẳng từng đệ đơn lên Sếp Mặt Trần tố cáo đích danh Phan Khắc Từ lem nhem tình, tiền và quyền sao? Nhưng Phan Khắc Từ thì chứng nào tật ấy, hám quyền hám chức luôn cúi Mặt Trần để được giới thiệu ứng cử Quốc Hội CS. Không ngờ rớt đài, PKT bèn xoay ra lảng nhăng sang đoạt hàng trăm lượng vàng của Giáo xứ Vườn Xoài dưới danh nghĩa từ thiện khi ông sắp thôi cai trị Giáo xứ này. Ôi! Từ thiện! Nhân danh mi, người ta ăn cướp ăn giật có bài bản trắng trợn như vậy sao?

Chuyện đời tư bới móc làm gì? Lỗi đức bác ái, phạm đức công bằng!

Vâng! Đúng thế! Nhưng lại không đúng với một “public figure” cỡ PKT hay HCM! Linh mục đã là người của công chúng! Linh mục mang chức trọng quyền cao phần đạo lẫn phần đời thì cái figure của linh mục ấy càng bự, càng được

công chúng “chiếu cố” nhiều hơn. Cho nên với những “mục tử” mục nát chuyên gây gương mù gương xấu, không chăm lo việc “chăn” mà chỉ chăm chăm lo vợ vét và leo cao luôn sâu, phá phách Hội Thánh, thì kẻ làm dân Chúa khó có thể làm chó câm với họ được! Ít ra cũng sủa lên cho được vài tiếng! Có người còn nài tới vạ tuyệt thông cho mấy cái ông *linh mục cúi mục* ấy nữa kia! Cưng chỉ lý thôi!

Tuy nhiên, xét cho cùng, những quốc doanh cỡ Minh, Từ... sờ dĩ còn được đảng trọng dụng cho làm cán bộ “công giáo vận” giữa cung lòng GHCGVN không phải do tài cán của họ cho bằng do những thủ đoạn gian manh của họ đến nỗi không ít vị trong hàng lãnh đạo CGVN ra sức “bao che”, bảo hộ, bênh đỡ và dung dưỡng để họ dọc ngang tung hoành trong Giáo Hội!

Đức Cha Lê Đắc Trọng đã thẳng thắn nhận xét về hiểm họa của quốc doanh trong GHCGVN. (Xin đọc Chứng Từ Của Một Giám Mục do nguyệt san Diễm Đàn Giáo Dân ấn hành cuối năm 2009). Truyền thông không thuộc xu hướng CS Việt Nam cũng đã tốn khá nhiều giấy mực để cảnh báo về những kẻ giáo gian và biệt kích CS len lỏi vào GHCGVN. Nhưng những tấm lòng chân thật nói lên sự thật chẳng những bị giáo

quyền CGVN xem thường, mà chính bản thân những kẻ có lòng ấy lại bị đánh phủ đầu và bị kết tội ngược là giáo gian! Dầu vậy, chẳng có gì ngăn cản chúng ta tiếp tục “làm rõ” cái tổ chức quốc doanh ma mãnh đang tiếp tục khuấy động GHCGVN ấy.

Chính Phan Khắc Từ đã xác nhận “*Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo là tổ chức của Đảng và Nhà nước*” CSVN. Các thành viên của Ủy ban này đích thị là “cán bộ” của đảng, là... đảng viên đảng CS. Họ chu toàn nhiệm vụ đảng giao thay vì “chăm lo việc Nhà Chúa.”

Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo chính thức là thành viên của Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, một tổ chức “*quy tụ các lực lượng quần chúng*” làm thành lực lượng xung kích của Đảng CS đấu tranh bảo vệ đảng trên mọi mặt trận tư tưởng, văn hóa, chính trị, kinh tế, tôn giáo...

Hóa ra công cụ của đảng vô thần lại được quyền hiện diện và hoạt động công khai dưới cái lốt “Công Giáo” trong nội bộ Công Giáo (hữu thần). Ngoài nhãn hiệu “Đoàn Kết Công giáo”, cái nhãn “Công giáo” cũng được dán lên cả báo chí của nhóm này: báo Người Công Giáo Việt Nam, nguyệt san và tuần báo Công Giáo & Dân Tộc.

Giả sử Giáo Hội Công Giáo các cơ dựng lên một tổ chức riêng cho tôn giáo mình bên trong nội bộ Đảng CS, sử dụng nhãn hiệu đảng cho mục tiêu tôn giáo, thử hỏi tổ chức ấy và chính GHCG có yên ổn tồn tại với CS không? (Đây chỉ là “giả sử” thôi, chứ có bao giờ Công giáo lại đi giờ trò lấp liếm láo xược hay ăn nói quàng xiên như CS).

Kinh nghiệm quá khứ cho thấy khi CS lồng một tổ chức vào một tổ chức, thì cái tổ chức do CS dựng lên ấy luôn luôn được trá hình dưới một dạng hết sức tử tế nhưng lại được trao phó những nhiệm vụ hết sức

gian ác là mai phục gây rối đánh phá toi bời. Miền Nam Việt Nam trước năm 1975 là nạn nhân của cái trò xâm nhập ấy. Từ giới học sinh sinh viên tới giới báo chí, giới thợ thuyền, giới trí thức và cả giới tu trì Công giáo, Phật giáo, tất cả đều bị CS lồng cán bộ “hạt nhân” của chúng len lỏi vào khuynh đảo gây hỗn loạn từ trong ra ngoài!

Sau năm 1975, CSVN tiếp tục vận dụng sách lược xây dựng những “lực lượng nội công” ấy trong các tôn giáo mà người dân gọi là “quốc doanh” – món hàng mua bán của nhà nước : Phật Giáo quốc doanh, Công Giáo quốc doanh, Cao Đài quốc doanh, Hòa Hảo quốc doanh, Tin Lành quốc doanh...

Về phía Công Giáo, một số Đảng thẩm quyền trong Giáo Hội tại Việt Nam có vẻ như dung túng cái đám quốc doanh tuy có tên gọi là Đoàn Kết Công Giáo nhưng nhiệm vụ thì lại là gây chia rẽ, phân hóa nội bộ Công Giáo.

Vì sao các Đảng chấp nhận cái tổ chức vô thần mang danh Công giáo nằm trong lòng Giáo Hội hữu thần của mình? Vì nể nang? Vì sợ hãi? Vì cả tin? Vì bị áp lực của đe dọa và khủng bố tinh thần? Có thể là như thế. Song bên cạnh đó, biết đâu còn nhiều lý do “bí nhiệm” chưa bị lộ hay chỉ hé lộ có một phần!

Gần đây, người ta thấy xuất hiện trong GHCGVN phong trào truyền bá chủ trương “*đối thoại vô điều kiện*” mô phỏng khuynh hướng “*đối thoại bằng mọi giá*” do một số viên chức trong Bộ Truyền giáo của Tòa Thánh cổ súy với kỳ vọng “mở ra vận hội mới” cho Giáo Hội Công Giáo Tông truyền tại Trung Quốc. Khuynh hướng này đã từng bị một giới chức Công Giáo đáng kính người Hoa – Đức Hồng Y Trần Nhật Quân – mạnh mẽ lên án bằng những luận cứ và chứng cứ hết sức

thuyết phục. Dầu vậy, một số giới chức có thẩm quyền trong GH (Bộ Truyền Giáo thời ĐHY Ivan Dias) vẫn giả ngơ làm điếc trước những lời cảnh báo đầy trách nhiệm và tâm huyết của ĐHY Nhật Quân. Để rồi cuối cùng, ảo tưởng “*đối thoại bằng mọi giá*” bị đánh vỡ tan tành tại Trung Quốc khi mà Hội Những Người Công Giáo Yêu Nước (cũng gọi là Giáo Hội Tự Trị) Trung Hoa do Đảng và Nhà Nước Trung Quốc lãnh đạo tiếp tục gạt ra ngoài lề quyền bính của Đấng Cầm đầu Hội Thánh, ngang nhiên tấn phong hết giám mục này tới giám mục khác riêng của mình, và bổ nhiệm những “*giám mục*” này sang đoạt các ngai tòa Giám mục của các Giáo phận xưa nay vốn từng phục Đức Giáo Hoàng là Đấng cầm đầu Giáo Hội Công Giáo toàn thế giới.

ĐTC Bênêdictô XVI buộc lòng phải lên tiếng báo nguy về tình trạng Giáo Hội **ĐANG BỊ BÁCH HẠI** tại Trung Quốc. Ngài chẳng những kêu gọi người Công giáo hoàn vũ cầu nguyện cho GH Trung Hoa đang bị bách hại mà còn ra vạ TUYỆT THÔNG tiền kết dành cho bọn giáo gian Trung Quốc!

Còn Việt Nam thì sao?

Tin mới ghi nhận: “*Vào ngày Chúa Nhật 10 tháng 7 vừa qua Linh mục Phạm Trung Thành Giám tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế đã bị công an cửa khẩu TP-HCM không cho xuất cảnh đi Singapore để tham gia một cuộc hội thảo toàn giám tỉnh Đông Nam Á.*”

Bản tin này chợt nhắc chúng tôi nhớ lại chuyện đi chiêng trống rình rang của ĐHY Mẫn cùng phái đoàn sang Trung Quốc hồi năm 2007. Xin không bàn về hành động của chế độ Hà Nội chống lại quyền tự do đi lại của một công dân chưa bị dính hồ sơ tội phạm và chuyển đi hoàn toàn có tính cách tôn giáo.

Năm 2007, Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn, Tổng Giám mục Sài Gòn dẫn đầu một phái đoàn “*đi thăm hữu nghị Giáo Hội anh em Trung Quốc.*” Chẳng thấy cán bộ CSVN ra phi trường buộc ĐHY phải quay trở về cả.

Nhiều người Công Giáo Việt Nam đến nay vẫn còn lầm tưởng rằng, phái đoàn của ĐHY Mẫn đi thăm Giáo Hội Trung Hoa là do lời mời của các Giám mục Trung Quốc trung thành với Tòa Thánh.

Một số người khác ngộ nhận rằng ĐHY Mẫn đi Trung Quốc là do lời mời của Hội Công Giáo Yêu Nước Trung Hoa với ý muốn “*học từ GHCGVN hay ít ra từ ĐHY Mẫn cách thức thỏa hiệp với nhà cầm quyền CS để có một Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo bắc nhịp cầu liên kết giữa Công Giáo và Nhà nước xã hội chủ nghĩa.*”

Sự thật không phải vậy. Bản tin trên trang web của Tổng Giáo phận Sài Gòn là chứng minh hùng hồn theo tường thuật ngày 10/10/2007 của linh mục Stêphanô Huỳnh Trụ như sau:

“*Nhận lời mời của Cục Tôn Giáo Trung Quốc, ĐHY GB Phạm Minh Mẫn cùng phái đoàn sáu vị... thăm chính thức Trung Quốc từ ngày 24 đến 28/09/2007. Ngày 24/09 khi tới Bắc Kinh (Beijing), Cục Tôn Giáo có nhân viên đón tại sân bay, tiếp đón đoàn tại phòng VIP và có người nhận hành lý giúp...*”

Thì ra thế! Cục Tôn Giáo Trung Hoa mời. Cục Tôn Giáo Trung Hoa đón. Cục Tôn Giáo giúp nhận (hay kiểm soát?) cả hành lý của phái đoàn giới chức Công Giáo VN! Chưa hết! Cục Tôn Giáo còn tạo điều kiện cho “***phái đoàn ĐHY Phạm Minh Mẫn cư ngụ tại khách sạn và được***

cung cấp một chiếc xe đặc biệt để di chuyển.” Ôi! Hào phóng! Ôi! Nghĩa tình bao la! Lễ tất nhiên ơn phải đền, nghĩa phải trả. Hai bên cùng có lợi mà!

Rồi bản tin ghi thêm: “***Đoàn được phía Trung Quốc tiếp đãi tử tế***, sau mỗi cuộc viếng thăm, chủ và khách đều có quà tặng cho nhau và ***đi đâu đoàn cũng được hai nhân viên (?) và một thông dịch viên của Cục Tôn giáo tháp tùng.***”

Vì ***Cục Tôn giáo*** của Trung cộng mời, họ đài thọ mọi chi phí ăn ở, tất nhiên phái đoàn của ĐHY Phạm Minh Mẫn phải lệ thuộc vào “*chủ chỉ*” về mọi phương diện: làm

*ĐHY Phạm Minh Mẫn dẫn đầu phái đoàn VN thăm “*công giáo quốc doanh*” Trung Quốc năm 2007*

việc, đi “*tham quan*”... gì gì cũng đi theo lộ trình do Cục Tôn giáo hoạch định và chịu sự giám sát chặt chẽ của họ. (Hai nhân viên bám chặt bên hông). ĐHY Mẫn và phái đoàn trước tiên “*sáng ngày 26/09 làm việc chính thức với Cục Tôn Giáo Trung Quốc.*” Về phía Trung Quốc có tới 3 quan chức: ***Cục trưởng Cục Tôn Giáo Trung Quốc ông Diệp Tiểu Văn (Ye Xiaowen), Trưởng Ban Mật Trận Thống Nhất ông Châu Ninh (Zhou Ning), Vụ Phó Vụ Châu Âu, Bộ Ngoại Giao ông Lưu Hải Tinh (Liu Haixing) và một số cán bộ của***

ba cơ quan này.”

Theo UCANews, ĐHY Phạm Minh Mẫn là phẩm chức cao cấp nhất của GHCG đã cấp thời đến viếng thăm Ma Yinglin trước tiên, ngay sau khi Ma được tấn phong [giám mục] bất hợp pháp và ***vừa bị Tòa Thánh phạt vạ tuyệt thông.*** “*Ngoài giám mục Ma, ĐHY Mẫn cũng hội kiến với Ngài Anthony Lưu Bách Niên, Phó chủ tịch CCPA [Hội Công Giáo Yêu Nước] cùng các quan chức Đảng và Nhà nước khác của TQ.*”

Bản tin của hãng thông tấn Công giáo UCAN còn ghi nhận: “***ĐHY Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn, TGM Sài Gòn, tuyên bố chuyến viếng thăm của ngài đến Trung Quốc là giúp gia tăng tình thân đoàn kết và thân hữu giữa hai Giáo Hội của hai quốc gia.***”

Lời tuyên bố trên của ĐHY Mẫn liệu có minh mẫn chính xác không? “*Giúp gia tăng tình thân đoàn kết và thân hữu giữa hai Giáo Hội*” nghe mập mờ lắm!

Giữa hai Giáo Hội Tông Truyền tại Trung Quốc và Việt Nam? Hay giữa Giáo Hội quốc doanh Việt Nam với Giáo Hội Tự trị Trung Hoa?

Nhưng vấn đề cốt lõi là Cục Tôn giáo của CS Trung Hoa chi tiền cho phái đoàn đến Trung Quốc hẳn phải có mưu đồ riêng của họ: dẫn dắt ĐHY Mẫn đi vào mê hồn trận, nhất nhất ngài phải đi theo họ.

Làm sao ĐHY Mẫn có thể qua mặt họ, tự do đi đây đó, gặp ai thì gặp, làm gì thì làm hay muốn nói gì thì nói! Làm sao phái đoàn của ĐHY Mẫn có thể thung thăng đi gặp riêng các Giám mục thuộc Giáo Hội Hầm Trú. Phải chăng chính vì vậy mà ĐHY Mẫn gỡ gạc bằng lời tuyên bố rằng ngài “***không phân biệt trên***

(Xem tiếp trang 102)

NHỮNG ĐÓNG GÓP

Trong Cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Vừa Qua = Qua Tham Luận Của Các Dân Chúa Khắp Nơi =

Đức tin Tông-truyền của Hội-thánh đang bị phân-hoá trong Giáo-hội VN

GS Phạm Minh Tâm
(Melbourne, Úc châu)

Theo một thông-kê của Toà-thánh năm 2004 thì tổng số người Công-giáo trên khắp thế giới đã vượt qua mức một tỉ người. Nói đúng con số là 1,098,000.000 tín-hữu. Tỷ-lệ gia tăng này đi song-song với tỷ-lệ gia tăng dân số trên thế-giới, song tại Á Châu thì tỷ-lệ Giáo Hội Công-giáo chỉ đạt mức khoảng 3% dân số và riêng tại Việt-Nam, tỷ-lệ người Công-giáo cũng chỉ vào khoảng 6% so với tổng-số khối dân trên 80 triệu. Nếu đem tỷ-lệ này so với việc phát-triển bề ngoài như xây-dựng các cơ-sở vật-chất của các dòng tu và xứ đạo trong mấy thập-niên gần đây thì mức-độ tăng-tiến về con số người tiếp nhận Tin Mừng Cứu-độ như trên quả là hơi khiêm-tốn. Điều này thật khó vội-vàng quy kết nguyên-nhân là ở đâu, song nếu thẳng-thắn một chút, tâm thành một chút thì những ai ý-thức mình là người có trách-nhiệm chủ-đạo sứ-vụ rao giảng phải đâm ngực nhận ra ngay phần lỗi chính là đã không sống trọn ơn gọi làm tông-đồ của mình. Bởi vì, hãy thử nghĩ xem, đạo Chúa không phải dờ, không lạc-hậu hay bất cập nhân tình; không xa rời các thực-tại nhân-sinh mà là một siêu-phẩm thật trọn-hảo của nhân-ái, của công-bằng, đáp ứng đủ những gì mà con người khát-khao tìm kiếm.

Nhưng tại sao Đạo lại không được nhiều người tiếp nhận? Vây, hiển nhiên là những người đi “tiếp thị” đã hoặc là tặc-trách trong bản-phận hoặc đi sai đường nên không có sức thuyết phục nhiều.

Theo ơn gọi làm môn-đệ của Đức Ki-tô và qua sự hướng-dẫn của Hội-thánh thì sống Đức Tin Ki-tô giáo đúng mực là **“Ở đâu có người thiếu ăn, thiếu uống, thiếu mặc, thiếu nhà ở, thiếu thuốc men, thiếu việc làm, thiếu giáo-dục, thiếu những phương tiện cần thiết để sống xứng danh con người, ở đâu có người bị đau khổ vì nghịch cảnh, ốm yếu, chịu cảnh lưu đày, tù ngục..., thì ở đó bác-ái Ki-tô giáo phải tìm gặp, ân-cần săn-sóc, ủi-an và xoa dịu họ bằng những trợ giúp thích đáng....”** Và, cũng ở đó Giáo-hội phải có mặt. Song thực-tế thì sao? Với một Quê-hương nghèo và khối anh em đói, khổ nhiều mặt thì Giáo-hội đã hiện-diện ra sao?

Giáo-hội là Mẹ, Giáo-hội là Thầy nhưng con cái của Giáo-hội thiếu sự bảo-bọc, thiếu vắng những việc làm thiết-thực và trực tiếp đáp ứng các nhu-cầu của họ giữa khi người ta chỉ nhìn thấy Giáo-hội càng ngày càng hướng ngoại theo cách thể phô diễn những hình-thái phát-triển bên ngoài kiểu như đã có nhận định là **“Tôn-giáo lễ hội”**

Kể từ sau năm 1975 trở đi, Giáo-hội Công-giáo Việt-Nam gần như càng ngày càng bị rơi vào tình-trạng bị khủng-hoảng về lãnh-đạo và khủng-hoảng về đường lối, về cung cách thực-hiện mục-vụ nếu không muốn nói là đã phản bội niềm

tin Tông-truyền của Hội-thánh; đã quay ngược lại với lý-tưởng mình đề chiêu chuộng, để vâng phục theo những yêu sách của nhà cầm quyền cộng-sản mà chắc chắn là bất lợi cho Giáo-hội.

Đây chính là vấn-đề lớn của Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam, một vấn-đề khá phức-tạp mà trong cộng-đồng Dân Chúa, ít ai dám đề cập tới. Không dám, phần vì tình-trạng phong-kiến tâm-linh vẫn còn nên cái tâm-lý của phần lớn giáo dân vẫn cứ chỉ vâng phục theo một lối mòn xưa nay chờ sự dẫn dắt của các giáo-sĩ mà cũng phần vì giáo dân không biết rõ nhiệm-vụ của mình phải làm, không nắm vững thể đứng của mình trong Giáo-hội và đã được mời gọi như thế nào theo hướng đi của Công-đồng Vatican II mà cụ-thể nhất là Sắc-lệnh Tông-đồ Giáo Dân.

Nói đến cái tên “Công-đồng Vatican II” lại cũng là một vấn-đề nữa, bởi vì thực-tế ngay trong giới giáo-sĩ cũng chưa dễ gì đã có nhiều người chịu đọc để học hỏi, để biết mình phải làm gì cho mình và cho anh em mình. Giáo-hội hoàn-vũ thì luôn phải nghĩ đến việc canh-tân những nguyên-tắc đạo-đức phù-hợp với đức bác-ái và công-bằng trong khi Giáo-hội Việt-Nam cứ đủng-đỉnh với một số lập-luận vừa rỗng vừa sáo để ru ngủ đại đa số tín hữu theo kiểu “chìm xuồng” và “huê vốn”. Chẳng hạn, ngay vào năm 2000, Đức Thánh Cha Gio-an Pha-olô đệ nhị đã minh-định **“Công-đồng Vatican II đã cho chúng ta nhiều tặng thưởng quý giá từ 35 năm qua và còn tiếp tục dẫn**

đưa chúng ta trong nhiều năm nữa. Công việc của Giáo Hội bây giờ là học hỏi những điều đã đề ra trong những văn kiện của Công Đồng và đem ra thực hành có hiệu quả...” nhưng trong Niên giám của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam ấn hành năm 2004 đã giải-thích về tình-trạng này như sau: “*Giáo hội Việt Nam, trong thời gian trước đây, từ năm 1965 đến 1975, do hoàn cảnh chiến tranh của đất nước, chưa có dịp học hỏi kỹ lưỡng các văn kiện của Công đồng, trừ một vài giáo phận ở miền Nam Việt Nam. Chỉ trong các thành phố và đô thị lớn, giáo dân mới có dịp học hỏi về Công đồng này ít nhiều, còn lại hầu như chẳng mấy khi nghe nói đến, nhất là ở miền Bắc Việt Nam. Sau khi thống nhất đất nước năm 1975, dân tộc ta lại gặp nhiều khó khăn, vì thế các bài học đổi mới, hợp nhất của Công đồng hầu như ít được nhắc đến như những định hướng cơ bản cho Giáo hội Việt Nam...*” Trước 1975 thì tại vì chiến-tranh, còn sau 1975 thì lại gặp nhiều khó-khăn, thế thì chẳng biết đến đời nào Hội-đồng Giám-mục mới thi-hành được nhiệm-vụ giáo-huấn của mình trong khi từ Bắc chí Nam cứ rầm-rộ xây cất và mở-mang về mặt cơ-sở vật-chất và những sinh-hoạt nặng tính phô-trương, ham-hố kiêu-thể-tục để chẳng hiểu là vô-tình hay cố ý chỉ có tác-dụng “tô lục chuốt hồng” cho chế-độ cộng-sản. Chẳng hạn, có linh-mục đã lác đầu chia sẻ về một dòng nữ ở ngay Thủ-đức đã xây cất cơ-sở thật nguy-nga, tráng-lệ còn hơn chốn cung-đình thời phong-kiến và xem ra rất hãnh-diện trong khi người có chút lòng thành với Quê-hương và Giáo-hội lại chỉ thấy chóng mặt và choáng váng với cái bề ngoài này.

Tại sao một khi đã biết nhận rằng ***các bài học đổi mới, hợp nhất của Công đồng hầu như ít được nhắc***

đến như những định hướng cơ bản cho Giáo hội Việt Nam... mà vẫn không bắt tay làm ngay trong hoàn-cảnh trước mặt, thay vì hết năm này tháng nọ cứ lo vun quén cho nguyên tắc “*đổi thoai*” và “*hợp tác*” với nhà nước cộng-sản. Như vậy, phải chăng các vị dư biết thực-tế “*đổi thoai*” hay “*hợp tác*” chỉ là những tấm màn mỏng nhằm che đậy sự hèn yếu bạc nhược của mình mà thôi nhưng vẫn lẻo-đẻo chạy theo hai chữ này như một điệp-khúc nhằm chán để tránh né chu-toàn bốn phận chính yếu là sống đúng Đức Tin Tông-truyền như Hội-thánh đòi hỏi là “***Ki-tô hữu cần phải khiêm tốn đặt mình trước Nhan Chúa, xét mình về trách-nhiệm mà họ cũng phải gánh chịu đối với những sự dữ của thời-điểm chúng ta***” để chỉ lo đi mưu cầu thoả hiệp với một chính quyền bất công, gian trá.

Cuối cùng thì việc gì đến tất nhiên phải đến. Đó là đã có những giáo dân hiểu được điều cấp-thiết là phải trưởng-thành, phải nhận-thức được tình-trạng suy-thoái này của những người lãnh-đạo Giáo-hội mà mạnh dạn và thẳng-thắn lên tiếng; phải nhận-định và phân-tích thực-trạng cách rớt-ráo như là một bổn-phận hàng đầu vừa là để góp ý với “các đảng bậc”, lại cũng vừa muốn cùng anh em đồng đạo chia sẻ những ưu-tư và trách-nhiệm của mình... và cũng dễ hiểu là tại sao những tiếng nói này cứ phải xoay quanh Hội-đồng Giám-mục. Bởi vì theo cơ-cấu tổ-chức của Giáo-hội, không nhìn vào các giám-mục thì nhìn vào ai đây và không phê-phán sao được khi các vị nắm vai trò chủ chốt trong việc vạch hướng đi chung cho Dân Chúa phù-hợp với Tin Mừng và huấn-giáo của Hội-thánh nhưng các vị đã làm ngơ và làm thình trước mọi vấn-đề nhân-sinh, xã-hội; đã quay lưng lại với người nghèo, người bị áp bức, bị bóc lột....

Và rồi, một khi Hội-đồng Giám-mục như vậy thì các linh-mục, tu-sĩ sẽ ra sao khi họ là những thừa tác viên của giám-mục để chia sẻ và thừa-hành các nhiệm-vụ thánh-hoá, quản-trị và giáo-huấn. Chính trong kỳ Đại Hội Dân Chúa vừa qua cũng đã nhìn nhận rằng tình-trạng trì-trệ trong Giáo-hội Việt-Nam hiện nay xuất phát từ hàng ngũ giám-mục và linh-mục, cho nên muốn canh-tân thì cũng phải bắt đầu từ đây, từ ngay những người đang lãnh-đạo và hành-xử năng-quyền theo kiểu quan chức, thư-lại sống theo thói đời hơn là những mục-tử nhân-lành theo đòi hỏi của Đức Ki-tô.

Có một điều phải thẳng thắn nhìn nhận là trong tập-thể “đảng bậc” hiện nay có rất nhiều thành phần hơi bị thấp về mọi mặt, nghĩa là cả chuyên môn lẫn kiến-thức chung. Còn về trình độ “nội tâm, tư duy, tu đức” thì lại càng bi quan hơn...mà như gần đây, trong cộng-đồng Dân Chúa đã có nhiều dư-luận chuyên cho nhau về từng cá-nhân giám-mục này, giám-mục kia vấp phạm nhiều lẽ do bởi lối sống và hành vi phản Tin Mừng, phản sứ-vụ Tông-truyền.

Cứ nhìn vào kỳ Đại Hội Dân Chúa kỳ vừa qua sẽ thấy. Toàn tập tài liệu làm việc không nói lên được gì. Đa số chép lại bài bản mà hình như không nắm hết ý, chỗ nào nghĩ ra được thì lại không trọn nghĩa của điều muốn nói...nghĩa là nói chung đầu óc các vị chỉ lo hướng ngoại để né, để chông, để đỡ và để tìm chỗ an bình nên nó cứ luẩn quẩn, loanh quanh. Chưa kể có một số lại vừa lười suy luận, có thể vì thiếu chiều sâu, thiếu nền tảng lại vừa ham danh háo địa vị với đầu óc đặc cứng quan niệm sai lầm thuở xưa là làm giám-mục thì chẳng cần làm gì mà vẫn là làm tất cả; là không ai có quyền phê phán vì đã nhận cây gậy

chấn giắt rồi thì chỉ chỗ sao cũng được.

Thử hỏi, trong xã-hội Việt-Nam giữa hoàn cảnh hiện nay, người dân phải gánh chịu đủ thứ bất-công và bất-hạnh mà những chữ **công lý, hoà bình** có được Hội Đồng Giám Mục đặt nặng không mặc dù cũng có lập ra một Ủy-ban Công-ly và Hoà-bình? Người dân đã dư lẽ với kinh-nghiệm rằng công-ly ở Việt-Nam là tất cả những gì đi ngược lại công ích, không thuận theo luật công-bằng xã-hội và là công-an... cho nên nếu chỉ lập ra một Ủy-ban sông thì chẳng khác gì đi dùng dầu cù-là bôi lên cục bấu độc mà thôi... Có công-ly hay không cứ hỏi Đức Tổng Ngô Quang Kiệt, Đức cha Hoàng Đức Oanh, hỏi giáo dân Thái-hà, Đồng Chiêm; hỏi dân Cồn Dầu và linh-hồn anh Nguyễn Thành Năm ...chẳng hạn rồi tìm cho ra lý lẽ của Chúa nói "Hãy đi lo cho những con chiên của ta" còn thiết thực hơn. Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam luôn nhân-danh hai chữ Giáo-hội và huynh-đệ để tô chuốt những câu văn mục-vụ nhưng mà Giáo-hội nào, huynh-đệ ra sao khi gạt anh em Dòng Chúa Cứu Thế ra khỏi Đại-hội Dân Chúa như đá trái banh phạt đền vậy?

Gần đây là vụ việc Cù Huy Hà Vũ, chỉ có một mình giám-mục chủ-tịch của Ủy Ban Công Lý và Hoà Bình phản-ứng yếu ớt và gián-tiếp bằng việc ký tên vào một thư chung xin bãi bỏ bản án. Rồi mới cách đây hai tháng, vào ngày 27-5-2011, cũng chính Ủy-ban này của Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam tổ-chức buổi tọa-đàm để vừa chính-thức ra mắt Ủy-ban, vừa thảo luận về tình-trạng công-ly và hoà-bình tại Việt-Nam thì số các giám-mục tham dự không đủ đếm trên đầu ngón tay vì chỉ có hai giám-mục Đặng Đức Ngân và Tri Bửu Thiên đến dự buổi sáng, còn

Tổng-giám-mục chủ-tịch Hội Đồng Giám Mục thì đến đọc diễn văn, ăn trưa xong là rút lui ngay mà không dự thảo-luận trong các t□, trong khi đúng ra đây mới chính là cơ-hội ngài cần phải tận dụng để lắng nghe mà thấu hiểu nguyện-vọng dân tình thì lại bỏ phí rồi chiều mới trở lại nghe đúc-kết; Tổng-giám-mục Sài-gòn chỉ đến vào buổi chiều để phát-biểu trước khi bế-mạc, còn giám-mục Phụ-tá Sài-gòn, cũng không có mặt. Chính giám-mục này đã đi vào "lich-sử cứu-độ" khi khẳng-định tất cả những gì xảy đến cho Giáo-hội Việt-Nam trong những năm gần đây, qua những thảm-nạn của Dân Chúa tại nơi này, nơi khác chỉ là **những vụ việc địa phương** nên không nằm trong vòng trách-nhiệm của Hội-đồng Giám-mục. Thử hỏi như thế thì khí thế và trách-nhiệm của các vị ở đâu.

Còn lại thì, ai cũng thấy các vị bị lệ-thuộc vào cái nhà nước thế gian này nhiều quá vì bản thân cá vị nhận của thế gian này nhiều quá cho nên quý vị cứ bị trôi dạt vào một điều lệ bất thành văn là quy-chế XIN – CHO. Xin ra sao và cho thế nào thì đã quá rõ với rất nhiều những cái quý vị xin mà không được cho như không được thoải-mái ân-hành các sách Đạo, không được lo về lãnh-vực y-tế và giáo-dục nhưng lại phải nhận những cái họ cho khi không cần thiết để xin như giảng dạy chủ-nghĩa Mác-Lê trong Đại chủng-viện.... Cho nên tuy sứ mạng của Hội-thánh không phải là làm chính trị, nhưng Đức Tin Tông Truyền lại vạch ra sứ-vụ cho Hội-thánh là phải lên tiếng can thiệp với bất kỳ một thể-chế chính-trị nào không tôn-trọng những quyền căn-bản của con người, phải quan tâm đến bất cứ những gì liên quan đến con người.

Chúng tôi quan-niệm khi nói lên sự thật, dù là sự thật đau lòng, vẫn

còn hơn là che dấu nó trong sự phỉnh gạt qua cái vẻ bề ngoài hào-nhoáng, cho dù chúng tôi có thể bị chụp mũ là gây chia rẽ, là làm giảm uy-tín các đấng bậc hay như một vài vị đã đổ vạ nặng-nề là bức tử Giáo-hội quê nhà. Tuy nhiên, chúng tôi vững tin vào sự suy-luận sáng suốt của cộng-đoàn tín-hữu, của anh em cùng niềm tin với chúng tôi để cùng chúng tôi nhận-định xem nếu các vị giám-mục Việt-Nam có uy-tín thực sự thì ai có khả-năng làm giảm nổi, nếu các vị đồng lòng nhất-tề theo hướng đi Tông-truyền, theo đúng tinh-thần được sai đi thì ai chia rẽ nổi, thì ai dám xuyên-tạc hay vu-khổng... Chân-ly chỉ có một là sự thật đến từ nơi Thiên Chúa và bảo-vệ sự thật là trách-nhiệm chung của bất kỳ ai với ý ngay lành, nên từ lời đoan-quyết của thánh Gia-cô-bê, chúng tôi xác-tin rằng **ai biết làm điều lành mà không làm là có tội.**

Một vài ý kiến tham luận vào "Nhận định tình hình đất nước hiện nay"

BS Phạm Hữu Trác
(Montreal, Canada)

1- NHỮNG ÁP LỰC DO BIẾN ĐỘNG DÂN SỐ

Dân số Việt Nam tháng 11-2010 là **89.033.000**, thành phần gồm có:

- lực lượng lao động 48%
- dưới 15 tuổi 44%
- trên 65 tuổi 14%

Chỉ số lão hóa hiện nay ở Việt nam 36% (so với Singapour 85%, Thái lan 52%)

Tăng Trưởng Dân Số

Dự báo của US Census Bureau và Thống Kê VN thì dân số sẽ tăng lên :

- năm 2030 ước lượng là **104.148.000** (bình tuyến giữa

(Xem tiếp trang 102)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

“Phải Chấp Nhận Trả Giá” KHI RAO GIẢNG GIÁO HUẤN CỦA GIÁO HỘI

Trần Hiếu

Phỏng vấn Đức cha Nguyễn Thái Hợp, tác giả “Một cái nhìn về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo”

LTS.- “Một cái nhìn về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo” là tiêu đề tác phẩm vừa được xuất bản tại Việt Nam của Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, OP., Giám Mục Vinh, Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hoà Bình thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Tác giả vốn là một giáo sư giảng dạy nhiều năm ở Roma và Nam Mỹ, đã từng xuất bản nhiều tác phẩm bằng tiếng Việt cũng như ngoại ngữ, về các lãnh vực triết lý, thần học, văn hoá, xã hội, giáo dục. Toà soạn hân hạnh mời bạn đọc theo dõi bài phỏng vấn Đức Cha Phaolô do cộng tác viên Trần Hiếu thực hiện dưới đây.

Trần Hiếu: Xin Đức cha vui lòng cho biết chủ đích của ĐC khi viết tác phẩm “Một cái nhìn về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo”? Đối tượng Đức Cha nhắm tới là những ai?

Đức cha Nguyễn Thái Hợp: Cuốn sách này được soạn thảo để làm tài liệu học tập cho sinh viên thuộc các đại chủng viện và các trung tâm thần học các dòng tu; đồng thời, người viết cũng muốn nhân cơ hội này giới thiệu Giáo huấn Xã hội của Công giáo cho toàn thể xã hội Việt Nam, không riêng người CG. Vì vậy, tôi đã cố gắng tránh lối trình bày giáo khoa, giảm nhẹ các dụng ngữ chuyên môn và đại chúng hóa bao nhiêu có thể. Ngay cả khi phải trình bày một chuyên đề với nhiều từ chuyên môn, sách cũng được viết với văn phong nhẹ nhàng và sử dụng tối đa các từ thông thường để dễ dàng tiếp cận độc giả mọi giới.

TH: *Thật sự, có rất nhiều điều trong cuốn sách cần được nghiên kỹ để đem áp dụng thực tế vào xã hội Việt Nam hôm nay; nhưng đâu là điều ưu tiên Đức cha mong muốn người đọc lưu ý?*

ĐC/NTH: Giáo huấn xã hội bắt nguồn nơi Kinh Thánh, rồi được nuôi dưỡng qua giáo huấn của các giáo phụ, các tiên sĩ hội thánh và các văn kiện của hàng giáo phẩm. Ngay từ đầu nó đã là thành phần giáo huấn

của Giáo hội về quan niệm con người và cuộc sống xã hội. Đặc biệt, giáo huấn là một bộ phận của thần học luân lý xã hội, được xây dựng và phát triển dần dần tùy theo nhu cầu của mỗi giai đoạn lịch sử. Gia sản này được kế thừa và khai triển qua các thông điệp xã hội của các giáo hoàng, nhất là kể từ thông điệp “Tân

Sự” của Đức Leo XIII, khi Tin Mừng tiếp xúc với xã hội kỹ nghệ tân tiến và hình thức mới về lao động, cũng như quyền sở hữu.

Áp dụng vào thực tại xã hội Việt Nam hiện nay, giáo huấn xã hội của Giáo hội ước mong công hiến nguyên tắc suy tư, tiêu chuẩn phán đoán và đường hướng hành động trong lãnh vực giáo dục, kinh tế, xã hội, chính trị... **Nhưng ưu tiên nhất, tôi thiết nghĩ là vấn đề xây dựng xã hội và con người Việt Nam. Việc hình thành xã hội dân sự và chủ trương đào tạo con người đạo đức, sáng tạo, tự do và có chuyên môn là nhu cầu cấp bách của dân tộc Việt Nam.** Tôi ước mong cuốn sách này

đóng góp phần nhỏ nhoi của mình cho sứ vụ cao quý đó.

TH: *Thưa Đức Cha. Phải chăng vì lúc này là thời điểm đang có nhiều nguy cơ cho đất nước?*

ĐC/NTH: Đúng vậy. **Đất nước Việt Nam đang trải qua giai đoạn khủng hoảng sâu thẳm về kinh tế, chính trị, xã hội...** Một số nhân sĩ đã mạnh mẽ lên tiếng báo động trước những đe dọa đến sự tồn vong của Tổ quốc. Có người còn đề nghị triệu tập một “Hội nghị Diên Hồng” để cứu nguy Đất nước. Nhiều người bản khoăn trước hiện tượng xã hội xuống cấp về nhiều mặt, khoảng cách giàu nghèo ngày càng nới rộng, tham nhũng hoành hành khắp nơi, nhân phẩm và nhân quyền chưa được tôn trọng...

Cuốn sách bé nhỏ này không có tham vọng đưa ra câu trả lời thỏa đáng cho những vấn đề to lớn ở trên, mà chỉ muốn đóng góp chút gì vào việc **xây dựng một xã hội nhân bản, công bằng, tiến bộ và dân chủ hơn.** Chính vì vậy, chúng tôi thiết nghĩ mô hình xã hội “*Kiêng ba chân*” hay “*Ba bàn tay*”, chủ trương kết hợp hài hòa giữa *bàn tay pháp lý* của Nhà nước, với *bàn tay vô hình* của kinh tế thị trường và *bàn tay liên đới* của xã hội dân sự là điều kiện cần thiết để xây dựng một xã hội phát triển, dân chủ, công bằng và nhân ái.

Khởi điểm cho mọi cải tổ phải là giáo dục. **Đã đến lúc phải giải thoát chương trình giáo dục hiện nay khỏi “vòng kim cô” của ý thức hệ giáo điều để đưa ra một triết lý giáo dục mới.** Chỉ khi chúng ta chủ trương đào tạo những con người **đạo đức, sáng tạo, tự do** và có chuyên môn thì chúng ta mới hy vọng bảo vệ được độc lập, đưa đất nước đồng hành với nhân loại tiến bộ, văn minh, dân chủ.

TH: *Ba chân kiềng giúp phát triển xã hội gồm nhà nước, thị trường, và xã hội dân sự, thế nhưng, trong xã hội Việt Nam ngày nay, các tổ chức “xã hội dân sự” đều vắng bóng. Đức cha có hy vọng các cơ cấu “xã hội dân sự” sẽ được hình thành trong thể chế chính trị hiện tại của Việt Nam?*

ĐC/NTH: Ở Việt Nam hiện nay, các tổ chức phi chính phủ, các tôn giáo, công đoàn, hiệp hội, đoàn thể dân sự, truyền thông xã hội... chưa thể hiện được chức năng và vai trò của mình, như đáng lẽ ra phải có. Vì vậy, xã hội dân sự chưa thực sự hình thành. Nhưng tiến trình hội nhập, toàn cầu hóa và dân chủ hóa sẽ tạo điều kiện tốt cho sự hình thành và phát triển xã hội dân sự. Phải chăng trong mấy năm gần đây đã xuất hiện một số dấu hiệu của tiến trình này?

TH: *Đức cha khẳng định bản chất Kitô giáo là một con đường cứu độ chứ không phải là một triết lý chính trị, một mô hình kinh tế, hay một thứ luân lý theo nghĩa chặt. Nhưng các sứ điệp Đức Kitô rao giảng thách thức xã hội và nền chính trị đương thời và đó là điều đã dẫn đến cái chết của Người. Khi rao giảng các giáo huấn xã hội của Công giáo trong hoàn cảnh đất nước Việt Nam hiện nay, Đức cha có mừng tượng cái giá mà người rao giảng phải trả?*

ĐC/NTH: Tin Mừng của Đức Kitô nhằm mục đích cứu rỗi con người, nhưng con người nói đây là con người toàn diện, sống trong những môi trường văn hóa, xã hội, chính trị cụ thể. Chính vì vậy, Tin Mừng luôn chứa đựng chiều kích văn hóa, kinh tế, xã hội, chính trị. Do đó, **giáo huấn của Đức Kitô rất nhiều lần đối kháng với tham vọng và quyền lợi của nhiều người, nhất là những người quyền thế.**

Theo Đức Kitô, trần thế nói chung và quyền bính chính trị nói riêng có một “tự lập tương đối” nào đó trong chương trình của Thiên

Chúa, nên người tín đồ phải chịu toàn trách nhiệm của mình đối với nhà nước. Tuy nhiên, **không một cá nhân hay nhà nước nào được tiếm quyền, tự mặc cho mình quyền bính tuyệt đối trên dân chúng.** Bên trên quyền bính chính trị vẫn còn một quyền bính khác, một đấng khác, mà mọi người phải tôn trọng. Mọi tương quan phức tạp này được giản lược trong câu tuyên bố thời danh: “*Của César hãy trả lại cho César và của Thiên Chúa hãy trả lại cho Thiên Chúa*”.

Đề phát triển con người cần đến

gia đình, xã hội, giáo dục, kinh tế, chính trị, tôn giáo... Nhưng phân tích đến cùng, tất cả những cái đó thực ra chỉ là phương tiện, chứ không phải là cùng đích. Tất cả phải vì con người và để phục vụ con người, chứ không thể đảo ngược biến con người làm vật tế thần cho bất cứ truyền thống tôn giáo, đảng phái chính trị hay ý thức hệ nào khác. Nói theo ngôn ngữ của Đức Kitô, “*Ngày thứ Bảy vì con người, chứ không phải con người vì ngày thứ Bảy*”.

Đó là một trong những lý do khiến con đường cứu độ của Đức Kitô phải đối diện với sức đối kháng của các nhà cầm quyền cũng như các lãnh đạo tôn giáo đương thời. Sự chống đối ngày càng mạnh mẽ và cuối cùng đã dẫn ngài đến cái chết thê thảm trên thập giá.

Giáo hội có sứ vụ tiếp nối chương trình cứu rỗi con người, mà Đức Kitô đã khai mở. Vì vậy, như Đức Giáo chủ Gioan Phaolô II đã xác quyết, “*Con người là con đường của Giáo hội*”, **khí rao giảng Tin Mừng nói chung và phổ biến giáo huấn xã hội của Giáo hội nói riêng, trong hoàn cảnh Việt Nam hiện nay hay ở bất cứ nơi nào trên thế giới, chúng ta phải chấp nhận trả giá.**

TH: *Lời Nhà Xuất Bản ở đầu sách nói rằng họ đề nghị tác giả cắt bỏ một số điểm “có thể gây hiểu lầm trong bạn đọc, và tác giả đã vui lòng chấp thuận”. Nhưng với một văn phong dễ hiểu, độc giả trung bình đều có thể lãnh hội được các ý tưởng, vậy điểm nào mà nhà xuất bản sợ gây hiểu lầm? Hay đây là một hình thức kiểm duyệt?*

ĐC/NTH: Lời Nhà Xuất Bản ở đầu cuốn “*Một cái nhìn về Giáo huấn xã hội Công giáo*” là một trường hợp khá đặc biệt và họa hiêm. Một số độc giả đã nêu câu hỏi: đây là một hình thức kiểm duyệt hay một thứ thỏa hiệp? Và cụ thể những đoạn văn nào

đã bị cắt bỏ? Lúc này tôi đang ở Hoa Kỳ nên không có tập hồ sơ trên tay nên rất tiếc không thể nói rõ có bao nhiêu đoạn NXB đề nghị cắt bỏ và chúng nằm ở trang nào. Gần như có ba hay bốn đoạn gì đó và hầu hết nằm ở phần chú thích (footnote). Xin đơn cử hai đoạn trích từ hồi ký “Quãng đời đánh mất” của nhà văn Nguyễn Khải nói về thời bao cấp và sự lấn át của tập thể trên cá nhân ở giai đoạn đó; một đoạn khác trích dẫn phát biểu của cố Thủ tướng Võ Văn Kiệt về cơ hội ngàn vàng để đoàn kết và hòa giải dân tộc đã bị đánh mất sau biến cố ngày 30 tháng 4 năm 1975.

TH: “Kẻ ăn không hết, người lần không ra”, kể cả các hình thức nghèo đói về tinh thần, là tình cảnh rất phổ thông ở xã hội Việt Nam ngày nay. Với tác phẩm này, Đức cha có hy vọng người ta sẽ ưu tiên chọn lựa và dần thân hơn cho người nghèo, cho người bị áp bức trong xã hội?”

ĐC/NTH: Không ai có thể phủ nhận là trong gần hai thập niên vừa qua kinh tế Việt Nam đã đạt được mức độ tăng trưởng cao. Nhưng nếu phân tích kỹ, chúng ta không thể không âu lo khi thấy nền kinh tế VN vẫn ở trong tình trạng cơ cấu lạc hậu, sức cạnh tranh thấp, hiệu quả kinh tế yếu kém và lạm phát cao. Kết quả tiêu cực là mặc dù thu nhập bình quân trên đầu người tăng, **nhưng chất lượng cuộc sống xuống thấp trong nhiều mặt, phân phối thu nhập thiếu công bằng và khoảng cách giàu nghèo ngày càng bị nói rộng.**

Đối diện với hiện tượng xuống cấp này, người Công giáo nói chung và hàng giáo phẩm nói riêng không thể không lên tiếng. Giáo huấn xã hội của Giáo hội mời gọi chúng ta phải ưu tiên chọn lựa người nghèo và tích cực dần thân tranh đấu cho những người bị thiệt thòi trong xã hội. Ngoài ra, **Tin Mừng còn đòi hỏi**

các Kitô hữu phải đi xa hơn trong việc tranh đấu cho công bằng xã hội để xây dựng một xã hội nhân ái và yêu thương.

Chúng tôi cũng hy vọng rằng các cơ quan hữu trách sẽ có những quyết định cụ thể để bảo vệ quyền lợi của những người nghèo, phù hợp với chủ trương một nhà nước của người nghèo.

TH: Ở trang 147 của cuốn sách, Đức cha trích dẫn Giáo lý Hội Thánh Công Giáo số 1903 nói rằng, **“Nếu nhà cầm quyền đưa ra những luật lệ bất công hay sử dụng những biện pháp trái đạo đức, lương tâm không buộc phải theo,...”** Giáo huấn này có được cổ võ rộng rãi trong hoàn cảnh xã hội Việt Nam hiện nay không?

ĐC/NTH: Quan niệm trên nằm trong truyền thống cổ xưa của Kitô giáo. Ngay từ thế kỷ XIII, thánh Tôma Aquinô đã xác định nó như một nguyên tắc của thần học luân lý. Kể từ đó, nguyên tắc cổ điển này luôn hiện diện trong các giáo trình về thần học luân lý và sách Giáo lý Hội Thánh Công Giáo hiện nay đã lặp lại. Chính vì vậy, nguyên tắc này phải được phổ biến ở Việt Nam, cũng như ở tất cả mọi nơi trên thế giới, kể cả tại Hoa Kỳ.

TH: Đức cha đã dành hai chương nói đến “dần thân phục vụ” và “đời sống chính trị”, vạch ra một lối đi mới cho người tín hữu giáo dân nhằm tham dự tích cực vào đời sống công cộng. Nhưng giữa những chọn lựa chính trị và Tin Mừng cần có sự nhất quán. Đức cha cũng nói đến định hướng mục vụ mà Đức Bênêđictô XVI khuyến khích tín hữu Việt Nam “đổi thoai thẳng thắn và cộng tác chân thành”. Trong bối cảnh chính trị xã hội Việt Nam hiện nay, điều này có khả thi không?

ĐC/NTH: Công đồng Vatican II

và nhiều thông điệp xã hội của Giáo hội mời gọi các tín hữu tích cực dần thân trong lãnh vực chính trị. Một số bản văn còn cho thấy mọi thay đổi rõ rệt và bền vững phải thể hiện trên lãnh vực chính trị. Nhưng công đồng cũng nói rõ là không hề có sự đồng nhất giữa Tin Mừng và chọn lựa chính trị. Trong một số trường hợp, các tín hữu có cùng niềm tin và nhiệt tâm như nhau, nhưng có thể có những chọn lựa chính trị khác nhau. Vì vậy, không ai có thể vỗ ngực cho rằng chọn lựa chính trị của mình là lý tưởng và phù hợp với Tin Mừng hơn cả. Do đó, các tín hữu cần đổi thoai và liên đới với nhau để tìm kiếm những giải pháp chính trị khả thi nhất.

Thiết tưởng, cũng cần nhắc lại rằng, **theo Giáo huấn xã hội Công giáo, các giám mục, linh mục và tu sĩ cần phải có quan niệm và chọn lựa chính trị phù hợp giáo huấn của Giáo hội.** Tuy nhiên, dần thân hoạt động chính trị, nhất là hoạt động chính trị đảng phái, là lãnh vực riêng của giáo dân.

Trong bối cảnh xã hội Việt Nam, người ta thảo luận nhiều về lời mời gọi của Đức Giáo chủ Bênêđictô XVI: “Đổi thoai thẳng thắn và cộng tác chân thành”, cũng như câu nói thời danh “Người Công giáo tốt cũng là người công dân tốt”. Trong Lễ Ra mắt của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình, chúng tôi đã đề nghị các tham dự viên thảo luận về câu nói trên. Các nhóm đã đưa ra một đúc kết sơ khởi, tuy nhiên vẫn còn mơ hồ, đi vòng quanh và thiếu nhất quán. Có lẽ phải mất một thời gian nữa mới hy vọng tìm được một câu trả lời khả thi và mang tính thuyết phục.

TH: Cuốn sách có phải là đường hướng hoạt động của Đức cha trong cương vị Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hoà Bình thuộc Hội Đồng Giám

(Xem tiếp trang 118)

Thần Dân Nghe Chăng? = “SƠN HÀ NGUY BIỂN!!!” =

Trần Phong Vũ

Tiếng la thất thanh của các Bô Lão trong Hội Nghị Diên Hồng thuở trước, hơn bao giờ hết, một lần nữa lại cất lên vang động trong tâm hồn những người Việt yêu nước. Vượt lên trên và ra ngoài những chuyện độc tài, chuyên chính, tham nhũng, cửa quyền, bóc lột, sát hại, coi rẻ sinh mạng nhân dân....., tập đoàn thống trị cộng sản Hà Nội hôm nay đã hiện nguyên hình là NHỮNG KẸ BÁN NƯỚC!

Để có được sự tiếp trợ về quân viện, cơ giới, vũ khí, đạn dược hầu thực hiện cuộc trường chinh xâm chiếm miền nam, trước năm 1975 Hà Nội đã cam tâm để cho Trung cộng lấn chiếm hàng ngàn cây số vuông lãnh thổ tại biên giới. Gần đây, với thỏa hiệp khai thác Bô-Xít, tập đoàn lãnh đạo CSVN đã mở đường cho Bắc Kinh tổ chức những đợt di dân hàng loạt để mặc nhiên tiến chiếm vùng Cao Nguyên Trung Phần, một địa điểm chiến lược xung yếu của đất nước chúng ta.

Chưa hết. Sau khi công bố tám bản đồ hình lưỡi bò liếm sát hải phận Việt Nam và các quốc gia trong vùng để chính thức hóa tham vọng bá quyền trên Biển Đông, Bắc Kinh trắng trợn cho hải quân ngăn chặn, phá hủy các tàu thuyền đánh cá của ngư dân Việt Nam. Đã có những vụ sát hại, bắt bớ ngư phủ, đòi tiền chuộc xảy ra dọc dài bờ biển miền Trung. Và hôm nay, sau những thỏa hiệp mờ ám với “Thiên Triều” của Thứ Trưởng Ngoại Giao Hồ Xuân Sơn, chủ quyền đất nước của tổ tiên chúng ta đã thật sự lâm cơn nguy biến.

Lá bài tẩy trong chuyến đi của Hồ Xuân Sơn

Ngày 25-6-2011, Hà Nội đã đặc cử thứ trưởng ngoại giao Hồ Xuân Sơn với tư cách đặc sứ của đảng và nhà nước CSVN qua Bắc Kinh phó hội với Ủy Viên Quốc Vụ Viện Đối bình Quốc và thứ trưởng ngoại giao Trương chí Quân. Điều tρέo căng ngồng là trong khi họ Hồ và tập đoàn lãnh đạo ở Hà Nội nhân danh điều chúng quen gọi là “bí mật quốc gia”, cố tình “ngậm hột thị” giấu nhem những gì diễn ra trong chuyến đi thì chỉ ba ngày sau, con bài tẩy này đã bị chính quan thày Trung Quốc lật lên. Trong bản tin công bố ngày 28-6, Tân Hoa Xã cho hay: Hồng Lỗi, phát ngôn viên bộ Ngoại Giao TQ tiết lộ rằng hai bên đã đạt được thỏa thuận về các vấn đề sau:

a). Giải quyết tranh chấp bằng cách thương thuyết (tham khảo ‘hữu nghị’) và tránh các động thái có thể làm cho vấn đề trầm trọng hay phức tạp thêm.

b). Hai bên phản đối những thế lực bên ngoài can dự vào tranh chấp Biển Đông.

c). Cam kết tích cực hướng dẫn công luận và cảnh giác tránh đưa ra những lời bình luận hoặc hành động làm tổn hại tới tình hữu nghị và sự tin cậy giữa nhân dân hai nước.

Đối với báo giới và các nhà ngoại

giao chân chính, đây quả là cái tát của Bắc Kinh giáng vào mặt những tay đầu sỏ đang nắm quyền sinh sát trong chế độ cộng sản Hà Nội. Đây là hệ quả tất nhiên dành cho kiếp số của những kẻ tội đòi. Bời lẽ: đã mang thân phận loài “lươn”, loài “trạch” chui rúc trong đồng bùn nhơ thì còn quản chi phải cam chịu cảnh “lắm đầu”!

Bàn về tư cách và vị thế của Hồ Xuân Sơn, dư luận hoài nghi tính hợp pháp của những gì nhân vật này ký kết trong cuộc mật đàm với Đối Bình Quốc và Trương Chí Quân. Nhưng vấn đề sẽ trở nên sáng tỏ hơn khi người ta biết rằng trong cuộc viếng thăm Việt Nam từ ngày 12 đến 18-4-2011, tướng Quách Bá Hùng, Phó chủ tịch Quân Ủy Trung Ương TC, (một trong những nhân vật hàng đầu của cộng đảng Trung Quốc, chỉ sau Hồ Cẩm Đào, trong hệ thống quân giai nước này –vì Hồ

Cẩm Đào ở vị trí chủ tịch Quân Ủy TƯ trong khi họ Quách là phó), đã lần lượt gặp gỡ từ Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư đảng CSVN tới Nguyễn Tấn Dũng, Thủ Tướng chính phủ mà theo một bản tin cập nhật lúc ấy cho hay hai bên đã thảo luận, trao đổi trong

“tình thần hữu nghị, hữu hảo” nhằm ‘thăng tiến mối quan hệ **hợp tác chiến lược toàn diện** với Việt nam’, ngõ hầu “tìm ra những **giải pháp cơ bản nhằm giải quyết các vấn đề liên quan đến Biển Đông.**”

Đọc những từ “hữu nghị, hữu hảo”, “hợp tác chiến lược toàn diện” khiến người ta không khỏi liên tưởng tới những châm ngôn “Bốn Tốt” và “Mười Sáu Chữ Vàng” từng được Bắc Kinh và Hà Nội –một bên Thày, một bên Tớ- kính cẩn tung hô

lâu nay.

Từ manh mối này giúp dư luận lý giải được một bí ẩn khác trong lá bài tẩy mà CSVN muốn giấu trong chuyến đi đêm với đại diện Thiên-Triều-Trung-Cộng của Hồ Xuân Sơn. Đó là những gì họ Hồ thỏa hiệp trong cuộc họp mật với Đới Bình Quốc và Trương Chí Quân tại Bắc Kinh ngày 26-6-2011 chỉ mang tính cách tái xác nhận những cam kết mà Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng (nhân danh đảng) và Nguyễn Tấn Dũng (nhân danh nhà nước) đã long trọng, cúc cung bày tỏ với đại diện Thiên Triều Quách Bá Hùng hai tháng trước đó.

Khi tự ái dân tộc bị xúc phạm

Từ ngàn xưa người bình dân Việt Nam đã thuộc nằm lòng câu tục ngữ: “Giặc đến nhà, đàn bà phải đánh”, hoặc văn vẻ hơn “Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách”. Chính vì thế, khi đồng bào hành nghề đánh cá dọc ven biển miền Trung bị các “tàu lạ” ăn hiếp, cướp bóc, tàn sát, bắt bớ đòi tiền chuộc, nhất là khi quan dân Trung Quốc nhân danh thỏa hiệp khai thác Bô-Xút tràn qua biên giới, công khai thiết lập những khu gia cư riêng trên Cao Nguyên Trung Phần, đồng bào và giới trẻ trong nước đã công khai lên tiếng quyết liệt chống lại. Và họ đã bị đàn áp và bị tổng giam. Bắt và tổng giam vì tội “yêu nước”! Trường hợp Phạm Thanh Nghiên, Blogger Điều Cày Nguyễn Văn Hải là hai trường hợp điển hình. Cô Phạm Thanh Nghiên bị tổng giam vì tội đã tọa kháng ngay trong nhà mình với biểu ngữ “Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam”. Và Điều Cày lại bị giam tiếp một cách bất công, mờ ám hồi tháng 3 vừa qua sau khi đã mãn hạn ba năm tù ở cũng chỉ vì tự ý treo một biểu ngữ tương tự trên cầu Long Biên Hà Nội.

Tức nước vỡ bờ, gần đây, trong

nhiều Chúa Nhật liên tiếp kể từ Chúa Nhật 05-6, hàng trăm, hàng ngàn thanh niên, sinh viên nam nữ, bao gồm những nhân sĩ trí thức đã xuống đường tới trước tòa Đại sứ và Lãnh sự Trung Quốc ở Hà Nội và Sài Gòn với những biểu ngữ, khẩu hiệu chống lại những hành vi xâm lược của hậu duệ những kẻ thù truyền kiếp ở phương Bắc. Và khi con bài tẩy trong vụ CSVN đi đêm để bán đứng Hoàng Sa, Trường Sa và hải phận Việt Nam cho Bắc Kinh qua hậu quả chuyến đi của Hồ Xuân Sơn được Tân Hoa Xã đơn phương lật lên thì sự phẫn nộ của quần chúng trong nước đã đạt tới cao điểm. Đáp lại tiếng kêu mời khẩn thiết của tiên nhân Việt Nam mỗi khi Tổ Quốc lâm nguy, lần này các nhân sĩ, trí thức trong nước đã nhập cuộc. Ngoài những bản kiến nghị, kháng thư mang tính cách chung, ngày 02-7-2011, 18 vị trong đó có những khuôn mặt nổi danh như cựu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, các giáo sư Nguyễn Huệ Chi, Hoàng Tuy, Chu Hảo, tiến sĩ Nguyễn Quang A, Nguyễn Xuân Diện, các nhà văn Nguyễn Ngọc, Trần Nhuận, nhà phê bình Phạm Xuân Nguyên... đặc biệt là em Nguyễn Văn Phương, người đã đồng dạng đứng lên đọc bản Tuyên cáo tại Nhà Hát Lớn trong cuộc biểu tình hôm Chúa Nhật 03-7-2011, đã chính thức gửi một văn thư tới Bộ Ngoại Giao CSVN yêu cầu:

a) Ông Hồ Xuân Sơn cho biết thông tin do Tân Hoa Xã đưa ra có đúng sự thật không?

Trong trường hợp những thông tin trên của Trung Quốc không chính xác, yêu cầu phía Trung Quốc phải cải chính và xin lỗi.

b) Bộ Ngoại Giao cho biết quan điểm của Việt Nam về công hàm ngoại giao của Ông Phạm Văn Đồng gửi Chu Ân Lai năm 1958.

c) Thông tin chi tiết (toàn văn) thỏa thuận đã đạt được (nếu có)

giữa Ông Hồ Xuân Sơn và đại diện Trung Quốc trong buổi gặp đó.

Qua điện thoại gọi cho một số vị, Bộ Ngoại Giao CSVN cho hay đã nhận được văn thư đồng thời đã thông báo là sẽ gỡ gỡ các tác giả ngày 13-7-2011 để làm sáng tỏ nội vụ. Tuy nhiên, cuộc gỡ gỡ đã không xảy ra. Quý độc giả có thể tìm đọc bản tường trình của giáo sư Nguyễn Huệ Chi với tiêu đề “Chúng tôi đi gặp Bộ Ngoại Giao” để thấy rõ chân tướng mập mờ, gian xảo của những người cộng sản trong cảnh ngộ “mở miệng mắc quai” hiện nay.

Thỏa hiệp giữa Hà Nội và Bắc Kinh nói lên điều gì?

Cho đến lúc này, mặc dầu đã có kiến nghị của 18 nhân sĩ, trí thức đòi Bộ Ngoại Giao CSVN phải bạch hóa những bí ẩn bên trong và đằng sau cuộc đi đêm giữa thứ trưởng ngoại giao Hồ Xuân Sơn với Đới Bình Quốc và Trương Chí Quân, nhưng một màn sương mù vẫn phủ kín bên phía Việt Nam. Dựa vào tiết lộ của phát ngôn viên Hồng Lỗi được Tân Hoa Xã đưa ra công khai với nội dung trên đây, người viết tạm nêu lên vài nhận định như sau.

Về điểm thứ nhất, hai bên Việt Nam và Trung Quốc thỏa thuận giải quyết những “*tranh chấp bằng cách thương thuyết (tham khảo ‘hữu nghị’) và tránh các động thái có thể làm cho vấn đề trầm trọng hay phức tạp thêm*”. Hiển nhiên điều cam kết này ràng buộc phía Việt Nam không được **quốc tế hóa** vấn đề tranh chấp tại Biển Đông mà chính họ đã cùng 6 quốc gia trong khối Asean đồng thuận trong thời gian gần đây. Thay vào đây, Hà Nội cúi đầu chấp nhận những cuộc thương thảo **tay đôi** với Bắc Kinh mà hệ quả thua thiệt nhìn thấy trước là sẽ nghiêng về phía các nước nhỏ, trước tên “khổng lồ TQ” theo định luật bất di dịch từ ngàn

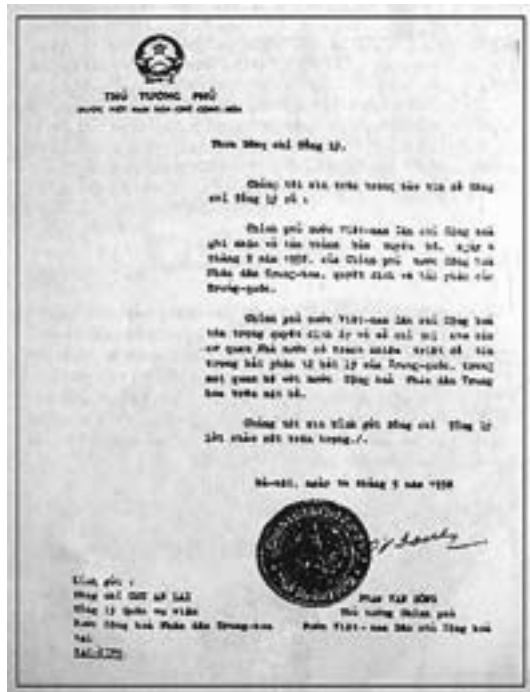
xưa là “cá lớn nuốt cá bé”.

Thứ đến “Hai bên phản đối những thế lực bên ngoài can dự vào tranh chấp Biển Đông”. Thứ hỏi những “Thế lực bên ngoài” ở đây là ai, là những thế lực nào nếu không là Hoa Kỳ và xa hơn là tổ chức Liên Hiệp Quốc. Do đó, với điều cam kết này, rõ ràng Trung Quốc muốn buộc Việt Nam phải tư trói tay mình khi bị đàn anh ăn hiếp, không được kêu gọi sự can thiệp của Hoa Kỳ hay Liên Hiệp Quốc để được cứu giúp như trường hợp Phi Luật Tân đã và đang làm.

Về điểm thứ ba, hai bên “Cam kết tích cực hướng dẫn công luận và cảnh giác tránh đưa ra những lời bình luận hoặc hành động làm tổn hại tới tình hữu nghị và sự tin cậy giữa nhân dân hai nước”. Những người Việt Nam còn có một chút tự trọng khi đọc điều cam kết này đã không khỏi cảm thấy tủi nhục trước hành vi ngạo ngược, lớn lối, “chơi cha” của những kẻ thù truyền kiếp của dân tộc ta ở phương bắc, những kẻ mà vào thời điểm này vẫn còn đang nuôi mộng Đại Hán nhằm mở rộng bờ cõi về phương nam.

Khi đòi buộc đảng và nhà nước CSVN phải “tích cực hướng dẫn công luận” trong những suy nghĩ, bày tỏ quan điểm về biển cố Biển Đông, Bắc Kinh không chỉ làm nhục những tên đầy tớ của họ ở Hà Nội mà chúng còn muốn bôi tro trát trắng lên cả ngàn những người đang hành sử đệ tứ quyền trên hàng chục đài phát thanh, phát hình và trên 600 tờ báo ở Việt Nam. Đành rằng trong quá khứ, Trung Cộng đã hơn một lần gián tiếp ra lệnh cho đàn em tay chân của họ ở Hà Nội phải áp dụng kỷ luật thép buộc những người làm truyền thông trong nước ngoan ngoãn đi theo “lề phải”, (trong đó chuyện một thời không cho báo chí chỉ đích danh

những con tàu TQ đã húc vỡ, đánh chìm tàu của ngư dân Việt Nam đưa tới những thiệt hại lớn lao về nhân mạng và tài sản của đồng bào, mà phải gọi tránh đi là “tàu lạ” là một điển hình). Nhưng khi nó được đưa vào văn bản với giấy trắng mực đen để trắng trợn nói lên mệnh lệnh này thì quả thật không còn có điều gì để nói thêm nữa. Theo tinh thần này, các nhà báo, các giới bình luận thời sự Việt Nam từ nay sẽ phải cầm miệng, bẻ bút cho vừa lòng Thiên Triều Trung Cộng và các quan Thái Thú ở Bắc Bộ Phủ.

Cũng may, khí thiêng sông núi vẫn còn thấp sáng trong tim óc một số không nhỏ những nhân sĩ, trí thức, những người cầm bút, nhất là những người trẻ Việt Nam. Nhờ thế đã có những tiếng nói thẳng thắn phát xuất từ những con tim yêu nước cất lên.

Vài ghi nhận mới

Một hội nghị vừa khai diễn tại Hà Nội giữa những thành viên đầu ngành của hai Bộ Công An và Quốc Phòng mà mục tiêu chính là để thắt chặt việc kiểm soát an ninh trong

quân chúng. Hội nghị này đã diễn ra ngay sau cuộc gặp gỡ giữa Bộ Trưởng Công An CSVN Lê Hồng Anh và Bộ Trưởng Nội Vụ Trung Cộng Mạch Kiên Trụ để bàn về vai trò Công An đối với trật tự xã hội hiện nay. Dự luận trong nước đã gắn bó hai sự kiện này với ý đồ của các lực lượng an ninh vũ trang CSVN khi gia tăng ngăn chặn, đàn áp và khủng bố những cuộc biểu tình của đồng bào ở Sài Gòn và Hà Nội hôm Chúa Nhật 17-7 vừa qua.

Hôm Thứ Năm 21-7, Quốc Hội mới của CSVN khai diễn với tuyên bố là sẽ bàn về biển cố Biển Đông. Nhưng qua thái độ lơ mơ của Bộ Ngoại Giao chúng quanh lá thư của 18 nhân sĩ, trí thức đòi bạch hóa vụ đi đêm của Hồ Xuân Sơn, người ta chờ đợi được gì nơi cơ cấu gọi là “lập pháp dân cử” này?

Khía cạnh màu hồng trong biển cố Biển Đông

Sự lộng hành của người láng giềng khổng lồ Trung Quốc là một mối họa không chỉ cho dân tộc Việt Nam mà cho tất cả các quốc gia trong vùng Đông Nam Á Châu. Xa hơn nó cũng báo hiệu những nguy cơ đe dọa phúc lợi và nền hòa bình lâu dài của nhân loại trên toàn thế giới.

Riêng với Việt Nam nó còn là một thảm họa mất chủ quyền dẫn tới mất nước đối với một dân tộc đã từng có kinh nghiệm đau thương phải gánh chịu hơn một ngàn năm bị khống chế dưới bàn tay tàn độc của kẻ thù phương Bắc.

Tuy nhiên, bằng cái nhìn lạc quan hướng tới tương lai lâu dài, chúng ta vẫn tìm ra được những khía cạnh màu hồng xuyên qua những diễn biến gần đây trong biển cố Biển Đông.

(Xem tiếp trang 111)
ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

Hà Nội Có Biểu Tình

— Phản Đối TQ Lần Thứ Tám —

Đài Quốc Tế Pháp (RFI – Việt ngữ)
Cập nhật: 06:14 GMT - chủ nhật, 24 tháng 7, 2011

Cuộc biểu tình mới nhất diễn ra quanh khu hồ Hoàn Kiếm

Tại Hà Nội đã có cuộc biểu tình phản đối Trung Quốc về vấn đề biển đảo lần thứ tám, diễn ra sáng Chủ Nhật 24 tháng 7 với con số người tham gia tới hàng trăm.

Giới trí thức và cộng đồng mạng Việt Nam tiếp tục đóng vai trò chính trong việc vận động tổ chức cuộc xuống đường tuần hành và trưng biểu ngữ phản đối chính quyền Trung Quốc lần này.

Trong số các trí thức, nhân sĩ tham gia có các vị Phạm Duy Hiền, Ngô Đức Thọ, Phạm Xuân Nguyên, Trần Nhương, Vũ Ngọc Tiến, Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Quang Thạch... và con số thanh thiếu niên lên tới hàng trăm.

Cũng có tin nói tiến sĩ Nguyễn Quang A bị an ninh yêu cầu không đi biểu tình lần này nhưng ông tuyên bố vẫn đi. Và căn cứ vào các hình ảnh đăng tải trên mạng do giới vận động biểu tình phát tán, TS Nguyễn Quang A đã có mặt từ sau 8 giờ sáng. Cùng với ông còn có Giáo sư Lâm Quang Thiệp, cựu Vụ trưởng của Bộ Giáo dục và Đào tạo. Đặc biệt, có nhiều trẻ em được cha mẹ khuyến khích đi biểu tình, bất chấp lệnh cấm từ một số trường.

Các biểu ngữ cũng kêu gọi Quốc hội Việt Nam khóa mới ra nghị quyết về Biển Đông.

Từ một vài tuần qua, thanh thiếu niên từ các gia đình trí thức, cán bộ

ở Hà Nội cùng cha mẹ xuống đường Trong một diễn biến mới, các khẩu hiệu của cuộc biểu tình lần này đề nghị vinh danh cho các chiến sĩ Quân lực Việt Nam Cộng Hòa bị tàu Trung Quốc giết trong đợt tiến chiếm Hoàng Sa năm 1974, và các chiến sĩ Hải quân Quân Đội Nhân dân Việt Nam ở Trường Sa năm

1988. Nhiều thanh thiếu niên, trí thức cầm biểu ngữ ghi tên các binh sĩ bị Trung Quốc giết trong hai trận hải chiến đó

Đoàn biểu tình cũng ủng hộ báo Đại Đoàn Kết, tờ báo duy nhất cho tới nay ở Việt Nam công khai kêu gọi vinh danh 74 binh sĩ hy sinh tại Hoàng Sa năm 1974 và 64 binh sĩ hy sinh tại Trường Sa năm 1988. Họ cũng tới trước tòa báo Hà Nội Mới, hô khẩu hiệu phản đối tờ báo này đã từng đăng tải bài viết ca ngợi tướng Trung Quốc Hứa Thế Hữu, người có công lớn với Bắc Kinh trong cuộc chiến 1979.

‘Yêu cầu về nhà’

Đề phản đối công an Việt Nam

đánh dân trong cuộc biểu tình tuần trước, đoàn người đã dừng lại hô khẩu hiệu khá lâu trước trụ sở Công an quận Hoàn Kiếm. Vụ đại úy Minh thuộc Công an quận này đập vào mặt một người biểu tình bị bốn công an viên khác giữ chân tay hồi Chủ Nhật trước đã gây ra một làn sóng phản uất trong dư luận. Trong tuần, một số nhân sĩ, trí thức ít lên tiếng về các vấn đề thời sự nay cũng công khai phản đối hành vi của đại úy nọ. Chẳng hạn nhà biên kịch Nguyễn Thị Hồng Ngát đã phát biểu trên mạng, phê phán sĩ quan công an gây ra bạo hành. (ĐGD: một số nghệ sĩ, trong đó có nhà văn Trần Mạnh Hảo đã làm thơ nói lên tâm trạng đau xót của người dân trước hành vi thô bạo phản dân hại nước của tên đại úy CA/CS tên Minh –mời đọc trên ĐGD số này)

Bản thân nạn nhân cú đập của đại úy Minh, anh Nguyễn Chí Đức đã ra đền Bờ Hồ, nhưng bị nhà chức

trách ‘yêu cầu đi về nhà’, theo tường thuật của giới vận động trên mạng. Tuy thế, cuộc tuần hành ngày Chủ Nhật này không xảy ra va chạm với nhà chức trách. Chủ Nhật tuần trước (17-7), nhà chức trách đã bắt gần 50 người nhưng sau thì cũng thả ra.

So với Hà Nội thì tại Sài Gòn, đô thị lớn nhất Việt Nam số cuộc biểu tình mang nội dung phản đối Trung Quốc diễn ra ít hơn. Một nhà báo từ TPHCM giải thích với BBC trong tuần rằng “Trí thức Sài Gòn bị kiểm soát chặt hơn Hà Nội rất nhiều”. Hiện cũng đang có lời kêu gọi của một số trí thức Việt Nam tại Anh Quốc về việc tổ chức biểu tình trước Sứ quán Trung Quốc tại London trưa 24/7 giờ địa phương.

Dưới đây là một số hình ảnh ghi nhận trên mạng Nữ Vương Công Lý 24-7-11

Tổ chức nhân quyền Human Rights Watch chỉ trích hành động của Việt Nam, tổng giam cha Lý một lần nữa.

Ông Phil Robertson, giám đốc Châu Á của Human Rights Watch, nói rằng vụ bắt giữ này chỉ tăng hơn nữa sự tàn nhẫn và bất công của bản án đầu tiên đối với Linh mục Nguyễn Văn Lý.

Hãng tin AFP dẫn lời ông

Leonard Leo, Chủ tịch Ủy Ban Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế của Hoa Kỳ, lưu ý rằng Hoa Kỳ đang điều giải cho cuộc tranh chấp giữa Việt Nam và Trung Quốc về vấn đề biển Đông, thế mà “đề đổi lại, Hà Nội lại bắt giữ một linh mục Công giáo yếu ớt, đã cố

vũ cho tự do tôn giáo và quyền pháp trị một cách ôn hòa.”

Nguồn: AFP, Reuters ■

Ân Xá Quốc Tế kêu gọi trả tự do cho LM Nguyễn Văn Lý

Thanh Trúc, phóng viên RFA
2011-07-26

Một ngày sau khi linh mục Nguyễn Văn Lý bị đưa trở lại nhà tù, Ân Xá Quốc Tế ra thông cáo báo chí kêu gọi nhà cầm quyền Việt Nam trả tự do ngay tức khắc và vô điều kiện cho tù nhân lương tâm này.

Thông cáo báo chí của Ân Xá Quốc Tế, phổ biến hôm thứ Ba, một ngày sau khi linh mục bắt đồng chính kiến Nguyễn Văn Lý bị đưa trở lại nhà tù sau thời hạn một năm tạm tha và ba tháng gia hạn do sức khỏe yếu kém, nhấn mạnh quan điểm của tổ chức bệnh vực nhân quyền quốc tế này rằng đáng lẽ Việt Nam không nên bắt giữ và tổng giam một người trong tình trạng sức khỏe yếu kém như vậy.

Lý do nhà cầm quyền loan báo khi đưa linh mục Nguyễn Văn Lý trở lại nhà tù là vì ông đã lợi dụng thời gian được tạm hoãn thi hành án và được cho ra ngoài chữa bệnh để phát tán tờ rơi kêu gọi chống chính phủ.

Từ London, bà Janice Beanland, chuyên trách vận động dư luận về các vấn đề của Việt Nam trong Ân

Xá Quốc Tế:

“Thứ nhất Ân Xá Quốc Tế kêu gọi chính quyền Việt Nam trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lý.

Thứ hai, chính quyền Việt Nam phải công bố nơi giam giữ linh mục Lý, cho phép ông được tiếp xúc với gia đình và được chọn luật sư. Một điều hiển nhiên nữa là linh mục Lý đang trong tình trạng đau ốm, vậy chính quyền hãy bảo đảm hoàn toàn nhu cầu được chăm sóc sức khỏe của ông.”

Một điều hiển nhiên nữa là linh mục Lý đang trong tình trạng đau ốm, vậy chính quyền hãy bảo đảm hoàn toàn nhu cầu được chăm sóc sức khỏe của ông.

Trong văn bản kêu gọi trả tự do cho linh mục Tadêo Nguyễn Văn Lý, Ân Xá Quốc Tế cũng nhấn mạnh là ông đã trải qua mười bảy năm trong tù chỉ vì lên tiếng một cách ôn hòa, phê bình chính sách kiểm soát tôn giáo và quyền tự do phát biểu của người dân .

Năm 2006, linh mục Nguyễn

AFP photo
Linh Mục Lý tại tòa năm 2007.

Văn Lý là một trong những người sáng lập khối 8406 với tôn chỉ tranh đấu cho tự do dân chủ và đòi hỏi các quyền căn bản của con người.

Năm 2007, linh mục Nguyễn Văn Lý bị cáo buộc tội tuyên truyền chống phá nhà nước theo điều 88 Bộ Luật Hình Sự với bản án tám năm tù và năm năm quản chế.

“Trước đó, Amnesty International đôi ba lần yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam trả tự do cho linh mục Nguyễn Văn Lý chứ không phải đợi đến giờ.”

Đến tháng Mười Một 2009, vào khi đang ở trại tù Ba Sao, linh mục Lý bị đột quỵ nhưng không được chẩn bệnh và cho thuốc đúng mức. Hai tuần sau đó, ông được chuyển về bệnh viện của trại giam ở Hà Nội.

■

Lời Ai Điều Cho

= Một Nền Báo Chí Nô Bộc =

Lê Phú Khải

Tháng 7-2007. Những cơn mưa tầm tã vào lúc chập tối kéo dài tới khuya khiến nhiều đêm tôi không sao chợp mắt được. Hàng trăm nông dân từ các tỉnh miền Tây kéo lên biểu tình tại TP HCM đêm nay làm gì dưới những cơn mưa tầm tã kéo dài đó? Đã cả tháng, đồng bào kéo nhau lên Văn phòng Quốc hội 2 tại đường Hoàng Văn Thụ TP HCM để đòi lại ruộng đất bị mất trắng, bị giải tỏa mà đền bù không thỏa đáng... Băng rôn, biểu ngữ, cờ đỏ sao vàng, khẩu hiệu viết trên giấy dán lên áo, ảnh Chủ tịch Hồ Chí Minh... đồ rực cả dãy phố vòng từ đường Hoàng Văn Thụ sang đường Hồ Văn Huê. Đọc những khẩu hiệu trên băng rôn không khỏi thấy đau lòng: “Thủ Tướng ơi... cứu lấy dân!”, “Đả đảo chính quyền tỉnh X... dối Đảng lừa dân”, có khẩu hiệu còn trích cả lời ông Thủ tướng Đặng Hùng Võ viết trên báo lễ phải: “Tham nhũng ruộng đất là tham nhũng xương máu của dân”... Dưới những khẩu hiệu đó là những gương mặt đen xạm, hốc hác, quắt queo, những hốc mắt sâu hoắm, buồn tẻ và căm giận trôi dạt, lan tỏa từ những hốc mắt đó...

Trên đường phố, những chiếc xe hơi bóng loáng, những chiếc xe hai bánh đời mới chờ những cặp đôi nồn nà lướt qua, phảng phất mùi nước hoa ngược gió bay lại, phả vào những gương mặt dùm dỏ đang trưng ảnh Bác Hồ! Có ai đó nghĩ hộ những người nông dân mất đất kia rằng, ruộng đất bị cướp giật của họ đã biến thành những chiếc xe bốn bánh, hai bánh bóng loáng kia, từ

công cuộc “đổi mới” do Đảng cầm quyền phát động và lãnh đạo (!).

Cũng có những bà con dân phố nghĩ đến đồng bào đi biểu tình rồi quê lên đây cả tháng trời, màn trời chiếu đất, đói khát nên đến tiếp nước, tiếp thức ăn cho họ. Có người khôn ngoan hơn, đã gọi một thanh niên chờ sau xe đạp sọt bánh mì đầy, trả tiền hết cả sọt bánh... rồi nhờ anh ta chờ vào đám biểu tình phát cho bà con. Anh thanh niên này đã bị những người mặc thường phục bắt thân xông ra đánh túi bụi, trào cả máu mồm máu mũi lên những chiếc bánh mì anh đang phân phát...

Tôi có đủ kinh nghiệm của một người viết phóng sự điều tra về tranh chấp ruộng đất ở Đồng Bằng sông Cửu Long những năm cuối thập kỷ 80, nên hiểu rõ những ai sẽ có mặt ở những cuộc biểu tình! Những người quay phim chụp ảnh mặc thường phục nhan nhản ở đường Hoàng Văn Thụ lúc này. Nhưng hề có một “con nai vàng ngơ ngác” nào đó giờ máy chụp hình lên thì lập tức bị cướp máy ngay, bị kéo về đồn công an ngay! **Cả tháng rồi, hàng trăm người biểu tình với cờ quạt rợp trời, căng lều, căng bạt, trải ny lông nằm la liệt tại một ngã ba sâu uất ở trung tâm thành phố... Vậy mà, cả trăm tờ báo, của một thành phố được xem là cái nôi của báo chí Việt Nam, thậm chí tờ báo Tuổi trẻ ở ngay liền đó... vẫn im khe! Các đồng nghiệp của tôi vẫn ung dung ngồi trong phòng máy lạnh như không có gì xảy ra. Thậm chí, có báo còn đăng ảnh một cuộc biểu tình ở một nước Mỹ La-tinh**

xa xôi nào đó! Một số không nhỏ các đồng nghiệp của tôi đang bận rộn đến quay phim chụp ảnh, đưa tin về một công trình nào đó mới khởi công để nhận những bao thư “nặng túi”! Các “bậc thầy” báo chí, các nhà báo lão thành lúc này vẫn đang được các trường tuyên huấn, các lớp đại học báo chí mời đến giảng bài, các đài truyền hình mời lên tivi... và các vị đó đang lớn tiếng: Nhà báo phải bám sát cuộc sống, phải trung thực, nhân dân cần được thông tin và có quyền được thông tin đầy đủ như luật báo chí đã ban hành, vân vân và vân vân. Tôi không ngờ các nhà báo lão thành mà xưa nay tôi từng ngưỡng mộ lại có thể vô cảm đến thế, dối trá đến thế, hèn hạ đến thế!

Đừng có ai nghĩ rằng nhà báo bây giờ còn nghèo như một câu “ngạn ngữ” thời bao cấp: “Nhà văn, nhà báo, nhà giáo... cộng lại thành nhà nghèo!”. Không ít các đồng nghiệp của tôi như con cáo già đang ngồi co mình ở các tòa soạn, nhưng chỉ một tin tức lộ ra ở đâu đó, xí nghiệp này, công ty kia có chuyện tiêu cực, tham nhũng, được nội bộ tố giác... là họ lao tới gặp lãnh đạo đơn vị, chí ít thì xin cái quảng cáo vài chục triệu để hưởng phần trăm (thường là 2-30%), nếu nắm đầy đủ chứng cứ tư liệu rồi, thì họ ra giá, tổng tiền lãnh đạo đơn vị. Những lần “đánh quả” như thế, họ có cả trăm triệu. Có vị Viện trưởng một viện khoa học lớn ở TP HCM than phiền với tôi: Mỗi lần có cuộc triệu tập ra Hà Nội họp hành gì đó thì một nhà báo của một cơ quan báo chí lớn bậc nhất của nước ta, đều đến xin Viện trưởng một cái vé máy bay để đi họp! Không cho thì sẽ bị moi móc, trả thù... Mà cho thì khó coi quá!

Tôi còn biết ở Cần Thơ có một ông cũng thường trú như thế, mỗi lần đi họp ở Hà Nội còn đi nhiều cơ

quan, xuống cả các huyện để mỗi huyện “xin một cái vé máy bay” như thế! Đến nỗi người ta gọi ông “nhà báo cá rô”. Nghe đâu giờ ông ta có cả đồn điền trên Tây Nguyên để... dưỡng già!

Có lần tôi đang đi chiếc xe cúp cà tàng trên đường phố, bỗng bị một chiếc xe phân khối lớn ép vào vỉa hè. Hoảng quá, tôi tưởng mình bị cướp! (Mà kẻ cướp nào lại thêm nhầm vào chiếc xe khôn khổ của tôi?). Lúc bình tĩnh được thì nhận ra một đồng nghiệp trẻ. Anh này là con trai một vị Giám đốc đài phát thanh và truyền hình lớn ở miền Trung. Anh ta tốt nghiệp ngành báo chí, nhưng vì người cha là một cán bộ cách mạng lão thành, liêm chính, không chấp nhận xin xỏ và hối lộ để con được làm việc ở một cơ quan báo chí ở TP HCM... Anh ta phải đi làm cộng tác viên cho các báo ở thành phố. Quý mến người bạn trẻ này, nhiều lần tôi đi công tác ở Đồng bằng sông Cửu long có xe hơi đưa đi, tôi thường kêu anh đi cùng để có cơ hội hành nghề, kiếm sống ở cái thành phố ồn ào này. Nào ngờ hôm ấy anh là người ép xe tôi vào lề đường! Anh ta ôm lấy bờ vai gầy guộc của tôi cười nói: Bây giờ em khá rồi! Liếc nhìn chiếc xe phân khối lớn của anh, tôi tin là anh ta nói thật. Tôi hỏi: – Làm gì mà khá? Trả lời: – Chạy quảng cáo cho các báo! Nói rồi, anh ta dúm bao thuốc ba số (555) đã hút dở vào túi áo tôi, bằng một giọng rất tự tin, nói: – Một nhà báo như bác thì không thể đi chiếc xe thế này được. Tết này bác đi với em, đến các cơ quan, xí nghiệp, công ty... mà bác quen biết, không cần bác nói gì cả, chỉ cần bác đi cùng em đến đó thăm hỏi lãnh đạo, thế là đủ... Sau Tết em sẽ đổi xe cho bác...

Tôi cảm ơn người bạn trẻ có lòng tốt với tôi, nhưng không dám nhận lời! Tôi buồn mất mấy ngày sau đó.

Vừa thương một đồng nghiệp trẻ, ban đầu rất hăng hái, say sưa với nghề báo... nhưng không được cuộc đời tiếp nhận, phải bỏ nghề. Lại thấy thật khôi hài cho cái thằng tôi! Đi cái xe tàn tạ nhất Sài Gòn hoa lệ, có khi khởi động đến toát mồ hôi mà xe không nổ máy. Chính cái xe này, có lần tôi đến họp báo ở “Nhà hàng nổi” trên sông Sài Gòn (Nay không còn nữa), lúc dắt xe vô, người bảo vệ đã quát: - Đến giờ này mà chưa chở đá đến cho người ta! May quá, ông Ca Lê Thuần, Giám đốc Sở Văn hóa lúc đó, người chủ trì họp báo đã chạy lại nói: Mời anh PK vào, mọi người đã đến đông đủ (Hôm đó xe tôi cũng không nổ được máy!). Giám đốc Thuần đã cứu tôi một bàn thua trông thấy trước anh bảo vệ to lớn!

Nhưng câu chuyện trên không “đau” bằng một lần, chúng tôi, các nhà báo thường trú của TW và TP HCM đến dự lễ khánh thành một công trình được tài trợ nước ngoài của Hội người mù TP HCM. Sau lễ khánh thành, ông Chủ tịch Hội người mù thành phố là một người đàn ông rất đẹp trai, nói tiếng Anh với khách quốc tế rất lưu loát, đã cầm một tệp phong bì phát cho từng nhà báo, mỗi lần phát cho một phóng viên, ông ta có lời cảm ơn rất lịch thiệp. Nhìn một người mù tay run run phát “bao thư” cho các nhà báo sáng mắt, tôi thấy trái tim mình như đang rỉ máu! Đến phần tôi, tôi phải kéo ông Chủ tịch lại một góc và nói nhỏ vào tai ông: Tôi đến đây tay không là đã thấy bản khoán lăm rồi, nhận quà của người mù nữa thì còn gì để nói...

Tôi có “phản bội” các đồng nghiệp của tôi không?! Xin các nhà đạo đức học trên cõi đời này cho ý kiến!

Chuyện đồng bào miền Tây lên thành phố biểu tình đòi đất năm 2007 mà tôi đã nói ở trên phải được nói

thêm là, tôi đã trà trộn vào đám biểu tình, hỏi và nghe được nhiều điều bổ ích về các nguyên nhân đi khiếu kiện ruộng đất. Có bà mất ruộng vì Chủ tịch xã cướp ruộng của bà cho vợ bé của ông ta. Có nhiều nguyên nhân đi đòi đất mà tính chất, nội dung của việc đi đòi đất rất... Nam Bộ! Đó là trường hợp bà cụ có 15 công ruộng (mỗi công 1000 m²). Năm 1980 vô tập đoàn sản xuất, thực hiện lời kêu gọi của Đảng “nhường cơm xẻ áo”, cụ đã hiến 11 công đất, chỉ còn được giữ lại 4 công do nhà có bốn nhân khẩu. Những công đất đã hiến cho các hộ tiếp tục mần ruộng thì bà cụ không đòi. Duy chỉ có một hộ, nhận ruộng của bà, nhưng lại cho thuê “sổ đỏ” sở hữu ruộng, lấy tiền đi chơi đê, thì bà nhất định đi thưa kiện để đòi lại. Lý do của bà cụ chỉ đơn giản vậy thôi. Theo cụ thì ruộng đất của ông bà để lại cho con cháu là để mần ăn. Đem ruộng của ông bà “nhường” cho kẻ chỉ quanh năm rong chơi, cờ bạc là trái đạo lý ông bà. **Tôi bàng hoàng khi nhận ra “cái đạo lý ông bà” của người nông dân Nam Bộ cao hơn hẳn cái nền chính trị hoang đường mà các đảng Cộng sản trên thế giới đã áp đặt cho dân tộc của họ, trong đó có Việt Nam.** Không phải ai cũng yêu quý ruộng đất mà đem cào bằng ruộng đất để đi tìm sự công bằng! Nhà văn Dương Thu Hương đã gọi cái sự thắng thế của những người Cộng sản một thời là “sự hàm hồ của lịch sử”! Bà cụ mà tôi đã gặp trong đám biểu tình này, đang làm một việc là đi chống lại sự hàm hồ của lịch sử! Đương nhiên là cực kỳ gian khó.

Tôi đã thu thập tất cả những lý do, những tình huống đi khiếu kiện đòi ruộng đất trong cuộc biểu tình dài ngày đó của nông dân các tỉnh miền Tây năm 2007 ở Văn phòng Quốc hội 2 tại TP HCM để viết một phóng sự điều tra. Kèm theo bài phóng sự

là những hình ảnh mà tôi đã chụp được bằng phương pháp nghiệp vụ, chụp toàn cảnh, cận cảnh, nội dung các khẩu hiệu được trưng lên (không có khẩu hiệu nào chống chế độ cả). Không một báo lẻ phải nào dám đăng những phóng sự điều tra như thế cả. Nếu có đăng thì họ sẽ cắt xén, gọt dũa những sự thật gai góc, chỉ để lại những gì có thể vừa lòng, lọt tai cấp trên mà thôi! Cuối cùng tôi phải ra tận Hà Nội, đến tận Văn phòng Chính phủ ở số 2 đường Bách Thảo, đưa tận tay bài viết đó đến Phó Thủ tướng Trương Vĩnh Trọng, tại văn phòng Phó Thủ tướng phụ trách chống tham nhũng của ông. Phó Thủ tướng đã tiếp tôi một buổi chiều và xem kỹ những bức ảnh về cuộc biểu tình mà tôi đã chụp. Nhưng đã là một bài báo thì nó phải được đưa lên phương tiện thông tin đại chúng, để tạo dư luận xã hội, cách làm đi bằng con đường “tiểu ngạch” của tôi như thế là “không giống ai”!

Cuộc biểu tình của nông dân miền Tây năm 2007 đó, đã được dọn dẹp vào ban đêm bằng cách các địa phương đưa xe lên rước về. Nếu “giải thích” mà ai không nghe thì được ném lên xe đưa về! Sáng hôm sau tất cả các báo ở TP HCM đều đưa tin, nông dân miền Tây đã “vui vẻ” ra về!!!

Sau này, tôi đã nhờ nhà thơ Hoàng Hưng đưa bài viết đó lên mạng *Talawas* với nhan đề “Thư ngỏ gửi Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng – Cần có cuộc Hội thảo khoa học về khiếu kiện ruộng đất...”. Khi bài viết đã được tung lên mạng rồi, gặp một số quan chức ở Đồng bằng Cửu Long, nhiều người đọc được đã bảo tôi: Bài của đồng chí rất trung thực, có thiện chí, có nhiều phát hiện... vì sao không đưa các báo đăng!

Thế đó, các giáo trình báo chí ở các quốc gia dân chủ đều dạy rằng, nhà báo là người đứng trên

cây cầu để canh chừng con tàu chính phủ. Nó báo cho con tàu đó thời tiết xấu hay tốt ở phía chân trời. Nhưng ở các quốc gia toàn trị thì báo chí để làm vừa lòng cấp trên, chỉ để làm cảnh và để “đưa nghị quyết Đảng vào cuộc sống” chứ không phải làm theo quy luật của nhận thức là đưa cuộc sống vào nghị quyết Đảng để rồi Nghị quyết Đảng sẽ tự nhiên đi vào cuộc sống!

Lối tư duy ngược này là **thảm kịch của những nhà nước độc tài và sớm muộn sẽ dẫn đến sụp đổ**. Hiện tượng Vinashin là một ví dụ rất điển hình. Không phải các nhà báo không biết đầu tư lớn cho ngành đóng tàu Việt nam (thực chất là đóng vỏ tàu) là phi hiệu quả. Giữa những năm 90, tôi đã được Tiến sỹ P.N.H, chuyên gia hàng đầu của VN về đóng tàu biển, ông tốt nghiệp hạng ưu ở Liên Xô về... đưa cho 1 tập tài liệu phản biện về việc đầu tư cho ngành đóng tàu VN. Đưa cho tôi tài liệu, ông hy vọng là để một nhà báo lâu năm lên tiếng hộ cho quan điểm của các chuyên gia đóng tàu VN... Nhưng báo chí chỉ được phép minh họa đường lối của Đảng và nhà nước mà thôi! Cho ăn kẹo cũng không một Tổng biên tập nào dám đăng bài của các nhà báo lúc đó phản đối đầu tư cho Vinashin. Chỉ đến khi chuyện vỡ lở thì nhân dân là người chịu thiệt thòi nhất, vì gánh chịu nợ nần chồng chất, nhưng các nhóm lợi ích thì đã no nê! Và chẳng ai bị kỷ luật về món nợ khổng lồ ấy!

Bây giờ thì rừng vàng đã bị phá gần hết, rừng đầu nguồn đã cho nước ngoài thuê, tài nguyên dưới lòng đất đã cạn kiệt, đến than cũng phải đi nhập về, bauxite cũng phải khai quật lên để bán cho người Tàu, chỉ còn biển bạc, đảo vàng ngoài khơi thì đường lưỡi bò đang lăm le liếm hết. Biển

đảo thiêng liêng của Tổ Quốc mà ông bà ta gìn giữ bằng máu xương từ bao đời, nay đồng bào Quảng Ngãi, đồng bào miền Trung ra khơi đánh bắt tôm cá thì bị giặc Tàu bắn giết, cướp bóc bất kỳ lúc nào. Nhân dân Hà Nội, TP HCM và các tỉnh phần nộ biểu tình khí thế bùng bùng mà 700 tờ báo, gần trăm đài phát thanh truyền hình trên cả nước vẫn im khe, không dám đăng một tấm hình, một dòng tin nào về những cuộc biểu tình yêu nước của nhân dân. Chỉ có Thông tấn xã VN đưa một cái tin về biểu tình ngày 5-6 vừa qua thì lại xuyên tạc trắng trợn sự thật: “một số người tự phát tự tập đi ngang qua...”. Viết đến đây tôi bỗng nhớ đến lời nhà văn Nguyễn Khải trong tùy bút chính trị “Đi tìm cái tôi đã mất” của ông rằng, người ta đã “nói dối lem lem, nói dối lì lợm, nói dối không biết xấu hổ, nói dối không biết khiếp sợ...”! Các nhà báo nước ta từng có thời áo vá com khoai, cùng đồng cam cộng khổ với nhân dân, vác cây bút đi phụng sự chính nghĩa dân tộc, đánh Tây đuổi Nhật năm xưa... Nay báo chí nước ta vì miếng com manh áo, vì muốn yên thân “sống mòn” lại dễ dàng làm nô bộc cho các nhóm lợi ích, các nhóm quyền lực, quay lưng với vận mệnh của Tổ Quốc hay sao?

Nếu mai một bọn Tàu cộng với máu AQ truyền kiếp, lại thêm bệnh “mót” làm siêu cường thời đại, điên cuồng kéo dàn khoan khổng lồ của chúng ra khai thác dầu trên vùng biển đặc quyền của nước ta đã được luật pháp quốc tế thừa nhận... mà đội ngũ báo chí “hùng hậu” của ta vẫn im khe, chỉ “anh bán thuốc cao” Lại Văn Sâm khua môi múa mép trên tiết mục “Ai là triệu phú” của đài Truyền hình Quốc gia thì bài viết

(Xem tiếp trang 49)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Cảnh Tuyệt Vọng Của CGVN: CHUYỆN MỘT LM

Đaminh Nguyễn Lăng Chính

LTS : Dưới đây là ký sự của Thông Tấn Công Giáo Catholic News Agency về hoàn cảnh khó khăn của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam qua cuộc đời cha Nguyễn Văn Khải, một LM trẻ DCCTVN luôn kiên vững đức tin và đấu tranh cho công lý và hòa bình ở Việt Nam.

ROME (CNA) - “Nếu tôi trở về bây giờ, họ sẽ ném tôi vào tù và giết tôi chết.” Đây là những lời thề thốt đánh dấu lần gặp gỡ với Cha Nguyễn Văn Khải, một linh mục 41 tuổi hiện đang sống ở Rome.

Tội của ông? Không giấu giếm đức tin Công Giáo.

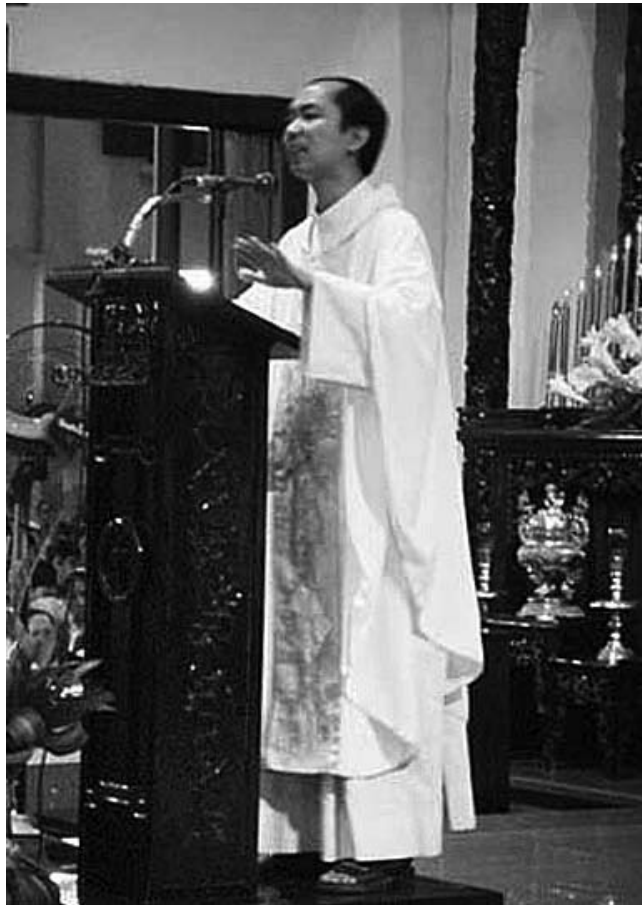
“Cha mẹ tôi dạy tôi cầu nguyện ra sao hàng ngày và giữ đức tin trong nhà vì chúng tôi không bao giờ tới nhà thờ”. Cha Khải nói. Ông lớn lên ở ngôi làng Phúc Nhạc tỉnh Ninh Bình phần đông là người Công Giáo.

“Tôi được biết là nhà cầm quyền không cho phép giáo dân tụ tập đi lễ ở nhà thờ. Cho nên, được tham dự một thánh lễ là dịp may đặc biệt của tôi”.

Đây là tình cảnh mà rất nhiều tín đồ Công Giáo Việt Nam phải biết để giữ đạo.

Đối với Cha Khải, tuy nhiên, bất cứ ý nghĩ nào về giữ im lặng để cùng tồn tại với chế độ đã tan biến như một biến cố đặc biệt thời niên thiếu.

“Một hôm, tôi gặp một phụ nữ bị tâm thần từng hay đi lang thang trong làng. Bà đến nhà thờ trong nước mắt, đập cửa trước với các bàn tay xương xẩu và kêu lớn

*Linh Mục Nguyễn Văn Khải.
(Hình: Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam)*

trong đau khổ: Nhà thờ vẫn ở đây, mà cha đi đâu rồi?”

“Cha” (là tiếng gọi quen thuộc của giáo dân với vị linh mục) vốn là linh mục chính xứ Mathew Hậu, đã bị bắt giam mấy năm trước, bị tra tấn rồi bị nhà cầm quyền cộng sản địa phương giết chết. Sau đó là cuộc đàn áp dữ dội tất cả mọi giáo dân Công Giáo trong làng, gồm cả

gia đình Cha Khải.

“Sau khi biết chuyện LM Hậu và những hành động anh hùng của cha ở lúc cuối đời nhằm bảo vệ đức tin của giáo dân, đặc biệt là những câu chuyện về việc bắt ngài, tra tấn và giết người phi lý, tôi tự nhiên có một ý nguyện mãnh liệt muốn trở thành một tu sĩ, một ‘Cha’ như ngài”. LM Khải nói.

Rồi từ đó bắt đầu 12 năm bí mật học tập với một mục tiêu duy nhất là trở thành một linh mục Công Giáo.

Ban đầu, LM Khải đi tìm một vị linh mục Dòng Chúa Cứu Thế duy nhất còn sót lại ở miền Bắc Việt Nam, một người có họ xa với ông, Cha Giuse Bích. Giả dạng làm người săn sóc người già, LM Khải ở nhà Cha Bích ở Hà Nội.

“Không may, công an Hà Nội nghi ngờ lý do thật sự của tôi ở đây. Họ triệu tập tôi nhiều lần tới trụ sở công an phường để thẩm vấn cũng như tạo rất nhiều áp lực với Cha Giuse Bích.” LM Khải nói.

Sau đó, LM Khải phải rời đến một nơi tương đối an toàn hơn ở Sài Gòn. Tại đây, sau nhiều năm tu học bí mật, Cha Khải nói “Tôi đã được bí mật thụ phong linh mục trong một căn phòng nhỏ vào ban đêm 25 tháng 9, 2001”.

Từ đó, ông bắt đầu một thập niên sứ vụ linh mục cho giáo dân Công Giáo cả ở hai miền Nam và Bắc, thường phải chơi trò trốn chạy mèo với chuột với nhà cầm quyền Cộng Sản.

Tuy nhiên, tới năm 2010 “sau

mấy năm lãnh đạo giáo dân trong các cuộc đòi hỏi công khai cho công lý và sự thật chống lại sự đàn áp của nhà cầm quyền Cộng Sản”, LM Khải cho hay các bề trên của ngài quyết định gửi ngài sang Rome.

Vì không thể rời Việt Nam bằng đường lối bình thường, ông đã phải vượt biên băng qua Lào rồi sang Thái Lan.

“Sau nhiều ngày đầy hiểm nguy trong đó có hơn một lần tôi đối diện với sự sợ hãi về cái chết, tôi đã đến được Bangkok”, thủ đô Thái Lan.

“Xuyên qua chuỗi ngày đi trốn tôi biết rằng Thánh Giuse đã bảo vệ tôi một cách đặc biệt. Câu chuyện của chính ngài đã hướng dẫn Đức Mẹ Maria và Chúa Hải Đồng tới an toàn vẫn là niềm hy vọng và nguồn cảm hứng của tôi”. LM Khải nói.

Tại Tòa Thánh Roma, cuộc vận động của ông cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam vẫn tiếp tục. Ông cho mọi người coi các tấm hình biểu tình ôn hòa và cầu nguyện mà bị công an đàn áp bởi cảnh sát cơ

động, các tấm hình về những loại lựu đạn cay đã được (công an) dùng và các người phụ nữ bị đánh đập. Ông còn cho coi những tấm hình các hài nhi, ông nói, bị nhà cầm quyền cưỡng bách phá thai. LM Khải nói ông chôn tất cả các hài nhi đó một cách tương xứng.

LM Khải cho hay những tháng vừa qua sống ở trung tâm của giáo hội chỉ làm ông tăng thêm sâu xa “lòng yêu và lòng cống hiến cho đạo của các anh chị em Công Giáo Việt Nam ở quê nhà vẫn còn đang đấu tranh và chịu đựng đau khổ hàng ngày để giữ được niềm tin trong một chế độ bất nhân”.

Sự thống khổ của giáo dân, theo ông là (do bị đàn áp) “có hệ thống” và do bị “lừa đảo” che giấu dưới nhiều vỏ bọc, từ can thiệp trong việc bổ nhiệm giám mục xuống đến sự phân biệt đối xử hàng ngày về mặt chính trị, luật pháp và quyền tự do thờ phượng.

“Nhà cầm quyền sử dụng mọi quyền lực trong tay, kể cả hệ thống truyền thông của nhà nước, guồng máy chính trị, luật lệ và hệ thống

giáo dục công lập để chặn đứng sự phát triển của Công Giáo bằng tất cả mọi giá. Người Công Giáo ở tất cả mọi nơi tại Việt Nam đều bị coi là công dân hạng hai, đáng bị phân biệt đối xử bằng luật lệ”. Ông kết luận.

Thông điệp chính của LM Khải là ông không những muốn thế giới bên ngoài phản đối mà còn muốn mọi người cầu nguyện cho Việt Nam, một xứ sở ông tin là đã chín muồi cho thông điệp của Chúa Giêsu và Tin Mừng.

“Xã hội Việt Nam nói chung đang khao khát sự thật và công lý mà kết quả của nó là hòa bình.

Người dân chán ngán sống trong một chế độ đầy những dối trá, tham nhũng và đối xử bất công. Khi giới lãnh đạo Công Giáo mạnh mẽ cổ võ cho những giá trị căn bản này, họ sẽ đạt được sự kính trọng và sự trung thành của người dân nghèo khổ, người có học thức và các người trẻ tuổi đang tìm kiếm những giá trị đó”.

Giới Thiệu Sách
CHUNG TỪ CỦA MỘT GIÁM MỤC
(Lê Đắc Trọng)

Hội Ký Toàn Tập của Cố Giám Mục Phụ tá Tổng Giáo Phận Hà Nội, Việt Nam.

- Tại Hoa Kỳ: Ấn phí 25 Mỹ Kim. Xin trả thêm 5 Mỹ Kim để được gửi sách tới tận nhà trong vòng ba ngày qua đường bưu điện, dạng Ưu tiên (Priority Mail). Nếu đặt mua 2 cuốn, chỉ phải trả 55 Mỹ Kim bao gồm cước phí.
- Ngoài Hoa Kỳ: Ấn phí 25 Mỹ Kim cộng cước phí (tùy theo quốc gia và số lượng sách)

Chi phiếu viết trả cho
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN (Memo: Hội Ký) và gửi về
Tòa Soạn ĐGD:
14924 Dillow, Westminster, CA 92683
Điện thoại (714) 894-5826.
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Sau Khi Ngài Bị CA Thành Hồ Cấm Xuất Cảnh

Mặc Lâm, biên tập viên RFA

Hôm Chúa Nhật 10 tháng 7 vừa qua Linh mục Phạm Trung Thành Giám tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam đã bị công an cửa khẩu TP-HCM không cho xuất cảnh đi

Singapore để tham gia một cuộc hội thảo toàn giám tỉnh Đông Nam Á.

Được biết đây là lần thứ hai công an có hành động ngăn cản này mặc dù Linh Mục Giám tỉnh Phạm Trung Thành có đầy đủ giấy tờ hợp pháp và nhân thân của ông chưa bao giờ vi phạm bất cứ một điều khoản nào của pháp luật hiện hành. Mặc Lâm có cuộc phỏng vấn Linh mục để biết thêm chi tiết sau đây:

Đến bao giờ luật pháp Việt Nam mới được rõ ràng

Thưa linh mục chúng tôi được biết vào ngày Chúa Nhật 10 tháng 7 vừa qua ông đã bị công an cửa khẩu Tân Sơn Nhất ngăn không cho lên máy bay để đi Singapore, xin ông cho biết chi tiết về việc này.

LM. Phạm Trung Thành: Tôi đi Singapore vì có cuộc họp toàn Giám tỉnh của vùng Đông Nam Á châu và

Úc châu. Cuộc họp này được tổ chức tại tu viện của chúng tôi ở Noveda tại Singapore. Cuộc họp sẽ kéo dài ba ngày 11 tới 13-7-1011 và tôi đi vào ngày mùng 10 thì tối ngày 13 tôi sẽ về. Tôi ra tới phi trường sau khi làm các thủ tục rồi thì đến cửa cuối cùng họ giữ tôi lại! Họ nói tôi không được phép xuất cảnh và họ mời tôi vào phòng để lập biên bản.

Cái anh công an làm biên bản cho tôi thì chỉ là người thừa hành thôi nên tôi bảo làm cho nhanh nhanh để tôi ký rồi tôi về. Sau đó họ lập biên bản và tôi ký

xác nhận là họ không cho tôi xuất cảnh và tôi đi về! Đây là lần thứ hai, lần trước vào ngày 28 tháng 12 năm 2010 tôi cũng có một chuyện phải đi Hoa Kỳ thế nhưng lúc đó khi ra phi trường thì họ cũng chặn tôi lại.

Thưa sau hai lần bị đối xử như vậy Linh mục cảm thấy thế nào khi ông là một chủ chăn của một tôn giáo và chưa bao giờ có một hành động gì vi phạm pháp luật?

LM. Phạm Trung Thành: Tôi thấy đây là một việc vi phạm tự do đi lại của người dân trong khi luật pháp do chính nhà nước này ấn định nói rằng là nếu không cho xuất cảnh

thì phải cho đương sự biết trước một tháng, đằng này họ chẳng báo gì tôi cả. Khi ra tới phi trường thì họ chặn lại và lập biên bản. Lần trước vào tháng 12 thì họ ghi là “Chưa được xuất cảnh” còn lần này thì họ ghi là “Phát hiện ra tôi không được xuất cảnh”! Nội dung câu chuyện là như vậy.

Thưa linh mục theo lệ thường thì tất cả người dân trong khối ASEAN đều có quyền tới các nước trong khối mà không cần phải xin Visa và cứ cầm hộ chiếu nước mình mà thôi, Vậy ngài có hộ chiếu của Việt Nam cấp hay không?

LM. Phạm Trung Thành: Dạ có tôi có hộ chiếu của Việt Nam cấp.

Thế nhưng theo như linh mục nói thì họ ghi trong biên bản là “phát hiện ra ông không được xuất cảnh” tại sao lại phát hiện vì ông đi công khai đâu có trốn tránh?

Nhà thờ Dòng CCT Sài Gòn ở đường Kỳ Đồng. RFA file

NHÀ HÀNG \$1.99

Restaurant

- 1. CƠM GÀ CHIÊN ½ CON SPECIAL.....\$3.25**
½ Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TÁM SƯỜN TRỨNG CHIÊN..... \$2.75**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN..... \$2.75**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$2.75**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIẾU NAM VANG..... \$1.99**
Rice Noodle Soup
- 6. HỦ TIẾU MỸ THO \$1.99**
Clear Rice Noodle Soup
- 7. MÌ NAM VANG \$1.99**
Egg Noodle Soup
- 8. HỦ TIẾU BÒ KHO..... \$1.99**
Rice Noodle Soup with Stewed Beef
- 9. BÚN THỊT NƯỚNG CHẢ GIÒ \$1.99**
Egg Roll & BBQ Pork with Vermicelli
- 10. MÌ XÀO DÒN THẬP CẨM..... \$1.99**
Combination Crispy Fried Egg Noodle
- 11. CƠM XÀO THẬP CẨM \$1.99**
Combination Steam Rice

To Go \$2.75

To Go Cơm Gà Chiên \$3.25

7971 Westminster Blvd.,
Westminster, CA 92683

(714) 893-8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.,
Garden Grove, CA 92843

(714) 636-3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

11707 Edinger Ave.,
Fountain Valley, CA 92708

(714) 531-0088

**3709 Westbank Expressway
Suite 1 B
Harvey, LA 70058**

Bác Sĩ **VŨ THÊ TRUYỀN**

Pediatrics & Adolescent Care

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 3PM
Chủ Nhật: NGHỈ

(504) 348-2310
(504) 348-2324
Exchange: **(504) 457-2911**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU Dược Sĩ TRẦN LƯU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ống CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

LM. Phạm Trung Thành: Vâng tôi cũng chẳng hiểu nữa! Ai có theo dõi tình hình chính trị và xã hội tại Việt Nam thì có thể thấy rằng là một đất nước được điều hành mà không có pháp luật rõ ràng.

Trước khi ký biên bản thì Linh mục có hỏi họ lý do gì mà họ cấm ông xuất cảnh hay không?

LM. Phạm Trung

Thành: Lần trước vào ngày 28 tháng 12 thì thư ký của tôi là cha Đinh Hữu Thoại đã lên gặp Ban tôn giáo Thành phố vì chúng tôi do Ban tôn giáo quản lý thế nhưng không ai trả lời cả và họ tránh hết. Sau đó tôi có làm một tờ giấy tôi phản đối thành phố đã dùng việc xuất cảnh của tôi một cách bất hợp pháp và không đúng quy trình.

Lần này thì tôi sẽ viết kháng thư mà không phải gửi cho Công an Thành phố mà tôi sẽ gửi cho Ban Tôn giáo Trung ương bởi vì chức sắc của tôi thuộc thành phần làm việc với Trung ương cho nên tôi sẽ phản đối và tôi báo cho Trung ương biết rằng Công an Thành phố đã vi phạm trong việc ngăn tôi xuất cảnh mà không báo trước. Vi phạm luật pháp do chính đất nước này đưa ra. Cái thứ hai nữa là ngưng việc xuất cảnh của tôi không có lý do. Cả hai lần đều không có lý do.

Câu nguyện cũng là vi phạm luật pháp?

Thưa Linh mục ông có nghĩ rằng liệu những hoạt động cầu

nguyện cho hai ông Điều Cày và Anh ba Sài Gòn cũng như giáo sư Phạm Minh Hoàng cộng với những đêm nguyện cầu cho đất nước thoát ách Trung Quốc do nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế tổ chức chính là nguyên nhân dẫn tới việc công an TPHCM cấm ông xuất cảnh hay không?

LM. Phạm Trung Thành: Tôi chắc như thế và có lẽ còn hơn thế nữa bởi vì nếu họ nghi ngại chúng tôi chống đối hay làm chuyện gì khác. Thật sự thì sứ mạng của chúng tôi là lên tiếng cho những người nghèo, những người bị áp bức. Hai nữa là một linh mục, là một đơn vị của nhà thờ thì ai xin chúng tôi cầu nguyện thì chúng tôi đều phải cầu nguyện cho họ cho dù người đó là ngoại giáo

Đây là gia đình của anh Điều Cày, gia đình của anh Ba Sài Gòn và vừa rồi là gia đình của Giáo sư Hoàng tới xin chúng tôi thì cha bề trên ở Sài Gòn có hỏi ý kiến chúng tôi thì tôi trả lời rằng người ta xin mình cầu nguyện thì mình cứ cầu

nguyện, và trong những buổi cầu nguyện đó thì rõ ràng là chúng tôi không có làm gì chống chính quyền cả. Đặc biệt là chúng tôi cũng cầu nguyện cho đất nước của chúng ta có sự toàn vẹn lãnh thổ và độc lập của chúng ta khi đứng trước hiểm họa của Trung Quốc đang đe dọa tại Biển Đông. Nhà nước biết và dư luận trong nước biết, chúng tôi chỉ cầu nguyện cho sự toàn vẹn lãnh thổ.

Xin cảm ơn linh mục đã dành thời gian cho chúng tôi.

Trên đây là cuộc phỏng vấn của chúng tôi với linh mục Phạm Trung Thành, Giám tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam bị công an Thành phố Hồ Chí Minh cấm ông xuất

cảnh mà không có một lý do gì cụ thể. Theo chúng tôi được biết thì điều 22 của Nghị định 136 do chính phủ ký ngày 17 tháng 8 năm 2007 chỉ cho phép Cơ quan điều tra, Viện Kiểm sát, Toà án, Bộ trưởng, Thủ trưởng các cơ quan ngang Bộ. Thủ trưởng cơ quan Quản lý xuất nhập cảnh, Bộ Công an mới có thẩm quyền cấm công dân Việt Nam xuất cảnh và phải thông báo việc ngăn cấm này bằng văn bản gửi cho người bị cấm.

Linh Mục Phạm Trung Thành cho biết ông không nhận được bất cứ một văn bản nào tương tự và việc cơ quan công an TPHCM ký lệnh ngăn cản người dân xuất cảnh là vượt khỏi quyền hạn và do đó đã vi phạm pháp luật. ■

**Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà
Diễn Đàn Giáo Dân:**

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Chúng Tôi Đi Gặp BỘ NGOẠI GIAO

Nguyễn Huệ Chi

Sau khi bản **Kiến nghị yêu cầu Bộ Ngoại giao cung cấp thông tin liên quan đến quan hệ với Trung Quốc** đề ngày 2-7-2011 do 18 người ký tên được LS Trần Vũ Hải trực tiếp đưa đến Bộ Ngoại giao ngày 4-7-2011 và nhận được chữ ký của người tiếp nhận là ông Nguyễn Văn Vương, Phó phòng tiếp nhận công văn hành chính của Bộ, hết thấy những người đã ký vào **Kiến nghị** đều trong tâm trạng chờ đợi, hy vọng một sự đáp ứng chân thành, nghiêm túc của Bộ Ngoại giao Việt Nam.

Tối ngày 12-7-2011 tôi đang làm việc thì nhận được một cú điện thoại từ Bộ Ngoại giao gọi đến, xưng danh đầu dây bên kia là một phụ nữ tên Loan. Chị Loan cho biết Bộ có lời mời tôi, một trong những người ký tên vào **Kiến nghị**, đúng 9 giờ sáng mai, 13-7-2011 đến Bộ để được nghe giải đáp về những gì bản **Kiến nghị** đề xuất. Tôi hỏi lại: “Tại sao Bộ không gửi giấy mời đến từng người mà dùng hình thức gọi điện?” Trả lời: “Thời gian eo hẹp không gửi giấy kịp khắp tất cả, cho nên đành phải gọi điện cho nhanh”. Hỏi tiếp: “Người tiếp chúng tôi trong cuộc họp sẽ là ai?”. Trả lời: “Theo cháu biết thì có một lãnh đạo Bộ ra tiếp và trả lời các bác”. “Cũng được” – Tôi nghĩ vậy và cảm ơn người gọi rồi ngưng máy.

Xong cuộc gọi điện ấy, khoảng 15 phút sau tôi nhận được cú điện thứ hai của một thành viên trong số người ký tên là LS Trần Vũ Hải. Anh

báo tin: Anh em muốn rằng sáng mai, chúng ta có mặt tại 36 Điện Biên Phủ lúc 7 giờ 30 sáng để trao đổi xem ta nên đề nghị vị lãnh đạo Bộ cho ta biết những gì, cốt hướng người giải đáp vào mục tiêu cần hỏi của chúng ta, làm cho cuộc gặp thêm phần hiệu quả. Lời anh Hải quả hợp ý tôi. Tôi bèn lướt vội các trang mạng tiếng Hoa để tìm thêm một số tin

Từ trái sang: Nguyễn Huệ Chi, Phạm Xuân Nguyên, Nguyễn Quang A, Trần Nhương, Nguyễn Văn Phương, người đứng là Trần Vũ Hải

mà nhiều mạng chính thông Trung Quốc đã đưa về cuộc họp giữa ông Hồ Xuân Sơn với các đồng nhiệm Trung Quốc trong ngày 25-6-2011. Hóa ra tìm được vô khối, trang nào cũng nói những ý tương tự như văn bản tiếng Anh của *Tân Hoa xã* mà **Kiến nghị** đã lược trích. Rõ ràng là bên họ có sự “chúng khẩu đồng từ”, còn bên ta thì lời lẽ xem ra... tránh né và lúng túng. Tìm xong, tôi in sẵn một loạt đề mục chính làm bằng cứ rồi mới yên tâm lên giường nằm ngủ, bấy giờ đã 1 giờ sáng.

Đúng 6 giờ, tôi còn chưa tỉnh giấc thì đã có một cú điện dựng dậy:

điện thoại của nhà cách mạng lão thành Nguyễn Trọng Vĩnh. Cụ cho biết tối hôm qua cụ cũng nhận được điện từ Bộ Ngoại giao. Bộ còn có nhã ý đưa xe đến đón cụ, ưu tiên người cựu lãnh đạo cao niên của Bộ. Cũng vì thế, cụ đổi ý là sẽ lên xe đi thẳng đến Bộ luôn cho tiện, còn anh em chờ nhau tại Café Trung Nguyên thì cứ có mặt ở đấy, đến giờ tất cả cùng vào. Nghe điện cụ xong, không ngủ nán được nữa, tôi trở dậy chuẩn bị làm vệ sinh cá nhân và uống tạm một cốc sữa đậu nành rồi lên đường lúc 7 giờ.

Đến 36 Điện Biên Phủ, rất mừng là anh chị em có mặt đã khá đông. Gặp lại các anh Phạm Duy Hiền, Nguyễn Quang A, Phạm Xuân Nguyên, Trần Nhương, Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Quang Thạch, và em Nguyễn Văn Phương, người đọc bản Tuyên cáo tại Nhà Hát Lớn trong ngày biểu tình hôm 3-7-2011... Ai nấy đều rất vui. Cảm động nhất là sự hiện diện của GS Hoàng Tụy, người đang có những nỗi buồn riêng trong gia đình thế mà vẫn đến rất đúng giờ.

Chuyện trò một lúc chúng tôi xoay vào yêu cầu chính mà **Kiến nghị** đã nêu bật: Rất cần Bộ Ngoại giao cho biết nội dung bản thỏa thuận giữa lãnh đạo cấp cao Việt Nam và Trung Quốc gồm những điểm gì; ngoại trừ những vấn đề thuộc phạm vi bí mật Nhà nước ra, còn thì cần được bạch hóa tất cả mọi điều khoản đã ký kết, và càng cần được bạch hóa bản ký kết cuối cùng, ít nhất cũng là trích yếu các điều khoản đó. Vì đây là vấn đề thiêng liêng thuộc phạm vi lãnh thổ lãnh hải muôn đời của Tổ quốc, Chính phủ muốn ký kết bất cứ nội dung gì đều phải trưng cầu ý dân, ký xong phải thông báo cho dân được rõ. Đây cũng là dịp tìm hiểu xem

người đóng vai “đặc sứ” của ta (cách gọi ông Hồ Xuân Sơn trong các bản tin Trung Quốc) có rút kinh nghiệm đối phó với con cáo già phương Bắc hay không hay là vẫn cứ dẫm phải vết chân người đi trước, hớ hênh này tiếp theo hớ hênh nọ, mắc mưu người mà cứ tưởng mình “ăn” được người (“*Dại rồi còn biết khôn làm sao đây?*”).

Ngoài ra, có một đề tài vẫn luôn luôn được Trung Quốc vin vào để biện hộ cho hành vi lấn chiếm biển đảo, trắng trợn bắn giết bộ đội và ngư dân chúng ta trong hàng mấy chục năm nay, đó là bức Công hàm của cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng gửi ông Chu Ân Lai; Bộ Ngoại giao cần cho biết quan điểm chính thức của Nhà nước ta đối với bức Công hàm này cũng như những luận cứ Nhà nước đã dùng để trả lời Trung Quốc về bức Công hàm này – điều đáng nói là tại sao cho đến nay Nhà nước vẫn chưa công khai hóa quan điểm của Nhà nước về bức Công hàm không có giá trị pháp lý đó trước toàn dân?

Tuy vậy, khi hỏi nhau rằng ai nhận được điện của Bộ Ngoại giao vào tối hôm qua thì mới biết, chỉ có 4 người: Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, nhà văn Nguyễn Ngọc, GS Phạm Duy Hiền và GS Nguyễn Huệ Chi. Sao lại như vậy chứ? 4 người trên con số 18 nói lên điều gì? 4 người có đại diện được cho cả 18 người cùng ký vào **Kiến nghị** không? Vì lẽ gì đến một công dân đáng kính như Giáo sư Hoàng Tụy cũng không nhận được điện mời của Bộ? Chúng tôi loay hoay mãi mà không tìm ra lời giải cho mấy câu hỏi đầy băn khoăn ám ảnh kia. Ai cũng cảm thấy buổi gặp mặt do Bộ Ngoại giao bố trí có điều gì hơi bất thường, nếu không thì cũng là quá vội vàng, cốt

làm cho xong, thiếu một sự chuẩn bị kỹ lưỡng. Anh Phạm Duy Hiền cho biết nhà văn Nguyễn Ngọc cũng đã gọi điện báo tin anh sẵn sàng từ Đà Nẵng bay ra ngay Hà Nội để dự cuộc gặp sáng hôm nay nếu như trong tay anh có một mảnh giấy của Bộ Ngoại giao đến đúng lúc... Những tín hiệu trước cuộc “hội ngộ” như thế quả thực gợi lên nhiều nan đề khó mà tự giải đáp với nhau.

Cuối cùng, đành tìm ra một phương án tạm gọi là ổn như sau:

GS Hoàng Tụy ngồi giữa, bên trái là GS Phạm Duy Hiền đang trao đổi về những vấn đề sẽ nêu lên trong cuộc gặp gỡ sắp diễn ra với Bộ Ngoại giao

mọi người hãy ngồi lại để LS Trần Vũ Hải và TS Nguyễn Quang A sang trước xem xét tình hình thế nào, và đề đạt một thỉnh cầu đầy thiện chí: Bộ Ngoại giao đã muốn gặp cả 18 người ký **Kiến nghị** thì mời Bộ cử một phái viên sang quán café Trung Nguyên nói một lời mời chính thức để anh chị em yên tâm cùng nhau sang, nếu không, người được mời và người không được mời đều rất khó xử. Hai người tức tốc ra đi. Một chốc sau anh Nguyễn Quang A trở về cho biết, trước cổng Bộ Ngoại giao là cô Loan cùng với hai cán bộ nữa đang đợi chúng ta. Nhưng cô Loan từ chối sang quán café nói lời mời với Đoàn, vì theo cô, nơi đây là một tụ điểm ăn sáng, sang mời không tiện. (Hay nhỉ, gửi giấy mời cho tất

cả không tiện, gọi điện cho tất cả không tiện, khi anh chị em đến đông đủ, cần một lời mời chính thức cũng không tiện nốt, thế thì phải thế nào mới tiện đây?). Anh Nguyễn Quang A còn cho biết thêm, xe đón Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh đã đến, Thiếu tướng đang có ý chờ anh em mình. LS Trần Vũ Hải đã vào theo cụ. Tuy nhiên người giải đáp các yêu cầu trong bản **Kiến nghị** thì lại là một Phó ban Biên giới, ông Trần Duy Hải, chứ không phải ông Thứ trưởng Hồ Xuân Sơn.

Tất cả đều ồ lên một tiếng như một tiếng đáp đồng thanh: Thế thì còn nói gì nữa. Người ta mong là mong nghe những điều đang làm lòng dân xôn xao và nóng hết mọi cái đầu yêu nước, xoay quanh những bản thông cáo báo chí chèo nhau giữa ta và Trung Quốc hơn mười ngày qua, chứ vấn đề biên giới thì các vị đã ký từ đời tám hoánh nào rồi, đâu phải là nhu cầu bức thiết phải giải đáp vào lúc này.

Không cần chờ đợi lâu, đã có ngay một quyết định dứt khoát, dù không ai bàn với ai: TS Nguyễn Xuân Diện thay mặt mọi người sang trả lời với quý Bộ rằng cả 17 người sẽ không sang nếu Bộ không có một lời mời chính thức, vì chúng tôi không cầu mong đến nghe thông tin của Bộ Ngoại giao về biên giới mà theo luật, Bộ Ngoại giao có nhiệm vụ trả lời nghiêm chỉnh **Kiến nghị** của công dân. Mặt khác, nội dung bản **Kiến nghị** liên quan đến những vấn đề hệ trọng vượt ra ngoài quyền hạn một Phó ban Biên giới của Bộ, vì thế nếu không có ông Hồ Xuân Sơn đứng ra giải đáp các thắc mắc của nhân sĩ trí thức nhằm làm sáng tỏ những điều vẫn được đồn đại trong dân chúng về việc “đi đêm” giữa ta và Trung Quốc quanh

chủ quyền biển đảo, thì cuộc gặp gỡ này hoàn toàn không cần thiết. Anh Diện nhận lời đóng vai “ngoại giao” cho Đoàn và chỉ mười phút sau anh trở lại thông báo nhiệm vụ đã được hoàn thành xuất sắc: anh đã nói lên điều cần thiết có tính chính danh là một lời mời của Bộ, còn không thì đoàn **Kiến nghị** trước sau cũng có cách để lấy được bản thỏa ước giữa lãnh đạo cấp cao hai nước, đó là quyền lợi chính đáng của cả dân tộc chứ không phải là một trái núi Phanxipăng để bày ra thách đố, trong khi, hiện không ít báo chí nước ngoài đang chờ đợi cuộc gặp để hỏi ý kiến về kết quả cũng như tinh thần trao đổi của Đoàn. Nghe anh Diện nói xong, lần lượt GS Hoàng Tụy, GS Phạm Duy Hiển rồi Trần Nhương, Phạm Xuân Nguyên... mọi người đứng lên, nhìn nhau cười một cái – nụ cười trầm ngâm nhiều ý nghĩa – và nhẹ nhàng chia tay.

Còn câu chuyện ở trong Bộ Ngoại giao, theo lời cụ Nguyễn Trọng Vĩnh kể lại thì diễn ra theo kịch bản sau: cụ và Trần Vũ Hải đi vào, phòng họp đã có đại diện các ban phòng vụ viện đủ cả. Ông Trần Duy Hải, Phó ban Biên giới, nói rằng sở dĩ ông được giao đứng ra tiếp Đoàn vì

ông ta đích thân đi theo Thứ trưởng Hồ Xuân Sơn nên nắm được đầy đủ diễn biến các cuộc gặp gỡ giữa ta và Trung Quốc. Ông cũng cho hay Bộ Ngoại giao đã quyết định mở công chính để mời Đoàn sang, nhưng cử một người đi sang đó mời thì không thể làm được. Cụ Nguyễn Trọng Vĩnh đáp lời ông: “Bên ấy hiện có những trí thức nổi tiếng, là chuyên

Mọi người chăm chú đọc lại tài liệu

gia hàng đầu trong nhiều ngành nhiều lĩnh vực, các Giáo sư thứ thiệt chứ không phải loại dỏm, cho nên sự tự trọng đối với họ là biểu hiện nhân cách, không có một lời mời thì họ sang sao được”. LS Trần Vũ Hải tiếp lời cụ Vĩnh: “Nếu các ông quyết định không sang mời các vị nhân sĩ

trí thức thì hay là ông làm văn bản trả lời chúng tôi có được không?” Ông Phó ban Biên giới lắc đầu: “Có cụ Nguyễn Trọng Vĩnh đây là người biết rõ, trong nguyên tắc ngoại giao, nhiều điều nói được mà viết ra không được. Hay là thôi, cụ Vĩnh đã có mặt đây rồi, coi như cụ là Trưởng đoàn, tôi cứ xin báo cáo, cụ đại diện cho cả Đoàn nghe vậy”. Cụ Vĩnh xua tay ngay: “Không được đâu. Nếu anh coi tôi là người cũ của Bộ, dẫn tôi sang một phòng riêng, kể cho tôi nghe tình hình cuộc gặp gỡ giữa ta và Trung Quốc thì nghe cũng chẳng sao, nhưng còn ngồi ở đây để anh báo cáo thì đâu có được, vì tôi chỉ là một cá nhân ký vào **Kiến nghị**, tôi làm sao mà thay mặt được cho cả Đoàn, tôi cũng có thì giờ đâu đi báo cáo lại với từng người một.

Xin nói lại, những bậc trí thức không sang vì không nhận được lời mời chứng tỏ họ là người coi sự tự trọng là một phẩm chất. Vậy thôi, cuộc họp không thành, xin dừng lại ở đây”. Thế là cụ và LS Trần Vũ Hải bắt tay quý vị trong Bộ Ngoại giao và lên xe ra về.

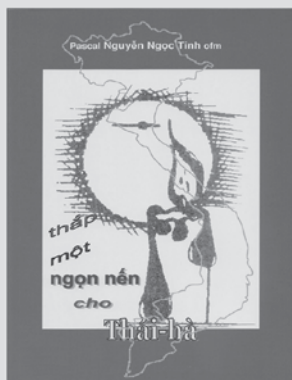
Nguyễn Huệ Chi ■

Sách Mới

THÁP MỘT NGỌN NẾN CHO THÁI HÀ

“Là công dân Việt Nam, tôi thấm thía nỗi đau của người nông dân bị cướp đất, của ngư dân phải ở nhà nhịn đói, không dám đi ra biển, của những trí thức muốn xây dựng đất nước, nhưng chỉ vì dám nghĩ khác đảng cộng sản mà phải vào tù.

Là Tín Hữu Chúa Kitô, tôi thấy xót xa khi thấy anh chị em đồng đạo ở Thái Hà, ở Tam Tòa bị bách hại. Nhất là tôi thất vọng trước vẻ thờ ơ lạnh lùng của những bậc cha mẹ của tôi trong đời sống đức tin...”

Trên đây là những giọt huyết lệ của người mục tử già Dòng Thánh Phanxicô Khó Khăn hiện sống ở Sài Gòn, được ghi lại nơi trang 104-105.

Sách in bên Đài Loan, bìa offset 4 màu, dày 250 trang, do thân hữu nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở Úc và Hoa Kỳ ấn hành. Ấn phí: 10 MK

Độc giả muốn mua sách hoặc biết thêm chi tiết xin liên lạc

Úc châu: Bà Phạm Minh Tâm: Email: minhnam97@gmail.com

Âu châu: Các Đại diện phân phối báo

Hoa Kỳ và Canada:

Tòa soạn nguyệt san ĐGD

14924 Dillow, Westminster, CA 92683. Email: toabaodgd@yahoo.com. ĐT: (714) 894 – 5826

Tại Hoa Kỳ, nếu muốn nhận sách qua Bưu Điện xin ký chi phiếu 13 MK

(bao gồm cước phí) trả cho ĐGD và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây

Xin hãy chung tay **THÁP MỘT NGỌN NẾN CHO THÁI HÀ**

Mỗi độc giả nên có tập sách này trong tủ sách gia đình.

Thời Sự Tháng Qua

Tổng Hợp

Đại hội giới trẻ 2011 Chương trình của ĐGH Bênêđictô XVI

VRNs MADRID, Tây Ban Nha – Phòng Báo Chí Tòa Thánh đã công bố chương trình chính thức chuyến viếng thăm của ĐTC Biển Đức 16 tại Madrid, Tây Ban Nha, nhân ngày quốc tế Giới Trẻ lần thứ 26, từ 16 đến 21-8-2011.

- ĐTC sẽ rời Roma lúc 9 giờ 30 sáng thứ năm, 18-8, và đến phi trường Barajas của thủ đô Madrid lúc 12 giờ trưa. Ban tối vào lúc 19.15, ngài sẽ cùng một số đại diện bạn trẻ tiến qua Công Alcalá ở Quảng trường độc lập Madrid, rồi bắt đầu buổi lễ đón tiếp của Giới trẻ tại Quảng trường Cibeles.

- Sáng thứ sáu, 19-8-2011, lúc 7.30, ĐTC sẽ cử hành thánh lễ riêng tại nhà nguyện Tòa Sứ Thần Tòa Thánh ở thủ đô Madrid, rồi đến dinh thự Zarzuela để viếng thăm Quốc vương và Hoàng hậu Tây Ban Nha lúc 10 giờ.

Lúc 11 giờ 30 cùng ngày, ĐTC sẽ gặp các nữ tu trẻ tại Patio de los Reyes de El Escorial, trước khi gặp gặp các giáo sư đại học trẻ tại Vương cung thánh đường thánh Lorenzo ở El Escorial.

Trưa hôm đó, vào lúc 13.45,

ĐTC sẽ dùng bữa với đại diện các bạn trẻ tại Tòa Sứ Thần Tòa Thánh ở Madrid.

Lúc 17 giờ 30 chiều hôm đó, ngài chính thức gặp thủ tướng José Zapatero tại tòa Sứ Thần.

Lúc 19 giờ 30, ĐTC sẽ tham dự buổi đi đền Thánh Giá với các bạn trẻ tại Quảng trường Cibeles.

* Thứ bảy, 20-8-2011, lúc 9 giờ, ĐTC sẽ giải tội cho một số bạn trẻ tại Vườn Buen Retiro ở Madrid, sau đó lúc 10 giờ ngài cử hành thánh lễ cho các chủng sinh tại Nhà Thờ chính tòa Santa Maria la Real ở Almudena, Madrid.

* Ban trưa, ĐTC sẽ dùng bữa với các HY và GM thuộc giáo tỉnh Madrid, các GM phụ tá của Madrid và đoàn tùy tùng tại tòa TGM Madrid.

Lúc 5 giờ chiều ngài gặp Ban tổ chức Ngày Quốc Tế giới trẻ thứ 26, trước khi đến viếng thăm Viện thánh Giuse, ở Madrid, do dòng Bệnh viện thánh Gioan Thiên Chúa đảm trách, chuyên chăm sóc người khuyết tật.

Lúc 20.30, ĐTC sẽ chủ sự buổi canh thức cầu nguyện với các bạn trẻ tại phi trường Cuatro Vientos.

- Sáng chúa nhật 21-8, ĐTC sẽ chủ sự thánh lễ lúc 9 giờ 30 nhân Ngày Quốc Tế giới trẻ cũng tại phi trường Cuatro Vientos. Sau đó lúc 12.45 ngài dùng bữa trưa với các Hồng Y Tây Ban Nha và đoàn tùy tùng tại Tòa Sứ Thần Tòa Thánh.

Ban chiều lúc 17 giờ, ngài già từ Tòa Sứ thần, rồi gặp các bạn trẻ thiện nguyện của Ngày Quốc Tế giới trẻ tại khu vực 9 trong Hội chợ mới của thành Madrid Ifema. Sau đó ngài ra phi trường lúc 18.30 để đáp

máy bay trở về Roma, dự kiến sẽ về đến phi trường Ciampino lúc 21.30.

G. Trần Đức Anh OP
Radio Vatican – Tiếng Việt

TRUNG QUỐC: CÔNG GIÁO QUỐC DOANH CHUẨN BỊ PHONG CHỨC THÊM 7 “GIÁM MỤC”

22/07/11

Việc tấn phong có thể tiến hành dù có phép hay không có phép của Đức Giáo Hoàng. Mỗi quan hệ vốn đã căng thẳng giữa chính phủ Trung Quốc và Vatican trở nên tồi tệ hơn

La Stampa – ROME Cộng đồng GH Công Giáo được nhà nước Trung Quốc bảo kê đang lên kế hoạch phong chức “ít nhất bảy” tân giám mục cho các giáo phận tại đại lục khi “điều kiện thích hợp”, theo một quan chức cấp cao của Hiệp hội Công giáo Yêu nước Trung Quốc (CCPA).

Joseph Guo Jiancai, Phó Chủ tịch CCPA, tổ chức của Nhà nước được thành lập bởi chính quyền Cộng sản vào những năm trong thập niên 50 để kiểm soát Giáo Hội Công Giáo tại lục địa – đã bắn tin này ra trong một cuộc phỏng vấn dành riêng cho tờ China Daily vào ngày 22 tháng 7. Tờ báo này do nhà nước tài trợ, được phát hành với hai thứ tiếng Hoa ngữ và Anh ngữ, chuyên

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

ủng hộ và phản ánh chính sách của chính phủ. Nhật báo này đã đăng tải bài phỏng vấn trên trang nhất.

Guo (GM đóm) tiết lộ rằng các giáo hội địa phương đang chuẩn bị cho việc “*thánh hiến*” các giám mục đã được chỉ định trong bảy giáo phận, nhưng ông đã không xác định là các giáo phận nào. Ông cũng không cung cấp một thời khóa biểu cho các vụ tấn phong bởi vì, ông nói, công việc chuẩn bị sơ bộ thì “*phức tạp và liên quan đến nhiều đối tượng khác nhau*”.

VATICAN CẢNH CÁO TQ VỀ VẤN ĐỀ TÔN TRỌNG TÍN LÝ VÀ KỶ LUẬT CỦA GHCG

5/07/11

(La Stampa – Rome) Tòa thánh Vatican đã ban hành một tuyên bố chống lại vụ phong Giám mục tại Lạc Sơn. Lei Shiyin, người được tấn phong giám mục ngày 29 tháng 6 không có ủy nhiệm của giáo hoàng phải hứng chịu vụ tuyệt thông “latae sententiae”

VATICAN CITY

Lập trường của Tòa Thánh đã trở thành chính thức về vụ tấn phong giám mục của LM Paul Shiyin vào ngày thứ tư 29 tháng 6 đã được tiến hành không có sự ủy nhiệm Tổng Tòa.

Tuyên bố của Vatican xác định rằng: “Linh mục Lei Shiyin, được tấn phong không có ủy nhiệm của giáo hoàng và do đó bất hợp pháp, không có thẩm quyền cai quản cộng đồng giáo phận Công giáo, và Tòa Thánh không công nhận ông là Giám mục của Giáo phận Lạc Sơn. Tuyên bố này khẳng định hiệu lực của các biện pháp trừng phạt mà ông đã tạo ra do vi phạm quy định canon 1382 của Bộ Giáo Luật. Linh mục

Shiyin Lei đã được thông báo một số thời gian trước đây là ông không thể được chấp nhận bởi Tòa Thánh làm một ứng viên giám mục, do những lý do được chứng thực và rất nghiêm trọng”.

Điểm thứ hai của tài liệu đề cập đến sự kiện thực tế là “các giám mục tham dự việc tấn phong tự đặt mình vào các trừng phạt nghiêm trọng của Giáo luật, như quy định trong luật Giáo Hội (đặc biệt là bởi canon 1382 của Giáo Luật, xem Tuyên bố của Hội đồng Giáo hoàng về các Văn kiện lập pháp ngày 06 tháng sáu, 2011) “.

Cuối cùng, việc tấn phong Giám mục không có ủy nhiệm của giáo hoàng “là trực tiếp chống đối vai trò tinh thần của Đức Thánh Cha và tác hại đến sự hiệp nhất của Giáo Hội”. Tòa Thánh tuyên bố thêm rằng việc tấn phong tại Lạc Sơn là một hành động đơn phương, gây chia rẽ và, thật không may, tạo ra những căng thẳng và ly giáo trong cộng đồng Công Giáo tại Trung Quốc. Giáo Hội chỉ có thể tồn tại và phát triển trong sự hiệp nhất với Đấng làm đầu mà Giáo Hội đã giao phó, đó là Đức Giáo Hoàng, và không thể không có sự đồng ý của Ngài, như trong trường hợp tại Lạc Sơn “.

“Việc tấn phong Giám mục tại Lạc Sơn đã gây đau buồn sâu sắc cho Đức Thánh Cha” – Bản tuyên bố kết luận – “Ngài muốn gửi một lời động viên và hy vọng đến các tín hữu thân yêu ở Trung Hoa, mời gọi họ cầu nguyện và duy trì sự hiệp nhất”.

Phạm Hương Sơn (Nguồn: *La Stampa-Rome*)

**UB Công lý & Hòa bình
Hồng Kông biểu tình phản
đối truyền chức GM bất
hợp pháp ở TQ**

VRNs (15.07.2011) – Asianews, HỒNG KÔNG – Sáng ngày 12-7-2011 hàng trăm tín hữu công giáo Hồng Kông đã biểu tình phản đối các vụ truyền chức giám mục bất hợp pháp, kể cả vụ truyền chức tại giáo phận Sán Đầu dự trù vào ngày 14-7-2011. Họ yêu cầu nhà nước Bắc Kinh ngưng cưỡng bách các Giám Mục tham dự các vụ truyền chức này.

Cuộc biểu tình đã do Ủy ban Công Lý và Hòa Bình của giáo phận Hồng Kông tổ chức. Mặc dù trời mưa lớn, đoàn người biểu tình đã đứng bên ngoài Văn phòng liên lạc Trung Quốc yêu cầu chính quyền Bắc Kinh chấm dứt các vụ truyền chức giám mục bất hợp pháp, cũng như thôi cưỡng bách các Giám Mục tham dự các vụ truyền chức này. Trong các ngày vừa qua nhà nước Trung

Quốc đã cho công an bắt 4 Giám Mục tỉnh Quảng Đông để cưỡng bách các vị tham dự lễ truyền chức cho Linh Mục Hoàng Bích Chương, dự trù diễn ra ngày 14-7-2011 tại Sán Đầu. Đó là các Đức Cha Lương Kiến Sâm, Giám Mục Giang Môn, Liêu Hồng Thanh, Giám Mục Mai Châu, Tô Vĩnh Đại, Giám Mục Trạm Giang và Cam Tuấn Khâu, Giám Mục Quảng Châu. Hiện nay không ai biết nhà nước giam giữ các vị ở đâu.

Tín hữu công giáo cũng phản đối thông cáo của nhà nước nói rằng Đức Cha Bùi Quân Dân, Giám Mục Liêu Ninh, được chỉ định làm người chủ phong. Linh Mục đoàn giáo phận Liêu Ninh đã chống lại

sự cưỡng bách này của nhà nước và tuồn về tòa giám mục che chở Đức Cha và ngăn chặn không cho công an bắt Đức Cha đi.

Đoàn biểu tình cực lực phản đối các can thiệp thô bạo của chính quyền Bắc Kinh xúc phạm đến con người của các Giám Mục và chà đạp tự do tôn giáo. Báo chí cũng nhắc đến Đức Cha Trang Kiến Kiên, Giám Mục Sán Đầu, năm nay 81 tuổi, hiệp thông với Đức Thánh Cha nhưng không được nhà nước Bắc Kinh thừa nhận. Từ tháng 4 năm nay 2011 Đức Cha bị quản thúc và bị công an canh chừng rất nghiêm ngặt.

Các tín hữu công giáo Hồng Kông biểu tình trưng dẫn Hiến Pháp Trung Quốc và Hiệp ước quốc tế về các quyền dân sự và chính trị bảo đảm quyền tự do tôn giáo. Họ yêu cầu chính quyền tôn trọng quyền tự do tôn giáo và ngưng cưỡng bách hàng giáo sĩ làm ngược lại các nguyên tắc đức tin và lương tâm của các vị. Họ cũng đòi nhà nước Bắc Kinh trả tự do cho tất cả các Giám Mục và Linh Mục còn đang bị cầm tù.

Linh Tiến Khải

Tòa Thánh ra vạ tuyệt thông cho tân Giám mục giáo phận Sán Đầu

Category: Giáo Hội Hoàn Vũ
BY: NGUYỄN TRỌNG ĐA

Hong Kong - Ngày 16-7, Tòa Thánh tuyên bố vạ tuyệt thông đối với Linh mục Giuse Hoàng Bình Chương, người đã thụ phong Giám mục Sán Đầu, Trung Quốc, mà không có phép của Tòa thánh ngày 14-7.

Đây là vạ tuyệt thông tiền kết (latae sententiae) thứ hai được công khai tuyên bố đối với một Giám mục bất hợp pháp trong Giáo Hội Trung

Quốc, kể từ cuộc thụ phong Giám mục đầu tiên vào ngày 4-7. Cũng như trong lần đầu, tuyên bố ngày 16-7 nói rằng Tòa Thánh không công nhận vị Giám chức được thụ phong bất hợp pháp, và nói rằng giám chức này không có thẩm quyền để quản trị cộng đồng Công Giáo của giáo phận Sán Đầu.

Tuyên bố nói rằng Tòa Thánh đã “nhiều lần” yêu cầu Cha Hoàng Bình Chương không chấp nhận việc thụ phong, và đã thông báo với cha rằng cha không thể được chấp thuận, vì giáo phận đã có một Giám mục hợp pháp. Do đó, tuyên bố nói rằng cha phải nhận hình phạt được qui định bởi khoản 1382 của Bộ Giáo Luật. Còn đối với tám giám mục dự lễ thụ phong, tuyên bố nói rằng Tòa Thánh biết một vài Giám mục đã bày tỏ việc không muốn tham dự lễ thụ phong, và cho thấy một số dấu hiệu phản đối, vốn được bản tuyên bố nói là “có công trước mặt Chúa”. Tuyên bố cũng cho biết rằng Tòa Thánh đánh giá cao những người Công giáo Trung Quốc đã bảo vệ các mục tử và chia sẻ các đau khổ của họ.

DTC Biển Đức XVI “than phiền cách thức mà Giáo Hội Trung Quốc đang bị đối xử, và hy vọng rằng các khó khăn hiện nay có thể được khắc phục càng sớm càng tốt”, theo kết luận của bản tuyên bố.

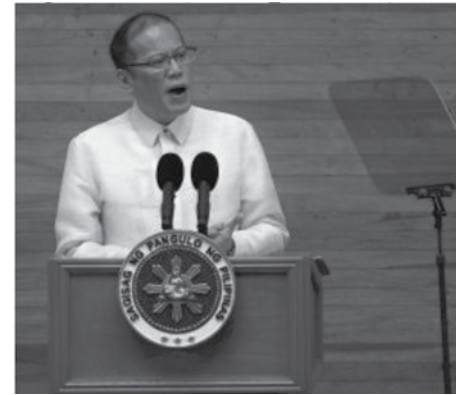
Trong khi đó, trong một cuộc họp báo ngày 14-7 trong chuyến thăm tới New York (Mỹ), Đức Hồng y Giuse Trần Nhật Quân nói rằng “đây là một cuộc chiến tranh,” khi mô tả sự bế tắc hiện nay giữa Vatican và Bắc Kinh.

Vị Giám mục nghỉ hưu của Tổng giáo phận Hong Kong cho biết Ngài hy vọng Bắc Kinh sẽ ý thức vấn đề trong cuộc đối đầu mới về sự cố Sán Đầu, và đi đến đối thoại với Vatican, để cả hai bên có thể tìm thấy một

giải pháp cho tình hình. (UCA News 16-7-2011)

TT Philippines tuyên bố sẵn sàng dùng sức mạnh quân sự bảo vệ lãnh hải

Đức Tâm

TT Phi Benigno Aquino phát biểu tại Hạ viện, Manila, 25/

Hôm nay, 25/07/2011, phát biểu trước Nghị viện Philippines trong thông điệp gửi quốc dân, tổng thống Benigno Aquino đã tuyên bố nước này sẵn sàng sử dụng sức mạnh quân sự để bảo vệ chủ quyền quốc gia ở vùng biển Tây Philippines.

Tổng thống Aquino nói « chúng ta không mong muốn gây căng thẳng với bất kỳ ai, nhưng chúng ta phải để cho thế giới biết rằng chúng ta sẵn sàng bảo vệ lãnh thổ của chúng ta » và chính quyền Manila sẽ không cho phép các quốc gia khác áp đặt ý muốn chủ quyền của mình lên lãnh thổ của Philippines.

Sau khi chỉ trích rằng trong quá khứ, có những lúc Philippines không có những đối đáp thích hợp trước các mối đe dọa ngay trên lãnh thổ của mình, tổng thống Aquino nhấn mạnh, « Thông điệp của chúng ta gửi thế giới rất rõ ràng. Cái gì của chúng ta là của chúng ta ; đặt chân lên Recto Bank không khác gì đặt chân lên đại lộ Recto ».

(Xem tiếp trang 112)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

TỘI THÂN CÔ GIÁO

(Tỉnh Phú Thọ bị tố cáo đánh rớt
12 nữ thí sinh sư phạm vì lý do ngực lép)

Tỉnh Phú Thọ dưới thời xã nghĩa
Chọn giáo viên phải “nghĩa” toàn thân
Cô nào muốn dậy đánh vắn
Cho bầy trẻ nhỏ phải cần... ngực to
Chắc là phải hét hò dữ tợn
Phối với phèo phải lớn mới phê
Ôc, tim nhỏ tí, ô kê
Miễn sao quan chức thấy mê là rồi
Mở thi tuyển kiếm người dậy trẻ
Mười hai nàng bị té thật oan
Chỉ vì con tạo đã đoan
Nặng cho bộ ngực chỉ toàn xương, da
Dù đức độ tài ba chẳng kém
Dù trẻ thơ chẳng đếm chẳng đo
Nhưng còn những vị đầu to
Bí thư, chủ tịch tò mò viếng thăm
Còn hiệu trưởng dăm dăm sớm tối
Mắt cú mèo soi mói từng ly
Dậy hay, dậy dở xá gì
Dáng như người mẫu được ghi điểm đầu!

Nền giáo dục vì đâu nên nổi?
Sản xuất ra một chuỗi thẳng ngu
Đã ngu tính lại bú dũ
“Lương sư hưng quốc” chuyện xưa xa rồi
Nên mới có thầy “soi” trò gái
Rồi đứng ra mỗi lái bán dâm
Học đường đầy thứ ó dâm
Rất ư xứng đáng là dân “Bác” Hồ
Chỉ khắc khoải thương cho bầy trẻ
Những cột rường thế hệ tương lai
Dậy rắn bằng kẻ vô tài
Soi gương thất đức học bài vô luân
Cũng thương kẻ chuyên cần dậy dỗ
Giúp trẻ thơ khai mở tài năng
Chỉ vì “đồi núi” hơi bằng
Mà cô nữ bị gạt phăng chức... thầy!

Đạp lên mặt Nhân Dân-Tổ Quốc sướng lắm sao?

Gương mặt người yêu nước
Là gương mặt nhân dân
Gương mặt nhân dân
Là gương mặt Tổ Quốc
Biển đảo Việt Nam ta
giặc China tràn qua xâm lược
Nhân dân yêu nước biểu tình
Đại úy công an tên Minh
Bốn lần đạp vào mặt người yêu nước
Minh đã đạp thẳng vào mặt Nhân Dân - Tổ Quốc

Trước công an Minh
Giặc Ân từng đạp lên mặt Người-Tổ Quốc
Người trả lời bằng Thánh Gióng
Trước công an Minh
Giặc Hán từng đạp lên mặt Người-Tổ Quốc
Người trả lời bằng Hai Bà Trưng

Trước công an Minh
Giặc Tống, Nguyên, Minh, Thanh
từng đạp lên mặt Người-Tổ Quốc
Người trả lời bằng
Lý Thường Kiệt,
Trần Hưng Đạo,
Lê Lợi, Quang Trung

Hôm nay công an Minh
Chưa phải là giặc
Lại lặp lại hành vi xưa của kẻ thù phương Bắc
Đạp lên mặt Người -Tổ Quốc - Nhân Dân
Người trả lời bằng im lặng
Công an Minh và đồng đội
Toan dôn Nhân Dân-Tổ Quốc tới chân tường?
Đạp lên mặt Nhân Dân – Tổ Quốc sướng lắm sao ?
- Này, các ông công an
Cứ đạp đi, đạp đi
Đạp vỡ mặt sự im lặng của đám đông nhẫn nhục
Đạp vỡ mặt bọn yêu nước
Im lặng tột cùng
Là lời tuyên ngôn của bão

Trần Mạnh Hào
Sài Gòn ngày 21/07/2011

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

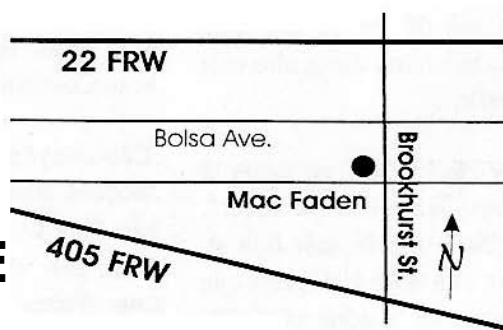
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN

THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Từ Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Từ Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

Những Người Yêu Nước — Và Những Kẻ... Muốn Làm Người Hán —

Daminh Nguyễn Lăng Chính

Theo dõi các cuộc biểu tình yêu nước, chống Trung Quốc gần đây tại Việt Nam, một người bạn tôi thốt lên: “Tao thấy nhục, khi làm người Việt Nam, khi cả dân tộc Việt Nam phải chấp nhận có một nhà nước như vậy, tại sao không nhìn vào Philipnes mà thấy xấu hổ?”.

Vâng, bạn thấy nhục, tôi thấy xấu hổ và đau đớn, những người dân Việt Nam cảm phần khi những người yêu nước bị chính nhà nước Việt Nam đập vào mặt khi biểu lộ lòng yêu nước của mình.

Tổ quốc Việt Nam không của riêng một đảng, một phe phái, tôn giáo nào là câu nói của một Thủ tướng Cộng sản Việt Nam, ông Võ Văn Kiệt nói ra sau khi đã nghỉ hưu, được coi như một sự nhận thức lại của một người cộng sản. Nhưng, chỉ là sau khi ông ta đã nghỉ hưu và chỉ là một tiếng nói vuốt đuôi khi hết quyền lực sau những năm tháng tung hoành ngọn giáo bạo lực trên đầu dân tộc.

Đàn em Võ Văn Kiệt vẫn ngang nhiên coi lãnh thổ này, Tổ Quốc này, đất nước và dân tộc này là món chiến lợi phẩm của riêng họ. Lãnh thổ thiêng liêng của cha ông chúng ta đã được xây đắp nên bằng núi sông, xương máu của biết bao thế hệ người Việt Nam, nay trở thành miếng mồi béo bở cho một nhóm người mang danh đạo đức, văn minh... bí mật mặc cả, bí mật ký kết... và kết quả là vào tay bọn giặc truyền kiếp của dân tộc. Những người dân Việt Nam

yêu nước, lẽ ra phải đứng lên chiến đấu với ngoại xâm bành trướng để bảo vệ lãnh thổ, thì giờ đây lại phải “chiến đấu” với ngay chính cái gọi là “nhà nước” Việt Nam “của dân, do dân và vì dân”? Một nhà nước, lẽ ra phải kêu gọi toàn dân phát huy đoàn kết trước hiểm họa ngoại xâm, trái lại đã bắt bớ tù, trấn áp và bây giờ là “đập vào mặt” nhân dân, những người yêu nước, tiếp tay cho kẻ thù dân tộc.

Nhân danh đảng và nhà nước, tao đập vào mặt những người yêu nước chống ngoại xâm

Vậy, ai là giặc, ai là ta? Ai là phản động và ai là người yêu nước? Ai đã chống lại Tổ Quốc, chống lại nhân dân? Những câu hỏi đó, chỉ cần nhìn những cuộc biểu tình chống Trung Quốc vừa qua, ai cũng hiểu.

Điểm lại vài khuôn mặt “yêu nước” và tự hào dân tộc của người cộng sản gần đây, chúng ta thấy gì?

Nhìn kỹ những người đi biểu tình thời gian qua, tịnh không thấy những kẻ đã to mồm nhất trên báo chí, truyền hình về “lòng yêu nước”, về “tự hào dân tộc”... khi yếu tố này

được nhà cầm quyền dùng cho mục đích nào đó.

Còn nhớ, khi Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt, giữa Ủy Ban nhân dân TP Hà Nội đã nói những lời từ đáy lòng của một người dạy dốt với vị thế đất nước: “...*chúng tôi xin nhắc lại, chúng tôi rất mong muốn xây dựng một khối đại đoàn kết dân tộc. Chúng tôi đi nước ngoài rất nhiều, chúng tôi rất là nhục nhã khi cầm cái hộ chiếu Việt Nam đi*

đâu cũng bị soi xét, chúng tôi buồn lắm chứ, chúng tôi mong muốn đất nước mình mạnh lên. Làm sao như một anh Nhật nó cầm cái hộ chiếu là đi qua tất cả mọi nơi, không ai xem xét gì cả. Anh Hàn Quốc bây giờ cũng thế. Còn người Việt Nam chúng ta thì tôi cũng mong đất nước lớn mạnh lắm và làm sao thật sự đoàn kết, thật sự tốt đẹp, để cho đất nước chúng ta mạnh, đi đâu chúng ta cũng được kính trọng”.

Thế nhưng, câu nói đó đã bị đảng chỉ đạo cắt gọt thành: “**Chúng tôi ra nước ngoài nhiều và cảm thấy rất nhục nhã khi mang cuốn hộ chiếu Việt Nam**”.

Chỉ chờ có thế, đàn báo chí nô lệ CSVN dưới cây gậy chỉ đạo của đảng đã lập tức “*như đàn chó đói chực chồm miếng ăn*” – (Thơ Tố Hữu) – cùng nhau tru lên những điều ai oán, man dại về lòng tự hào dân tộc, về vị thế của đất nước Việt Nam nhằm đánh hội đồng một người yêu nước.

Đây là một trò lưu manh đều

cảng thuộc hàng điển hình, sau này sẽ được đưa vào sách vở để minh họa cho sự đều đặn của báo chí Việt

Nam dưới sự lãnh đạo sáng suốt của “đảng ta”.

Chúng tôi xin nhắc lại, chúng tôi rất mong muốn xây dựng một khối đại đoàn kết dân tộc - TGM Giuse Ngô Quang Kiệt

Trần Đăng Tuấn, người viết bài “gửi ông không muốn làm người Việt” nhưng hẳn lại muốn làm người Hán?

Quan chức cộng sản, từ cấp cao nhất là Nguyễn Tấn Dũng, kẻ đã từng đến Tòa TGM Hà Nội với những lời hứa hẹn ngọt ngào, chẳng mấy chốc đã trở mặt để “lên án” sự xúc phạm đất nước. Nhưng rồi bộ mặt thật chẳng giấu được ai khi chính ông ta đã bằng mọi cách xúc tiến việc dâng mái nhà Tây Nguyên cho kẻ thù truyền kiếp của dân tộc qua dự án Bauxite với câu nói nổi tiếng: “Đây là chủ trương lớn của đảng, dù có phản đối vẫn làm”. Đảng sau sự hăng hái đó của ông Thủ tướng, là con số 150 triệu đôla mà giới thạo tin nắm được đã vào túi ông ta?

Trong cái đám hội đồng tranh nhau cắn xé con mồi đó là những “nhà báo, nhà khoa học...” với đầy đủ nhãn mác loạn xạ ngẫu hung hăng chửi bới như Trần Đăng Tuấn, Nguyễn Năng An...

Trần Đăng Tuấn, một Phó TGDĐ Đài truyền hình Việt Nam là một “chiến sĩ xung kích” trong số đó.

Nguyễn Năng An, người viết bài chửi bới TGM Ngô Quang Kiệt, ca

ngợi đảng vì đã xóa cho ông ta cái tội gian lận đưa con trai không đủ điểm vào Đại học Y khoa Hà Nội bị phát giác.

Trần Đăng Tuấn đã không ngại ngần viết lên những lời “tâm huyết” đề “gửi ông không muốn làm người Việt” nào là: “*Dân tộc này, đàn bà lúc gian khó nhất sống theo nguyên tắc: “Chồng ta áo rách, ta thương”, đàn ông phút tử sinh nói rằng: “Ta thà làm quỷ nước Nam!”*”. Rồi thì: “*Hôm nay, người Việt ra nước ngoài được cầm quyền hộ chiếu Việt Nam trên tay là do cả sông máu Việt đã đổ*

ra, cả núi xương Việt đã chất chồng để có độc lập tự do. Có độc lập, tự do mới có công dân Việt, mới có hộ chiếu Việt”.

Vâng, đúng là “*cả sông máu Việt đã đổ ra, cả núi xương Việt đã chất chồng*”, nhưng khi đảng đã quyết định dâng cho Tàu, thì cả “đàn yêu nước đó” đã cầm miệng hén.

Đúng như Trần Đăng Tuấn đã nói: “*Con chim làm bản tổ của mình là con chim đáng kính tởm*”.

Nhưng, đáng kính tởm và khôn nạn hơn, lại chính là những kẻ bán rẻ cái tổ của mình cho thú dữ và có lẽ không có sự kính tởm và khôn nạn nào bằng những kẻ đã ngang nhiên đập vào mặt nhân dân yêu nước đang bảo vệ “cái tổ” của mình.

Những ngày này, tuyệt nhiên

không thấy những kẻ to mồm kêu gào kia thò mặt ra khỏi căn nhà của mình vốn chồng chất của cải bòn rút được từ mồ hôi và máu của nhân dân như Trần Đăng Tuấn, Nguyễn Năng An...

Những kẻ đó giờ đây trốn kỹ trong chăn, nấp kín trong buồng ngủ, hậu thuẫn và sẵn sàng nhảy xổ ra đánh hôi những người yêu nước được đảng “chiếu cố”.

Rồi sẽ có những lời lẽ sặc mùi lâm ly bi đát về tình yêu đất nước, quê hương, lòng tự hào dân tộc... khi họ cần kích động, sử dụng để chống lại một người anh hùng, một người yêu nước, thậm chí là cả một tôn giáo.

Dàn đồng ca báo chí, cũng được lệnh cầm miệng trước những hành vi tội ác này. Vậy lòng yêu nước ở đâu nơi những tên giả nhân kia?

Hỡi ôi, cái gọi là “lòng yêu nước và lòng tự hào dân tộc” của họ.

Những hành vi gây hấn dọa nạt kiểu cướp cạn của Trung Quốc, những sự hèn hạ đến nhục nhã của nhà cầm quyền Việt Nam đã dẫn đến những cuộc biểu tình biểu thị lòng yêu nước dù nhỏ nhoi, nhưng là cơ hội lớn để mọi người dân Việt Nam khắp nơi có điều kiện rõ ràng hơn nhận chân được ai là người yêu nước Việt, ai là kẻ muốn làm Hán gian.

Ngày biểu tình chống Đại Hán lần thứ 8 tại Hà Nội 24/7/2011

Song Hà ■

Chuyện Dài Kinh Tế, Tài Chánh Thời Cộng Sản

Hà Nội Yểm Trợ Bắc Kinh Xâm Lãng VN Bằng Kinh Tế

Trần Nguyên Thao

Bắc Kinh muốn khuấy động trên biển Đông để che đậy mục đích của họ đang dốc toàn lực mong không chế, nuốt trọn Việt Nam về kinh tế. Đồng thời Bắc Kinh muốn diều võ dương oai tại biển Đông để “gỡ ngòi nổ” đang nhen nhúm ngay trong nước họ, vì dân chúng quá khổ bất mãn, sục sôi khắp nơi. Hanoi & Bắc Kinh cả hai chế độ đều tàn ngược, gian dối như nhau, họ phải dựa vào nhau mà tiếp tục cai trị. Chỉ có Dân tộc VN là phải sống trong gọng kìm: bên kia là Trung Cộng, được đàn em “mở cửa” mặc tình xâm lăng kinh tế dân ta; bên này là bạo quyền Hanoi trấn áp, bắt bớ không cho dân phản đối giặc ngoại xâm, còn vợ vét của cải để triều cống quan thầy phương Bắc.

Các triều đại vua chúa nước ta đều động binh “nhân dịp nước Tàu có loạn” để chống họa xâm lăng phương Bắc. Nay bên Tàu sắp loạn, nhà cầm quyền nước ta lại ủng hộ giặc Tàu, giấu diếm thông tin ngoại giao quanh vấn đề nhượng đất đai, hải đảo. Động thái “rước voi và triều cống” Bắc Kinh càng lộ rõ Hanoi đang hoàn toàn lệ thuộc Bắc phương. Đó chính là lý do khiến lòng dân đang sôi sục chống đối Bắc Kinh và nhìn Hanoi như một đám tay sai cho giặc.

Ngày 10/7 vừa qua, giới nhân sĩ, trí thức Việt Nam đã gửi tới bạo quyền Hanoi một bản kiến nghị đề ngày 10/7 tựa đề «Về bảo vệ và phát triển đất nước trong tình hình hiện nay». Bản kiến nghị này có chữ ký đầu tiên của 20 nhân sĩ, trí thức tên tuổi.

Về tình hình Biển Đông và quan hệ Việt - Trung, bản kiến nghị nhấn mạnh rằng «Độc lập, tự chủ và toàn vẹn lãnh thổ của nước ta đang bị uy hiếp, xâm phạm nghiêm trọng». Về kinh tế, bản kiến nghị đề cập đến thực trạng Trung Cộng đang xâm lăng VN: qua mậu dịch, đầu tư và việc Trung Cộng vợ vét nguyên liệu, nông, ngư, khoáng sản. «Hiện tượng

thâm nhập của Trung Quốc về kinh tế kéo dài nhiều năm, có nhiều sự việc nghiêm trọng và còn đang tiếp diễn, đặt ra câu hỏi: Phía Trung Quốc đã làm gì, bàn tay quyền lực mềm của họ đã thọc sâu đến đâu. Về chính trị, bản kiến nghị yêu cầu nhà nước “phải thực thi quyền căn bản của

người dân, cải cách hệ thống chính trị. Phải công khai minh bạch cho toàn dân và dư luận thế giới bối cảnh ra đời nội dung thực chất và giá trị pháp lý của công hàm mà Thủ tướng Phạm Văn Đồng gửi Thủ tướng Chu Ân Lai năm 1958 về Biển Đông, để bác bỏ dứt khoát mọi xuyên tạc từ phía Trung Quốc». Trong đòi hỏi này, bản kiến nghị mang hàm ý tố cáo đích danh Hồ chí Minh là thủ phạm cầm đầu đảng bán nước VN cho Trung Cộng qua bản văn Phạm Văn Đồng ký tên.

Dưới mỹ từ nhập siêu, Hanoi đã

thu quên của cải trong dân chúng để triều cống Bắc Kinh nhằm mua cái “dù” che cho chế độ tồn tại. Toan tính này đã thành chính sách lâu dài của Hanoi. Mười năm qua, nhập siêu từ Trung Cộng đã tăng nhanh đến 94 lần. Cho đến nay, lượng hàng nhập siêu từ Trung Cộng trung bình mỗi tháng lên đến một tỷ Mỹ kim. Đa phần sản phẩm do Trung Cộng sản xuất chất lượng kém, nhiều mặt hàng giả, độc hại Hanoi cũng vẫn mua về.

Hanoi đã dành cho Trung Cộng nhiều ưu đãi về khai thác năng lượng, điện lực, hầm mỏ, lâm sản, thu mua sản phẩm nông, lâm, ngư nghiệp. Trong các công trình lớn này, Trung Cộng đã trúng thầu đến 90%. Các dự án do người Tàu làm chủ, họ được quyền mang đủ loại máy móc và công nhân viên, kể cả lao động phổ thông vào VN. Nhiều nơi đã thành lập làng, phố, trại . . . của Tàu Cộng ngay trên đất VN, như Bình Dương, mỏ Boxit Tây Nguyên và những khu rừng mệnh mông tại 9 tỉnh, Tàu đã mua để khai thác tài nguyên lâm sản và hầm mỏ trong các vùng đó. Đây chính là đạo quân xâm lăng đã nằm sẵn trong nội địa VN. Khi được lệnh, các nhóm nội binh này chỉ cần làm theo chỉ thị của Bắc

Kinh thi VN sẽ hết đường xoay trở. Các chuyên viên kinh tế trong nước than phiền là, chính guồng máy tham nhũng của nhà nước đã đưa VN vào vào thảm trạng bị Tàu khổng chế gần như hoàn toàn về kinh tế. Công thương nghiệp trong nước sẽ đi dần vào phá sản. . . Đời sống dân chúng sẽ bị nô lệ Tàu về kinh tế. Dân sẽ rất khổ, nhưng đảng viên và những ai làm tay sai cho giặc Tàu vẫn sung sướng!

Trên biển, Bắc Kinh gia tăng tấn công, trấn lột các ngư dân Việt ngay trong vùng biển của VN. Gần đây, doanh nhân Trung Cộng được Hanoi làm nơ để họ thu mua cả trên biển và trên bờ bởi họ có lợi thế về tín dụng, nhiều tiền, không phải thuế má, nên họ dễ dàng mua giá cao làm cho các doanh nghiệp trong nước gặp nhiều khó khăn khi thu mua hàng của bà con nông, ngư dân.

Chẳng hạn mỗi ký vải giá bình thường chỉ từ 3.000 đến 5.000 đồng, thế nhưng thương nhân Trung Cộng vào tận vườn mua với giá từ 10.000 đến 16.000 đồng. Trong trường hợp này, một số doanh nghiệp trong nước trở thành nhà gia công cho nước ngoài.

Viện Trường Khoa học Kỹ thuật Nông nghiệp miền Nam, Bùi Chí Bửu nói, Bắc Kinh đã có một chính sách rất lớn trong vấn đề này. Theo tôi biết, có khả năng họ mua một

tập đoàn của nước ngoài đang chi phối phần lớn thị trường thịt heo và thức ăn chăn nuôi của VN. Sau đó họ nhắm tới các công ty chuyên về nông, ngư sản khác nữa. Bắc Kinh đang có chính sách kinh tế với nước ta giống như trước đây từng làm ở Thái Lan, Malaysia. Chính sách của họ là đẩy giá hàng họ định mua lên cao để mua cho bằng hết. Dân mình tưởng sẽ tiếp tục bán được giá cao, nên sản xuất thật nhiều, khi đó họ

không mua tiếp nữa. Đã có năm mất hàng rau quả của VN chất cả đống ở cửa khẩu, Trung Cộng làm nơ không mua, nông dân VN khốn đốn. Hay có năm thương nhân Trung Cộng chỉ mua móng chân trâu. Trong thời gian ngắn, tổng đàn trâu của ta giảm mạnh, VN không còn trâu để cày bừa trong nông nghiệp. Cũng đã có lần họ mua dây dẫn điện gây tê liệt cho việc chuyên điện của VN ! Điều đáng chú ý là thương nhân Trung Cộng chỉ thích mua tiểu ngạch chứ không ký nghị định thư, vì họ muốn tránh hoặc không đóng thuế cho VN.

Muốn tránh cảnh bất lực nhìn Trung Cộng tưng thị trường như hiện nay, Hanoi phải yêu cầu Bắc Kinh ký nghị định thư cam kết mua sản phẩm nông, ngư nghiệp của VN lâu dài như các nước châu Âu, Mỹ đã làm. Tuy nhiên, 15 năm qua, việc đàm phán cho nghị định thư song phương giữa Hanoi – Bắc Kinh, bị Bắc Kinh “chơi gác” (?) nên không thành công. Hanoi vẫn nín thinh!

Đất nước hiện nát như tương về đủ mọi lãnh vực. Hanoi đang tìm lý do bào chữa. Nhưng chẳng cần tìm đâu xa, các “đỉnh cao trí tuệ” đang ngồi tại Hanoi cứ “nhìn vào gương” là thấy ngay chính danh thủ phạm! Hanoi chớ quá coi thường sức mạnh quần chúng đang quần quai về nạn vật giá, lạm phát và tham nhũng leo thang, không ngừng giày xéo trên đời sống đa phần dân chúng. Bởi thời đại thông tin điện tử sẽ chuyển làn gió vận hội mới thổi đến bất cứ nơi nào để giải thoát cho những dân tộc bị bạo quyền chuyên chính cai trị bằng trấn áp, nhà tù và súng đạn.

Tin mới nhất cho biết lạm phát tại VN hiện đã lên tới 22.16%, cao nhất trong số 17 nước ở Châu Á với thâm hụt mậu dịch tới ngưỡng 200 triệu Mỹ Kim trong tháng 7-2011.

July 20-2011 TNT ■

Lời ai điều cho

(Tiếp theo trang 30)

này của tôi xem như “Lời ai điều cho một nền báo chí nô bộc” đã tha hóa và thối rữa đến chân lông.

Gần 40 năm viết báo từ Bắc chí Nam, làm cả báo nói, báo hình, báo viết, báo mạng... đi từ minh họa đến phản biện, phải chăng số phận đã giao cho tôi viết lời ai điều này cho nền báo chí VN hôm nay. Tôi mượn

chữ “Ai điều” của nhà văn quá cố Nguyễn Minh Châu để tưởng nhớ ông trong bài viết này.

Không phải không có lý do mà nhân loại đã đặt tự do ngôn luận, tự do báo chí lên hàng đầu trong những quyền về con người.

Tự do thông tin ở thời đại thông tin toàn cầu sẽ cứu các quốc gia nhỏ bé không bị các “siêu cường mới” nuốt chửng; Sẽ cứu cả các đảng cầm quyền biết đứng

về phía nhân dân, cùng nhân dân cứu đất nước khỏi bị các đế quốc mới xâm lược nếu không muốn tự sát.

Vai trò của các nhà báo vô cùng quan trọng trong thời khắc lịch sử này. Hỡi những người anh em báo chí đồng huyết, đồng bào, đồng chủng, đồng quốc của tôi.

TP HCM 7-2011

Lê Phú Khải ■

S.T.T.D Tưởng Năng Tiến

SƠN NAM & CÁCH MẠNG THÁNG TÁM Ở U MINH

Tưởng Năng Tiến

Sau khi ghé thăm giáo sư Lý Chánh Trung, giáo sư Nguyễn Văn Lục đã có nhận xét như sau về người bạn đồng nghiệp cũ:

“... sau 1975 ... có mấy nhà văn, nhà báo trong Nam được cầm bút lại như Lý Chánh Trung. Con số đếm chưa hết một bàn tay... Trước 75, ông viết như thể một người nhập cuộc, kể lên đường, kể làm chứng, người trí thức dân thân. Ông viết với một tấm lòng nhiệt huyết. Sau 1975, ông viết như một kẻ đứng bên lề, xem đá banh và vỗ tay” Tôi có ngồi học với giáo sư Lý Chánh Trung đâu chừng cỡ... nửa giờ, Ở trường Văn Khoa Đà Lạt. Nhất tự vi sư, bán tự vi sư. Tôi không dám bàn luận lời thôi gì (thêm) về một người thầy học cũ của mình.

Tuy thế, không hiểu sao, nhận xét vừa nêu của giáo sư Nguyễn Văn Lục lại khiến tôi nhớ đến nhà văn Sơn Nam. Ông cũng là một trong những người may mắn hiếm hoi của miền Nam (trong “con số đếm chưa hết một bàn tay”) vẫn được phép cầm viết, sau khi vùng đất này đã được hoàn toàn... giải phóng, và là một trong những nhà văn mà tôi vô cùng mến mộ.

Tác phẩm (có lẽ) đặc ý nhất của Sơn Nam là cuốn Hương Rừng Cà Mau, trong đó có truyện “Tình Nghĩa Giáo Khoa Thư.” Tác giả kể lại chuyện một người dân ở U Minh Hạ, đặt mua báo dài hạn nhưng không trả tiền nên nhà báo phải cử người đi đòi nợ. Xin trích vài đoạn đọc chơi cho nó ... đã:

- Từ đây tới nhà ông Trần Văn

Có gần hay xa vậy thầy?

Thầy xã trường đáp:

- Ở xóm Cà Bê Ngop lận! Để tôi ra lệnh cho phó hương áp đòi tên đó lên công sở..

Thầy phái viên nhà báo “Chim Trời” giựt mình.

- Tôi là phái viên, đâu có quyền hạn đó đối với quý vị độc giả thân mến gần xa.

Thầy xã hỏi:

- Phái viên là gì vậy thầy?

- Là người thay mặt cho tờ báo đi cổ động và thu tiền..

Nhân vật chính trong truyện, ông Trần Văn Có, theo như lời dân cùng xóm, là một người độc thân, làm nghề giăng câu, nuôi heo, lấy tổ ong, và hơi có máu ba hoa trời biển: “Anh ta công kích tờ Lục Tinh Tân Văn của nhà nước Lang Sa gọi xuống công sở; đi ăn giỗ thì nói chuyện Hít-le, chuyện nước Ý đánh nước Á, chừng hỏi kỹ mấy nước đó ở đâu, anh ta bí lồi nói lảng qua chuyện Tàu...”

Nghe nói vậy nhưng không phải vậy đâu. Khi phái viên báo Chim Trời giáp mặt độc giả Trần Văn Có, tại nơi cư trú của ông, cuộc hội kiến – rõ ràng – rất là đàng hoàng và (vô cùng) thăm thiết:

“Buổi cơm chiều ngon lành làm sao! Ăn cá lóc nướng trui, uống rượu... Tư Có kèm thầy phái viên ở lại ngủ một đêm, chú hứa sáng mai bơi xuống đưa thầy trở lại công sở mà đón tàu đi. Thép đèn dầu cá kèo thêm một tim thứ nhì nữa, cháy khá sáng. Bếp un dưới đất tỏa lên cuộn cuộn, tỏ rõ từng sợi khói mịn màng như màn lưới tơ giăng bủa khắp căn chòi nhỏ

hẹp.

Tư Có bỏ mùng xuống, chun vô tấn ba phía rồi mời:

- Thầy Hai vô trong này ngồi nói chuyện cho vui. Ở ngoài muỗi cắn. Khói như vậy mà muỗi cứ bu lại rớt lênh trong thép đèn dầu cá đó.

Ngượng nghịu, thầy phái viên nhà báo Chim Trời rón rén dờ mí mùng, chui lẹ vào ngồi kế bên:

- Xứ gì lạ quá! Anh Tư ở đây hồi sanh bịnh chết.

Tư Có đáp:

- Xứ Cà Bê Ngop, tiếng Khơ Me nghĩa là trâu chết. Hồi đó nghe nói trâu “lên” tới đây thất bại, phong thổ ẩm thấp trâu chết nhiều quá. Họ đặt tên kỷ niệm luôn... Bởi vậy dân tình bịnh hoạn, thừa thớt, làng này chưa cất nổi cái trường học.

Thầy phái viên trở mắt:

- Vậy à? Còn mấy làng khác?

- Đông Thái, Đông Hồ, Đông Hưng, Vân Khánh Đông... không làng nào có trường hết. Thầy nghĩ coi...

- Hèn chi miệt này chỉ một mình anh Tư là độc giả báo Chim Trời của chúng tôi... Báo có thích hợp không anh Tư?

- Làm báo thì cần nhiều trí óc lắm phải không thầy phái viên? Tiếc là hồi nhỏ cha tôi chết sớm. Hồi đó, ông làm thầy giáo cũng đặt thơ bát cú, tứ cú. Cha tôi chết, má tôi giữ mấy pho sách, dạy lại tôi. Đó là sách Quốc Văn giáo khoa thư, thầy còn nhớ không?

Thầy phái viên cười:

- Nhớ chớ. Làm sao mà quên được! Hồi nhỏ tôi hót “ca rề”, tay xách toong teng bình mực đi học

ở trường làng. Hồi đó, trí óc minh sáng suốt, nhớ dai lắm. Bây giờ lớn tuổi, đầu bạc hoa râu, đi làm ăn rày đây mai đó, nhớ nhà, nhớ trường học, nhớ làng xưa.

Tư Có nói:

- Chắc là thầy muốn nói bài “chôn quê hương đẹp hơn cả” chứ gì?

Rồi chú đọc một hơi:

- Một người đi du lịch đã nhiều nơi. Hôm về nhà, kể quen người thuộc, làng xóm, láng giềng đến chơi đông lắm. Một người bạn hỏi: ông đi du sơn du thủy...

- Đó đa! Đó đa! Anh Tư nhớ kỹ quá... Người du lịch mới trả lời: ở chôn quê hương... từ cái bụi tre ở xó vườn cho đến con đường khúc khuỷu trong làng, cái gì cũng gọi cho tôi những mối cảm tình chứa chan... Bài đó có hình ông già mang kiếng, chống gậy nói chuyện với mấy người khăn đóng áo dài.

- Thì hình nào cũng khăn đóng áo dài. Trừ ra cái hình thằng nhỏ chẵn trâu cầm roi: ai bảo chẵn trâu là khổ... Không, chẵn trâu sướng lắm chứ.

Thầy phái viên phụ họa theo như cùng hợp xướng:

- Đầu đội nón mê như lọng che, tay cầm cành tre như roi ngựa, ngất ngểu ngồi trên mình trâu, tôi nghe chim hót trong chòm cây, mắt trông bướm lượn trên đám cỏ...

Không ai bảo ai, hai người lại nằm xuống lim dim...

Giọng Tư Có nói nhỏ:

- Ngủ chưa, thầy phái viên?

- Ngủ chưa anh Tư?

- Chưa!

- Tôi này giờ cũng vậy, muốn ngủ sớm để mai về nhà, mà không thấy mệt.

Im lặng một hồi lâu, rất lâu, Tư Có nói ngậm ngùi sau một tiếng thở dài:

- Biết lấy gì làm sở phí cho thầy.

Thầy nói thiệt tình nghe coi... Chắc thầy tới đây đầu tiên.

- Đầu có! Đầu có! Mình là bạn đời với nhau...

- Thầy hiểu cảnh tôi. Không lẽ gởi cá lóc, rùa, mật ong... nhờ thầy đem về Sài Gòn gọi là tiền của tôi trả cho nhà báo. Tôi “đăng” là vì ái mộ báo Chim Trời chứ ít đọc lắm. Mấy thầy viết cao quá. Tôi mua để dành về sau cho đủ bộ.

- Anh Tư đừng ngại chuyện đó. Cứ tiếp tục đọc. Lâu lâu dò nơi mục Thư tín không chừng có lời của tôi thăm hỏi anh Tư. Nếu thấy báo đăng đòi tiền các độc giả, xin anh Tư hiểu rằng đó là nhắc nhở các người khác. Tôi hứa nói lại với ông chủ nhiệm mỗi kỳ gởi tặng anh Tư một số báo, hoài hoài cho tới số chót. Chú Tư Có vô cùng cảm động...”(sđd 111-116).

Tôi đọc truyện ngắn “Tình Nghĩa Giáo Khoa Thư” khi còn ở tuổi đôi mươi. Tuổi trẻ bao giờ cũng nhiều lý tưởng. Tôi và bè bạn vẫn tâm nguyện rằng, sau cuộc chiến, thể hệ của mình sẽ cố góp hết sức để dựng xây những phần đất quê hương (bị lãng quên) như vùng U Minh Hạ. Hòa bình, tiếc thay, đã không mang lại cuộc sống an bình như mọi người mong muốn. Không những thế, nó còn khiến cho hàng triệu kẻ đã phải liều mạng rời bỏ quê hương, để mưu cầu một cuộc sống khả kham hơn – nơi đất lạ quê người. Tôi là một trong những kẻ đã (đành đoạn) bỏ đi như thế. Vài chục năm sau, khi tóc đã điểm sương, ở một góc trời xa, tình cờ đọc được bài báo (“Tiếng Kêu Giữa Rừng U Minh Hạ”) của phóng viên Hoàng Trí Dũng mà không khỏi băn khoăn nhớ về quê cũ:

“Tôi đã đến nhiều miền quê nghèo khó vùng sông nước ĐBSCL, nhưng có lẽ chưa lần nào tôi bị ‘sốc’ như chuyến đi lần này. Nơi tôi đến

là một vùng quê giáp ranh giữa hai tỉnh Kiên Giang - Cà Mau, cách không xa trung tâm hai thành phố Rạch Giá và Cà Mau, vậy mà đã 30 năm sau ngày đất nước thống nhất vùng quê ấy vẫn còn là bức tranh buồn thảm với nhiều nỗi bức xúc: không điện, đường, trường, không trạm xá, không hộ khẩu, không đất sản xuất...”

“Trái ngược với hình ảnh ấy là cơ ngơi của các quan chức địa phương - những người đang giành giật đất đai của dân. Đó là chuyện thật ở ngay một góc Lâm trường U Minh 2, ấp 4, xã Khánh Hịa, huyện U Minh, tỉnh Cà Mau.”

...

“Cách đây hai năm một cháu bé tên Hằng, 10 tuổi, con của hai vợ chồng trẻ không may bị bệnh viêm ruột thừa cấp tính, nhưng ở giữa rừng không có trạm y tế, mà lòng kênh tro đầy khô queo, còn trên bờ thì không có đường đi rất cuộc đành ngò nhìn con chết mà bất lực vì không cách nào chuyển đi bệnh viện...”

“Ông chủ nhà Nguyễn Trung Liệt - một lão nông có uy tín trong vùng - vào chuyện: ‘Trên 60 tuổi rồi, hơn chục năm, ba thể hệ với hơn 30 người sinh ra và lớn lên tại khu rừng này, nhưng ngặt một nỗi nhà tui không ai có được tấm hộ khẩu, cũng chẳng hề có giấy chứng minh nhân dân. Người lớn còn đỡ chứ tội nghiệp sắp nhỏ, năm đưa cháu nội ngoại ra đòi trong ruột rừng này hiện tại đều thất học như ông cha nó...’

Chú Ba Vinh thì kêu: ‘Cả trăm gia đình bà con ở đây khổ lắm, không thua gì thời kỳ Pháp thuộc...’

Chú Ba Vinh (nào đó) tuổi đời – ngó bộ – còn hơi ít nên không biết rõ cảnh sống của dân chúng ở U Minh Hạ vào thời Pháp thuộc. Chớ hồi đó, cứ theo như lời kể của ông già Nam Bộ Sơn Nam, nơi đây đã có người

(Xem tiếp trang 116)

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

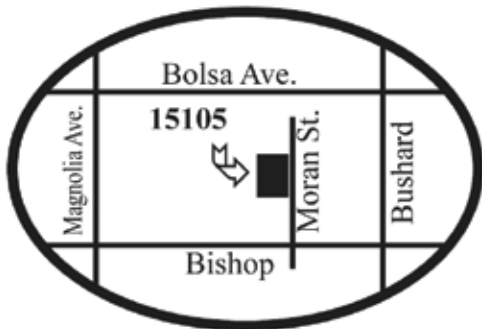

Licensed & Bonded

VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

PHÒNG MẠCH BÁC SĨ CHÂM CỨU ĐÔNG Y DƯỢC PHÒNG

9041 Trask Ave, Ste B., Garden Grove, CA 92844 - Tel. (714) 636-8166

Chuyên trị: Các Bệnh Nội Ngoại thương bằng châm cứu và các bệnh kết hợp phương pháp Đông Tây

Bác Sĩ THƯỢNG HẢI, Ph. D., C.A., O.M.D

- Tốt nghiệp Bác Sĩ Chuyên Khoa Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Hội viên hội Cố Vấn Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Giám Khảo Hội Đồng Châm Cứu tiểu bang California

- Nguyên Y Sư Đông Y Châm Cứu Trung Tâm Y Tế Phật Giáo
- Nguyên Cố Vấn Đông Y các bệnh viện Quảng Đông, Triều Châu, Sùng Chính, Phước Kiến.

Thượng Hải Bá Bổ Ngũ Tạng Thần Dược (\$30)

Được bào chế bằng tinh chất sữa ong chúa phối hợp với các dược phẩm cực quý Đông y như Nhân sâm, Yến, Quế, Hà thủ ô và các dược phẩm thượng hạng, giúp cho cơ thể chống lại bệnh tật, bổ ích cho bệnh đau nhức bắp thịt, gân cốt, đau khớp xương, phong thấp, thận suy, già trước tuổi, tóc bạc sớm, ăn không ngon, mất ngủ. Điều hòa rối loạn cơ thể, kinh mạch do hoàn cảnh đời sống và căng thẳng thần kinh. Gia tăng sức khỏe cho các quý vị vì hoàn cảnh công việc làm việc quá sức, mất gan, bổ phổi, trị thần kinh suy nhược, bồi bổ ngũ tạng, ngũ tạng.

Bổ Thận Tinh (Bảo Đảm 100% - \$25)

Bổ thận tinh Maletonix lần đầu tiên được bào chế bằng Bách Hoa Lộ phối hợp với các dược thảo thượng hạng bằng các phương pháp trích tinh cô đặc, tăng cường sinh lực cho nam giới, tăng cường sức khỏe cho thanh niên, giúp cơ thể trẻ trung, khỏe mạnh, yêu đời, chữa trị thận khí suy yếu, dương sự kém, tâm thận bất giao, di mộng tinh yếu sinh lý, xuất tinh sớm, hạ bộ suy nhược, phòng sự yếu kém hay tiểu đêm, tiểu vặt, nước tiểu vẫn đục, thêm tinh ích tủy rắn chắc gân xương, tai mắt thông minh, bổ tinh tráng dương làm cho khỏe mạnh, uống lâu thân thể nhẹ nhàng.

**NHẬN
GỬI THUỐC ĐI KHẮP
NƠI**

**DƯỢC PHÒNG CÓ ĐẦY ĐỦ CÁC LOẠI THUỐC ĐÔNG Y
DƯỢC THẢO PHỐI HỢP HẢO HẠNG. BÀO CHẾ BẰNG
PHƯƠNG PHÁP CÔ ĐẶC GIA TRUYỀN**

**NHẬN
MASTERCARD
VISA**

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

TRÁNH NÉ

Đến Bao Giờ ???

XLBNS Tự Do Ngôn Luận số 127

Tránh né là một trong những sở trường của Việt cộng. Điều này đã bắt nguồn từ nguyên thủy, nơi con người Hồ Chí Minh. Đầu thế kỷ thứ 20, khi nổi lên làn sóng cách mạng mang tên Phong trào Đông Du với lực lượng nòng cốt cổ động và thực hiện là Duy Tân Hội lẫn cụ Phan Bội Châu và với mục đích kêu gọi thanh niên Việt Nam ra nước ngoài học tập, chuẩn bị lực lượng chờ thời cơ cho việc giành lại độc lập cho nước nhà, thì có một thanh niên tên Nguyễn Tất Thành cũng lên đường ra khỏi nước mùa hè năm 1911. Hôm 31-5-2011, 100 năm sau sự kiện đó, tại Sài Gòn đã diễn ra cuộc Hội thảo với chủ đề “Chủ tịch Hồ Chí Minh - Hành trình tìm đường cứu nước”, được tổ chức do Thành ủy đảng CS thành Hồ, Ban Tuyên giáo Trung ương, Học viện Chính trị Hành chính Quốc gia, Bộ Văn hóa - Thể thao và Du lịch. Thế nhưng, lịch sử giờ đây cho thấy anh cựu học sinh trường Quốc học Huế ấy chẳng hề ra đi tìm đường cứu nước theo lời kêu gọi của cụ Phan và theo gương bằng hữu ái quốc đương thời, mà chỉ ra đi tìm đường cứu nhà thôi: trước hết là tìm sinh kế cho riêng mình qua việc viết thư từ trên tàu Amiral Latouche-Tréville xin tổng thống Pháp cho vào học Trường Thuộc địa để sau về làm quan cho giặc (thư ngày 15-09-1911); thứ đến là tìm sinh kế cho thân phụ đang bị triều đình bãi chức qua việc viết thư từ New York cho khâm sứ Pháp tại Huế, xin ông cho cha mình “*được nhận một công việc như thừa biện ở các bộ, hoặc huấn*

đạo, hay giáo thụ để cha tôi sinh sống dưới sự quan tâm cao quý của Ngài” (thư ngày 15-12-1912).

Về sau, đang khi các nhà cách mạng Việt Nam như cụ Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh tìm cách khôi phục nền độc lập đích thực cho đất nước bằng con đường nhân bản và dân chủ thì Hồ Chí Minh lại tránh né mà đưa cả dân tộc vào ách nô lệ của Cộng sản Nga Tàu. Tiếp đến, sau khi kết thúc cuộc Cải cách ruộng đất tàn khốc đẫm máu, giết chết cả nửa triệu đồng bào, luật sư Nguyễn Mạnh Tường đã nêu lên những vi phạm nguyên tắc pháp lý rất trầm trọng trong vụ việc này, với ngầm ý quy trách cho “*Hồ Chủ tịch*”. Ông ta liền tránh né trách nhiệm bằng cách đẩy Võ Nguyên Giáp (được tưởng là “*người hùng Điện Biên*” lúc ấy) ra đọc lời công nhận có sai lầm trong buổi mít-tinh ở Nhà Hát lớn Hà Nội ngày 29-10-1956, và sau đó bằng cách đẩy đọa đến chết vị Luật sư vừa tài ba vừa can đảm....

Não trạng tránh né trách nhiệm trước quốc dân như thế đã được di truyền cho các thế hệ lãnh đạo CSVN mãi tới hôm nay. Như năm 1974, lúc Trung Cộng chiếm quần đảo Hoàng Sa thuộc quyền cai quản của Việt Nam Cộng Hòa, Hà Nội vẫn “*tuyệt bất động thủ, thủ khẩu như bình, bình chân như vại*”. Như năm 1988, những hành động khiêu khích của các chiến hạm Trung Cộng tại Trường Sa đã khiến tình hình căng thẳng tột độ. Trước hiện trạng đó, bộ tư lệnh hải quân đã báo cáo tình hình liên tục lên Bộ Chính trị để xin câu trả lời “*Trung Quốc là bạn hay*

thù?” và xin lệnh hành động, nhưng đã chẳng bao giờ có lệnh hành động cũng chẳng có câu trả lời. Rốt cuộc, các tàu quân vận cùng bộ đội thủy thủ Việt Nam hôm ấy đã trở thành mục tiêu sống cho các chiến hạm của giặc, và hai hải đảo của Tổ quốc bị xâm chiếm. Báo chí nhà nước lúc đó (hẳn nhiên là được lệnh từ Bộ Chính trị) cũng hoàn toàn yên lặng về biến cố này.

Các sự kiện gần đây liên quan đến tình hình Biển Đông và trò gây hấn của Trung Cộng càng cho thấy rõ thái độ tránh né của lãnh đạo đảng và nhà nước Việt cộng.

Trước hết xin nói về Hội nghị Trung ương 2 khoá 11 của đảng CSVN. Khai mạc từ hôm mùng 4 và kéo dài tới mùng 10-7-2011, hội nghị này diễn ra trong thời điểm đất nước đang đứng trước nhiều thử thách rất nghiêm trọng. Đó là các hành động có tính toán của nhà cầm quyền Trung cộng: trắng trợn xâm phạm hải phận VN và ngang nhiên ngăn chặn các hoạt động kinh tế của VN trên hải phận này. Cụ thể là đã hai lần (26-05 và 09-06-2011) cho các tàu hải giám và ngư chính (chiến hạm trá hình của Trung cộng) cắt cáp thăm dò địa chấn của các tàu thuộc Tập đoàn dầu khí Việt Nam.

Thế nhưng, ngay trong phần mở đầu diễn văn khai mạc Hội nghị, tân tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng chẳng hề dành một từ nào để nói tới hiểm họa to lớn và cận kề của đất nước, trong khi mọi tầng lớp nhân dân đang vô cùng phẫn uất, kể cả một bộ phận quan trọng trong đảng. (Xin lưu ý là trước đó, trong cả hai lần tấn công của Trung cộng, lực lượng hải quân và không quân Việt Nam đều đã bị Bộ Chính trị không cho phép ngăn cản tàu giặc và bảo vệ lãnh hải lẫn các hoạt động kinh tế của đất nước). Trái lại ông Trọng chỉ tô son trát phấn cho đảng, nào là “*cả*

nước vui mừng trước thành công tốt đẹp của Đại hội toàn quốc lần thứ XI của Đảng”, nào là “cuộc bầu cử đại biểu Quốc hội khóa XIII và Hội đồng nhân dân các cấp nhiệm kỳ 2011-2016 đạt thắng lợi toàn diện, to lớn”, nào là “toàn Đảng, toàn dân và toàn quân ta đang khẩn trương triển khai thực hiện Nghị quyết Đại hội XI của Đảng...”. Rồi rồi Nguyễn Phú Trọng và đồng đảng một đảng cố mớm cho cả nước những việc mà đại đa số nhân dân chẳng tha thiết quan tâm gì, thậm chí ngán tận cổ; đảng khác tiếp tục thái độ tránh né, chơi trò “đà điều rúc đầu xuống cát”, hoàn toàn im lặng trước những việc khiến toàn dân, kể cả nhiều đảng viên, hết sức băn khoăn sôi sục. Ngược lại, hầu như toàn bộ thời gian hội nghị chỉ để thảo luận về phương án nhân sự cao cấp và phân chia tranh giành các chức vụ lớn nhỏ. Người ta có nói đến việc đề bạt nhiều nhân vật vô tài bất xứng, thiếu tư cách dư xảo trá vào những chức vụ quan trọng như bộ trưởng Bộ Công an hay viện trưởng Viện Kiểm sát nhân dân tối cao.

Thứ đến là việc thứ trưởng Ngoại giao Hồ Xuân Sơn, đặc phái viên của ban lãnh đạo Việt cộng, hôm 25-06-2011, đã sang Tàu gọi là hội đàm với Ủy viên Quốc vụ Trung cộng Đới Bình Quốc tại Bắc Kinh. Xảy ra sau những cuộc biểu tình từ Hà Nội đến Sài Gòn của nhân dân, nhất là của giới trí thức và giới sinh viên, chống các vụ Trung cộng xâm phạm hải phận và gây hấn tàu bè Việt Nam, phái đoàn cao cấp bộ Ngoại giao này đã gây sự chú ý và tạo nhiều kỳ vọng. Thế nhưng, khi trở về nước, vẫn là cái cảnh “ra vô cũng thằng cha khi nãy”, sứ bộ Việt cộng vẫn chỉ ca tụng tình hữu nghị “16 chữ vàng” và quan hệ “4 tốt” giữa Việt Nam với Trung Quốc, chỉ nói đến cam kết “giải quyết hòa bình

các bất đồng trên biển giữa hai nước thông qua đàm phán và hiệp thương hữu nghị”. Nghĩa là Việt Nam chấp nhận đàm phán song phương, một phương thức mà Trung Quốc luôn luôn chủ trương để khai thác thế mạnh nước lớn. Vẫn là một kiểu tránh né hết sức bạc nhược của tập đoàn lãnh đạo Việt cộng, chỉ biết đặt sự sống còn của đảng trên sự sống còn của Tổ quốc. Vài ngày sau, Tân Hoa Xã lại hé mở cho biết nội dung đàm phán song phương ấy như sau: a- Đồng thuận về những nguyên tắc cơ bản giữa Việt cộng và Trung cộng để giải quyết những tranh chấp trên Biển giữa hai quốc gia, không cho nước ngoài can thiệp; b- Tuyên bố Hoàng Sa-Trường Sa và các vùng biển vây quanh thuộc chủ quyền Trung Quốc, như Trung cộng đã luôn khẳng định và Công hàm của Việt cộng đã từng thừa nhận; c- Tích cực hướng dẫn công luận và ngăn ngừa những lời bình phẩm hoặc hành động làm tổn hại tới tình hữu nghị và sự tin cậy giữa nhân dân hai nước!?!

Bản tin này, không thấy đăng trên báo chí Việt Nam, đã chẳng những gây thắc mắc mà còn gây phẫn nộ cho toàn thể người Việt trong lẫn ngoài nước. Phản ánh tâm tình này, 18 nhà trí thức quốc nội đã gửi ngay một kiến nghị ngày 02-07, a- yêu cầu Hồ Xuân Sơn cho biết thông tin do Tân Hoa Xã có đúng sự thật không? Trong trường hợp những thông tin trên của Trung Quốc không chính xác, yêu cầu phía Trung Quốc phải cải chính và xin lỗi; b- Cho biết quan điểm của Việt Nam về bức thư ngoại giao của Phạm Văn Đồng năm 1958; c- Thông báo chi tiết (toàn văn) thỏa thuận đã đạt được (nếu có) giữa Hồ Xuân Sơn và đại diện Trung Quốc trong buổi gặp đó.

Bộ ngoại giao Việt cộng hứa gặp gỡ giải thích cho nhóm trí thức ấy

vào sáng ngày 13-07-2011. Vốn biết từ lâu tâm địa Việt cộng, dư luận đã chẳng đặt hy vọng nhiều vào lời hứa này. Và quả thực, cuộc gặp bất thành hoàn toàn vì bộ Ngoại giao chẳng mời đúng thể thức (kiểu bất lịch sự), chẳng gặp đủ cả nhóm (hay ít nhất những vị đã tỏ thiện chí đến ngồi chờ trước trụ sở của bộ), không phải chính Hồ Xuân Sơn mà là phó chủ nhiệm Ủy ban biên giới tiếp chuyện. Theo nhận xét của nhiều nhà bình luận, quyết định khinh suất của bộ Ngoại giao Việt cộng chẳng thêm đổi thoại với các nhân sỹ trí thức là động thái hết sức phản ngoại giao, chứng tỏ Bộ không hiểu tinh thần yêu nước sôi sục của người dân, không hiểu động lực của thế giới hiện thời và không tính hết hậu quả tai hại mọi mặt do quyết định sai lầm ấy gây ra! Và thật sự một lần nữa Việt cộng lại chơi bài né tránh, nhất là né tránh đặt vấn đề (chưa nói phản bác) bức Công hàm bán nước vô lý trái luật mà Trung cộng vẫn luôn ủng hộ và ngang ngược dựa vào để bắt bí Việt cộng.

Nói đến thái độ tránh né của lãnh đạo Việt cộng, thiết tưởng cũng nên nói đến sự tránh né kiểu vô trách nhiệm và đáng xấu hổ của nhiều thành phần khác trong xã hội Việt Nam hiện nay, đặc biệt nhân những cuộc biểu dương lòng yêu nước suốt các chủ nhật tháng 6 và tháng 7 này. Trước hết đó là sự vắng bóng của tất cả mọi thành viên tân Quốc hội. Một lần nữa, đây cũng chỉ là lũ gia nô chỉ biết nhìn tay và trông mặt ông chủ gần giữa lúc ông chủ gần này cũng chỉ nhìn tay và trông mặt ông chủ xa và lớn nơi Bắc Kinh. Thứ đến là các chỉ huy của hai lực lượng có bản phận giữ yên bờ cõi và trật tự xã hội. Kể ra họ cũng có mặt, nhưng là để chiêu dụ nhân dân ngưng cuộc biểu tình, nhất là để trấn áp đồng bào như

(Xem tiếp trang 114)

Tôn Giáo Và Xã Hội Dân Sự (II)

Đoàn Thanh Liêm

Bài 2 - Từ Hoạt động Nhân đạo đến Xây dựng Hòa bình (Trường hợp của Giáo hội Tin Lành Mennonite)

Tin lành Mennonite là một giáo hội rất nhỏ, số tín đồ trên toàn thế giới tính ra chưa tới quá 1.5 triệu người. Số tín đồ đông nhất là ở nước Mỹ, thì cũng chỉ có trên 368,000 người. Nhưng họ lại tham gia rất tích cực trong lãnh vực từ thiện nhân đạo, cũng như trong công cuộc xây dựng hòa bình tại khắp nơi trên thế giới.

Giáo hội này đã khởi sự sinh hoạt tại Việt nam từ trên 50 năm nay, cả trong lãnh vực truyền đạo và hoạt động từ thiện nhân đạo. Trong những năm gần đây, các nhà thờ tại gia (house churches) của tín đồ Tin lành Mennonite bị chính quyền cộng sản làm khó dễ đủ điều, đặc biệt là đối với người sắc tộc theo đạo Mennonite tại các vùng rừng núi cao nguyên. Việc này đã bị dư luận quốc tế phản ứng mạnh mẽ, nên kể từ năm 2004 – 2005 trở đi, thì đã có sự nói lỏng dễ thở phần nào. Ta sẽ có dịp tìm hiểu cận kề hơn về chuyện này trong khuôn khổ chính sách của chính quyền Hanoi đối với các tôn giáo ở Việt nam trong một dịp khác.

Trong bài này, người viết xin trình bày chi tiết hơn về các hoạt động của người Mennonite tại Mỹ, mà tôi đã có dịp gần gũi quen biết từ nhiều năm qua. Như đã ghi trên nhan đề, bài viết này sẽ lần lượt đề cập đến hai lãnh vực : Từ thiện Nhân đạo và Xây dựng Hòa bình.

I - Ủy ban Trung ương Mennonite – MCC (Mennonite

Central Committee)

Ủy Ban này là cơ quan lúc ban đầu chỉ chuyên về hoạt động từ thiện nhân đạo do sự phối hợp của hai giáo hội Mennonite ở Canada và Mỹ với tổng số tín đồ lên tới khoảng nửa triệu người. Nhưng sau này, thì MCC lại mở rộng phạm vi hoạt động thêm nữa sang lãnh vực xây dựng hòa bình, chuyển hóa tranh chấp, bênh vực công lý và nhân quyền. MCC có trụ sở chính tại thành phố Akron tiểu bang Pennsylvania, trong khu vực Lancaster gần với thủ phủ Harrisburg.

Cơ quan này khởi sự từ hồi đầu thập niên 1920 khi chế độ cộng sản bolshevik được thiết lập tại nước Nga, thì xảy ra nạn đói rất trầm trọng tại miền Ukraine vốn xưa kia nổi tiếng với “vựa lúa mì Ukraine”. Được thành lập tại Chicago vào năm 1920, lúc đầu MCC chuyên tìm cách cứu trợ những người đồng đạo Mennonite đang lâm vào cảnh đói khát tại Liên Xô trong thời kỳ nội chiến đẫm máu giữa hồng quân Liên Xô với quân bạch vệ. Chiến dịch cứu trợ này kéo dài cho đến năm 1925 với chi phí tổng cộng lên tới trên 1.2 triệu dollar theo giá trị vào thời đó. Sau đó trong thập niên 1930, MCC tập trung vào việc giúp định cư những người Mennonite tỵ nạn từ Liên Xô chạy qua các nước Brazil và Paraguay ở châu Mỹ latin.

Trong thế chiến thứ hai 1939 - 45, MCC lo việc cứu trợ cho mọi nạn nhân chiến tranh (chứ không chỉ

hạn chế cho các đồng đạo như lúc ban đầu) tại các nước Ba lan, Anh và Pháp. Và sau đó, MCC tiếp tục phát triển và tham gia vào việc cứu trợ tại nhiều nơi khác trên thế giới. Hiện nay, MCC đang hoạt động tại trên 50 quốc gia ở khắp 5 châu lục với tổng số nhân viên là trên 1,100 người và ngân sách hàng năm lên tới trên 70 triệu dollars.

Trong phần xác định mục tiêu hoạt động của mình, MCC ghi nhận ngắn gọn rõ ràng như sau : “ MCC tìm cách biểu lộ Tình yêu của Thiên Chúa bằng cách làm việc cùng với mọi người đang đau khổ vì nạn nghèo túng, vì tranh chấp, vì bị áp bức và vì là nạn nhân của thiên tai. MCC phấn đấu cho hòa bình, công lý và phẩm giá của mọi người bằng cách chia sẻ những kinh nghiệm, tài nguyên và niềm tin nơi Chúa Giêsu Kitô.”

Nhân đây, cũng cần phải phân biệt rằng hoạt động của MCC thì độc lập riêng biệt so với hoạt động truyền giáo của các nhà thờ Tin lành Mennonite, mặc dầu tất cả đều cùng theo đuổi một tôn chỉ là nhằm thể hiện tinh thần môn đệ Chúa Giêsu Cứu thế tại trần gian này.

1 / Hoạt động từ thiện nhân đạo.

MCC hoạt động tại rất nhiều nơi trong các chương trình cứu trợ khẩn cấp, phát triển cộng đồng, xây dựng hòa bình, điều giải tranh chấp, bênh đỡ các nạn nhân, bằng cách chi tiêu tiền mặt và cung ứng thực phẩm,

thuốc men, quần áo và dụng cụ học sinh... Ngoài những cứu trợ cấp thời, MCC tập chú những cố gắng phát triển lâu bền vào các lãnh vực như y tế, giáo dục, công lý và hòa bình, và trao đổi thương mại sòng phẳng (fair trade).

Đặc biệt phải kể đến hệ thống các cửa hàng do MCC bảo trợ, có tên là “Ten Thousand Villages”, nhằm phổ biến các sản phẩm thủ công mỹ nghệ tại nhiều nơi trên thị trường Mỹ và Canada với doanh số hàng năm lên tới 5 triệu US dollars.

Riêng tại Việt nam, thì từ nhiều năm gần đây MCC vẫn có chương trình hoạt động thường xuyên tại nhiều địa phương trong các lãnh vực cứu trợ, phát triển cộng đồng, giáo dục, y tế, tín dụng nhỏ, cung ứng nước sạch, chăm sóc bệnh nhân HIV/AIDS, cấp học bổng, dạy Anh ngữ tại đại học... Ngân khoản chi tiêu mỗi năm cho các chương trình này ở Việt nam lên đến 9 triệu dollars, với số nhân sự lên tới gần 20 người.

2 / Hoạt động xây dựng hòa bình.

MCC tổ chức 3 văn phòng vận động (advocacy offices) bên cạnh tổ chức Liên Hiệp Quốc và các chính quyền Canada & Mỹ. Văn phòng ở New York được gọi là MCC United Nations Liaison Office. Văn phòng ở thủ đô của Canada có tên là MCC Canada Ottawa Office. Văn phòng ở thủ đô Mỹ có tên là MCC US Washington Office. Cả ba văn phòng này vừa làm công tác thông tin liên lạc, phối hợp hoạt động và vận động về đường lối chính sách theo tinh thần hòa bình, công lý bên cạnh Liên Hiệp Quốc và các chính phủ Canada và Mỹ.

Các văn phòng này tiếp nối tinh thần của các vị tiên tri như Môisen, Esther, và John the Baptist là dám đương đầu với viên chức chính

quyền về những vấn đề công lý và đức tin (challenge public officials on issues of justice and faith). Đó là một hình thức làm chứng nhân và phương cách cụ thể của lòng yêu thương con người đồng loại bên cạnh mình vậy.

Lập trường kiên quyết chống sử dụng bạo lực và chiến tranh để giải quyết những mối bất đồng tranh chấp trong xã hội, thì luôn luôn được người Mennonite (cũng như người Amish và người Quaker) theo đuổi từ nhiều thế kỷ nay, mặc dầu họ thường bị các chính phủ ngăn cấm và đàn áp. Từ lâu nay, họ luôn tự nhận mình là “ người chống đối tham dự chiến tranh vì lý do lương tâm ” (Conscientious Objector = CO) và cương quyết không tham gia nghĩa vụ quân sự trong thời chiến tranh, dù có bị chính quyền làm khó dễ đến mức nào đi nữa.

Vào cuối năm 2008, do sự sắp xếp của vị Đại sứ của chính quyền Hanoi cạnh Liên Hiệp Quốc, Giám đốc Văn phòng Liên lạc của MCC ở New York là Doug Hostetter đã có dịp trao đổi thân mật và thẳng thắn với phái đoàn Ban Dân Vận Trung ương của Đảng Cộng sản Việt nam về sự liên hệ giữa Tôn giáo và Chính quyền nước Mỹ, dựa trên tinh thần của Khoản 1 Bản Tu chính trong Hiến Pháp Hoa kỳ. Cụ thể là Nhà nước tách biệt với Tôn giáo, nhưng giữa hai phía lại có sự tương kính tôn trọng lẫn nhau và có sự bảo đảm về tình trạng ” tự do tín ngưỡng và đa nguyên tôn giáo”.

II – Sự kết hợp giữa Đại học và Tôn giáo.

Riêng tại nước Mỹ, Giáo hội Mennonite đã thành lập được nhiều trường đại học, điển hình như Eastern Mennonite University (EMU) tại Harrisonburg Virginia, Fresno Pacific University (FPU) ở

California, Goshen College (GC) ở Indiana... Đó là chưa kể đến một chủng viện có quy mô lớn, lấy tên là Associated Mennonite Biblical Seminary (AMBS) tại Elkhart Indiana.

Các cơ sở giáo dục này là biểu hiện của sự hợp tác chặt chẽ giữa giới hàn lâm đại học và giới hoạt động tôn giáo. Đặc biệt trong vài chục năm gần đây, thì tại các cơ sở đại học này, ngoài công tác thường lệ về giảng dạy đào tạo sinh viên, thì lại đã có nhiều sự nghiên cứu trao đổi, gặp gỡ quốc tế để học hỏi thảo luận về những vấn đề sinh tử của thế giới ngày nay, điển hình như : - làm sao chấm dứt hay giảm bớt được những tranh chấp căng thẳng đẫm máu vì lý do sắc tộc, tôn giáo tại các địa phương? - làm sao chấm dứt được tình trạng bất công, bóc lột, đàn áp tàn bạo nhân nhân ở khắp nơi? - làm sao hàn gắn được những hận thù đổ vỡ giữa các nhóm đối nghịch cự thù với nhau? v.v...

Những cuộc chiến tranh tại các địa phương khắp nơi kể từ sau năm 1945, thì còn gây ra sự thiệt hại khủng khiếp về nhân mạng tổng cộng gấp mấy lần so với hai cuộc thế chiến hồi đầu thế kỷ XX. Đó là điều khiến cho các tôn giáo hiện nay rất quan tâm lo lắng và cùng tìm mọi phương cách để giảm bớt loại tai họa này do con người gây ra (man - made disaster) ngay tại mỗi địa phương.

Cụ thể như tại đại học EMU ở Virginia, cách xa thủ đô Washington DC chừng 100 miles, thì từ trên 15 năm nay đã thiết lập một cơ sở lấy tên là “Trung tâm Công lý và Xây dựng Hòa bình (CJP = Center for Justice and Peacebuilding) trong đó ngoài việc nghiên cứu lại còn có chương trình đào tạo bậc Cao học về “Chuyên hóa Tranh chấp” (Master of Arts in Conflict Transformation).

Hiện đã có đến trên 300 sinh viên tốt nghiệp về ngành này, trong số đó có mấy sinh viên từ Việt nam được cấp học bổng sang theo học tại đây.

Trong khuôn khổ của CJP tại EMU, lại còn có Viện Xây dựng Hòa bình Mùa Hè (Summer Peacebuilding Institute = SPI). Viện này chuyên tổ chức các khóa hội thảo học tập trong suốt mấy tháng 5 và 6 mỗi năm dành cho các tham dự viên từ khắp nơi trên thế giới quy tụ gặp gỡ nhau để cùng trao đổi kinh nghiệm với nhau về các đề tài như “Hàn gắn Chấn thương” (Trauma Healing), “Chuyển hóa Tranh chấp” (Conflict Transformation), “ Công lý phục hồi” (Restorative Justice), “Phát triển cộng đồng và phát triển quốc tế” (Community and International Development)... Các chương trình học hỏi trao đổi này đều do các giáo sư hướng dẫn điều khiển, nên có giá trị vững chắc theo đúng tiêu chuẩn nghiêm túc của môi trường đại học.

Hiện đã có trên 2,200 tham dự viên từ 121 quốc gia trên thế giới đến sinh hoạt trong các mùa hè tại đây. Các tham dự viên thuộc đủ mọi nghề nghiệp khác nhau và theo khuynh hướng tôn giáo khác nhau, như Tin lành, Công giáo, Chính thống giáo, Hồi giáo, Phật giáo, Ấn độ giáo v.v... Có người là mục sư, linh mục, nữ tu, chức sắc tôn giáo, hoặc chỉ là tín đồ bình thường. Có người là dân biểu, nghị sĩ, giáo sư, luật sư, kỹ sư, viên chức chính quyền hay là thiện nguyện viên... hoạt động ở những vùng xa xôi hẻo lánh.

Và hiện đã có tất cả 7 viện Xây dựng Hòa bình trong 6 quốc gia đang sinh hoạt theo mô hình SPI của EMU.

III – Đoàn Xây dựng Hòa bình Thiên chúa giáo (Christian Peacemaker Teams CPT)

CPT là một tổ chức quốc tế được thành lập vào giữa thập niên 1980 nhằm yểm trợ các thiện nguyện viên hoạt động cho hòa bình trong các vùng có tranh chấp trên thế giới. CPT có nguồn gốc từ các nhà thờ theo chủ trương Hòa bình (Peace Churches) tại Bắc Mỹ và được sự hỗ trợ của các giáo hội Mennonite ở Mỹ và Canada và một vài giáo hội khác. Họ theo đuổi chủ trương bất bạo động trong việc góp phần hòa giải tranh chấp tại các địa phương. Hiện CPT có chừng 30 đoàn viên hoạt động toàn thời gian cùng với trên 150 đoàn viên trừ bị (reservists) tự nguyện tham gia công tác từ 2 tuần đến 2 tháng mỗi năm.

CPT đang hoạt động tại Colombia, Irak, West Bank (giữa Do Thái & Palestine), biên giới Mỹ- Mễ Tây Cơ, Kenora, Ontario Canada. Họ theo lý tưởng Xây dựng Hòa bình của Chúa Kitô, nhưng lại không nhằm đi truyền đạo như các vị thừa sai. Các đoàn viên này là những tín hữu có niềm tin sâu sắc và kiên trì dẫn thân bằng hành động cụ thể và bất bạo động theo đúng lời giảng dạy trong kinh thánh là : “Phúc thay cho những ai làm cho người hòa thuận” (Blessed are the peacemakers). Họ sinh sống và cùng làm việc với các người có thiện chí tại những vùng có tranh chấp căng thẳng,

nhằm mục đích duy nhất là tìm cách hòa giải giữa các phe đối kháng thù nghịch lẫn nhau. Vì thế mà họ gặp rất nhiều hiểm nguy đến tính mạng của bản thân mình.

Điển hình như vào cuối năm 2005, bốn thành viên hoạt động về nhân quyền liên kết với CPT đã bị bắt cóc ở thủ đô Baghdad của Irak, trong đó có ông Tom Fox bị hạ sát. Ông này 54 tuổi và là một vị lãnh đạo của chương trình sinh hoạt thanh niên tại Virginia. Và những đoàn viên CPT hoạt động trong lãnh

thổ của người Palestine tại vùng West Bank, thì nhiều khi bị thương tích do những cuộc xung đột thường xuyên giữa người định cư Do thái (settler) với người Palestine địa phương. Cả ở Colombia, Mexico bên Nam Mỹ, thì CPT cũng thường gặp những chuyện hiểm nguy tương tự như vậy nữa.

Nói chung, thì trong mấy chục năm gần đây, các tôn giáo đã bắt đầu tham gia tích cực và cụ thể vào lãnh vực xây dựng hòa bình và bảo vệ công lý tại hạ tầng cơ sở ở các địa phương, cũng như tham gia góp phần xây dựng hòa bình trên bình diện toàn thế giới nữa. Từ vị thế làm đối tác (counterpart) với chính quyền nhà nước, thông qua những hoạt động từ thiện xã hội nhân đạo truyền thống, các tôn giáo đã can đảm chủ động dẫn thân nhập cuộc hơn trong vai trò làm đối trọng (counterbalance) đối với chính quyền để bảo vệ người công dân trước những bất công, bóc lột đàn áp và dày xéo nhân phẩm do các thế lực chuyên chế thống trị gây ra. Những hoạt động của các tín đồ Mennonite tại Canada và Mỹ như được ghi lại vắn tắt trong bài viết này, thì đó là một minh họa rõ ràng cho chiều hướng nhập cuộc hết mình của Tôn giáo cùng với xã hội ngày nay vậy.

Trong một bài viết sau, chúng tôi sẽ trình bày về hoạt động của Hội đồng Giám mục Công giáo tại châu Mỹ Latinh (CELAM). Xin mời quý bạn đọc tiếp tục đón xem./

Costa Mesa, tháng 7 năm 2011
Đoàn Thanh Liêm ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Thế Tương Tác Đấu Tranh Chống Tàu ĐÒI TỰ DO DÂN CHỦ CHO VIỆT NAM

Lý Đại Nguyên

Các cuộc biểu tình của Trí thức, Thanh niên, Sinh viên và Dân chúng Việt Nam chống Tàu cộng xâm lược lần thứ 7, ngày 17/07/2011, nổ ra tại Hà Nội và Sài Gòn đã bị công an Việt cộng đàn áp thô bạo. Sự việc này chứng tỏ rằng, Việt cộng đã hoàn toàn nghe theo lệnh Tàu cộng thẳng tay đập tan các cuộc biểu tình thể hiện: Lòng Yêu Nước Chống Xâm Lăng của Toàn Dân Việt Nam. Lập tức, trên những chuyến xe bus của công an bắt người chờ đi, phản ứng của người biểu tình liên tục phát ra qua tiếng hô của một người phụ nữ để mọi người cùng hô theo: “Đả đảo Trung quốc xâm lược”. “Đả đảo tay sai bán nước”. “Đả đảo những kẻ bán nước”. “Đả đảo những con chó săn mặt dày”. Vậy, ngoài bọn Tàu cộng xâm lược, thì người biểu tình đã chửi thẳng vào mặt bọn tay sai bán nước, những kẻ bán nước phải là bọn cầm đầu Việt cộng. Và những ‘con chó săn mặt dày’ là bọn công an, đã tàn nhẫn đàn áp đồng bào ruột thịt của chính mình. Tuy các cuộc biểu tình tại Sài Gòn đã bị đè bẹp ngay khi vừa tập hợp, nhưng ở Hà Nội, công an chỉ đánh đập và bắt những nhóm thanh niên và dân chúng vô danh, rồi tống lên xe chờ đi. Còn các nhóm do giới Trí thức tên tuổi dẫn đầu thì chỉ bị cô lập ở các góc phố, rồi đẩy ngược, đẩy lui ngay trên vỉa hè phố, mà không bị đàn áp thô bạo. Điều này chứng tỏ bọn Việt cộng còn e ngại phản ứng của dư luận quốc tế, và nhất là phản ứng dữ dội của giới sinh viên, khi những vị giáo sư của họ bị bọn công an làm

nhục, đánh đập, bắt bớ. Điều đáng ghi nhận ở đây là, những người bị bắt, đưa xuống huyện Từ Liêm, khi thả ra, họ đòi phải có xe chở họ về chỗ bị bắt. Công an không có xe, người biểu tình thực hiện cuộc ‘biểu tình ngồi’ ngay tại trụ sở công an làm cho bọn công an bối rối. Cuối cùng đoàn biểu tình phải đành ra về, nhưng ngay trên đường đi, họ lại thực hiện một cuộc biểu tình tuần hành với những khẩu hiệu Chống Tàu Cộng Xâm Lược. Hoàngsa Trùngsa của Việt Nam. Đúng là khi **dân chúng hết sợ Việt cộng thì Việt cộng phải sợ dân chúng** vậy. Đây là cơ hội cho Việt Nam trở mình.

Trước đó, ngày 10/07/2011, một nhóm nhân sĩ trí thức, gồm 20 người đã ký tên vào Bản Kiến Nghị về thực trạng quan hệ Việt-Tàu, ngày 13/07/11, gửi kiến nghị tới Quốc Hội và Bộ Chính Trị đảng Cộng sản Việt Nam, đánh giá rằng: “Độc lập, tự chủ và toàn vẹn lãnh thổ của nước ta đang bị uy hiếp, xâm phạm nghiêm trọng”. “Từ khát vọng trở thành siêu cường, với vai trò là ‘công xưởng thế giới’ và chủ nợ lớn nhất của thế giới, dưới chiêu bài ‘chối dậy hòa bình, Trung quốc đang ra sức phát huy quyền lực dưới mọi hình thức, nhằm thâm nhập và lũng đoạn nhiều quốc gia trên khắp châu lục”. “Thời gian gần đây, Trung quốc đã có những bước leo thang nghiêm trọng trong việc thực hiện âm mưu độc chiếm Biển Đông... và đã liên tục tiến hành nhiều hoạt động bất hợp pháp trên Biển Đông để khẳng định yêu sách trái luật quốc tế”. “Mặc dù đã cố gắng nhân nhượng để bình thường

hóa và phát triển quan hệ hai bên, cho đến nay cục diện cơ bản diễn ra trong quan hệ hai nước là: Việt Nam càng nhân nhượng, Trung quốc càng lấn tới”. “ Phải nhìn nhận thẳng thắn rằng, Trung quốc đã đi được những bước quan trọng trong việc thực hiện ý đồ chiến lược của họ”. “Những hiện tượng thâm nhập của Trung quốc về kinh tế kéo dài nhiều năm, có nhiều sự việc nghiêm trọng và còn đang tiếp diễn, đặt ra câu hỏi: Phía Trung quốc đã làm gì, bàn tay quyền lực mềm của họ đã thọc sâu đến đâu?”. Các nhân sĩ chỉ trích thái độ của nhóm lãnh đạo cộng sản và nhà cầm quyền Hà Nội, mà họ gọi là: “đã quá dè dặt, không công khai minh bạch thực trạng nghiêm trọng trong quan hệ Việt-Trung cho người dân được biết”.

Từ đây đưa ra kiến nghị 5 điểm, khuyến cáo chính, đối với Quốc Hội và Bộ Chính Trị: “1- Công bố trước toàn thể nhân dân ta và nhân dân toàn thế giới thực trạng quan hệ Việt- Trung...”. “2- Trình bày rõ với toàn dân thực trạng đất nước hiện nay, thực tình mọi người về những nguy cơ đang đe dọa vận mệnh của Tổ quốc...”. “3- Tìm mọi cách thực hiện đầy đủ các quyền tự do, dân chủ đã được Hiến pháp quy định...”. “4- Kêu gọi toàn thể quốc dân đồng bào, mọi người Việt Nam ở trong và ở ngoài nước, không phân biệt chính kiến, tôn giáo, dân tộc, địa vị xã hội, hãy cùng nhau thực hiện hòa hợp, hoà giải, đoàn kết dân tộc với lòng yêu nước và khoan dung...”. “5- Lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam

(Xem tiếp trang 117)

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HƯNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Vì Sao Giáo Hội Chia Rẽ?

Mai Anh (NVCL)

BBT Nữ Vương Công Lý nhận được bài viết bàn về vấn đề của Giáo hội Công giáo VN hiện nay. Bài viết của một độc giả gửi đến nói về nhiều vấn đề liên quan đến GHCG theo quan điểm của tác giả.

Chúng tôi đăng bài viết để bạn đọc tham khảo và rộng đường dư luận.

Bài viết của tác giả không nhất thiết phản ánh quan điểm của Nữ Vương Công Lý. Mọi ý kiến xin gửi về nuvuongcongly@gmail.com

Lời mở: Là một thành viên Dân Chúa, đứng trước hiện tình rối ren của Giáo Hội Công Giáo nói chung, và GHCGVN nói riêng, không ai là người có chút ý thức trách nhiệm, lại có thể ngoảnh mặt làm ngơ! Bởi đó, chúng tôi viết nên những suy tư trần trụi này, với mong ước góp chút phần vào việc ổn định GH, là ngôi nhà chung thân yêu của chúng ta. Những suy nghĩ này có phần hạn hẹp, mong được sự cảm thông của mọi người.

I./ Nhận định hiện tình Giáo hội:

Trong hoàn cảnh Giáo Hội ngày nay, thay vì là một SỰ HỢP NHẤT giữa hàng chủ chăn và con chiên như thời tốt đẹp thuở xa xưa, thì là một SỰ RẠN NÚT mỗi ngày một rộng lớn, giữa những người có trách nhiệm chăn dắt đoàn chiên với con chiên!

Niềm trọng kính và thân thương mỗi ngày một nhạt nhòa, xa cách, thậm chí còn xuất hiện sự kinh chống lẫn nhau, có khi đến quyết liệt, muốn đào thải, không chấp nhận nhau, thật xót xa đau lòng! Nhưng đó không quan trọng bằng ảnh hưởng lớn lao mà nó gây nên cho GH: Sự HẠ THẤP UY TÍN CỦA GH, và SỰ SUY THOÁI vì thiếu đoàn kết xây

dựng, khiến ảnh hưởng xấu đến cả xã hội! Có thể cần phát lên một tín hiệu S.O.S về vấn đề này!

Nhiều người sẽ cho rằng đây là một suy nghĩ bi quan.

Thưa không! Chúng tôi không hề bi quan, mà vẫn rất tin rằng GH của Chúa, Chúa sẽ đưa bàn tay nâng đỡ GH, và có cách của Ngài, khiến “quỹ hòa ngục có dậy, cũng không phá nổi” như Chúa đã nói với Thánh Phêrô, khi Người chọn ông làm đầu GH. Và tôi cũng nhìn thấy sức mạnh của Chúa Thánh Thần đang CANH TÂN ĐỔI MỚI GH của Ngài, ngay trong lúc đang rối ren nhất!

Điều tôi muốn đề cập ở đây, là mong sao mọi người, mọi phía ý thức được VÌ SAO MÀ GH LẠI ĐI ĐẾN TÌNH TRẠNG CHIA RẼ, thiếu hợp nhất, để khi tìm ra nguyên nhân, chúng ta có thể cũng tìm ra “biện pháp chữa trị”.

II./ Nguyên nhân chia rẽ trong

Giáo hội: Trước khi đi tìm nguyên nhân, chúng ta phải khẳng định rằng sự chia rẽ hiện có, không phải vì GH đang có nhiều phe phái kinh chống nhau, nhưng đó là sự chia rẽ giữa hàng giáo phẩm tức là hàng lãnh đạo, với giáo dân.

A. Nguyên nhân từ xã hội:

1/. Do sự tiến bộ của con người về khoa học kỹ thuật: Ngày nay

thường con người suy nghĩ, tính toán bằng con số, bằng thực tiễn, bằng lý trí nhiều hơn thời trước, nên đời sống đời dào tình cảm cũ cũng đã bị thu hẹp lại. Nói chung là một sự khô cạn mọi thứ tình cảm, từ tình gia đình, bằng hữu, xóm giềng cho đến tình cảm dành cho Tôn Giáo, giữa chủ chăn và đoàn chiên. Ta nhìn thấy rất rõ: sự khăng khít, chăm lo của chủ chăn cho đoàn chiên, và của chiên với chủ chăn, không còn như xưa, sống chết vì nhau nữa! Ai lo phận nấy, và chỉ gần gũi khi có công việc.

2/. Xã hội văn minh tiến bộ, kéo theo sự cám dỗ của đời sống vật chất xa hoa, và làm nghèo nàn đời sống tâm linh: người GD thì xa Chúa, xa Cha, và ngược lại nhiều chủ chăn cũng chăm lo đời sống riêng tư, củng cố những phương tiện sống như nhà ở, xe cộ, tài sản riêng, chứ không như trước đây, chủ chăn chỉ một lòng chăm lo việc nhà Chúa, lo cho họ đạo, cho con chiên từ tinh thần đến đời sống vật chất, thậm chí việc làm ăn, nghề nghiệp của con chiên, cha xứ cũng quan tâm. Còn đời sống vật chất của cha thì để cho con chiên lo sao ngài hưởng vậy, vì đó mà tình nghĩa CHA-CON rất mặn mà thấm thiết. Tiếc thay, tình trạng tốt đẹp đó đã không còn, hay rất hiếm có thời nay!

B. Nguyên nhân từ Giáo hội:

1/. AITER CHRISTUS: Linh mục, một Kitô khác!: Trong lịch sử GH, có một câu định nghĩa, hay chỉ định cho LM, hoặc GM, HY..., nói

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

chung là HÀNG CHỦ CHẶN, đó là từ ngữ La Tinh ALTER CHRISTUS, hàm nghĩa họ là một CHÚA KITÔ KHÁC, hay là HÌNH BÓNG CỦA CHÚA KITÔ bên cạnh con chiên. Câu này mang một ý nghĩa rất cao siêu, nó nói lên trách vụ của một chủ chăn trên đoàn chiên của ngài. Với tư cách chủ chăn, ngài là người dẫn đường chỉ lối, là người che chở bảo vệ, là người chăm lo cho đoàn chiên có một cuộc sống yên lành no ấm, không bị đe dọa bởi hiểm nguy, như hình ảnh “Chúa Chăn Chiên Lành” mà chúng ta xem thấy, mô tả Người ở bên chiên, vỗ về che chở, dẫn chiên đến đồng cỏ xanh rì, bên dòng suối mát trong, để chiên được no thỏa, an vui. Nhưng thay vì hiểu theo ý nghĩa cao cả tốt lành ấy: chủ chăn với trách nhiệm và tình thương cũng như sự hy sinh hiến mình cho đoàn chiên, thì lại bị hiểu sai và áp dụng sai! “MỘT CHÚA KITÔ KHÁC” được hiểu như LM, chủ chăn LÀ CHÚA, LÀ CHA, với ý nghĩa là BÈ TRÊN CAO CẢ mà đoàn chiên phải phụng thờ, kính trọng, vâng phục ngài NHƯ VÂNG PHỤC CHÚA! Từ đó đưa đến một hệ quả tiêu cực thay vì tích cực, là HÀNG TƯ TẾ giống như một ông vua con, một ông chủ, mà “thần dân”, “tôi tớ”, “bè dưới” phải trọng vọng, phải phục tùng! Điều đó giải thích về thái độ và cách sống, cách ứng xử của một số LM, GM... ngày nay, khiến gây nên sự bất mãn, bất kính trong GD đối với hàng GP, khi mà người GD ngày nay đã trưởng thành trong suy nghĩ, đã trực tiếp học, hiểu giáo lý của Chúa cũng như tinh thần, đường lối của Người. Chúng ta từng cảm thấy nhột nhạt khi có những bài ca, những bài giảng trong các lễ phong chức, truyền chức LM, GM: “Từ bụi tro, Chúa đưa con LÊN HÀNG KHANH TƯỚNG...!” Thật đáng phàn nàn và đáng tiếc cho một sự

hiểu sai hay bóp méo ý của Chúa, khiến gây nên một hậu quả chua xót trong GH như ngày hôm nay! Làm lớn để PHỤC VỤ, chứ không phải để ĐƯỢC PHỤC VỤ, để ĂN TRÊN NGÔI TRÓC, như Chúa nói: “Ta đến để phục vụ, chứ không phải để được phục vụ!”.

2/. Do hàng tư tế bị tục hóa: Ngày nay, số người có động lực đi tu để trốn tránh những khó khăn ngoài đời, và để được “LÀM CHA... thiên hạ” không phải là hiếm! Rồi khi vào nhà tu, thì họ cũng không được uốn nắn chỉnh sửa lại, hay chính họ không biến chuyển, không thay đổi con người và mục tiêu ban đầu của họ! Cũng có trường hợp khi đang học hành tu luyện, thì tâm hồn họ còn thanh sạch tốt lành, nhưng khi đã “lên hàng khanh tướng”, “hàng cha thầy”, làm chủ, làm “vua một cõi”, rồi được trọng kính, cung phụng quá mức, mà lòng khiêm nhu, hãm mình, hy sinh không có đủ nên BỊ TỤC HÓA, nên sa sút đời sống thiêng liêng, đạo đức! Cụ thể như lời khẩn vâng phục, khó nghèo, thì ngày nay nhiều người đã phải ta thán: các vị khẩn Đức “NGƯỜI KHÁC VÂNG PHỤC MÌNH”, hay Đức “KHÓ mà NGHÈO”!

3/. Một nguyên nhân khác nữa, là do việc đào tạo, giáo dục dành cho LM, TS còn thiếu sót, yếu kém phần nhân bản và đạo đức, thiếu chiều sâu tâm linh, nên thay vì họ hiến thân phục vụ Chúa và tha nhân, thì đa số họ đã trở thành GIỚI LÃNH ĐẠO ĂN TRÊN NGÔI TRÓC, có cách suy nghĩ, thái độ, cách ứng xử nhiều khi không phù hợp và khó chấp nhận!

4/. Do ma quỷ, thế tục, cụ thể là do các thế lực trần thế chen vào nhằm phá hoại tôn giáo, mà GH không “trụ vững” vì thiếu sự tiên liệu, chuẩn bị. Cụ thể như tình trạng hiện nay tại Trung Hoa hay Việt

Nam, với một số GM, LM “quốc doanh” làm tay sai cho thế quyền để lũng đoạn GH, đưa đến việc tự phong chức GM mà không qua Tòa Thánh như mới đây ở Trung Hoa; hay việc Tòa Thánh muốn chọn GM phải qua ý kiến của nhà nước, muốn phong chức LM phải được nhà nước chấp thuận như một sự XIN-CHO, khiến sự độc lập của GH và quyền Tự Do Tôn Giáo bị xúc phạm nặng nề, mà Giáo Quyền không có thái độ đúng mức, khiến GD bất mãn!

III./ Giáo hội nên làm gì để hiệp nhất?:

1.Sức người: Trước hết, khi tìm ra được những nguyên nhân của “căn bệnh”, thì chúng ta, mọi thành phần dân Chúa phải tự khắc phục, tự thay đổi từ cách suy nghĩ cho đến lối sống, cách hành xử của mình cho đúng với tinh thần của Chúa. Dĩ nhiên phải song phương, nhưng thành thật mà nói, thì về phía GD, ít có ai tự ý xem thường, ác cảm, xa cách chủ chăn của mình, nhưng nguyên nhân đầu tiên phải nói là nghiêng về phía chủ chăn: không sống gần gũi, thiếu quan tâm, nhất là thiếu tinh thần tôn trọng người GD, thiếu cả tình yêu thương, lo lắng cho con chiên như hình ảnh chủ chăn nhân lành mà Chúa đưa ra.

Từ sự xa cách và coi thường người GD, chủ chăn, cụ thể là cha xứ, là GM bản quyền sống tách lia đoàn chiên như đã từng có nhiều bài viết, mà thiết nghĩ chúng ta không cần phải nói nữa để tránh khơi thêm những tình cảm không tích cực.

2.Sức Chúa: Cầu nguyện. Đó là một phương thức hữu hiệu nhất, để Chúa sẽ tham gia vào việc điều hành GH của Người, và ban đầy đủ ơn cần thiết cho mỗi thành phần, mỗi đẳng bậc, phẩm trật trong GH tùy theo Người thấy cần, như ơn

(Xem tiếp trang 118)

Mầu Nhiệm Thiên Chúa: — ÁNH SÁNG & BÓNG TỐI —

Hoành Sơn

Thánh Phaolô thẳng thừng tuyên bố : “Do Thái đòi dấu hiệu (sêmeion : phép lạ), Hy Lạp đòi minh triết (sofia, wisdom). Còn chúng tôi thì thuyết về một Đấng Kytô bị đóng đinh, xi căng đan cho Do Thái, điên dại cho ngoại dân” (1Cor.22-23).

Quả là Thiên Chúa đã tự tỏ mình ra, bắt đầu cho Do Thái, rồi dân ngoại, nhưng cả hai đều không hiểu Ngài. Chứ nếu loài người hiểu dễ, thì Ngài đâu còn là Siêu việt do bản chất, có phải không? Là siêu việt do bản tính, Thiên Chúa vừa chói sáng do vị thế quá cao của Ngài, vừa không hiểu nổi cũng do vị trí ấy luôn. Thế nghĩa là : Ngài Sáng và Tối một lượt. Nói cho đúng hơn : Ngài chói sáng như một Bóng tối, nghĩa là như một Mầu nhiệm. Mầu nhiệm ở bản tính của Ngài, ở con đường tạo thế, nhất là tái tạo thế của Ngài

Mầu nhiệm và bóng tối của Thiên Chúa

Tuy Hy Lạp đòi sofia (minh triết), nhưng thật ra Hy Lạp, cùng với Tây phương nói chung, lại tôn thờ lý trí. Tuy Platon huyền thoại hóa tri thức thuần lý, nhưng huyền thoại hóa nó bằng cách đặt các ý tưởng ở vị trí siêu việt là thiên giới, ly cách hẳn với thế giới vật chất khả giác này. Nhưng ý tưởng thật sự là gì, nếu chẳng phải là sản phẩm của lý trí chúng ta. Giác quan do tiếp xúc với những sự vật giống nhau nhiều phen, sẽ chỉ giữ lại trong trí tưởng những nét chung chung chúng làm nên hình mẫu (skhêma, mô tượng) cho một giống loại (như hình mẫu

về con bò chẳng hạn), rồi lý trí vào cuộc sẽ từ đó lọc ra (trừu tượng, abstraire) những ý tưởng. Thế mà ý tưởng thì lại hướng về sự “sáng sủa và rõ ràng”, kiểu Descartes. “Sáng sủa và rõ ràng” ngay cả ý tưởng về Thiên Chúa ư? Nhưng nếu thế, Thiên Chúa đâu còn gì là mầu nhiệm nữa!

Mầu nhiệm về Thiên Chúa chỉ ít phải được tìm ở cái gọi là Cảm thức thần thiêng (le sens du sacré). Quả thật trong con người có hai thứ cảm thức rất kỳ dị : cảm thức thiện-ác và cảm thức tục-thiên.

Cảm thức thiện ác hướng ta về cái thiện nó đối nghịch hoàn toàn với cái ác. Cảm thức tục thiêng hướng ta về cái thần thiêng nó đối nghịch hoàn toàn với cái tục. Sự đối nghịch có gì như tuyệt đối rất rõ, khiến dù vô thần như nhà xã hội học E. Durkheim cũng phải nhìn nhận : không có gì nghịch nhau như giữa tục và thiêng. Chính nhờ cảm thức thần thiêng này mà từ rất xa xưa, ngay trong thời kỳ đồ đá, người thái cổ đã biết tạo ra quỳ thần, mà bằng chứng là những chiếc rìu nhỏ xíu chỉ có thể dùng làm bùa đeo thôi.

Cảm thức thần thiêng nói trên, giáo sư Rudolph Otto đã phát hiện và phân tích thấu đáo ngay từ thế kỷ XIX. Ông gọi nó là Numenose (le Nouméneux : Noumenon là cái tự tại nơi mình, đối lập với Fainomenon là cái hiển hiện ra). Bản dịch Pháp văn của tác phẩm R. Otto : Le sens du sacré (Cảm thức thần thiêng), bằng tiếng Thần thiêng đã lột tả đúng được ý nghĩa tiếng Numenose nói trên của Otto. Cũng chính phát

hiện này của Otto đã gợi hứng cho giáo sư Mircea Eliade chuyển sang nghiên cứu rất nhiều loại tín ngưỡng dị kỳ của những dân tộc bán khai, nhờ đó trở thành học giả hàng đầu trong ngành Tôn giáo đối chiếu.

Những phân tích về cảm thức thần thiêng của R. Otto rất sâu xa nhưng phức tạp. Chỉ xin giản lược vào mấy đặc tính sau đây của nó :

-Ồn lạnh và mê hoặc : Thần thiêng là cái thật đáng sợ, nhưng lại hấp dẫn vô cùng. Như trong sợ ma chẳng hạn. Sợ đấy mà lại khoái nghe truyện ma, khiến hết sợ thì truyện ma cũng hết hấp dẫn luôn. Chính vì thế, truyện ma phải nghe ban đêm và nơi vắng vẻ mới thấy thích.

Thiên Chúa quả là Vị đáng kính sợ như thế, và Ngài luôn giữ cái khoảng cách “ồn lạnh” ấy với dân Israel. Vâng, Yaveh của Israel là Đấng không ai có thể nhìn mà không chết :

“Maisen che mặt đi vì sợ nhìn Thiên Chúa” (Xh.3.6)

“Kẻ nào chạm vào núi (Thiên Chúa hiện ra ở đó) sẽ chết...” (Xh.19.12-13).

Thiên Chúa đáng kính sợ như thế, nhưng lại hấp dẫn vô song. Ở đỉnh cao của kinh nghiệm về Ngài, trong huyền nghiệm như Têrêsa Avila cho biết, chỉ cần “một ý nghĩ hay lời nói cho thấy rằng chưa thể chết ngay (để về hưởng Chúa trọn vẹn) là đủ khiến cảm nhận, không hiểu do đâu, như một nhát (búa), một mũi tên lửa... Và vết thương đau ghê gớm... ở chỗ sâu, mặt nhát của hồn, ở đó tia lửa dù chỉ thoáng qua, cũng biến thành tro bụi tất cả những gì nó gặp ở bản tính phàm trần chúng ta”.

--Huyền bí và tạo sức mạnh : Thần thiêng là cái bí ẩn, không hiểu được. Hơn là không thể hiểu, vì đây là bế tắc sự hiểu. Đứng trước thần thiêng, người ta không chỉ ngạc

nhiên, mà còn như chết sống nữa : Cái ấy uy nghiêm, dị kỳ quá, mà tôi lại “tro bụi”, thấp bé quá, nên lệ thuộc bằng một thứ lệ thuộc quái đản. Thế nhưng cùng với cảm giác thấp bé, lệ thuộc ấy, lại có một sức mạnh nội tâm đi kèm. Khiến cho vì đáng thần thiêng kia, tôi làm được cái mà bình thường tôi không dám, như liều chết đánh bom tự sát trong những vụ khủng bố xảy ra hằng ngày hiện nay.

Như thế, thần thiêng không chỉ là cái khó hiểu, mà chống lại sự hiểu, cái khác lạ hoàn toàn. Nó là một giống loại riêng, không có gì chung với bất cứ những gì khác. Nên để hiểu đúng Thiên Chúa, không thể không đặt Ngài vào giữa khối thần thiêng, như một Thần thiêng tập trung, Thần thiêng viết hoa. Vì thế, kinh thư (Bà la môn giáo) Upanishad không dám đặt tên cho Ngài, mà chỉ gọi Ngài là Cái ấy (Tat), và chỉ miêu tả chân dung Ngài bằng tiếng Neti... neti (không phải thế này, cũng chẳng phải thế kia)!

Không phải là lý trí không đóng một vai trò trong việc tìm kiếm Thiên Chúa, nhưng vai trò ấy chỉ là kiểm chứng và xác định: kiểm chứng và xác định xem Ngài có thực hay không, Ngài là gì và thế nào, là nhiều (đa thần) hay chỉ có một (độc thần) thôi, v.v.

Vai trò của lý trí nói trên chỉ là vai trò tìm biết, còn để hiểu đúng Ngài như cái gì huyền bí, đáng kính sợ và cũng hấp dẫn luôn, thì phải nhờ vào cảm thức thần thiêng, như trên đã nói. Bao lâu Thiên Chúa không còn là cái thần thiêng và Thần thiêng tuyệt đối, thì đây chỉ là Thiên Chúa bề mặt, Thiên Chúa giả.

Tìm hiểu Thiên Chúa luôn là vai trò của cảm thức thần thiêng đi đôi với trí năng. Tôi không nói lý trí, mà trí năng nói chung. Vâng, lý trí chỉ là một loại trí năng, mà loại

thấp nhất. Ấn Độ gọi nó là manas, tạm dịch là hạ trí. Còn trí năng loại cao, hay cấp cao, thì Ấn Độ dùng chữ Buddhi, còn Tây phương gọi là Nous, Intellect, tạm dịch Tuệ trí. Chính cái trí năng cấp cao này mới giúp ta tiến tới một thứ biết và kinh nghiệm siêu kỳ về Thiên Chúa, mà Kytô giáo gọi là huyền nghiệm và huyền kiến (vision); còn Ấn, Phật giáo gọi là Samâdhi hay đại định. Huyền nghiệm hay đại định là một hiểu biết và kinh nghiệm huyền nhiệm (mystic), siêu nhiên. Vì là kinh nghiệm nội tâm, nên đây là biết và cảm một lượt, đứng ra là trực tri và trực cảm nhận luôn, trong đó sự hiểu biết được nâng cao vượt bậc, mà cảm thức thần thiêng cũng vô cùng sâu xa nữa. Vâng, hành giả vừa biết Cái ấy, Đấng ấy như một cái gì rất gần gũi, mà cũng xa cách nghìn trùng, khiến tâm hồn vừa yêu say sưa, vừa tôn kính vô hạn. Quả thế, nơi những người yêu mến Chúa sâu xa, thì kính sợ chuyển thành kính mến. Như Thánh I Nhã Loyola, trong giai đoạn huyền nghiệm cao sâu nhất của Ngài, năng dùng từ Respectus et reverentia, cùng với Respect amoureux (Kính yêu) để nói về cảm nhận khi đối diện Thiên Chúa (Nhật ký thiêng liêng).

Bóng tối của Thiên Chúa thành người

Mấy đạo sỹ ngoại dân cứ tưởng rằng “chân mạng vương đế” Israel phải được tìm nơi cung cấm, thế mà Chúa Giêsu lại bị “để rơi” trong một chuồng bò. Các tế sư Ấn Độ cũng tưởng tượng ra được những cuộc giáng trần của Thượng thần Vishnu. Nhưng đây là những ông vua, ông hoàng, như Râma và Krishna với chiến công hiển hách. Chứ Chúa Giêsu của chúng ta thì không đánh thắng kẻ thù bằng những đòn sấm sét, mà bằng cái chết khổ nhục nhất trên cây thập tự. Đúng như nữ trết

gia Simone Weil phải thốt nên:

“Về khổ hạnh hay cử chỉ anh hùng, người ta có thể muốn chúng ở bất cứ cấp độ nào, chứ không thể muốn đau khổ của một hình phạt (như trên thập giá).

“Ai quan niệm thập giá dưới khía cạnh hiến dâng, thì đã xóa đi cái màu nhiệm cứu vớt và đáng cay của cứu vớt. Ước muốn tử đạo cũng còn là quá ít. Thập giá thì ngàn vạn lần hơn là tử đạo.

“Cái khổ đáng cay thuần khiết nhất, cái khổ của án phạt, là bảo đảm chính hiệu cho (cái khổ thuần túy ấy)”.

Con đường cứu thế của Chúa Giêsu đúng là con đường mà phạm nhân không sao hiểu nổi. Chỉ có thể nhắm mắt tin theo, thế thôi! Và cũng khó hiểu như thế sự đồng hóa của một con người, con người Giêsu Nadaret, với Đấng duy nhất và tối cao là Yaveh Thiên Chúa : “Ta và Cha ta là một” (Gio.10.30), điều phạm thượng kinh khủng đối với tôn giáo độc thần Do Thái. Chính điều “phạm thượng” này đã dẫn đến cái chết thể thảm của Chúa Giêsu (Gio.19.7).

Quả thực, thiên tính và con đường thập giá của Chúa là cái mà người phạm chúng ta không hình dung nổi. Nên Chúa phải thuyết phục bằng những phép lạ lớn, cũng là phép lạ do chính Ngài làm, chứ không do lời cầu xin của Ngài như nơi những tiên tri khác:

“Nếu các ngươi không tin vào Ta, thì hãy tin vào công việc của Ta, để các ngươi biết và nhận ra rằng Cha ở nơi Ta cũng như Ta ở nơi Cha” (Gio.10.38).

Thế nhưng đứng trước những “công việc” lạ lùng như thế, dân Do Thái chỉ đánh giá Ngài là một tiên tri, dù là một tiên tri lớn (Luc.9.18-19).

Ngoài vai trò chứng minh vị thế

“Cha ở nơi Ta” của Chúa, phép lạ còn nói lên cái Thời đại cánh chung mà Isaia loan báo trước đó nhiều thế kỷ:

- “Hãy về báo cáo với Gioan những gì các anh nghe và thấy : kẻ mù nhìn được, người què đứng thẳng mà đi...” (Luc.7.22).

Phép lạ đồng thời cũng là biểu tượng cho những thực tại siêu thế của Nước Trời : như phép lạ Bánh hóa nhiều là dẫn nhập cho một thức ăn mới : “Thịt Ta đúng là thức ăn, máu Ta đúng là thức uống” (Gio.6.55), điều mà dân Do Thái không chấp nhận nổi, nên bỏ đi. Vâng, phép lạ Bánh hóa nhiều chỉ có thể hướng họ về một vương quốc thịnh vượng trần thế, khiến họ nảy ý định bắt Chúa, tôn lên làm vua. Và Chúa phải bỏ trốn

Cũng vì dân chúng dễ hiểu sai ý nghĩa và hướng nhầm như thế của phép lạ, nên năm lần bảy lượt Chúa đã cấm loan tin rộng rãi về chúng (Luc.8.6; Mt.17.9,v.v...).

Bóng tối Kytô giữa lòng Giáo hội

Ngay trên đường Chúa về Trời, nhóm bạn tri âm (filoi) của Ngài còn hỏi : “Có phải đã đến lúc Thầy tái lập vương quốc cho Israel hay không?” (Tđcv.1.6). Dù tin vào Thầy gần như tuyệt đối rồi, họ vẫn không thể hiểu con đường Thầy. Phải chờ Thánh Thần giáng lâm, bằng lưỡi lửa bên ngoài đã soi sáng bên trong, họ mới bắt đầu nhìn ra, dù như một điều huyền bí.

Dẫu thế, một số tín hữu thời ấy, và không thiếu gì tín hữu hôm nay, vẫn không biết đến ít là con đường chữ Thập, khiến thánh Phaolô phải la lên: “Với những kẻ ấy, Thiên Chúa là cái bụng” (Php.3.19). Quả thế, họ chỉ muốn một sống đạo dễ dãi. Đi lễ ư? Có một tí, nhưng cũng vui thôi, như đi trẩy hội vậy. Chứ hy sinh thì chẳng ai khoái hết! Làm

sao lại phải bỏ ăn ngon mặc đẹp? Làm sao phải nhường cơm sẻ áo cho người kém may mắn hơn tôi? Làm sao Chúa lại để tôi (hay người thân của tôi) gặp những thử thách lớn như thế?

Họ không nhớ rằng khi chịu phép rửa (đìm), họ đã được táng chung với Chúa để cùng sống lại với Ngài. Hay họ tưởng Thập giá ấy chỉ là của riêng Chúa, để giờ đây họ đến hưởng thành quả thôi? Họ không biết rằng, táng đi với Chúa trong phép rửa là để thể hiện điều ấy ra trong đời sống của họ. Có như thế, họ mới xứng làm đệ tử của Thầy :

- “Ai không mang lấy thập giá mình mà theo Ta, thì không xứng đáng với Ta. Ai muốn giữ chắc sự sống của mình thì sẽ mất nó, còn ai mất sự sống mình vì Ta thì sẽ giữ chắc được sự sống ấy.” (Mt.10.38-39)

Bóng tối Thiên Chúa với thế giới hôm nay

Nếu Kytô giáo xưa hay bị bách hại vì những lý do tôn giáo (như cạnh tranh tôn giáo chẳng hạn), thì nay Hội thánh lại chỉ được coi là một lực lượng chính trị hay một sức mạnh ảnh hưởng mà người ta muốn quấy phá chơi. Quả thế, giới truyền thông thì nhau đã kích Đức Biển Đức XVI vì những lý do luân lý hay nhân văn. Và một số người thích xúc phạm đến chính Chúa Giêsu bằng những tác phẩm động trời như Da Vinci code.

Thế giới ngày nay cũng là thế giới duy lý, nên trước mắt họ chẳng có gì là huyền bí cả. “Thiên Chúa đã chết”, mà ngay nơi con người cũng chẳng có chi mâu nhiệm. Không còn gì là mâu nhiệm, nên con người cũng mất phẩm giá luôn. Và khoa học đang tìm cách nhân bản nó, thậm chí muốn tạo nên những người khờ hoặc thông minh theo đơn đặt hàng. Vâng, con người trở

thành phương tiện, chứ không phải mục đích nữa..

Vậy đâu sẽ là sự cứu độ cho thế giới hôm nay? Thế giới không tin có gì là mâu nhiệm, huyền bí ư? Chúng ta hãy tạo nên những gì chói sáng mà bí ẩn trước mắt họ : và đây là tình yêu thiêng liêng thuần túy. Người đời chỉ hiểu tình yêu như một đam mê thôi : chàng A yêu cô B ư? Đó chỉ vì cô này dễ thương, nghĩa là A yêu vì được trả lại bằng cái khoái, bằng sự dễ thương của B. Chứ chẳng ai cho không cái gì cả.

Hãy tạo nên những tình yêu vì người, chứ không phải vì mình như thế. Hãy yêu những ai chẳng có gì để trả lại cho tôi (Luc.6.32-34). Và đây là những người nghèo túng, tật bệnh, phong hủi, SIDA... Thậm chí “yêu kẻ thù, làm ơn cho kẻ ghét mình, chúc lành cho kẻ nguyện rửa chúng ta...” (Luc.6.27-28).

Yêu những người ấy, nhưng yêu đến mức độ nào đây?

Mức độ yêu, như Chúa đã làm và dạy ta làm, đó là vô mức vô độ :

- “Không ai yêu bằng kẻ thí mạng vì người mà mình yêu”. (Gio.15.13)

Tức yêu đến mức cuối, tức hết mức, và yêu cho đến cùng, như Thầy đã yêu chúng ta (Gio.13.1).

Các thánh, những đệ tử thực của Thầy, đã làm được như vậy. Và đây là các tử đạo, họ cầu xin cho kẻ giết mình. Đây là cha Damien đến ăn ở chung với người cùi, để rồi cũng chết cùi như họ. Đây là thánh Phêrô Claver hy sinh cả cuộc đời để ở bên và phục vụ những người nô lệ da đen, bị đối xử như con trâu, con chó.

Vâng, nếu ít hay nhiều chúng ta sống được như vậy, thì thế giới không thể không sùng sốt trước một hiện tượng siêu phàm như thế :

- “Ở đâu hiệu anh em yêu thương nhau, hết thầy sẽ nhận ra anh em là đồ đệ của Thầy.” (Gio.13.35) ■

VỀ MỘT BỨC HÌNH: ĐỪNG TIN... HÃY NHÌN...

*Em - cô gái Việt Nam bé nhỏ dịu dàng
Mang trên mình lá cờ Tổ quốc
Xuống đường vì muốn cùng ngư dân bám biển
Hoàng Sa*

*Anh - công an áo xanh sắc phục
Tươi cười bắt tay,
ghi nhận lòng yêu nước của em và bạn bè
Chống Trung Quốc - điều không hề đơn giản
Nhà nước mình lo - nên các em đừng lo
Cứ về
Kiếm tiền nộp thuế nộp quân
Cứ về
Dù biển Đông dậy sóng ngoài kia
Cứ về
Cơm - áo - gạo - tiền như bao người khác
Cứ về
Mặc những giọt nước mắt dân mình*

*Vừa quay lưng đi,
Tay không chưa kịp phủi
Áo xanh, đã ra lệnh: „Bắt hết đám này!“*

*Máu đã đỏ,
Nước mắt đã rơi.
Cái bắt tay sẽ đi vào lịch sử ...*

*Bởi,
Không đâu như chính quê mình,
Người ta,
Phủi tay với sự trăn trở vì đất nước của những người trẻ
Không đâu như chính quê mình,
Công dân,
Phải đổ máu vì lên tiếng „Hoàng Sa- Trường Sa là
của Việt Nam“*

*Hãy thôi dạy dân mình yêu nước
Bởi sẽ chẳng ai tin
Lịch sử đã chứng minh
Đừng tin.. Hãy nhìn!!!*

17.07.2011

Mẹ Năm (Nguyễn Ngọc Như Quỳnh)

VÁ CỜ

*Em vá đầy ư ... Lá cờ tổ quốc ...
Lá cờ vàng tôi trọn kiếp yêu thương
Đời tị nạn ôm nỗi hờn mát nước
Còn chỉ lá cờ ... hình ảnh quê hương !*

*Còn chỉ lá cờ, hồn thiêng sông núi
Đã rách bươm, ghi dấu tích oan hồn
Nhìn em vá cờ, lòng bừng hận tui
Thương quá cờ vàng, xót quá giang sơn ...*

*Em vá cờ vàng, vá từng vết chém
Vết chém đau thương của bạn - của thù
Nhìn chỉ, nhìn kim, lòng tôi bỗng nghẹn
Tôi lại trách mình, một kẻ thất phu !*

*Tôi lại trách mình hèn hơn giun kiến
Không dám dấn thân lấy lại cõi bờ
Tôi lại hỏi tôi có còn nguyên vẹn
Tổ quốc trong tim và một màu cờ ?*

*Còn danh dự, còn tự hào, trách nhiệm
Của một người trai mang nợ kiếm cung
Hay đã quên rồi quê hương cộng chiếm
Và mặc muôn dân dẫu biển bão bùng ?*

*Không, không thể, bờ kia rồi nước vỡ
Sẽ cuốn phăng bao ác độc tham tàn
Những hỏa sơn sẽ trào tuôn sóng lửa
Những hoa lài rồi thom ngát Việt Nam ...*

*Vá tiếp đi em. Rồi đêm sẽ cạn
Rồi một giờ trời sẽ phải bình minh
Lá cờ vàng sẽ lành từng dấu đạn
Chào một quê hương dân tộc vươn mình ...*

Ngô Minh Hằng

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.

Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.

Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TỤY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO

Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.
CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ RAYMOND HONG, M.D.

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
- Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
(Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộp thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge[®]

Headquartered in Southern California
With Over 130 Branch Locations
to Serve Your Financial Needs

PERSONAL BANKING

Checking Account
Savings Account
CDs
Home Loans
Home Equity Lines of Credit
Auto Loans
Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

Import & Export Finance
Letters of Credit
Online Letters of Credit Services
US Ex-Im Bank Programs
Correspondent Banking
International Check Collections
Foreign Exchange Services
Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

Business Checking
Treasury Management Services
Commercial Lending
Commercial Real Estate Lending
Construction Loans
Apartment Loans
SBA Loans

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất
Thuận Tiện Nhiều Quyền Lợi
Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ Ân Cần,
Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Tường Tận Rõ Ràng

9032 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Yến Thị Vũ

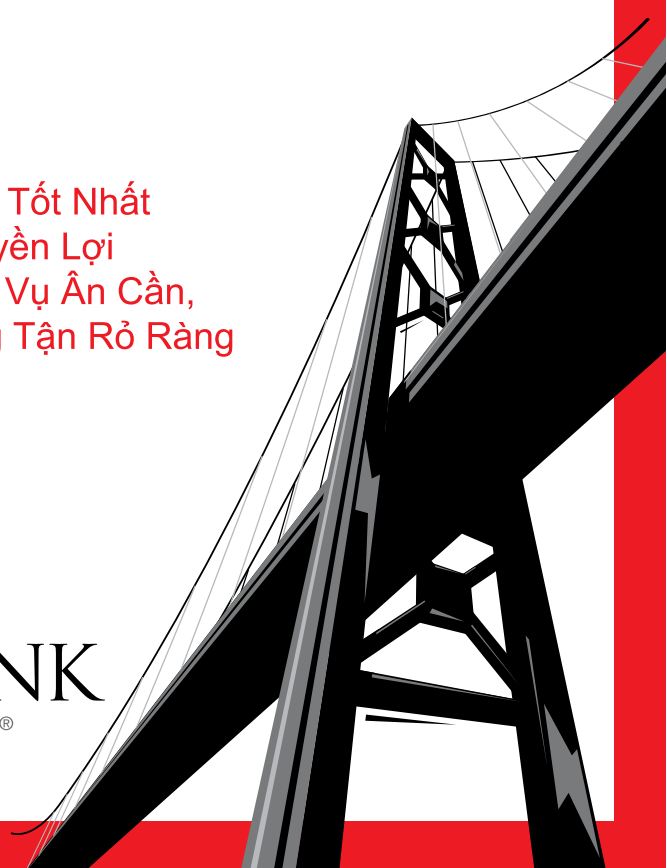
9731 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

EAST WEST BANK

Your Financial Bridge[®]

www.eastwestbank.com

HÀNH HƯƠNG & DU NGOẠN

CÁC LINH TÍCH MIỀN ĐÔNG HOA KỲ.

Du ngoạn qua các thành phố lớn: Washington DC, Boston MA, New York, Baltimore, Maryland.

Từ ngày 26 tháng 09 đến ngày 02 tháng 10 năm 2011

Tour 7 NGÀY 6 ĐÊM – Máy bay – Tour Bus – Khách sạn tiện nghi.

Rừng phong thu đã đượm màu Quan San

Mùa thu với lá vàng rực rỡ, “ COLOUR TOUR”.

Linh hướng: LM Giuse Nguyễn Đức Trọng.

Nguyên Giám Đốc sáng lập Đền Thánh Đức Mẹ La Vang, Las Vegas.

Khởi hành: 26 tháng 9, từ các phi trường như: Los Angeles, San Diego, Las Vegas, San Francisco, San Jose, Portland, Seattle.. . Và các phi trường địa phương khác.

CÁC NƠI KÍNH VIẾNG VÀ TÌM KIẾM ƠN ÍCH THIÊN LIÊNG:

- Phép lạ Thánh Thể Massachusetts.
- Đền Thánh Quốc Gia Kính lòng Thương Xót Chúa. “National Shrine Divine Mercy”.
- Đền Thánh Nữ Frances X. Cabrini, quan thầy của người di dân New York.
- Đại Thánh Đường St. Patrick, gốc tích của di dân Ái Nhĩ Lan, NY.
- Vương Cung Thánh Đường Quốc Gia Đức Mẹ Vô Nhiễm. (The Basilica of The National Shrine of The Immaculate Conception). Nơi tọa lạc Nguyễn Đường Đức Mẹ La Vang.
- Núi Đức Mẹ Lộ Đức Emmittsburg, MD (The National Shrine of our Lady of Lourdes). Nơi tiếp nhận biết bao ơn lạ và chữa lành các bệnh, một Lộ Đức Pháp thứ hai.
- Kính viếng tu viện Thánh Phanxico Assisi. Trong không khí linh thiêng, du khách có thể cầu nguyện trong thinh lặng và bình an.
- Đền Thánh Jude Tông Đồ, vị Thánh bị lãng quên (Forgotten Saint). Vị trùng tên với Juda Accariot, kẻ bán Chúa. Thánh Jude là vị Thánh đã được quyền năng chữa lành cho nhiều người bị bạo bệnh. Là quan thầy của các bệnh nhân ung thư, Baltimore, MD.

NƠI ĐI CHỐN ĐẾN LÀM THU GIẢN ĐỒI SỐNG & TÌM KIẾM ƠN ÍCH THIÊN LIÊNG.

THAM QUAN THẮNG CẢNH VÀ DI TÍCH LỊCH SỬ:

- * Thường ngoạn thành phố Hải Cảng Boston, MA. Điểm khởi đầu lịch sử di dân Hoa Kỳ và di tích danh độc lập từ thuộc địa Anh. (Nơi đây du khách có thể thưởng thức món tôm hùm nổi tiếng thế giới. Lobster of Maine).
- * Tham quan trụ sở Liên Hiệp Quốc. Tượng Nữ Thần Tự Do. Thường ngoạn New York By Night (chọn lựa).
- * Thăm thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Tòa Bạch Ốc. Tòa Quốc Hội (nếu được phép). Đài kỷ niệm các chiến binh trong cuộc chiến Việt Nam.
- * Du ngoạn hải Cảng vịnh Baltimore, Maryland sầm uất, với du thuyền Water Taxi. Nơi đây, nếu muốn, du khách có thể thưởng thức các món hải sản tươi.

• Đặc biệt của chuyến đi: Cho những ai muốn cảm nghiệm sâu sa về Canh Tân Đặc Sùng, và Lòng Thương Xót Chúa. Với một chương trình đầy đủ về Mục Vụ Hành Hương: Cầu nguyện, cảm nghiệm, chia sẻ, hoặc thánh lễ cảm tạ Hồng Ân Chúa. . . Với những ơn ích chữa lành...

Chi phí: \$ 1,395 (P2N); \$ 1,275 (P3N); \$ 1,250 (P4N).

Bao gồm: Vé máy bay, Tour Bus, Khách sạn, tiền vào cửa, tips cho tài xế. Ghi danh càng sớm càng tốt để có chỗ ngồi như ý. Hạn chót ghi danh: Trước ngày 10 tháng 8 2011. Sau đó giá sẽ thay đổi vì lệ phí máy bay. Liên lạc và tìm hiểu thêm chi tiết:

PHƯỚC HẠNH TRAVEL & TOURS

9319 Bolsa Avenue, Westminster, CA 92683; Tel: 714-897-2366/598-7854; Fax: 714-892-0667

Điều hợp và Hướng dẫn, Ô. Đình Lưu Nhã, Tel: 714-855-5081

ĐẶC SAN

Hội Ái Hữu Người Việt Quốc Gia Hải Ngoại

Nhờ sự hỗ trợ tích cực và nhiệt tình của quý đồng hương, Hội Ái Hữu Người Việt Quốc Gia Hải Ngoại có thể tiếp tục nỗ lực của mình trong việc trình bày Sự Thật Lịch Sử về cố Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và chế độ Việt Nam Cộng Hòa nhằm đánh thức lương tri của giới cầm quyền CS trong nước, và nhứt là khơi dậy lòng can đảm, niềm tin, tinh đoàn kết và hy vọng của đồng hương trong và ngoài nước về một tương lai xán lạn cho Dân Tộc Việt Nam chúng ta qua việc phổ biến Đặc San hằng năm nhân Lễ Giỗ của Cố Tổng Thống cũng như tổ chức các buổi hội luận về di sản và những chính sách xây dựng và phát triển quốc gia có thể được ứng dụng trong mọi giai đoạn.

PHƯƠNG THỨC BẢO TRỢ ĐẶC SAN + DVD HỘI LUẬN

Mỗi Đặc San xin ủng hộ \$ 10 mỹ kim mỗi quyển và DVD Hội Luận \$5 mỹ kim. Mua nhiều sẽ được miễn cước phí.

Chú ý: Riêng DVD 2010 về Chiến Tranh VN bằng Anh ngữ xin quý đồng hương vui lòng ủng hộ và quảng bá càng sâu rộng càng tốt, nhứt là gởi tràn ngập đến các đại học và thư viện khắp nơi trên thế giới để hóa giải vô số tài liệu giải đố của CS và phản chiến đã đầu độc dư luận thế giới, đặc biệt là thế hệ trẻ, kể cả con em chúng ta nữa.

CHÚ Ý: Cá nhân phụ trách tổ chức Lễ Tưởng Niệm Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm hằng năm ở các nơi khi đặt mua trên 50 Đặc San sẽ được nhận lại 35% để tùy nghi sử dụng.

Ngân phiếu xin ghi tên: Lê Phạm Mai * 9029 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

Tel. # 714-277-9888 & Fax # 714-899-8880 *

ngodinhdiemfoundation@gmail.com

Chân thành cảm ơn quý ân nhân và thân hữu

DVD Ngày Độc Lập QGVN 26/10 * DVD Chủ Quyền QGVN & Nguy Cơ TC & Thánh Lễ Giỗ Cố TT Diệm

Trong Bóng Tối Lịch Sử * Đặc San 2009 * Đặc San 2010 & DVD Chiến Tranh VN

1. DVD Hội Luận 2008 “Ngày Quốc Khánh QGVN 26-10” (Xin ủng hộ \$5.00 mỹ kim);
 2. DVD Hội Luận 2009 “Chủ Quyền Quốc Gia VN và Nguy Cơ Trung Cộng”+ Thánh Lễ Giỗ 2009 cầu nguyện cho cố Tổng Thống và các Quân, Dân, Cán, Chính VNCH *. (2 DVD trong 1 hộp, xin ủng hộ \$7.00 mỹ kim).
 3. “Trong Bóng Tối Lịch Sử”: Khảo Luận về TT Ngô Đình Diệm (510 trang) – ĐT/Hiến Binh Mai Thạch Lê Nguyên Phu (Canada): trong Hoa Kỳ: \$30 mk/1 quyển bao gồm cước phí. Ngoài Hoa Kỳ: \$35 mk/1 quyển.
 4. “Chiến Tranh VN: Một Nước Cờ Độc” (2011) (364 trang)* Tiến Sĩ Nguyễn Ngọc Tấn (Úc Châu)
- Địa chỉ liên lạc: Canada & Hoa Kỳ: địa chỉ ở trên \$20 mk/1 quyển + cước phí &
Úc Châu: Phạm MỹLinh, 2 Ripley St, Oakleigh South, Vic 3167, Australia.

Không Được Nói: “GOD BLESS YOU”!

Nguyễn Thị Thêu

Như thường lệ, tôi coi tin tức trên đài truyền hình Fox News vào 12 giờ trưa ngày 29 tháng 6 năm 2011. Tin tức gây cho tôi chú ý đó là lá cờ vàng ba sọc đỏ của những người yêu chuộng tự do miền Nam Cộng Hòa bay phất phới giữa hai lá cờ Hoa Kỳ và Texas.

Câu chuyện xoay quanh những vấn đề khó khăn của hội National Memorial Ladies.

Hội này sáng lập vào khoảng trên hai năm. Những người trong hội thường là thân nhân của những cựu chiến binh của Thế Chiến Thứ Hai, Chiến tranh Triều Tiên và Chiến tranh Việt Nam.

“Vào một ngày mùa đông giá lạnh cách đây trên hai năm qua tại Veterans Houston National Cemetery, một chiếc quan tài đen, có lá Quốc kỳ gập gọn để lên trên, chung quanh vắng lặng, tuyết phủ nặng nề. mây xám vất lừng trời như muốn sụp xuống che phủ nghĩa trang. Đám tang một người lính trẻ nằm xuống không người đưa tiễn, cô đơn, lạnh lẽo. Rồi một ngày khác, cũng một ngày mưa bão u buồn, những luồng gió mạnh xoáy lạnh tâm can, một tử sỹ mang về từ Iraq, trên những khuôn mặt đau buồn, lạc long của một người vợ trẻ và hai con thơ lặng lẽ đi theo sau quan tài. Ta không thể làm ngơ mà không an ủi họ một câu và để cho những người nằm xuống không phải cô đơn vì vẫn

có những người nghĩ tới họ đã hy sinh cho tổ quốc, cho đất nước này được tự do. Mỗi ngày có từ một cho tới mười lăm chiến sỹ tử vong đưa về nghĩa trang này từ Afghanistan, Iraq, Pakistan v.v...”

Mục đích của hội National Memorial Ladies là cứ hai người thay phiên nhau trực một ngày để an ủi tang quyến của người quá cố.

Thường thì họ không nói nhiều và chỉ cầm tay nói: “God bless you, and God bless your family!”...

Nhưng theo bà Marilyn Kofpp (trong hình) cho biết thì The Veterans Director of Houston National Cemetery đã cấm không được an ủi thân nhân gia đình tử sỹ như vậy nữa mà chỉ được nói: “Peace be with you, and your family!” nghĩa là không được nói tới “God”! Hội National Memorial Ladies rất buồn và đã kiện ra tòa án vì Veterans Houston National Cemetery Director đã vi phạm Hiến Pháp Quốc Gia điều I: “Freedom of Religion”. Và hiện giờ hội National Memorial Ladies đang chờ Washington DC giải quyết.

Từ ngày Tổng thống Obama lên nắm chính quyền thì Quốc gia này phải mang thêm nhiều nợ, nhiều thuế, nhiều quy tắc, nhiều nhân sự, bộ phận trong chính phủ, tiêu tiền dân xả láng, nhiều hối lộ, nhiều điều luật tồi bại, bắt đạo đức mà điềm chính tôi muốn nói là **Tôn giáo dân dân bị xiết chặt!** Việc đang bành trướng khai trừ tôn giáo không phải từ bây giờ mà là ngay sau khi ông Obama được bầu làm Tổng Thống đến thuyết trình ở các Đại học Công giáo đã bắt che hình tượng Chúa. Mấy tuần trước đây ở học đường học sinh “Pled to the Flag” đài truyền hình NBC (đài 4) đã bỏ chữ

“God” đi và bây giờ tới Administration of Veterans (VA) bắt buộc những người của National Memorial Ladies khi an ủi các gia đình tử sỹ phải bỏ “God” ra.

Viết tới đây tôi liên tưởng đến lịch sử cấm đạo của thời nhà Nguyễn vua Minh Mạng, Thiệu Trị và

Tự Đức bao nhiêu trăm ngàn người bị tử đạo mà rùng mình! Không hiểu tương lai của đất nước Hoa Kỳ này sẽ đi đến đâu?! Mới có hai năm rưỡi mà tình hình đã như vậy, thử hỏi trong 8 năm Thiên Chúa giáo sẽ đi về đâu?! Kỳ bầu cử vừa qua đã có 57% những người Thiên Chúa giáo bầu cho Tổng Thống Obama! Quý vị ơi! Xin Quý vị hãy thức tỉnh bầu cử kỳ tới năm 2012 để cứu vãn đất nước Hoa Kỳ này và sự sống còn của con cháu chúng ta trong tương lai! ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Từ Phó Biện Lý... trở thành Linh Mục

Lời người phụ trách: Báo Viễn Đông phát hành ngày 15/6/2011 có đăng tài trường hợp một cựu Phó Biện lý từ bỏ nghề luật “đẩy quyền lực” và tương lai để trở thành linh mục Công giáo. Bài báo này được nhiều người Công giáo Việt Nam đón nhận nồng nhiệt và gửi trao cho nhau trên internet. Mục Sống Đạo Giữa Đời của ĐGD cũng không thể thiếu vắng hình ảnh vị tân linh mục mà bài báo đã đề cập đến. Thành thật cảm ơn Báo Viễn Đông.

Tân Linh Mục Trần Đình Quân

ORANGE - Như Viễn Đông đã loan trong số báo đề ngày 12-6-2011, Đức Giám Mục Tod David Brown, Giám Mục Giáo Phận Orange, vừa cử hành lễ truyền chức cho 6 tân Linh Mục tại nhà thờ Saint Columban vào 10 giờ sáng Thứ Bảy 11-6-2011. Trong số 6 tân Linh mục có cha Louis Trần Đình Văn Quân, đã từng là Phó Biện Lý tại Quận Cam trong 9 năm. Nguyên do nào thúc đẩy một vị Phó Biện Lý đầy quyền lực từ bỏ quyền hành và chức vị cao như vậy để hiến dâng đời mình cho Chúa trong thiên chức Linh mục?

Sau khi tham dự thánh lễ truyền chức, chúng tôi đã tiếp xúc với ông bà cố Trần Đình Bình cũng như với tân Linh Mục Trần Đình Văn Quân để có câu trả lời.

Bà Trần Thị Ngọc Tuyết (thân mẫu tân Linh Mục): “Tôi sanh Trần Đình Quân vào ngày 21-10-1968 tại Quảng Ngãi. Quân là con trai đầu lòng trong số 4 anh em. Gia đình tôi đến Denver, tiểu bang Colorado, Hoa Kỳ ngày 25-7-1975, và Quân bắt đầu đi học từ mẫu giáo đến trung học tại thành phố này. Lấy bằng trung học xong, Quân qua California theo học tại trường đại học UCI. Tốt nghiệp tại UCI, Quân lên New York

Đức Giám Mục Tod David Brown đang cử hành nghi thức truyền chức cho tân Linh Mục Trần Đình Quân ngày 11-6-2011 tại nhà thờ Saint Columban, Garden Grove – ảnh: Thanh Phong/Viễn Đông

học về ngành Luật thêm 3, 4 năm, tốt nghiệp năm 1994, rồi về lại California thi lấy bằng hành nghề Luật Sư và làm Phó Biện Lý tại tòa án quận Cam.

Làm khoảng 8 năm gì đó rất bình thường, Quân dành dụm mua được căn nhà tại Mission Viejo ở một mình với 4 con chó, vì Quân rất yêu thích thú vật. Còn chúng tôi vẫn ở Denver, Colorado.

Bỗng nhiên cách nay 6 năm, Quân về thăm bố mẹ và nói sắp đi tu. Cả nhà nghe chỉ cười, không ai tin, tưởng Quân nói đùa.

Nhưng Quân đi tu thật, cậu ta về bán nhà, lên Internet cho 4 con chó, nhưng phải tuyển lựa những người

nào thật lòng yêu thương thú vật, Quân mới cho. Quân đến từng nhà xin chó xem xét rồi mới trao chó, và cậu ta khóc mỗi khi trao con chó cho người khác.

Quân vào dòng tu tại Boston rồi về San Jose và 2 năm sau qua Roma tu học đến nay”.

Tân Linh Mục Trần Đình Văn Quân: “Tôi được bố mẹ khuyến khích học về ngành Luật. Khi đi học mới đầu tôi cũng thích, cũng vui, đến khi ra làm việc càng làm càng cảm thấy không có gì hứng thú, không có gì làm cho tôi vui cả, lúc nào trong người cũng như thấy đang thiếu một cái gì đó mà mình không biết. Có thời gian ở Đại

Học và khi học Luật, phân vì xa bố mẹ, không ai nhắc nhở, phân vì lo học để mau ra làm kiếm tiền và kể cả lo chơi nên tôi không đi lễ đều, tôi cũng chẳng nghĩ nhiều về Chúa. Tôi có nhiều bạn gái, Mỹ có, Việt có và toàn những người Công giáo rất tốt, họ làm gương cho tôi khiến tôi trở về với Chúa, sống đạo tốt hơn và bắt đầu đi lễ Chúa Nhật đều đặn.

Cô bạn gái đầu tiên không hợp, nên hai chúng tôi không tiến tới. Cô bạn gái sau cùng rất ngoan đạo, cô ấy rủ tôi đi lễ hàng ngày, đi châu Thánh Thể và cầu nguyện, lần chuỗi Mân Côi nữa. Một cô bạn gái người Mỹ hỏi tôi: ‘Có bao giờ anh nghĩ sau này học để làm Thầy Phó Tế Vĩnh

Viễn không?’. Tôi biết Phó Tế Vĩnh Viễn là những người đã có gia đình, tôi trả lời cô ấy: ‘Không, tôi không bao giờ nghĩ đến chuyện đó’. Thế rồi hàng ngày tôi thấy có một sự thôi

- Song thân của tân Linh Mục Trần Đình Quân, ông bà cố Trần Đình Bình - Trần Thị Ngọc Tuyết trong lễ thụ phong LM của con trai – ảnh: Thanh Phong/Viễn Đông

thức mãnh liệt trong người, phải làm cái gì đó, phải can đảm lên. Tôi bối rối không hiểu sự gì, tôi bắt đầu cầu nguyện, ‘Xin Chúa làm ơn cho con biết con phải làm cái gì trong lúc này! Xin Chúa cho con một dấu chỉ gì để con hiểu được ý Chúa’. Rồi tự nhiên có ba, bốn người gặp tôi đều hỏi: ‘Có bao giờ Quân nghĩ sẽ đi tu làm Linh Mục không?’. Năm đó tôi 36 tuổi. 36 năm trôi qua, tôi chưa từng nghe một người nào, kể cả bố mẹ và người thân trong gia đình hỏi tôi câu này. Tôi tiếp tục cầu nguyện và suy nghĩ về những câu họ hỏi. Sau một tháng cầu nguyện với Chúa, tôi lại gặp thêm vài người bạn khác cũng hỏi tôi câu này. Tôi hết sức ngạc nhiên, không biết tại sao nhiều người hỏi mình câu này vậy? Tôi mới vào internet xem đi tu với làm Linh Mục phải làm cái gì. Khi tôi càng đọc, tôi càng cảm thấy như có sức mạnh thôi thúc tôi phải bỏ mọi sự và đi tu thành Linh Mục. Tôi đang có nghề nghiệp vững chắc, có nhà cửa, có nhiều bạn gái xinh đẹp và cũng tính chuyện sẽ cưới một cô để có mái ấm gia đình như bao người khác, nhưng tự nhiên những ước muốn ấy biến đi đâu hết. Tôi bỏ mọi sự và xin vào dòng tu theo

tiếng Chúa gọi.

Tuy nhiên, trong chủng viện tôi vẫn cầu nguyện: ‘Lạy Chúa, nếu Chúa thấy con không thể tu được, xin cho con một dấu chỉ nào đó để con trở về đi làm và lập gia đình’. Ngày nào tôi cũng cầu xin như thế nhưng chẳng có gì xảy ra, và tâm hồn tôi thật bình an, vui vẻ. Tôi tìm được niềm vui dâng hiến cuộc đời mình cho Chúa. Mọi của cải vật chất, sự giàu sang phú quý, quyền cao chức trọng chỉ là phù vân. Và thế là tôi tu ngon lành cho đến ngày hôm nay trở thành Linh Mục của Chúa”.

Cha Quân cũng tiết lộ với người viết: “Cô bạn gái người Mỹ hỏi tôi có ý định sau này xin làm Phó Tế Vĩnh Viễn không, hôm lễ chịu chức của tôi, cô ấy cũng đến dự, còn cô bạn gái sau cùng là một luật sư người Việt, cũng rất tốt và tất cả chúng tôi vẫn coi nhau như bạn”.

Chúng tôi hỏi tân Linh Mục Quân: “Khi sắp sửa tuyên hứa trước Đức Giám Mục để trở thành Linh Mục, cha có bị ‘cám dỗ’ không? Và sau khi trở thành Linh Mục, cha tiếp tục qua Roma làm gì?”. Linh mục Trần Đình Văn Quân trả lời: “Không đâu, tôi đã được ‘Ơn Gọi’ thật sự, nên cảm thấy vô cùng sung sướng nhận trách nhiệm mới. Giờ phút đó tôi xúc động, tôi tạ ơn Chúa vì Chúa đã chọn tôi làm Linh Mục. Đây thật sự là hồng ân Chúa ban cho tôi. Tôi hiện giúp một xứ đạo tại Orange đến tháng 9-2011 tôi sẽ sang Roma tiếp tục tu học về truyền giáo trong thời gian một năm. Hè sang năm là xong, tôi sẽ về lại giáo phận Orange và tùy theo Đức Giám Mục giáo phận cử tôi làm việc gì hay coi xứ đạo nào tôi sẽ vâng lời ngài”.

Xưa nay người Công giáo vẫn

coi việc đi tu trở thành Soeur hay làm Thầy Sáu, làm Linh Mục là một “Ơn Gọi” đặc biệt, có nghĩa là được ơn Chúa gọi. Không phải ai đi tu cũng trở thành Soeur, thành Linh Mục được. Có người tu nửa chừng phát bệnh liên miên phải về, có người không chịu nổi kỷ luật của nhà dòng, của chủng viện cũng trở về. Câu chuyện trở thành Linh Mục của cha Trần Đình Văn Quân là câu giải thích rõ ràng về “Ơn Gọi”, và sự xác nhận của ông cố Trần Đình Bình với chúng tôi sau đây, càng làm rõ thêm về hai tiếng “Ơn Gọi”.

Ông cố Trần Đình Bình: “Tôi rất còn ư là bàng hoàng, không có tin được rằng trong nhà lại có một đặc ân, một hồng ân của Thiên Chúa đã cho con tôi trở thành một Linh Mục. Trước kia con tôi làm mười mấy năm về ngành Luật, tức là làm về Luật Sư và làm Phụ Tá cho Biện Lý ở Quận Cam. Tôi không nghĩ bao giờ lại có ngày con tôi lại từ bỏ cái chức vụ đó để trở thành một Linh Mục. Đó không những là một đặc ân, một hồng ân mà cả sự ngạc nhiên cho cả

Thầy Phó Tế Trần Đình Quân, vài phút trước khi được thụ phong Linh Mục – ảnh: Thanh Phong/Viễn Đông

gia đình và dòng họ. Đó là sự quá ư tốt đẹp mà chúng tôi không thể ngờ có ngày hôm nay. Gia đình chúng tôi hết lòng cảm tạ hồng ân Thiên Chúa và không quên cảm ơn tất cả những ai đã khuyến khích con tôi đi tu để trở thành Linh Mục”. ■

CHÚC MỪNG

Chúng tôi vừa nhận được Tin Vui: ngày 10-7-2011,
Anh Chị Uyên Thao & Ngọc Hân đã cử hành Hôn Lễ cho thứ nam:

VŨ MẠNH THẾ

sánh duyên cùng

NGUYỄN THỊ THÙY TRANG

Dịp này, chúng tôi xin chia sẻ Niềm Vui với A/C Uyên Thao-Ngọc Hân,
và cầu chúc cho hai cháu Mạnh Thế - Thùy Trang
những năm tháng dài Hạnh Phúc bên nhau

Chúc Mừng

*Vũ Ánh – Nguyễn Thiên Ân – Phạm Quốc Bảo - Trần Văn Bảo - Nguyễn Ngọc Bích – Dư Thị
Diễm Buồn - Phạm Bá Cát – Phan Diên - Hoàng Dung - Hồng Dương - Trùng Dương – Nguyễn
Hữu Điển - Vũ Ngọc Đình – Triều Giang – Thanh Thương Hoàng – Mạc Ly Hương - Đặng Đình
Khiết - Nguyễn Thái Lâm – Hoàng Song Liêm – Hoàng Ngọc Liên – Vũ Đức Minh – Bùi Sơn Nghị
- Lý Đại Nguyên - Hà Thương Nhân - Lê Thị Nhị - Lê Phú Nhuận – Nguyễn Đức Nhuận – Lê Huy
Oanh - Dương Phục - Văn Quang – Hà Thế Ruyệt – Doãn Quốc Sỹ - Chu Tấn – Trần Nguyên Thao
- Trần Công Thân – Trịnh Đình Thắng - Lê Thiệp – Trương Anh Thụy – Hoàng Hải Thủy – Nhật
Tiến - Trương Năng Tiến - Phạm Trần - Hải Triều - Nguyễn Tuyển – Trần Phong Vũ*

TIN MỪNG

Chúng tôi vừa nhận được hồng thiệp báo tin ngày 10-9-2011
Ông bà Nguyễn Duy Nghiêu sẽ cử hành hôn lễ cho thứ nam là

NGUYỄN CAO-TÀI MICHAEL

Sánh duyên cùng

VŨ THỊ BÍCH-DUNG STEPHANIE

Dịp này, chúng tôi xin chia sẻ Niềm Vui cùng Ông Bà Nguyễn Duy Nghiêu,
và cầu chúc hai cháu Nguyễn Cao-Tài Michael & Vũ Thị Bích-Dung Stephanie
những năm tháng dài Hạnh Phúc bên nhau

Nguyện xin Thiên Chúa -qua lời chuyển cầu của Trinh Nữ Maria-, luôn đồng hành
cùng hai cháu trong suốt cuộc hành trình xây dựng hạnh phúc lứa đôi

Chúc Mừng

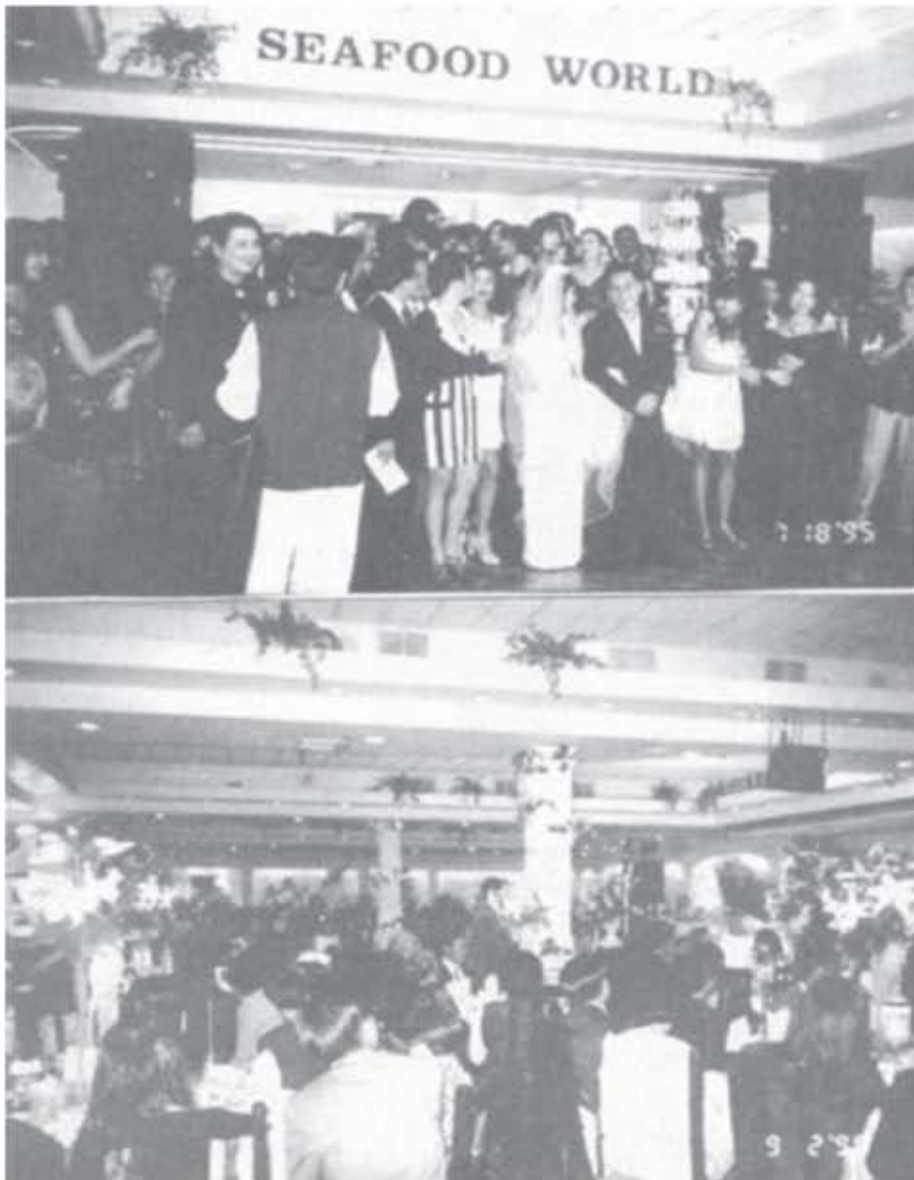
Gia đình Ông Bà Trần Ngọc Vân

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc
Tiểu Bang California,
Các hội đoàn Việt Mỹ,
Các cơ quan truyền thông,
báo chí nhiệt liệt
Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho
Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học
UCI, Marriotte Hotel mời
cộng tác
Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại
Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DINH SAM
KHÔNG NGẠI MỠ,
COM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

GRAND GARDEN RESTAURANT

Nhà Hàng Nổi Tiếng Tiệc Cưới Trên 10 Năm Qua

- Nhà hàng sang trọng nhất với những bình hoa tươi lộng lẫy quanh năm.
- Chuyên về tiệc cưới, đám hỏi, sinh nhật, hội họp, đoàn thể...
- Thực đơn phong phú và chọn lọc cho ăn trưa và ăn tối.
- TÔM CUA CÁ SỐNG
- Tiếp đãi lịch sự chu đáo.
- Bãi đậu xe rộng rãi và an toàn
- Có giấy phép khiêu vũ cho tiệc cưới
- Có Gift Certificate.

Giờ Mở Cửa

Wed - Sun: 10Am to 9:30PM

(714) 893-1200

8894 Bolsa Ave., Westminster, Ca 92683

Tương quan giữa...

(Tiếp theo trang 9)

thích của L.M Heyendricks, thuộc Bộ Truyền Giáo, Rôma, về chính sách mục vụ: “*thỏa hiệp với bất cứ giá nào*”, đối với Trung Cộng; do đó, đã gây nên tình trạng ly khai cho Giáo Hội Trung Quốc (coi Catholic News Agency: 15/4/2011). Người tín hữu trung thành với Hội Thánh lo ngại: đường hướng mục vụ này, nếu triệt để áp dụng tại Việt Nam, thì tương lai Hội Thánh sẽ ra sao? Vì đã có nhiều bằng chứng cho thấy, chế độ đã xâm nhập vào nội bộ của Công Giáo, như đòi quyền được chấp nhận những vị được đề cử cho làm GM, hay LM. Gần đây, tổ chức lớp học: giáo dục quốc phòng an ninh cho ĐCV Thánh Quý, Cần Thơ....

Độc tài cộng sản luôn dùng khủng bố, bạo lực, công an làm phương sách để cai trị. Chúng chỉ lùi bước khi phải đối đầu với sức mạnh chống lại. Lịch sử cho thấy: Phong trào công sản quốc tế rất mạnh sau thế chiến II, đế quốc Nga Sô thôn tính các Nước Đông Âu, tàn sát bao sinh linh, nếu chống cự lại. Nhưng ngày nay, đế quốc đó đã đổ vỡ tan tành, các Nước Đông Âu như Ba Lan, Tiệp khắc ..và cả Nga cũng đã chôn vùi quá khứ và theo chế độ Dân Chủ Tự Do như các cường quốc Âu-Mỹ.

Tại Việt Nam, vào tháng 4, năm, 1975, quân VC, từ rừng rú trở về thành Sài gòn, say sưa chiến thắng, nên chúng rất hung dữ tàn sát, cướp của, không ai dám chống cự. Nhưng sau một thời gian thực thi chính sách cộng sản, chúng đã thất bại, dân chúng nghèo đói, nên phải theo gót Trung Cộng, thay đổi chế độ “*bao cấp*” ra: Kinh tế thị trường, theo định hướng XHCN (?). Chúng bắt tay, xin số Mỹ và các Nước Dân Chủ, Tự Do viện trợ. Ngày nay, nhờ

truyền thông bằng Internet..chúng khó có thể dấu diếm bộ mặt tàn ác đối với dân chúng, vì thế giới luôn theo dõi các hàng động bạo lực, bất công.

Hãy thử so sánh hai vụ Công giáo phát động phong trào: **Thấp nền Cầu Nguyễn, vụ Tòa Khâm Sứ và vụ công an phải tha L.S Lê Quốc Quân và B.S Phạm Hồng Sơn**. Nhờ lập trường cương quyết, nhờ dư luận quốc tế hỗ trợ, nên Công Lý đã chiến thắng gian tà.

Vụ “Cờ Vàng..cờ đỏ..” và Bảo Vệ Chính Nghĩa Quốc Gia Độc Lập, Tự Do, Dân Chủ

Lá cờ của một Quốc Gia không phải chỉ là miếng vải với các hình ảnh, màu sắc xanh, đỏ, vàng..dùng để trang trí cho vui mắt trong các Lễ hội. Nhưng giá trị cao quý chính là nó biểu tượng cho *những giá trị tinh thần, lý tưởng đạo đức, sức mạnh thiêng liêng, nguồn gốc của một dân tộc, hay một đoàn thể*. Vì thế, những hành vi như xé, đốt cờ của một Nước đều coi là tội xúc phạm đến Quốc gia Dân Tộc đó.

Trong hợp: “**Cờ Vàng ba sọc đỏ**” lá cờ biểu tượng cho Chủ quyền của Nước Việt Nam Tự Do, Dân Chủ, Độc Lập, Tôn trọng NHÂN VI, Nhân Quyền. Biết bao các **Chiến sĩ “Việt Nam Cộng Hòa”** đã can đảm, hy sinh tính mạng để bảo vệ “Lá Cờ Vàng”, nơi mặt trận cũng như tại các đồn trú. Riêng đồng hương Việt Nam tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại, mọi người đều coi **Lá Cờ Vàng** là biểu tượng của Tự Do, Nhân Vị, Nhân Quyền.

Do đó, cấm cản đồng hương tỵ nạn treo Cờ Vàng là phủ nhận **Lý Tưởng Tự Do, Phục Quốc** mà các đồng hương đã chiến đấu để bảo vệ, khi liều mạng trốn chạy khỏi chế độ chuyên chế độc tài. Ngoài ra, một bài học quan trọng rút ra từ biến cố này là: *những ai không đủ can đảm để*

tích cực hành động chống lại chế độ độc tài, thì cũng đừng tuyên truyền, ca tụng hay giúp cho chế độ độc tài đó tồn tại, tiếp tục gây đau khổ cho Dân Tộc Việt Nam.

II. BẰNG CHỨNG LỊCH SỬ: CÔNG GIÁO THAM GIA VIỆC NƯỚC, VIỆC DÂN

Trong quá khứ, biết bao Giáo sĩ và Nhân sĩ Công Giáo đã tích cực tham gia vào việc củng cố và xây dựng nền độc lập quốc gia, cũng như mở mang dân trí, giáo dục, khuyếch trương kinh tế, nâng cao đời sống của Dân Việt. Khởi thủy từ khi Đạo Thiên Chúa mới truyền bá Tin Mừng cho các đồng hương, các vị giáo sĩ đã thực hiện đường hướng truyền giáo, bằng phương pháp: **Hội Nhập Văn Hóa**, tức dùng Văn Hóa Việt Nam, những thuần phong mỹ tục, ngôn ngữ..để làm phương tiện diễn giảng, chuyên chở và cắt nghĩa Lời Giảng Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Tự bản thể, Chúa Cứu Thế là Thiên Tử, nhưng khi Nhập thế, Nhập Thể, đã chọn dân tộc Do Thái làm Quê Hương. Do đó, Chúa yêu quê hương miền Galilea; dùng ngôn ngữ và phong tục tập quán, cỏ cây, gia súc..làm dụ ngôn để truyền giảng Tin Mừng về Nước Thiên Chúa.

Linh Mục Đắc Lộ (1593-1660), cùng với các vị thừa sai tiên khởi đã dùng ngôn ngữ Việt, đã sáng chế ra cách viết và đọc tiếng Việt theo mẫu tự La Mã. Chữ “Quốc Ngữ” này rất dễ học dễ viết, đã là phương tiện rất hữu ích, tiện lợi giúp mở mang văn hóa, truyền bá các kiến thức khoa học cho toàn dân.

Nhân sĩ công giáo **Nguyễn Trường Tộ** (1830-1871), viết những bản Điều Trần để triều đình canh tân, cải cách Việt Nam, theo kịp nền văn minh của Thế giới.

Những vị Linh Mục như cha **Trần Lục** (1825-1899), đã thiết kế

và kiến thiết Nhà Thờ Phát Diệm, theo kiến trúc Á Đông, và **LM. Đặng Đức Tuấn** cũng là đồng chí của nhà cách mạng Phan Bội Châu, lãnh tụ Phong trào Đông Du.

Vào thời gian từ 1939..trở đi, vì sinh sống, và học hành tại Hà Nội, nên tôi và các bạn cùng lứa tuổi, (nếu còn sống cũng đã trên bát tuần) đã chứng kiến những biến cố lịch sử bắt đầu diễn biến tại Thủ đô Hà Nội. Chính thời gian này, quân đội Nhật chiếm đóng Hà Nội và toàn cõi Đông Dương. Chúng tôi vẫn còn nhớ những hình ảnh những tên lính “lê dương” (legionnaires), người Pháp bị quân đội Nhật bắt vào ngày đảo chính chớp nhoáng 06/3/ 1945. Quân Nhật trao trả nền Độc lập cho Vua Bảo Đại và Cụ Trần Trọng Kim giữ chức Thủ Tướng.

Ngày 03/9/1945, quân” Việt Minh”(Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội) do Hồ Chí Minh đã dùng mưu kế để cướp chính quyền. Vào thời gian này, vì khát vọng một nền Độc Lập, và cũng vì chưa biết tung tích trá hình của “Việt Minh” là thuộc Đảng cộng sản Đông Dương, dưới sự điều khiển của Phong trào Cộng sản Quốc tế, nên đã được toàn dân và đồng bào Công Giáo ủng hộ, chỉ vì khát vọng nền Độc lập Tự Do cho Quê Hương, sau hơn 80 năm Pháp thuộc.

Tại Địa phận Hà Nội, **LM Phạm Bá Trực**, (đã du học tại Roma, đồng môn với ĐGM Ngô Đình Thục, và là chú của ĐHY Phạm Đình Tụng), đang làm chính Xứ Khoan vỹ, huyện Duy Tiên, Tỉnh Hà Nam, đã được phép Bề Trên tham gia Quốc Hội. Chúng tôi được biết, sau nhiều năm theo kháng chiến, nhưng luôn chống lại Chủ Nghĩa Cộng sản, nên trước ngày tiếp thu về Hà Nội vào năm 1954, LM Phạm Bá Trực đã được bá cáo: “chết vì bệnh tim”. Còn một vài Linh Mục khác như

LM Tiên, LM.Kỳ ..không có phép của giáo quyền, nên bị các giáo dân tẩy chay, vì tham gia Việt Minh. Ngoài ra, một số nhân sĩ cũng tham gia chính quyền như: **Ngô Tử Hạ** (chủ nhà in), **Nguyễn Mạnh Hà... Tại thành phố Nam Định**, Phong trào Thanh-Sinh-Công đã đào luyện được những thanh niên công giáo về “*Công Giáo Tiến Hành*” (Action Catholique), như *Phạm Đình Tân, Phạm Đình Khiêm, LM Phạm Hán Quynh*..để hoạt động trong giới thanh thiếu niên Công giáo.

Theo sách “*Chứng Từ của Một Giám Mục*“, tác giả là **ĐGM Lê Đắc Trọng**, làm chứng cho thấy, từ sau năm 1954, gần một triệu đồng bào miền Bắc trên vĩ tuyến 17, trong số đó cả trăm ngàn giáo dân công giáo đã hy sinh tính mạng, để lại mồ mả tổ tiên, chạy xuống miền Nam để lánh nạn cộng sản.

Các vị Hồng Y, Giám Mục, Linh Mục và giáo dân đều đồng một ý chí một lập trường phản kháng chế độ độc tài, vô thần và tẩy chay, bất hợp tác với các thứ hội do đảng cộng sản điều động như: Công Giáo Yêu Nước... , dầu bị bắt bỏ tù, bị kì thị, cấm cách không được di chuyển tự do giảng Đạo, hay thi hành Mục vụ. Do đó, Hội Thánh Công Giáo miền Bắc, vẫn kiên trì giữ vững Đức Tin tinh tuyền, trung thành với Hội Thánh hoàn vũ, khiến cho toàn thể giới ngưỡng mộ.

ĐHY Trịnh Như Khuê bị quản thúc tại Tòa Giám Mục. **ĐHY Phạm Đình Tụng**, lúc làm Giám Đốc Chung Viện Thánh Gioan, đã tự động đóng cửa giải tán chủng sinh khi chính quyền ra lệnh bắt các chủng sinh học tập về chính trị và lý thuyết Mácxít. **ĐHY Trịnh Văn Căn**, cương quyết đệ trình Tòa Thánh Phong Thánh cho 118 Thánh Tử Đạo Việt Nam, dầu chính quyền tìm mọi cách cản trở, phản đối, đe

dọa. **LM. Nguyễn Văn Vinh**, quê Làng Ngọc Lũ, Huyện Duy Tiên, Tỉnh Hà nam (Ngọc Lũ là địa danh danh tiếng, vì tại đây đã khai quật được “Trống Đồng Ngọc Lũ”, di tích về Nguồn Gốc Văn Minh Việt nam). Tất cả các Vị GM, LM, Giáo Dân miền Bắc như các Địa Phận Vinh, Thanh Hóa, Thái Bình, Bùi Chu, Phát Diệm, Hải Phòng, Hưng hóa, Bắc Ninh đều nhất trí đồng tâm trung thành với Đức Tin và với Tòa Thánh RôMa. Khộng lập “*giáo hội tự trị*” như bên Trung Cộng.

Tại Phát Diệm, **ĐGM Lê Hữu Từ**, vì muốn cùng toàn dân tham gia vào công việc xây dựng nền độc lập, nên nhận lời làm “*cố vấn*” cho chính phủ (cũng như “*cố vấn*” Vĩnh Thụy, tức Vua Bảo Đại). Nhưng như mọi người đều hay biết: Ngài đã thẳng thắn nói với Hồ Chí Minh: nếu ông là người quốc gia yêu Nước thì tôi ủng hộ ông, nhưng nếu ông là cộng sản, thì tôi chống ông. Thật thế, chẳng bao lâu, khi biết “Việt Minh” chính là tổ chức cộng sản trá hình để lợi dụng lòng ái quốc của toàn dân để mưu toan áp đặt Việt nam theo Nga xô, Trung Cộng, Khu vực Phát Diệm đã trở thành khu “*Tự Trị Phát Diệm*” cùng với khu “*Tự Trị Bùi Chu*”, do **ĐGM Phạm Ngọc Chi** cai quản, tổ chức dân quân tự vệ, kháng chiến chống quân ”Việt Minh cộng sản”

Tại miền Nam Việt Nam, sau Hiệp Định Geneve 1954, tạm phân chia Nước ra hai miền với hai chính thể khác nhau. Một bên hoàn toàn lệ thuộc vào tập đoàn cộng sản thế giới do Ngasô và trung cộng; một bên là chính thể Cộng Hoà, Dân Chủ Tự Do.

Chính thể Cộng hòa Tự Do, Dân Chủ do một vị giáo dân lãnh đạo, làm Thủ tướng, và được bầu làm Tổng Thống. **Chí sĩ Ngô Đình Diệm, một nhà ái quốc liêm chính**

đã dẹp tan bọn kiêu binh, thống nhất quân đội, tổ chức tuyển cử, thành lập nền Cộng Hòa với tam quyền phân minh: *Lập pháp, Tư Pháp và Hành Pháp*. Dưới chính thể Đệ Nhất Cộng Hòa, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã mời **ĐGM Phạm Ngọc Chi** làm “*Tổng Ủy Di Cư*”, cùng với sự cộng tác của các *Linh Mục di cư từ Miền Bắc*, đã định cư cho gần một triệu đồng bào được an cư lạc nghiệp, ổn định đời sống, nền kinh tế trở nên trù phú.

Các cộng đoàn Công giáo từ miền đồng bằng sông Cửu Long lên tới miền Cao nguyên, miền Hồ nai, Gia kiem, Xuân Lộc, Hàm tân.. các nhà thờ Công giáo được xây cất khắp nơi.

Để huấn luyện và củng cố Đức Tin cho các tín đồ thêm ý thức về bản phận đối với việc mở mang Nước Chúa và bản phận công dân biết tích cực tham gia việc quốc gia xã hội, nên đã thành lập một Hội Đoàn gọi là “**Công Giáo Tiên Hành** (Action Catholique) do ĐGM Lê Hữu Từ là Tổng Tuyên Úy, và B.S Nguyễn Văn Ái làm chủ tịch; kế tiếp là L.S Nguyễn Văn Huyền.

Ngoài ra, về Giáo dục, tại miền Nam trong những năm từ 1954-1975, số học sinh Trung Học của các Trường Công Giáo đông hơn con số học sinh các Trường công. Trong số các Trường Đại Học, Trường Đại Học do Công giáo sáng lập, quản trị chiếm một nửa. **Công cuộc Từ thiện**, viện nuôi trẻ mồ côi, nhà Dưỡng lão.. phần lớn do cá Nữ tu Công giáo điều hành. Nền nghệ thuật, Văn chương, báo chí được Tự do phát triển. Toàn dân đều theo **Lý tưởng Tôn Trọng Nhân Quyền, NHÂN VI**, Luật pháp dựa trên nền tảng Công bằng, Công Lý, Bình đẳng cho mọi người công dân, không kì thị về sắc tộc, tôn giáo.

Ông Ngô Đình Nhu, bào đệ của

Tổng Thống Ngô Đình Diệm, làm Cố Vấn, đã viết tài liệu học tập cho các cán bộ chính phủ: tập “**CHÍNH ĐỀ VIỆT NAM**”, một tài liệu lịch sử đã tiên đoán cho việc hiện tại và tương lai của vận mệnh Dân Tộc Việt Nam. Ngày nay, mọi người đang nhận ra những lời tiên đoán đó là đúng SỰ THẬT LỊCH SỬ: Công sản Việt nam (Việt cộng) do Hồ Chí Minh lãnh đạo, đã và đang dần dần dâng Đất Nước của Tổ tiên cho Trung Cộng xâm chiếm: hải đảo, đất cao nguyên (bauxít), lũng đoạn kinh tế.. và xâm nhập vào nội bộ các ĐẠO GIÁO nữa. Mô hình “*Công Giáo Tự Tri*” tại Trung Cộng, đã manh nha, dần dần áp đặt cho Việt Nam, dưới chiêu bài “*thỏa hiệp, đối thoại với bất cứ giá nào*”, với các “*ủy ban đoàn kết*..” “*công giáo yêu nước*”..

Sau năm 1975, khi cộng quân chiếm đóng miền Nam, cán bộ rất hung hãn, chém giết bỏ tù bất cứ ai chống đối, tàn sát tổng giam các cựu chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa, vào trại cải tạo, trục xuất Đức Khâm Sứ Tòa Thánh, tịch thu tài sản, giải tán các Tu Viện Nam, Nữ, các Chủng Viện.. vào thời gian khủng bố đó, người ta nhận thấy: các vị lãnh đạo Công giáo chịu nhẫn nhục, mềm dẻo, để tránh xa những hành động hung hãn của cán bộ. Nhưng sau một thời gian chung sống, “*đối thoại chân thành, thẳng thắn*”, phía độc tài đảng trị không nhượng bộ lẽ phải, không giữ lời hứa, không tôn trọng Nhân Quyền, và Tự do tôn giáo, nên một số vị lãnh đạo như **ĐTGM, Nguyễn Kim Điền và Linh Mục Nguyễn Văn Lý, và gần đây ĐTGM Ngô Quang Kiệt., ĐGM Cao Đình Thuyên, ĐGM Hoàng Đức Oanh...** đã can đảm đứng lên phản đối và tố cáo với thế giới những vi phạm Nhân Quyền và Tự Do tôn giáo của chính quyền độc tài độc đảng.

TAM KẾT.

Số phận của một người, hay Vận Mệnh của của một Dân Tộc luôn thay đổi dưới quyền Năng vô biên của Đấng Tối Cao, theo luật Tuần Hoàn như: “*Hết cơn mưa, trời lại sáng*”, “*bĩ cực thái lai*”, “*không ai giàu ba họ, không ai khó ba đời*”..

Bởi vậy, Phong trào quốc tế cộng sản do Nga Sô lãnh đạo, một thời đã tung hoành dữ dội, tàn sát tất cả mọi chướng ngại vật, và những ai không theo chúng, như quân Hung nô thời xưa. Nhưng ai ngờ, nhờ lời cảnh cáo thế giới của Mệnh Lệnh tại FATIMA, ngày nay, **chúng đã sụp đổ tan tành, và những cựu lãnh tụ, sau khi được giác ngộ, đã thẳng thắn tuyên bố: “Lý thuyết cộng sản, không thể sửa chữa, hay sửa sai được, chỉ nên ném vào sọt rác”**... Hoặc: “*tôi đã uống phi nửa đời người vì đã nghe theo lý thuyết cộng sản*”!!

Tại phần đất đau thương Việt Nam của chúng ta, vào những năm phong trào quốc tế cộng sản còn mạnh, sau khi ở rừng rú trở về thành phố Sài gòn hoa lệ, vừa say sưa chiến thắng, vừa bị choáng váng về sự trù phú của miền Nam Tự Do, các cán bộ cộng sản đã như diên đại cướp của, và tàn sát bất cứ ai dám chống cản chúng. Do đó, nếu dân chúng và các lãnh đạo các đoàn thể tôn giáo hay đoàn thể quốc gia, phải “*tùy cơ ứng biến*”, xa tránh, im hơi lặng tiếng, không dám lên tiếng phản đối kẻ đang giận dữ, như diên đại, thì còn có thể hiểu được và thông cảm cho hoàn cảnh khó khăn.

Nhưng ngày nay, tình hình chính trị quốc tế đã thay đổi. Phong trào cộng sản quốc tế đã sụp đổ hoàn toàn, không mất một viên đạn, như lời tiên tri của Mệnh Lệnh Fatima. Trung cộng và Việt cộng đã phải trả hình lột xác chủ nghĩa để mặc cho bộ áo mới: đổi mới theo “*Kinh tế*

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

thị trường”, để tồn tại. Nhưng chúng vẫn ngoan cố, lừa bịp nhân dân với cái đuôi, ”*định hướng XHCN*”. Ngày nay, nhờ các “mạng Lưới” thông tin nhanh chóng.. chúng bắt buộc phải mở cửa cho thế giới Tự Do, nhìn thấy bộ mặt thật: tham nhũng, bạo động, công an đánh đập dân lành, cướp nhà cướp đất, buôn người.. Đặc biệt, chúng đã phải thân thiết với “kẻ thù xưa”, “Mỹ ngụy”, để kiếm “đôla”.

Ngày nay, cộng sản phải nhờ Mỹ và thế giới Tự Do để tồn tại và kéo dài những ngày bóc lột dân chúng trước khi tàn lụi. Do đó, đường hướng lãnh đạo nhân nhượng, o bế

, “*đổi thoai với bất cứ giá nào*” với độc tài, đảng trị, công an trị, là một điều không tưởng, làm cơ cho độc tài kéo dài thêm chính sách đàn áp, bóc lột dân chúng.

Biển cổ gần đây: việc nhà cầm quyền phải trả tự do cho L.S Lê Quốc Quân, và B.S Phạm Hồng Sơn cho thấy: chỉ có sức mạnh đoàn kết của giới lãnh đạo và giáo dân, mới khiến độc tài lùi bước, sợ hãi vì sức mạnh của Thế giới TỰ DO. Lời cảnh cáo của ĐHY Trần Nhật Quân đối với lập trường “*Đổi thoai với bất cứ giá nào*” đối với Trung cộng, cũng là lời cảnh cáo đối với các vị lãnh đạo công giáo tại Việt nam.

*Nhưng giữa Việt Nam và Trung Hoa có một sự khác biệt: nếu chẳng may, Giáo Hội Trung Hoa trở thành tự trị, quốc doanh, tách rời khỏi Hội Thánh hoàn vũ, thì người Công giáo Trung hoa vẫn còn có Tổ Quốc độc lập. Nhưng nếu áp đặt vào trường hợp Việt Nam, thì số phận người Công Giáo Việt Nam, sẽ bi thảm hơn nhiều, vì bị mất cả hai: vừa mất Nước vào tay Hán thuộc, vừa mất Đạo. Câu nói của người xưa, khá chính xác: “**Họa vô đơn chi**”(tai họa không đến chỉ có một, nhưng hai, ba..nhiều vô kể)*

■
Linh mục Cao Phương Kỳ

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 12)

Biển Đông đang là điểm nóng của vùng Đông Nam Á, nếu không nói là của toàn thế giới, vì hai cường quốc Hoa Kỳ và Trung Quốc đang dàn trận chiến ngoại giao, với tiềm lực võ trang yểm trợ phía sau, để dành quyền kiểm soát biển này. Bị trực tiếp cuốn vào vòng tranh chấp có Phi Luật Tân và Việt Nam. Phi bị cuốn nhẹ hơn vì chỉ tranh chấp một số đảo nhỏ trong quần đảo Trường Sa và vùng biển liên quan. Việt Nam bị cuốn nặng hơn vì đã bị Trung Quốc chiếm toàn bộ quần đảo Hoàng Sa từ 1974, đang bị Trung Quốc, qua bản đồ lãnh hải tự vẽ hình lưỡi bò chín đoạn, đòi chiếm nốt Trường Sa, nhất là bị chặn lối tiến ra Biển Đông và bị cấm khai thác tài nguyên ngay trên những vùng biển thuộc chủ quyền của mình. Phi đã phản ứng bằng việc đưa tàu chiến và máy bay ra vùng tranh chấp đuổi tàu Trung Quốc, đưa vấn đề ra Liên Hiệp Quốc đòi giải quyết. Việt Nam thì chỉ phản đối miệng, hải quân trốn đâu mất, không bảo vệ đảo và biển của tổ quốc, không bảo vệ ngư dân, chuyên viên và thiết bị tìm kiếm dầu khí của

NHỮNG ĐIỀU KHÔNG THỂ NÓI VỀ BIỂN ĐÔNG SẼ LÀM ĐẢNG CỘNG SẢN VN TAN RÃ

mình bị tàu Trung Quốc đánh phá, chém giết, không dám đưa vấn đề ra Liên Hiệp Quốc hoặc kiện tại Tòa Án Quốc Tế La Haye (The Hague). Ngược lại, Thứ Trưởng Ngoại Giao Hồ Xuân Sơn còn phải lặn lội đi Bắc Kinh gặp Thứ Trưởng Ngoại Giao Trung Quốc Trương Chí Quân ngày 25-6-2011 và yết kiến đại đồng chí Đới Bình Quốc, Ủy Viên Ngoại Vụ của Trung Ương Đảng cộng sản Trung Hoa. Sau cuộc yết kiến này, phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Trung Quốc Hồng Lỗi, trong cuộc họp báo ngày 28-6-2011, đã buộc chặt Việt Nam vào cái gọi là “*hiểu biết chung về thỏa thuận đã đạt được*” và tái khẳng định “*Biển Nam Trung Hoa hoàn toàn thuộc chủ quyền Trung Quốc là điều không thể bàn cãi*”.

“*Thỏa thuận đã đạt được*” là cái gì? Phía Trung Quốc chưa “bật mí”. Phía cộng sản VN càng phải giữ kín. Vì thế mới có 18 nhà trí thức ở trong nước gửi kiến nghị ngày 2-7-2011 yêu cầu Bộ Ngoại Giao làm sáng tỏ. Bộ Ngoại Giao lúng túng ra mặt, miễn cưỡng hẹn gặp những người ký kiến nghị tới Bộ vào ngày 13-7-

2011. Đến sáng ngày hẹn, chỉ có bốn người: cựu Thiếu Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, nhà văn Nguyễn Ngọc, Gs Phạm Duy Hiền, Gs Nguyễn Huệ Chi nhận được điện mời chính thức, 14 người khác thì không. Bộ cho xe đón một mình TT Nguyễn Trọng Vĩnh đến Bộ. Người được cử ra tiếp sẽ là Ô. Trần Duy Hải, Phó Ban Biên Giới, một chức vụ thấp, vô thẩm quyền, không thể tiết lộ về “*thỏa thuận đã đạt được*”. Thiếu Tướng Vĩnh bỏ ra về. Những người khác chờ ở quán cà phê bên kia đường trước Bộ Ngoại Giao cũng bỏ về vì thấy nhà cầm quyền không có thiện chí giải tỏa những thắc mắc của dân, có gặp cũng chẳng đi đến đâu, chẳng biết thêm được gì.

Tân Hoa Xã ngày 28-6-2011, dựa theo lời tuyên bố của phát ngôn viên Hồng Lỗi, loan tin về sự thỏa thuận giữa hai thứ trưởng ngoại giao Việt Trung đại ý như sau:

Hai bên Trung Quốc và Việt Nam đã thỏa thuận

1/ Giải quyết tranh chấp bằng thương thuyết và tránh các động thái có thể làm cho vấn đề trầm

trọng hay phức tạp thêm.

2/ Hai bên phản đối những thể lực bên ngoài can dự vào tranh chấp Việt Hoa.

3/ Cam kết tích cực hướng dẫn công luận và tránh đưa những lời bình luận hoặc hành động làm tổn hại tình hữu nghị và sự tin cậy giữa nhân dân hai nước.

4/ Hai bên xúc tiến mau lẹ việc tham khảo ý kiến để có một hiệp ước càng sớm càng tốt về các nguyên tắc căn bản nhằm giải quyết các tranh chấp lãnh hải. Trung Quốc hy vọng phía VN sẽ thực thi điều **“đã thỏa thuận với chúng tôi”** (người viết tô đậm) và cố gắng bảo vệ hòa bình và ổn cố **“Biển Nam Trung Hoa”**.

(Trích website Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ, ngày 14-7-2011)

Toàn bộ những điều trên đều có lợi cho Trung Quốc và hoàn toàn bất lợi cho Việt Nam: nói chuyện tay đôi để tránh quốc tế hóa vấn đề, gạt ASEAN và Hoa Kỳ ra khỏi cuộc tranh chấp, không để cho nhân dân và công luận đã kích lên án Trung Quốc, ký kết gấp một hiệp ước tay đôi để giải quyết các tranh chấp, nhất là thực thi điều **“đã thỏa thuận với chúng tôi”** (Trung Quốc).

Cộng sản VN đã thi hành từ lâu những điều ghi ở trên. Mới đây còn hành động tích cực hơn nữa trong việc leo thang đánh đập, bắt nhốt những người yêu nước biểu tình chống Trung Quốc tại Hà Nội và Sài Gòn. Nhưng điều quan trọng nhất mà mọi người muốn biết là cộng sản VN đã thỏa thuận ngầm với Trung Quốc những gì mà Bắc Kinh cứ nhắc đi nhắc lại để cột trói Hà Nội? Nếu không sợ há miệng mắc quai thì tại

sao không dám công bố những thỏa thuận ngầm với Trung Quốc? Nếu không sợ lòi bộ mặt phản dân, bán nước thì việc gì phải năn nỉ Trung Quốc giữ kín? (nhưng cứ bị Trung Quốc dọa lật bài tầy hoai). **Như vậy thỏa thuận ngầm chỉ có thể là bán đứng các hải đảo và Biển Đông cho Trung Quốc để trả nợ cho hai cuộc chiến tranh và được bảo đảm sẽ được cứu khi có nội loạn hoặc ngoại xâm.** Nếu không đúng như vậy thì chẳng có gì phải giữ kín.

Vì vậy, cộng sản VN đang ở thế kẹt. Im lặng, không hành động gì thì sẽ vừa lòng Trung Quốc, nhưng sẽ bị Trung Quốc chèn ép thêm do lòng tham không đáy, nhất là sẽ bị nhân dân kết án là khiếp nhược trước sự xâm lấn của ngoại bang, không làm bốn phận bảo vệ chủ quyền quốc gia và sự toàn vẹn lãnh thổ. Theo khối ASEAN với Hoa Kỳ đứng sau, có Ấn Độ, Nhật, Úc, Tân Tây Lan đồng tình để chống Trung Quốc thì sẽ làm cho Trung Quốc phẫn nộ, lỡ họ công bố những thỏa thuận mật bán đứng đất nước và lảng giềng thì còn dám muối mặt nhìn ai. Vì vậy Hà Nội phải chơi trò “thua me gỡ bài cào”, vẫn vuốt ve chủ nợ, đồng thời rắp ranh chơi ván bài mới với người khác để tìm cách gỡ gạc và cũng gián tiếp cho chủ nợ biết là tôi còn cửa khác để kiếm tiền, anh đừng ức hiếp tôi quá. Những vận động với Khối ASEAN nhân kỳ hội nghị cấp ngoại trưởng của Khối sắp diễn ra tại Bali, Indonesia, tiếp đón ba chiến hạm Mỹ tại cảng Đà Nẵng và cho hải quân VN thao dượt chung với hải quân Hoa Kỳ là bằng chứng đi đây và giữ thăng bằng giữa chủ nợ và những tay chơi mới. Chỉ cần hơi

ngiêng về phía khác là đã bị chủ nợ gọi đến sửa lưng và dọa nạt liền. Lối đi đây này của nhóm lãnh đạo Ba Đình nguy hiểm quá! Nguy hiểm cho đảng của họ là điều đáng mừng. Nguy hiểm cho đất nước mới thậm cấp chí nguy.

Vấn đề Biển Đông đang nằm ở đâu? Xin thưa, đang nằm ở tình trạng chiến tranh ngoại giao và chiến tranh cân não. Hoa Kỳ muốn kéo cộng sản VN về phía mình và muốn bảo vệ sự hiện diện của họ trong vùng qua việc ủng hộ Khối ASEAN. Trung Quốc thì muốn giữ chặt cộng sản VN bằng hứa hẹn và đe dọa. Họ không cần gây chiến tranh với Việt Nam, cũng không cần gây chiến tranh với Mỹ. Họ chỉ cần thỉnh thoảng vào lãnh hải VN đuổi, đánh ngư dân, phá hoại tài sản của VN rồi an toàn rút ra. Mục đích chỉ là để xác nhận chủ quyền của họ trên những vùng biển mà họ đã khẳng định là của họ và có thể đã được cộng sản VN ngầm công nhận. Họ muốn đặt thế giới trước một sự đã rồi khi họ toàn quyền không chế Biển Đông. Nếu Hoa Kỳ cũng đòi được tự do di chuyển trên Biển Đông thì phải điều đình với họ, không để gì gây đại chiến để giải quyết vấn đề. Niềm hy vọng cho dân tộc Việt Nam chỉ trở thành hiện thực khi những thỏa thuận mật bán nước được đưa ra ánh sáng, khiến toàn dân thấy rõ bộ mặt của những kẻ phản quốc vì quyền lợi riêng. Lúc đó nhân dân sẽ có lý do rất cụ thể để dẹp bỏ tập đoàn phản quốc này. Cuộc đấu tranh bảo vệ tổ quốc, chống kẻ nội thù sẽ có mục tiêu sờ thấy được, không xa vời, cao siêu và thuần ý niệm như tự do, dân chủ, nhân quyền. ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiêc Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

CUỘC ĐỐI THOẠI BÊN BỜ GIỀNG GIOAN 4 : 27-42

“Vừa lúc đó các môn đệ về tới. Các ông ngạc nhiên : thấy Người nói chuyện với người đàn bà. Nhưng không ai dám thưa : “Thầy hỏi bà ta gì đó, hoặc Thầy nói gì với bà ấy?”. Bấy giờ người đàn bà để vò xuống, đi về thành bảo mọi người rằng : “Hãy đến xem một ông đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Phải chăng, ông đó là Đức Kitô?”. Người ta tuôn nhau ra khỏi thành và đến cùng Người.

Trong khi đó các môn đệ giục Người mà rằng : “Thưa Thầy, xin mời Thầy ăn”. Nhưng Người đáp : “Thầy có của ăn mà các con không biết”. Các môn đệ hỏi nhau : “Có ai đã mang gì đến cho Người ăn rồi chăng?”. Chúa Giêsu nói : “Của ăn Thầy là làm theo ý Đấng đã sai Thầy và chu toàn công việc Ngài. Các con chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt đó ư? Nhưng Thầy bảo các con : Hãy đưa mắt nhìn xem đồng lúa chín vàng đã đến lúc gặt. Người gặt lãnh công và thu lúa thóc vào kho hằng sống, và như vậy kẻ gieo người gặt đều vui mừng. Đúng như câu tục ngữ : Kẻ này gieo người kia gặt. Thầy sai các con đi gặt những gì các con không vất vả làm ra : những kẻ khác đã khó nhọc, còn các con thừa hưởng kết quả công lao của họ”.

Một số đồng người Samaria ở thành đó đã tin Người vì lời người đàn bà làm chứng rằng : “Ông ấy đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm”. Vậy khi các người Samaria gặp Người, họ xin Người ở lại với họ. Và Người đã ở lại đó hai ngày. Và vì nghe chính lời Người giảng dạy, số những kẻ tin Người thêm đông. Họ bảo người đàn bà : “Giờ đây, không phải vì những lời chị kể lại mà chúng tôi tin, nhưng chính chúng tôi cũng đã nghe lời Người và chúng tôi biết Người thật là Đấng Cứu Thế”.

Câu chuyện tiếp nối bên bờ giếng Gia Cóp. Sau khi người phụ nữ Samaria ra giếng kín nước đã gặp Chúa Giêsu, được ơn hoán cải và được Chúa mạc khải cho biết chính Ngài là Đức Kitô. Hôm đó là một ngày vui trong cuộc hành trình của Chúa. Chúa Giêsu vui vì một người đã trở lại. Tâm tình hứng khởi của Chúa làm ta liên tưởng đến câu nói của Ngài là cả Thiên Đàng vui mừng vì một người có tội ăn năn trở lại còn hơn cả 99 người công chính

không cần hối cải. Chúa Giêsu đầy hứng khởi đến nỗi quên cả đường xa nóng bức, quên cả đói khát và khi các môn đệ đưa đồ ăn trưa đến, Ngài cũng chẳng còn thiết ăn. Nấc thang giá trị của Tình Yêu thật lạ lùng, hoàn toàn không hợp lý dưới cái nhìn so đo của lợi lộc thường tình. Một người tội lỗi trở về lại có thể làm cho Thiên Đàng vui mừng đến như vậy. Tình thương không đặt giá trị trên con số, nhưng trên mức độ và sự tinh ròng của tình mến.

Tình yêu như thế đó của Thiên Chúa là niềm hi vọng tuyệt vời cho chúng ta, những người mang thân phận tội lỗi. Dù ta có tội lỗi, yếu hèn, chẳng có giá trị gì trước mặt cuộc đời. Dù ta thất bại trên đường đời, và không được người tôn trọng. Dù trong hoàn cảnh nào đi nữa, ta vẫn có giá trị tuyệt vời trước mặt Tình Yêu. Chỉ cần ta ăn năn trở về, đón nhận tình yêu Chúa nhân hậu thứ tha là ta đã được cảm nghiệm chan hòa niềm vui của Thiên Đàng chào đón.

Hôm đó cũng là một ngày thật vui trong tâm hồn người phụ nữ, vì cô đã già từ được cuộc sống hoang đàng. Một đời cô đã đi tìm hạnh phúc, nhưng hạnh phúc luôn vượt khỏi tầm tay như một cánh bướm ma. Một đời thiếu phụ đã có tới 6 người đàn ông : một tâm hồn và một trái tim tan nát. Nhưng hôm nay, cô đã tìm được bình an, cô đã nhìn thấy ánh sáng của tin mừng cứu độ. Cô đã gặp được Đấng Cứu Thế, đã gặp được Thiên Chúa Nhập Thể và đã trò chuyện với Ngài. So với cuộc gặp gỡ Thiên Chúa của cô thì cuộc gặp gỡ của Môi Sen ngày xưa với Thiên Chúa qua bụi gai bốc lửa làm sao có thể so sánh bằng.

Niềm vui và hứng khởi đã thúc đẩy cô vội ra đi, bỏ lại vò nước đi vào thành để loan báo tin vui về Đấng Cứu Thế ! Vò nước mà cô vẫn ngày ngày ra giếng lấy nước bây giờ đối với cô không còn quan trọng như trước nữa. Cô đã gặp Đấng Cứu Thế và được Ngài hứa ban nước hằng sống. Và chính tâm hồn cô đã như cảm nghiệm được phần nào hương vị tươi mát của mạch nước này. Cô có thể mang theo vò nước để đi vào thành báo tin nhưng cô sợ sẽ làm chậm trễ bước chân loan báo tin vui. Tin vui về Đấng Cứu Thế đang đem lại cho tâm hồn cô tràn đầy phấn khởi.

Sự kiện người phụ nữ vội vã ra đi loan báo cho cả thành biết tin về Đấng Cứu Thế nhắc lại cho từng tín hữu lệnh truyền của Chúa Giêsu : Phải đi rao giảng cho muôn dân và làm chứng về Ngài cho đến tận cùng trái đất. Tự bản chất, cuộc sống của người Kitô hữu, người môn đệ Chúa, phải là cuộc sống của một chứng nhân. Vì ta đã được trao phó một tin mừng lớn lao. Một bí mật mà Thánh Phaolô nói được dấu ẩn từ thuở tạo thiên lập địa. Đó là tình thương vô biên của Thiên Chúa được biểu lộ qua công trình cứu chuộc. Điều nguy hiểm cho ta là có khi đã vì quen thuộc mà coi thường không còn thấy lạ lùng ngỡ ngàng trước tình thương yêu vô cùng đó.

Tin vui đối với ta không còn thấy vui nữa. Tin Mừng hôm nay đặt lại cho ta một lời tự vấn lương tâm để nhìn lại sứ mạng của mình. Sứ mạng mỗi ngày đi vào cuộc đời để loan báo như người phụ nữ : tôi đã tìm được Đấng Cứu Thế, tôi đã gặp Ngài và nhận được tình thương yêu tha thứ. Cho dù tôi có gặp những sóng gió trong cuộc đời, cho dù thất bại, bệnh tật, khổ đau, tôi vẫn có niềm vui. Vì Thiên Chúa đã thương yêu tôi và Ngài đã chọn tôi. Niềm vui đó, tin mừng đó là kho báu từ trời. Ta đã nhận được và phải ra đi phân phát.

Người phụ nữ đã loan báo là cô đã gặp một Đấng và Ngài đã nói cho cô biết hết những việc cô đã làm. Cô nói một cách hớn hởi vui mừng. Nhưng thật ra những điều cô đã làm đâu có gì hay, đáng hãnh diện? còn đáng xấu hổ là khác. Và có lẽ tin mừng thật sâu xa đối với cô là mặc dầu biết rõ quá khứ đen tối và cuộc sống hiện tại còn tội lỗi của cô, Chúa Giêsu vẫn chấp nhận. Ngài vẫn muốn nói chuyện với cô và còn hứa ban ơn tha thứ như một mạch nước trường sinh. Đó là tin mừng lớn lao cho người phụ nữ và cũng là cho tất cả chúng ta. Nhiều khi người khác nhìn ta và cho ta là người tốt. Nhưng chúng ta mới nhìn thấy tội lỗi của ta rõ ràng hơn ai hết. Tội lỗi chỉ có ta biết, và Chúa biết. Chúa biết nhưng Ngài vẫn yêu thương ta, chờ đợi để ban ơn tha thứ. Tình thương yêu lân tuất thứ tha của Chúa đã làm người phụ nữ xúc động và hoán cải tâm hồn cô.

Khi Chúa Giêsu nói với các môn đệ là Ngài đã có của ăn mà các ông không biết thì các môn đệ vẫn hiểu theo cái nhìn thực tế của đời thường. Các ông nói chắc đã có người mang đồ ăn cho Chúa. Nhưng câu nói của Chúa về một thứ lương thực mà con người không biết đã mở ra cho các môn đệ ngày xưa và cho chúng ta hôm nay một chân trời mới.

Chúa Giêsu là mẫu người lý tưởng và chính con người của Chúa

là một mẫu nhiệm vô biên. Vừa là người thật và đồng thời cũng chính là Thiên Chúa, Đấng tạo dựng muôn loài. Ngài sống trong trần gian, cùng mang thân phận con người với những yếu đuối, giới hạn nghiệt ngã của phận người. Nhưng cũng chính Ngài là Đấng Cứu Thế, đã đến để mang ơn cứu độ cho toàn thể nhân loại.

Đặc nét song đôi dường như tương phản đó cũng là đặc nét của chứng từ Kitô giáo và phải được sống trong cuộc đời của từng người tín hữu. Ta phải dần thân trong cuộc sống mỗi ngày với bao nhiêu công việc đa đoan. Ta vẫn phải lo đi làm, đóng tiền nhà, mua thuốc uống, đi chợ mua đồ ăn ... Thế nhưng không phải chỉ như vậy. Người tín hữu còn phải làm chứng cho trần gian là còn có một thứ lương thực mà họ không hề hay biết. Còn có một sự sống sung mãn hơn, trọn vẹn hơn và ngàn trùng vượt hơn cuộc sống vật chất ta đang sống. Chúng ta và con cháu chúng ta vẫn phải góp phần xây dựng trần gian, nhưng tầm nhìn của người tín hữu phải bay cao hơn những cao ốc của địa cầu, và xa hơn giới hạn của quang niên. Người tín hữu được kêu mời để xây dựng trời đất mới.

Vì các môn đệ vẫn không hề có ý niệm về thứ lương thực bí ẩn mà Chúa nói nên Chúa Giêsu cắt nghĩa ngay là của ăn của Ngài chính là làm theo thánh ý của Chúa Cha, Đấng đã sai Ngài. Lời đó nói lên sự kết hợp mật thiết giữa Chúa Cha và Chúa Con. Lời đó nói lên căn bản của liên hệ tình yêu. Chúa Giêsu đã định nghĩa tình yêu khi Ngài nói trong Tin Mừng : Ai yêu mến Ta thì giữ lời Ta và chính những kẻ giữ lời Ta là kẻ yêu mến Ta. Đó là căn bản của tình yêu mà trần gian không hiểu. Khi con người nói đến tình yêu, là nói đến cảm xúc hay một tình cảm dịu êm làm ta phấn khởi. Tình yêu lãng mạn đó tuy rất đẹp nhưng còn phần nào tìm mình, vị kỷ. Căn bản của tình yêu đích thực là cho đi chính mình, là bỏ đi ý riêng

là điều mà ta gắn bó nhất. Tình yêu quên mình đó Chúa Giêsu đã thể hiện đến trọn vẹn tốt cùng bằng cuộc sống và bằng cái chết hoàn toàn vâng phục Chúa Cha. Tình yêu đó, chúng ta những tín hữu Chúa, cũng được mời gọi để hiện trong cuộc sống của mình. Như tình yêu cụ thể nhất là tình yêu trong gia đình giữa vợ chồng, cha mẹ con cái. Tình yêu đó không phải chỉ là một cảm tình êm dịu khi hai bên hòa hợp vui vẻ, thuận buồm xuôi gió nhưng quan trọng nhất hệ tại ở chỗ dám bỏ ý riêng vì người yêu, dám chết cho tự ái để yêu thương. Như lời Chúa nói là không có tình yêu nào cao cả hơn dâng hiến mạng sống vì người yêu. Mức độ thương yêu giống như Thiên Chúa yêu, ta có cơ hội thể hiện mỗi ngày. Và đó là nét đẹp tuyệt vời của cuộc sống người Kitô hữu. Mỗi ngày được kêu gọi đi vào cuộc đời để yêu thương như Thiên Chúa. Đó là một lý tưởng thật đẹp. Một lý tưởng mà ta chỉ có thể cố gắng đến gần nhưng không bao giờ có thể sống trọn vẹn.

Chúa Giêsu đã đến để thi hành Thánh Ý Chúa Cha qua công trình cứu chuộc. Như Ngài đã nói với Nicôđêmo trong một buổi tối là Thiên Chúa đã quá yêu thương trần gian cho đến nỗi sai Con Một Ngài, để những ai tin vào Con Một đó thì được cứu độ. Và Chúa Giêsu trong tâm tình đầy hứng khởi nói với các môn đệ hãy ngược mắt nhìn xem cả một đồng lúa đã chín vàng đang chờ ngày gặt. Các môn đệ thì vẫn đang loanh quanh với những vấn đề thực tế của cuộc sống : đồ ăn, thức uống ... Chúa Giêsu mời gọi các ông phải nâng cao tâm mắt, nhìn cao hơn và xa hơn những vấn đề ăn uống trong cuộc sống : bao nhiêu người đang đói khát chân lý, bao nhiêu người trong tâm tối đang mong chờ ánh sáng, trong xiềng xích của tội lỗi đang mong được giải thoát.

Chúng ta những tín hữu Chúa hôm nay cũng đang ở giữa một đồng

lúa chín vàng. Ta có mang tâm tình hứng khởi ra để loan báo Tin Mừng như Chúa Giêsu? Hay ta vẫn như các môn đệ ngày xưa, tầm nhìn không thể đi xa hơn những vấn đề cụ thể, những lo lắng bon chen nhỏ bé của cuộc đời. Cả một nhân loại quanh ta, ngày càng bơ vơ không định hướng và đang mong chờ ơn cứu độ. Con người hôm nay tự mãn, tưởng là mình không cần Thiên Chúa nữa, tự mình có thể quyết định chuyện đúng sai hay thiện ác. Thế nhưng chính lúc con người lớn tiếng nói lên là họ không cần Thiên Chúa lại là tiếng kêu than của cả một nhân loại đang kêu van đi tìm Thiên Chúa. Chính lúc họ lớn tiếng chối từ ánh sáng của Tin Mừng ơn cứu độ lại là tiếng van xin của người mù từ thuở mới sinh ra, đang mong được Thiên Chúa chữa lành.

Đồng lúa chín vàng đó cũng có thể là những môi trường của cuộc sống thường ngày : hội đoàn, trường học, sở làm hay những người thân quen mà ta vẫn gặp trong chính gia đình ta. Những người đang cô đơn và mong chờ một sự nâng đỡ, một lời thông cảm, một sự ân cần. Những người đang chờ được ta đến để loan báo sứ điệp tin, yêu, vui mừng và hi vọng.

Tất cả chúng ta, đồng thời với phép rửa bên bờ giếng rửa tội đã được tham dự vào các chức vụ Linh Mục, Tiên Tri và Vương Giả của Chúa Giêsu, đã trở thành những người thợ trong cánh đồng lúa chín vàng. Dù là với vai trò của người gieo hay người gặt. Người gặt được Chúa ban ơn, tâm hồn hứng khởi vui mừng khi nhìn thấy thành quả của những công tác tông đồ, khi chứng kiến những tâm hồn được hoán cải, những cuộc đời được đón nhận ơn cứu rỗi. Nhưng chúng ta còn được kêu gọi để trở thành những người gieo, làm việc và phục vụ trong âm thầm, không ai biết đến. Làm việc tông đồ qua lời cầu nguyện, qua những hi sinh, qua cuộc sống đầy tình bác ái. Như Thánh Nữ

Têrêsa Lisieux , qua đời lúc 24 tuổi, cả một đời chỉ sống trong Dòng kín nhưng đã được Giáo Hội tôn phong là quan thầy các xứ truyền giáo.

Chúa Giêsu đã nhìn thấy nơi cuộc sống của người phụ nữ bên bờ giếng và nơi tâm hồn của cả dân thành miền đó sự khao khát mong chờ ơn cứu độ như một đồng lúa chín vàng.

Chúa đã thương người phụ nữ và thương cả dân thành nên Ngài đã ở lại với họ hai ngày, mặc dầu họ bị người Do Thái khinh khi, coi là người ngoại giáo. Và cả dân thành cũng đã được biến đổi. Đến nỗi họ đã nói lời tuyên tín về sự trưởng thành của niềm tin đáng làm ta phải suy nghĩ : giờ đây không còn phải vì lời chị kể mà chúng tôi tin. Quả thật, chính chúng tôi đã nghe và biết rằng Ngài thật là Đấng Cứu độ trần gian.

Mức độ trưởng thành về niềm tin mà có lẽ ta chưa đạt được. Ta đã có thật sự ở với Ngài, đã thật sự gặp Ngài trong cuộc sống. Ta đã bao giờ nghe Ngài nói với tâm hồn ta. Ta đã có bao giờ thật sự gặp Chúa Giêsu và đặt niềm tin nơi Ngài là Thiên Chúa hằng sống và đang sống trong cuộc đời ta. Hay niềm tin của ta còn lệ thuộc quá nhiều nơi những gì không phải là Chúa Giêsu. Niềm tin vẫn có thể bị lung lay về những gương xấu, nhất là khi xảy ra trong giáo hội. Niềm tin vẫn bị chao đảo vì sự kiện bỏ đạo tại Âu Châu, hay các khủng hoảng khác trong giáo hội.

Tin Mừng hôm nay mời gọi ta đi sâu hơn vào trong tinh thần với Chúa Giêsu. Để lắng nghe Chúa qua suy niệm học hỏi Tin Mừng. Để đến gần Ngài qua Thánh Thể, cầu nguyện, chiêm niệm. Để tâm hồn ta đón nhận được ơn tha thứ. Để ta thật sự gặp Chúa và được Ngài hoán cải cuộc đời. Để ta được tràn ngập trong niềm vui của ơn cứu độ. Và để ta có thể ra đi loan báo tin mừng và làm chứng Chúa như người phụ nữ bên bờ giếng Gia Cóp. ■

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐỘ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẤN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Câu Chuyện Từ Nước Đức

Phạm Hồng-Lam

Giới thiệu sách mới Đức Giêsu ở Nadarét (Phần II)

Năm 2007 giáo sư Ratzinger, hiện là Giáo chủ Biển-đức XVI, cho ra mắt tập đầu tiên (Phần I) của tác phẩm “Đức Giêsu Ở Nadarét”. Tập này trình bày quãng thời gian từ khi đức Giêsu nhận phép rửa ở sông Giôđan cho tới cuộc biến hình trên núi Tabo. Sự xuất hiện của tác phẩm đã là một biến cố văn học và truyền thông lớn. Nhiều triệu cuốn đã được bán ra trên thế giới. Nhờ số tiền thu được của tác phẩm này, một số giới chức Vatican đã lập nên “Quỹ hội Joseph Ratzinger – Biển-đức XVI tại Vatican” để cổ xúy cho việc nghiên cứu thần học dựa trên tinh thần của vị đương kim Giáo chủ. Số tiền lời (50.000 Âu-kim) trong lần xổ quỹ đầu tiên dịp tháng 6 vừa rồi đã được Quỹ Hội trao giải cho ba nhà thần học tại Rôma.

Mùa Phục sinh 2011 vừa qua, giáo chủ Biển-đức XVI lại cho phổ biến Phần II, nói về giai đoạn từ lúc đức Giêsu vào Giêrusalem mừng lễ Vượt Qua (Pascha) lần cuối cho tới lúc Người phục sinh. Và trong tương lai, “nếu Chúa còn cho sống và cho có sức làm tiếp”, ngài sẽ trình làng Phần/Tập III, bàn về Giáng sinh và thời niên thiếu của đức Giêsu.

Phần II của bộ sách là phần quan trọng nhất, vì theo lời chính tác giả, phần này đề cập tới những lời nói và hành vi nền tảng của đức Giêsu, những hành vi và lời nói làm nên tâm điểm hay căn cước của đức tin

kitô giáo, như lập phép Thánh Thể, chịu nạn chết và phục sinh.

Đức Thánh Cha cũng cho hay, “Đức Giêsu Ở Nadarét” là tác phẩm lớn, quan trọng cuối cùng mà ngài đã thai nghén và chuẩn bị trước khi được bầu làm Giáo chủ Rôma. ‘Hình tượng và thông điệp của đức Giêsu’ là chủ đề nghiên cứu ruột của cả cuộc đời giáo sư Ratzinger, một chủ đề mà ngài đã đưa ra những đường nét chính trong tác phẩm để đời của ngài cách đây hơn 40 năm: “Đức Tin Kitô Giáo. Hôm Qua Và Hôm Nay” (bản dịch tiếng Việt do Im. Nguyễn Quốc Lâm và Phạm Hồng-Lam, phát hành lần thứ nhất tại Đà-lạt 2009, Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại phổ biến tại hải ngoại).

Khi soạn bộ “Đức Giêsu ở Nadarét”, nhà thần học Ratzinger có hai chủ đích:

Thứ nhất về nội dung: Muốn đưa ra một khuôn mặt đức Giêsu “hiện thực”, đầy đủ và hợp với thực tế hơn. Giáo sư Ratzinger muốn chứng minh rằng, đức Giêsu vừa là một phạm nhân thật sự vừa là một nhân vật siêu phạm với những khả năng phi phạm. Thứ hai về phương pháp: Đưa ra một phương pháp nghiên cứu tổng hợp mới về đức Giêsu cho khoa Chủ giải Kinh Thánh, bằng cách nói hai lối diễn dịch lại với nhau, giữa một bên là diễn dịch bằng niềm tin và một bên diễn dịch dựa trên dữ kiện lịch sử. Phương pháp tổng hợp

này đã được công đồng Vaticano II đề ra cho những người làm công tác chủ giải, nhưng tiếc rằng, theo lời Biển-đức XVI, cho tới nay vẫn chưa có ai áp dụng cả.

“Đức Giêsu Ở Nadarét” có thể nói là đề nghị và cũng là câu trả lời đầu tiên của một học giả đưa ra cho giới nghiên cứu, đặc biệt cho giới nghiên cứu theo khuynh hướng phê bình lịch sử. Từ 200 năm nay, với niềm tin tuyệt đối vào khả năng và kết quả của khoa học –trong đó có Sử học-, rất nhiều nhà thần học (đặc biệt giới thần học Tin lành) theo hướng phê bình lịch sử đã nhọc công tìm về một đức “Giêsu lịch sử”, nghĩa là tìm về một nhân vật “như đã hiện thực trong lịch sử”. Theo họ, khuôn mặt đức Giêsu như Giáo hội vẫn giảng dạy đã bị “thần linh hoá”, nên mất đi nét thật. Họ không đồng ý với kết quả của một “Kitô học từ trên xuống”, nên đã ra sức đào bới và chất lọc lịch sử để cố gắng tạo ra một “Kitô học từ dưới lên”, nghĩa là để khám phá ra khuôn mặt một đức Giêsu trước khi bị/được khoác áo thiên tính! Nói tắt lại, họ không muốn chấp nhận thiên tính nơi đức Giêsu Kitô, mà chỉ muốn coi Người như một loại hiền nhân lập đạo nào đó mà thôi.

Vì thế, dựa vào kết quả nhiều khoa học khác, họ đưa Kinh Thánh Tân Ước lên bàn mổ, cắt lá xén cành, bới tìm và đoán xem đâu là nội dung thật sự do đức Giêsu giảng

đay, đâu là những lời do người sau thêm thắt vào, và theo họ, chỉ những gì đức Giêsu thật sự nói ra mới là đạo, ngoài ra là hư ngôn. (Khá lâu rồi, tôi có tham dự buổi thuyết trình của một giáo sư người Đức về thần học kinh thánh tin lành. Vị này bảo rằng, theo ông, Kinh Thánh Tân Ước có tới 60% do người đời sau thêm vào. Ông đã bị giáo hội Tin lành rút quyền dạy thần học vì quan điểm quá lạm). Sau 200 năm ra công cất tĩa, khoa phê bình lịch sử đã khám phá ra một nhân vật Giêsu gây guộc với một khuôn mặt mờ mờ ảo ảo thiếu sức sống. Nhìn vào, người thì bảo đó là một Rabbi (đạo trưởng) do-thái dễ tính, người thì bảo đó là một nhà cách mạng bạo động, kẻ thì cho là một Guru lang bạt rày đây mai đó... Cũng giống như cảnh người mù sờ voi. Nghĩa là tùy thời tùy nơi tùy hoàn cảnh, người ta khoác cho Người tấm áo nào mình muốn. Là vì, một khi đã lọt mắt căn cước (thiên tính) của Người, thì làm sao ta còn xác định được Người thật sự là ai.

Nếu đức Giêsu quả đúng là một giáo trưởng do-thái, làm sao Người có thể tạo ra được những phép lạ phi phàm như thế? Nếu Người chỉ là một lãnh tụ cách mạng hoàn toàn thất bại và phải chết treo trên thập giá, thì sao lại tạo ra được một chuyển biến cho cả nhân loại như kia? Nếu Người chỉ là một hiền nhân bị gây trên lưng, làm sao chỉ trong một thời gian rất ngắn lại tạo ra được cả một thế giới kitô giáo nổi từ biển này tới biển khác? Phải chăng thế giới kitô giáo này hình thành là nhờ sự điên khùng (Fanatismus) của mười mấy ông Do-thái, mà hầu hết là dân đánh cá ít học? Thêm nữa, nếu đức Giêsu chỉ là một phạm nhân thường tình, thì Thiên Chúa – mà nhân loại xưa nay tôn thờ - vẫn chỉ là một í tưởng trừu tượng xa vời, chẳng liên

quan gì tới con người cả. Với Thiên Chúa này, con người chẳng nổi được trong giao nào, chẳng có thể giao tiếp gặp gỡ được. Và như vậy, mọi tình yêu, công lí, bác ái, sự thật...ki cùng cũng chỉ là lời hay í đẹp thuộc thế giới lí niệm, chứ chẳng trói buộc hay ăn nhập gì tới ta.

Như vậy, phải có một cái gì siêu phàm nơi phạm nhân Giêsu. Nếu không chấp nhận căn cước siêu phàm này, ta không thể có câu trả lời thoả đáng cho rất nhiều vấn nạn nhân sinh. Nét siêu phàm này ta không thể tìm được trong đồng dư kiện lịch sử hay dưới những tầng đất khảo cổ. Cũng không thể tìm thấy nó trong phân tích gạn lọc ngữ nghĩa từng chữ từng câu Tin Mừng. Khảo cổ, sử học hay ngữ học không đủ để nhận diện được mức độ tình cảm trong những cánh thư của hai người tình. Vì thế, phải đọc Tin Mừng trong sự đối chiếu với toàn bộ lịch sử cứu rỗi. Nhất là phải đọc trong khiêm tốn lắng nghe, nghĩa là đọc với lòng tin. Đọc hay nghiên cứu với một tâm lòng mở, chờ đợi. Có như thế ta mới nhận diện được một đức Giêsu Kitô toàn diện và hiện thực.

Khi đề nghị lối chú giải hay đọc Tin Mừng theo niềm tin, giáo sư Ratzinger không hề có ý bác bỏ phương pháp phê bình lịch sử. Mà trái lại, ngài công nhận, phương pháp này đã cung cấp cho ta nhiều hiểu biết minh bạch hơn về hình tượng và thông điệp của đức Giêsu. Ngài cho hay “*lối chú giải theo phương pháp phê bình lịch sử, sau 200 năm hoạt động, đã có được những điểm cơ bản của nó*“. Và giờ đây, “*nếu khoa chú giải Kinh Thánh muốn thoát ra khỏi vòng luẩn quẩn của những giả thiết mới không dứt và không muốn trở thành vô nghĩa về mặt thần học, nó phải có một bước mới về mặt phương pháp và phải trở về nhìn nhận mình như là một môn*

thần học, mà vẫn không phải bỏ đi tính cách lịch sử của mình.

Nó phải học biết rằng, kết quả của lối thông diễn thực chứng mà nó chủ trương không phải là cái đúng duy nhất và tối hậu, nhưng kết quả này cũng chỉ là một thứ hợp lí nào đó trong một điều kiện lịch sử nào đó, vì thế kết quả này cần và phải có khả năng chấp nhận điều chỉnh và điều khuyết. Nó phải nhận ra, rằng việc thông diễn theo niềm tin là phù hợp với bản văn Kinh Thánh, và rằng lối thông diễn này có thể nối kết với lối diễn giải theo lịch sử..., để làm nên một phương pháp tổng hợp trọn vẹn” (trích Lời mở đầu).

“Đức Giêsu Ở Nadarét“, như vậy là nỗ lực đầu tiên về mặt phương pháp tổng hợp.

Chúng tôi đã chuyên dịch xong tác phẩm này. Sắp tới đây, tác phẩm sẽ được in và phát hành tại Việt Nam. Giấy phép dịch và in đã được nhà xuất bản tại Vatican (Libreria Editrice Vaticana) cấp tháng 4 năm 2011. Sách đồng thời cũng sẽ được Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại phổ biến tại hải ngoại. Các tác phẩm của giáo chủ Biển-đức XVI do chúng tôi dịch hay đồng dịch như: *Muối Cho Đời, Thiên Chúa Và Trần Thế, Đức Tin Kitô Giáo – Hôm Qua Và Hôm Nay, Ánh Sáng Thế Gian*, độc giả có thể hỏi mua tại tòa báo Diễn Đàn Giáo Dân hay tại PTGDVNHN. Còn bản dịch các tông thư (Thiên Chúa Là Tình Yêu, Hi Vọng Cứu Rỗi, Tình Yêu Trong Chân Lí) của đương kim giáo chủ Biển-đức, nếu cần, độc giả có thể tìm đọc trên trang mạng của Phong Trào (<http://phongtraogiaodan.org/>).

Sau đây, chúng tôi trích một đoạn trong chương 5 của „Đức Giêsu Ở Nadarét. Phần II“ để giới thiệu cùng độc giả.

Cái Mới Nơi Đức Giêsu
Đức Giêsu đã ăn bữa Vượt Qua

(Pascha) của Do-thái hay Người đã tạo ra một điều gì mới?

Bữa tiệc li của đức Giêsu xảy ra hôm nào? Điềm này, có sự mâu thuẫn về thời điểm trong các Tin Mừng nhất lãm và Tin Mừng Gioan. Tin Mừng Máccô, được Máttêu và Luca chép lại trong đại thể, ghi lại chính xác thời điểm đó: “Vào ngày thứ nhất của tuần lễ hội Bánh Không Men, là ngày sát tế chiên Vượt Qua, các môn đệ thưa với đức Giêsu: Thầy muốn chúng con dọn bữa ăn lễ Vượt Qua (Pascha) cho thầy ở đâu?... Chiều đến, đức Giêsu tới cùng với nhóm mười hai“. Chiều tối ngày thứ nhất của tuần Bánh Không Men, ngày mà người ta đem chiên vượt qua ra sát tế trong Đền Thờ, đó là ngày vọng lễ Vượt Qua. Theo các Tin Mừng nhất lãm thì đó đúng vào ngày thứ năm.

Lễ Vượt Qua bắt đầu khi mặt trời lặn, và đức Giêsu cùng với các môn đệ mình cũng như các khách hành hương về Giêrusalem đều ăn bữa Vượt Qua từ giờ đó. Trong đêm thứ năm rạng ngày thứ sáu – vẫn theo Tin Mừng nhất lãm – đức Giêsu bị bắt và đưa ra toà, Người bị Philatô kết án tử vào sáng thứ sáu, và tiếp đó bị đóng đinh thập giá “vào khoảng giờ thứ ba“ (khoảng 9 giờ). Cái chết của Người được xác định vào giờ thứ chín (khoảng 15 giờ). “Vì đó là ngày sửa soạn, tức là áp ngày sabát, và vì trời đã về chiều, ông Giuse ở Arimathê... đã dám tới Philatô để xin lấy xác đức Giêsu“. Và việc chôn cất phải được hoàn tất trước khi mặt trời lặn, kéo không thì qua ngày sabát. Sa-bát là ngày đức Giêsu nằm yên trong mộ. Phục sinh diễn ra vào sáng “ngày thứ nhất trong tuần“, tức ngày chủ nhật.

Theo diễn tiến thời gian đó, thì cuộc xử án và đóng đinh xảy ra trong ngày lễ Vượt Qua, lễ này năm đó đúng vào ngày thứ sáu. Nhiều học

giả đã cố biện minh rằng, cuộc xử và đóng đinh đó phù hợp với các qui định của ngày lễ Vượt Qua. Nhưng dù vậy, cũng khó mà tin được phiên xử và cuộc hành hình lại có thể xảy ra trong một ngày lễ quan trọng đối với người Do-thái. Về điềm này, cũng có thêm một ghi chú của Máccô. Tác giả này cho hay, hai ngày trước hôm lễ Bánh Không Men, các thượng tế và luật sĩ tìm cách dùng mưu và bạo lực để bắt và giết đức Giêsu, nhưng tác giả lại giải thích thêm: “Nhưng đừng làm vào chính ngày lễ, kéo dân chúng náo động“. **Theo trình tự của Tin Mừng nhất lãm, cuộc đóng đinh diễn ra vào đúng ngày lễ Vượt Qua.**

Giờ chúng ta quay sang Tin Mừng Gioan. Gioan cẩn thận trình bày bữa ăn chia tay của đức Giêsu **không phải là bữa ăn mừng lễ Vượt Qua**. Mà trái lại: Các giới chức thẩm quyền do-thái, những người đưa đức Giêsu ra toà, đã tránh không bước vào dinh tổng trấn “kéo bị như uế mà không ăn chiên Vượt Qua được“ (18,28). Như vậy, Pascha sẽ bắt đầu vào chiều tối, bữa ăn Pascha như vậy chưa tới; và **cuộc xử án lần đóng đinh đã diễn ra** trong “ngày chuẩn bị“, nghĩa là hôm **trước ngày lễ Vượt Qua, chứ không phải trong chính ngày lễ**. Như vậy, lễ Pascha trong năm đó kéo dài từ chiều tối thứ sáu tới chiều tối thứ bảy, chứ không phải từ chiều tối thứ năm tới chiều tối thứ sáu.

Còn lại, diễn tiến tiếp theo của các sự việc đều giống nhau. Chiều tối thứ năm: Ăn bữa cuối cùng với các môn đệ, nhưng bữa này không phải là bữa Pascha; thứ sáu – hôm trước ngày lễ, chứ không phải là ngày lễ: Xử án và đóng đinh; thứ bảy: Táng trong mộ; chủ nhật: Sống lại. Theo trình tự này, đức Giêsu chết vào lúc người ta đang sát tế chiên vượt qua trong Đền Thờ. Cái chết của Người

là cái chết của Chiên Thật, các chiên vượt qua chỉ là hình ảnh tiền dự của Chiên Thật.

Sự liên quan đầy ý nghĩa về mặt thần học giữa cái chết của Người và của các chiên vượt qua đã khiến nhiều học giả đánh giá việc trình bày của Gioan thuần túy là một diễn nghĩa thần học mà thôi. Họ bảo: Gioan đã sửa đổi trình tự, để khoác cho câu chuyện một tấm áo thần học, điều mà Tin Mừng thật ra đã không nói tới. Nhưng ngày nay, càng ngày người ta càng thấy rõ hơn, rằng trình tự của Gioan, về mặt lịch sử, có thể thực tế hơn so với tường thuật của nhất lãm. Bởi vì như đã nói: Khó có thể tưởng tượng được chuyện xử án và đóng đinh lại xảy ra trong ngày lễ. Nhưng mặt khác, bữa tiệc li của đức Giêsu lại quá quyện gắn với truyền thống Pascha, nên cũng khó mà phủ nhận tính cách Pascha của bữa ăn đó.

Vì thế, xưa nay đã có nhiều nỗ lực làm sao cho hai trình tự kia ăn khớp lại với nhau. Nỗ lực quan trọng và có nhiều điểm ấn tượng nhất là của bà Annie Jaubert, một nhà nghiên cứu người Pháp, đưa ra từ năm 1953 trong một loạt bài viết của bà. Ở đây, chúng ta không cần đi vào chi tiết luận án, mà chỉ cần giới hạn vào điểm cốt yếu.

Bà Jaubert đã căn cứ vào hai văn bản cổ để trình bày luận án của mình. Trước hết là một điểm ghi chú trong cuốn lịch cổ dành cho các tư tế. Ghi chú này xuất hiện trong *Sách Tường Niệm*, một tác phẩm được viết bằng tiếng Do-thái trong nửa sau thế kỷ thứ hai trước công nguyên. Cuốn lịch này không quan tâm gì tới quỹ đạo của mặt trăng, nó xác định một năm có 364 ngày, được chia thành bốn mùa, mỗi mùa gồm ba tháng, trong đó hai tháng 30

(Xem tiếp trang 115)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Người Công Giáo Việt Nam Tại Hải Ngoại

Hãy Tiếp Tục Hỗ Trợ “VƯỜN ƯƠM ƠN GỌI” HÀ NỘI

Nguyễn Đức Tuyên

Vào dịp Tết Tân Mão, Đức cha Lôrensô Chu Văn Minh đã hướng dẫn một phái đoàn các chủng sinh thuộc Đại Chủng Viện Hà Nội tới chúc Xuân Đức cha Giuse Ngô Quang Kiệt, nguyên Tổng Giám Mục Hà Nội.

Trong lời đáp từ Đức cha Giuse cho hay ngài vẫn luôn quan tâm tới “vườn ươm ơn gọi” của Tổng Giáo phận từ khi còn đương chức TGM Hà Nội. Ngài nói, vẫn gắn bó với Tổng Giáo Phận, đặc biệt là Đại Chủng Viện trong việc đào tạo các linh mục tương lai. Ngài chúc Đức cha Giám đốc, quý cha và quý chủng sinh thêm lòng yêu mến và phục vụ Chúa trong ơn gọi làm linh mục tương lai để đáp ứng những đòi hỏi và thách đố của thời đại.

Ngày 20 tháng 04 năm 2011, Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli – Đại Diện Tòa Thánh tại Việt Nam – đã đến thăm Đại Chủng Viện Hà Nội. Trong chuyến viếng thăm này, Đức Tổng Giám Mục Girelli đã dành thời gian tâm tình với các chủng sinh; hiệp dâng Thánh Lễ với gia đình Đại Chủng Viện.

Trong tâm tình tạ ơn Thiên Chúa, sáng 30.05.2011, đại gia đình Đại chủng viện đã tổ chức lễ bế giảng năm học 2010 - 2011 tại Nhà thờ Chính tòa Hà Nội rất trang nghiêm và long trọng.

Như chúng ta đã biết, Đại Chủng Viện Thánh Guise Hà Nội là nơi đào

luyện hàng giáo sỹ miền Bắc, gồm 8 giáo phận từ Lạng Sơn, Bắc Ninh, Hải Phòng, Hưng Hóa, Hà Nội, Bùi Chu, Phát Diệm, và Thái Bình. Đại Chủng Viện Hà Nội đã được hướng dẫn bởi các nguyên Giám Đốc nổi tiếng là Đức Hồng Y Trịnh Văn Căn, Phạm Đình Tụng và Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt. Chính Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận cũng đã làm Linh Hướng cho Đại

Chủng Viện trong 3 năm khi ngài còn bị quản chế ở Hà Nội.

Nhà trường đã đào tạo được hơn 400 linh mục, năm nay lại ra trường 72 thầy, sẽ được thụ phong linh mục cuối năm nay và đầu năm sau. Các linh mục giáo sư đã có 6 vị được tấn phong giám mục và 4 cựu chủng sinh nay đã được lãnh chức giám mục.

Kết quả như vậy, nhưng phương tiện lại thiếu thốn. Cái may mắn của Giáo Phận Hà Nội là được hân hạnh nhận làm anh em kết nghĩa với Giáo Phận Orange, nơi có đông đảo giáo dân Việt Nam mà lòng quảng đại và tâm tình gắn bó với Giáo hội Mẹ rất

nổi tiếng.

Giáo Phận Orange có một lịch sử lâu đời từ năm 1776 khi Thánh Fray Junipero Serra thiết lập địa điểm truyền giáo tại San Juan Capistrano và 200 năm sau, ngày 18 tháng 6 năm 1976, Orange được Đức Giáo Hoàng Phaolô VI thiết lập giáo phận. Sự kết nghĩa anh em hay chị em, Orange-Hà Nội, không ngoài mục đích giúp đỡ nhau về tinh thần và vật chất, cho nên, trong sự yểm trợ, Giáo Phận Hà Nội nói chung, Đại Chủng Viện Thánh Giuse, nói riêng, được ưu ái đặc biệt của Đức Cha Todd Brown, các giáo sỹ và giáo dân. Đức Giám Mục phụ tá Chu Văn Minh có thể được hân hoan đón tiếp chính thức đón các cộng đoàn Việt Nam và cả các giáo xứ Hoa Kỳ nữa để xin yểm trợ trong hoàn cảnh thiếu thốn của Đại Chủng Viện Hà Nội nghèo nàn..

Năm ngoái, ngài đã đi đến Orange và được giáo dân nồng nhiệt đón tiếp và yểm trợ. Theo định kỳ trong 3 năm liên tiếp, năm nay, ngài lại tới Orange lần thứ hai, để cổ động cho việc yểm trợ Đại Chủng Viện Hà Nội.

Chúng tôi được biết, năm nay anh chị em công giáo miền Bắc California cũng tự động đứng ra tiếp tay với Đức Cha Minh trong việc cổ võ sự yểm trợ Đại Chủng Viện Hà Nội. Thật là một nghĩa cử cao quý, rất đáng trân trọng. Trong một điện thư, gửi cho anh chị em miền Bắc

California, Đức Cha Minh viết: "Nếu các anh chị quan tâm và sẵn sàng bắt tay chung sức xây dựng cho việc đào tạo các linh mục thì thật là quý báu, đó là một hồng ân lớn lao Chúa đã ban cho Giáo Hội quê hương. Chúng tôi tin tưởng rằng chúng ta hãy làm hết sức mình, còn thành công thế nào là do ý Chúa. Nguyên xin Thiên Chúa chúc lành cho ý nguyện tốt lành và công việc hữu ích của các anh chị".

Trong dịp tâm tình với Đức Giám Mục Chu Văn Minh, Giám Đốc Đại Chủng Viện Hà Nội, chúng tôi được biết, nhờ sự giúp đỡ của Cộng Đồng Công Giáo hải ngoại, trong năm qua, về phương diện vật chất, Đại Chủng Viện đã;

Sửa sang và mở rộng được nhà Đại Hội có đủ chỗ dành cho 350 người tham dự học tập.

Xây lại khu nhà vệ sinh công cộng đã xuống cấp từ nhiều năm qua.

Xây một nhà để xe có thể chứa được 200 xe máy, để các chủng sinh dùng trong công tác mục vụ vào các ngày Chúa Nhật tại các giáo xứ hay họ đạo và cơ sở xa xôi.

Thiết lập một phòng LAB có 24 máy computers để chủng sinh chuyên học ngoại ngữ và những kỹ thuật hiện đại.

Mở rộng và mua thêm sách cho thư viện để các chủng sinh tham khảo.

Về mặt tinh thần,

Nhờ vào những cải tiến nêu trên, chủng sinh có không gian thoáng rộng hơn để có điều kiện học tập và kiến thức được mở mang hơn.

Cũng nhờ có thêm phương tiện, tạo điều kiện giúp Đại Chủng Viện thực hiện các việc từ thiện và bác ái mỗi Chúa Nhật như thăm viếng các bệnh nhân, giúp các trẻ em bụi đời trên đường phố, giúp các em khuyết tật và các trại mồ côi chung quanh thành phố.

Có thêm phương tiện chia sẻ quà tặng cho những người bệnh tật, nghèo khổ trong những dịp lễ Tết và Giáng Sinh.

Cấp kinh phí cho một lớp 50 thầy chủng sinh đến sống chung và thực tập tại một trại phong trong một tháng hè để cảm thông, chia sẻ, giúp đỡ và nâng đỡ các bệnh nhân và thực tập đồng hành trong sứ mệnh lâu dài tương lai.

Được hỏi về những dự phóng trong tương lai, Đức Cha Minh cho biết:

Theo chương trình mới của Tòa Thánh, khoa Triết học được tăng từ 2 năm lên 3 năm, nghĩa là chương trình đào tạo linh mục phải thêm một năm nữa là 7 năm, cộng thêm một năm thực tập là 8 năm. Nhà trường phải xây thêm một khu trường sở mới, gồm các phòng ốc cho mọi sinh hoạt, từ lớp học, phòng ngủ, nhà nguyện v.v. có đủ chỗ cho thêm 50 đại chủng sinh nữa. Công trình

xây cất khá tốn kém, kéo dài ít nhất trong 2 năm.

Còn phải mời thêm giáo sư thỉnh giảng từ các nơi xa về, từ Saigon, Huế, Nha Trang, Xuân Lộc, kể cả từ hải ngoại. Chi phí thêm này đòi hỏi một ngân khoản lớn lao mà ngân khoản của Đại Chủng Viện còn eo hẹp.

Chúng tôi được biết, nhờ sự hỗ trợ của anh chị em hải ngoại, trong năm qua, Đại Chủng Viện đã thực hiện được một số công tác rất cụ thể. Trong khi đó, nhu cầu cho tương lai cũng khá lớn lao.

Nghe nói, vào giữa tháng 7 và đầu tháng 8, Đức Giám Mục, Giám Đốc Đại Chủng Viện Chu Văn Minh, sẽ một lần nữa, tới Nam và Bắc California cùng một số nơi tại Hoa Kỳ, để trình bày về những công tác đã thực hiện

và nhu cầu tương lai của Đại Chủng Viện thánh Guise Hà Nội.

Tại miền Nam California, một số giáo dân nhiệt tình, đặc biệt là nữ giới, đã hội họp, phân chia công việc, điện thoại cổ võ đến từng nhà giáo dân, kêu gọi sự tiếp tay, mong sao cho năm nay kết quả hơn năm trước.

Ước mong những vị đã nhận làm hội viên yểm trợ Đại Chủng Viện, xin tiếp tục lời hứa năm trước và xin quý vị chưa có dịp yểm trợ trong công tác "vườn ươm ơn gọi" xin rộng lòng. Đại Chủng Viện vẫn luôn nhớ cầu nguyện cho các ân nhân vào Thứ Ba hàng tuần trong tháng và trong năm. Nguyên xin Thiên Chúa tuôn đổ muôn hồng ân trên các ân nhân từ khắp nơi. ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Chiếc Hộp Diêm Kỳ Lạ

Lê Đình Thông

Chiều ngày 19-6-2011, tôi đón thầy Vũ Quốc Thúc đến nhà luật sư Lê Trọng Quát ở Saint-Christophe (Cergy). Tuy đã là mùa hè, khí hậu mát dịu như chớm thu. Trời không nắng cũng không mưa, chỉ có gió mát.

Thầy Thúc sinh cùng năm với chân phước Gioan-Phaolô II, năm nay 91 tuổi. Giọng thầy sang sảng không khác gì những ngày giảng dạy tại Đại học Luật khoa Saigon và Chánh trị Kinh doanh Đà Lạt. Nụ cười vẫn hiền hòa, phúc hậu. Trên vàng trán cao không một nếp nhăn tuổi tác. Nhưng tâm hồn thầy nặng trĩu mỗi u hoài vận nước.

Giáo sư Vũ Quốc Thúc
(hình chụp ngày 19-6-2011)

Bên tách trà thơm, có luật sư Lê Trọng Quát và phu nhân là giáo sư Trần Thị Minh Châu từng giảng dạy tại trường trung học Đông Khánh Huế vào cuối thập niên 50 chứng kiến, thầy Thúc chậm rãi thuật lại câu chuyện về chiếc hộp diêm kỳ lạ.

Thầy đưa cho mọi người xem họa đồ phòng thầy : chỗ này là bàn

giấy; chỗ kia là tủ sách; chiếc giường kê sát vách, bên cạnh cửa kính hình bầu dục trông xuống vườn. "Anh Thông biết rõ cách căn phòng này", thầy nói thêm.

Thầy bắt đầu kể chuyện : "Tôi còn nhớ hôm đó là ngày 26/4/2011, vào khoảng 2 giờ sáng. Tôi đang ngủ say chợt thấy ngọn bạch lạp cháy bập bùng. Tôi tưởng như mình đã chết, cháu con thấp ngọn nên từ biệt. Tôi có cảm giác rờn rợn, bưng tình dậy thấy trên bàn giấy có lửa cháy bùng. Tôi lấy tay chụp tắt lửa rồi ngủ tiếp. Lạ lùng thay! Buổi sáng thức dậy, tôi thấy các que diêm trong hộp cháy đen nửa đầu không có diêm sinh. Trên mặt bàn còn vết cháy đen. Cả căn nhà chỉ có tôi và nhà tôi. Nhà tôi ngủ phòng riêng, không thể tự đi lại giữa đêm khuya. Vậy thì ai đốt cháy hộp diêm?"

Giáo sư Thúc đưa cho mọi người xem hộp diêm kỳ lạ. Trời đêm Paris cuối tháng tư còn nhiều sương lạnh. Cửa kính bầu dục đóng kín mít. Nếu có hỏa hoạn, thầy cô không bị chết cháy thì cũng chết ngạt (asphyxie résultant d'un incendie).

Thầy không phải là tín đồ Công giáo nhưng đã được Đức Mẹ Fatima ba lần cứu giúp: một lần ở Fatima Bình Triệu, bức linh tượng tỏa hào quang khi thầy thành tâm nguyện xin và đã được nhậm lời. Một lần ở Fatima (Bồ Đào Nha), khi thầy xin có cháu nối dõi tông đường. Và lần này là cải tử hoàn sinh.

Sau phép lạ hộp diêm, phu nhân thầy bị bệnh hiểm nghèo được bình phục, chị tiến sĩ Vũ Mộng Lan là con gái thầy cũng được cứu chữa.

Như vậy là ba phép lạ mắt thầy tai nghe, xảy ra cùng một nơi một lúc.

Năm 1845, nhà văn Đan Mạch Andersen kể câu chuyện cô bé bán diêm giữa đêm mưa tuyết vào cuối năm, đốt lên từng que diêm để sưởi ấm mong manh. Sáng hôm sau, cô bé bán diêm nằm chết giữa màn trời, chiếu tuyết trắng, trên môi hồng còn vương vãn nụ cười. Câu chuyện hộp diêm kỳ lạ của giáo sư Vũ Quốc Thúc khác hẳn tích xưa: hai câu chuyện một già một trẻ. Nhưng que diêm cháy năm xưa sau cùng tang trắng. Còn que diêm cháy tháng tư được dập tắt là để cứu mạng.

Trong cuộc sống vẫn còn những điều huyền diệu. Như câu chuyện hộp diêm kỳ lạ của giáo sư Vũ Quốc Thúc.

Paris,
tối ngày 19 tháng 6 năm 2011
Lê Đình Thông ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Gia Chánh

Cô Thêu

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

BÁNH BAO CHỈ

Tôi có một bà bạn từ Úc sang Hoa Kỳ dự ngày Đại Hội Dân Chúa do Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân tổ chức. Bà chỉ cho tôi cách làm, ăn rất ngon, lạnh, không tốn kém và rất dễ làm. Xin công hiến cùng bạn đọc:

Nhân:

2 Lb khoai môn (sọ)
½ tsp vanilla

1 C nước
¼ tsp muối.

1½ C đường vàng

Khoai gọt vỏ, rửa sạch, cắt ra từng miếng nhỏ cho vào nồi + ¼ tsp muối + 1 C nước. Lửa trung bình. Khi sôi hạ lửa nhỏ lại; luộc khoai cho tới khi chín nhừ, nếu còn nước thì gạn đi, để khoai ra một cái thau + 1½ C đường vàng + vani, tán cho nhuyễn. Chia ra thành 45 hay 50 viên, vo tròn như quả chanh nhỏ để một bên.

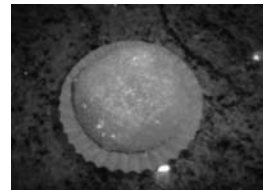
Bao bánh:

1 gói bột nếp sống 16 oz.
3C nước lạnh.

1½ C đường trắng.
½ tsp vanilla.

¼ C dầu Olive.

Cho tất cả dung dịch vào một cái thau sành hay nhựa, có thể dùng trong Microwaves. Cho nước từ từ khuấy cho tan nhuyễn. Cho dầu ăn, khuấy cho đều. Đậy kín trên bằng miếng plastic. Cho vào Microwaves 5 phút. Lấy ra đảo đều rồi cho lại vào Microwaves thêm 5 phút. Lấy ra đảo đều, cho lại Microwaves thêm 3 hoặc 5 phút nữa khi thấy bột sôi nổi lên là được. Tổng cộng 3 lần. Lấy ra khỏi Microwave đảo đều để một bên.

Cách bao bánh

1 C bột dừa khô hay khoai starch vào 1 cái bát (chén)
50 cặp giấy màu để đựng “Cup Cake”.

Lấy đôi găng tay mùa đông xỏ vào (cho khỏi bị nóng tay), lấy đôi găng tay bằng loại cao su không dính (loại trắng trong) xỏ ra ngoài găng tay mùa đông. Xoa lên mấy giọt dầu ăn cho khỏi dính vào găng tay. Lấy thìa cà phê xoắn từng mảng bột nóng bằng quả chanh nhỏ. Để bột nóng trên lòng bàn tay. Ấn bột nóng dẹp ra một chút. Lấy 1 viên nhân bánh đặt trên bột nóng. Hai ngón tay kéo bột nóng lên bọc chung quanh nhân bánh rồi vo tròn, lăn trên bột dừa khô hay potatoes starch. Xong xuôi để vào “cup cake”. Cứ thế cho tới khi hết. Quý vị có thể ấn bánh dẹp xuống như mặt trăng tùy ý.

Kính chúc Quý vị một ngày thật vui.

ĐƠN XIN TRỢ GIÚP

CÁC NỮ TU “HỘI THỪA SAI BÁC ÁI”(G.P. VINH)

Kính gửi: Quý Cha, Quý Hội Từ Thiện, quý Ân Nhân cùng toàn thể các nhà hảo tâm

Con là **Têrêsa Nguyễn T. Kim Khanh**, trưởng ban điều hành **Cộng Đoàn Thừa Sai Bác Ái**, tại **NGỌC LŨ**, thuộc G.P.Hà Nội, Xứ Ngọc Lũ. *Nhà Thờ Ngọc Lũ*, nơi có tàng trữ **Hài Cốt và sinh quán của Cha Chính J.B Lasan NGUYỄN VĂN VINH**.

Theo cổ sử, đất Ngọc Lũ cũng là nơi đã khai quật được “*Trống Đồng Ngọc Lũ*”, một di tích Văn Hóa và Lịch sử của Dân tộc Việt Nam.

Hội Dòng chúng con là các **Nữ tu “Thừa Sai Bác Ái” (G.P. Vinh)**, đang làm việc tông đồ tại đây, hơn 10 năm. Cộng đoàn chúng con gồm 18 chị em, được tạm trú trong ngôi nhà mượn của G.X. Ngọc Lũ. Vì nhu cầu cần thiết cho việc sinh hoạt, nhận thêm ứng sinh xin gia nhập Cộng đoàn, nên chúng con dự tính xây một ngôi nhà chiều dài 24m, chiều rộng 12m, với kinh phí dự tính là 1,307,298,000VND.

Việc tông đồ của Chị Em là: giúp đỡ trẻ mồ côi, khuyết tật, nâng đỡ các cụ già neo đơn, phát thuốc, dạy giáo lý, đàn hát, dạy lớp tình thương, phụ giúp các giáo Họ như: Xứ Từ Thanh, Xứ An Tập, Giáo Họ Hưng Công, Giáo Họ Cao Dương, và Giáo Xứ Ngọc Lũ.

Vậy chúng con kính xin Quý Cha, quý Hội Từ Thiện, quý Ân Nhân, quý Đồng hương hai Giáo Xứ Ngọc Lũ và Đạo Truyền. Quý Vị Thân Hữu của Cha Chính Nguyễn Văn Vinh, và “Hội Thừa Sai Bác Ái”(G.P.Vinh). ..thương trợ giúp phần kinh phí cho chị em chúng con, để sớm có nơi sinh hoạt ổn định, và có phương tiện làm việc tông đồ được hiệu quả hơn.

Sau cùng, chúng con nguyện xin Chúa chúc lành cho quý Cha, quý Hội, và quý Ân Nhân. Chúng con chân thành ghi ơn. Sau đây là các địa chỉ liên lạc:

Nữ tu: Têrêsa Nguyễn Thị Kim Khanh
Cộng Đoàn Thừa sai Bác Ái Ngọc Lũ
G.X. Ngọc Lũ-Đội 3-Xã Ngọc Lũ
Bình Lục-Hà nam.Việt Nam.

Email:teresakimkhanhsmc@yahoo.com

cell:(84)984 826 279

Số tài khoản: 2902205028612,

Ngân Hàng Nông Nghiệp và Phát Triển Nông Thôn,

Chi nhánh huyện Bình Lục, tỉnh Hà Nam.

Có thể liên lạc ở Hải ngoại để biết thêm chi tiết:

Rev. Joseph Ky

Email: jostky@yahoo.com

Tel: (417)358.7137

IN HÌNH ẢNH
(Hài Cốt Cha Chính Nguyễn Văn Vinh
Đặt tại Nhà Thờ NGỌC LŨ)

Ana Funding Ana Real Estate

10900 Westminster #10, Garden Grove, Ca

- Xin mời Quý Đồng Hương có bằng địa ốc đến hợp tác với văn phòng.
- Quý chủ nhà gặp khó khăn, muốn bán nhà, mượn tiền hoặc đầu tư sinh lợi, xin mời đến hợp tác Ana Real Estate.

AN NGUYỄN, Broker
714-636-2299

Sách có bán tại văn phòng địa ốc
Ana Real Estate & Ana Funding
Bút Ký Chiến Trường

“CHINH CHIẾN ĐIỀU LINH”
của Cựu Phóng Viên Chiến Trường Kiều Mỹ Duyên
(Giá \$20/cuốn)

*Kính mời quý đồng hương đọc sách phong thủy
của tác giả Nguyễn Phúc Vĩnh Tung*

Cẩm nang phong thủy áp dụng cho nhà ở và cơ sở thương mại

© Phong Thủy và Cuộc Sống Hôm Nay © Phong Thủy Bí Quyết Để Thành Công

Những cuốn sách này đã tái bản 5 lần trong 3 năm được quý đồng hương đón nhận một cách nồng hậu và cho rằng sách rất dễ hiểu, ai đọc cũng hiểu và áp dụng dễ dàng lối chỉ dẫn trong sách.

**Giá của 3 quyển sách là \$50. Tiền gửi miễn phí.
Ngân phiếu xin đề: An Nguyễn**

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

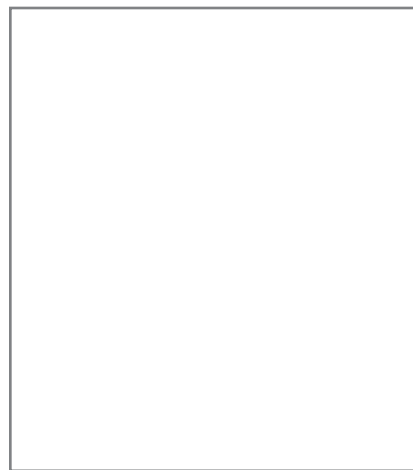
Sách Mới

Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân vừa nhận được hai tác phẩm mới do từ sách Tiếng Quê Hương vừa ấn hành. Đó là:

1/ Buồn Vui Đời Tị Nạn của tác giả Lâm Hoàng Mạnh.

Giới thiệu tác phẩm này ở những trang đầu sách, nhà văn Uyên Thao viết:

“Lâm Hoàng Mạnh có ưu thế trải nghiệm thực tế Việt Nam, kể cả chịu đập vùi giữa biển cả để không chỉ cất lên tiếng nói chứng nhân mà còn là tiếng nói nạn nhân. Vì thế, qua Buồn Vui Đời Thuyền Nhân, người đọc không chỉ tới với các cảnh đời lưu lạc mà còn nhiều lần đối diện với đời sống Việt Nam — cũng chính là lời minh giải trực tiếp một phần nguồn cội đưa đến tấn thảm kịch thuyền nhân không riêng trong lịch sử Việt Nam mà là lịch sử chung của nhân loại. Tác phẩm của Lâm Hoàng Mạnh đã đưa người đọc về với nhiều cảnh sống mà chỉ người từng sống tại Việt Nam mới tin nổi là chuyện thực...”

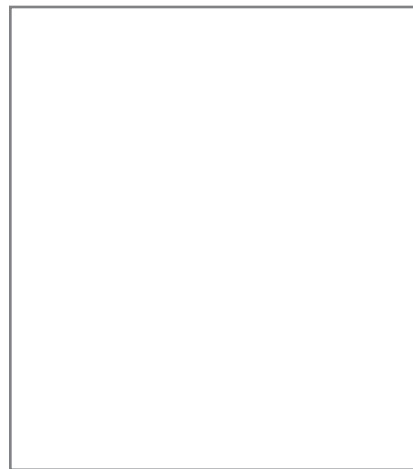
2/ Mao Trạch Đông, Ngàn Năm Công Tội bản dịch tác phẩm “Thiên Thu Công Tội Mao Trạch Đông” của Tân Từ Lăng.

Nhận định về tác phẩm này, nhà văn Quang Nam viết:

“Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội của Tân Từ Lăng là một cuốn sách đặc biệt, rất đáng đặt trên kệ sách của những ai quan tâm tới một hiện tượng khủng khiếp không tiền khoáng hậu từng có trong lịch sử loài người.

Qua cuốn sách này bạn đọc có thể biết và hiểu được những gì đã xảy ra trong lịch sử Trung Hoa cận đại. Rất nhiều dữ kiện suốt thời gian trị vì của “hoàng đế đỏ” Mao Trạch Đông mà Đảng Cộng sản Trung Hoa và chính quyền Trung Hoa giấu kín đã được bạch hoá và trình bày trung thực trong một cuốn sách nhỏ nhưng mang mục đích lớn. Tác giả muốn làm một cuộc khảo nghiệm về hệ thống duy ý chí ngu xuẩn và tàn bạo được thực hiện ở Trung Quốc, đồng thời cũng mang tính biểu tượng chung cho mọi quốc gia có Đảng Cộng sản cầm quyền.

Cuốn sách còn phân tích tỉ mỉ mảnh lối xảo quyệt của những tên nguy quân tử hiện đại, trên thực tế là những con quỷ mang mặt người....”

Quý độc giả muốn có sách:

Xin viết chi phiếu trả cho VLAC/TQH 25 MK cho tác phẩm Buồn Vui Đời Tị Nạn và 30 MK cho cuốn Mao Trạch Đông, Ngàn Năm Công Tội (bao gồm cước phí ưu tiên. Nếu order cả hai tác phẩm, chỉ phải trả 50 MK). Nhớ kèm theo tên, địa chỉ người nhận sách và gửi về:

Nhà văn Uyên Thao:

P.O Box 4653, Falls Church – VA 22044

Hoặc

Nhà văn Trần Phong Vũ:

Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân

14916 Dillow, Westminster, CA 92683

Quý vị cũng có thể liên lạc qua các địa chỉ Email và điện thoại sau đây:

Uyenthao1@juno.com – (703) 573-1207 - tphongvu@yahoo.com – (949) 232-8660

Bản Lên tiếng của Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền về việc Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý lại bị Cộng sản đưa vào tù.

Kính thưa toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước,
Kính thưa toàn thể Kitô hữu Việt Nam trong và ngoài nước,
Kính thưa Hội đồng Giám mục Việt Nam,
Kính thưa toàn thể các Linh mục Việt Nam.

Thế là sau hơn một năm 4 tháng được nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam để cho ra ngoài chữa bệnh (kể từ **15-03-2010**), linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý đã bị công an đưa vào lại trại giam Nam Hà (còn gọi là Ba Sao, huyện Kim Bảng, tỉnh Hà Nam) vào chiều ngày 25-07-2011 vừa qua trong tình trạng sức khỏe chỉ mới hồi phục khoảng 60% (như chính lời Lm Lý yêu cầu ghi vào biên bản của công an trước khi bị chở vào lại nhà tù).

Trước sự việc liên quan đến một thành viên của chúng tôi như thế, Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền tuyên bố:

1- Tái phản đối phiên tòa phi pháp ngày 30-03-2007 tại Huế và bản án bất công dành cho Linh mục Nguyễn Văn Lý (và các bạn cùng vụ), cũng như phản đối việc đưa Lm Lý vào lại nhà tù dù trong tình trạng sức khỏe thế nào chẳng nữa. Linh mục Lý không có lý do gì để bị giam giữ, dù chỉ một ngày.

2- Tố cáo nhà cầm quyền CSVN muốn báo thù Linh mục Lý vì Linh mục đã tiếp tục đấu tranh cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền trong thời gian tại ngoại chữa bệnh, nhất là đã cùng với nhiều người đâm đơn đòi truy tố Bộ Chính trị và Trung ương đảng CSVN về hai tội phản quốc và bán nước, rồi từ đầu năm 2011 đến nay, đã liên tục cảnh báo Đồng bào về Đại họa mất nước vào tay Tàu cộng do sự hèn nhát và đồng lõa của đảng CSVN.

3- Thỉnh cầu các Chính phủ Dân chủ và các Cơ quan Nhân quyền trên toàn thế giới ra tay can thiệp để giải cứu vị Tù nhân lương tâm vốn đã 4 lần ngồi tù này, cũng như giải cứu mọi tù nhân lương tâm khác đang bị chế độ độc tài toàn trị, tàn ác dối trá, phi nhân bản và phản dân chủ tại Việt Nam giam cầm trong vô số nhà tù khắc nghiệt.

4- Thỉnh cầu Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước mạnh mẽ và đồng loạt lên tiếng phản đối hành vi đàn áp Linh mục Lý và mọi tù nhân lương tâm khác. Sự đàn áp này là một trong những hình thức của chủ trương đường lối lệ thuộc Tàu cộng mọi mặt của đảng và nhà cầm quyền CSVN, vốn đã và đang bị Đồng bào trực tiếp và gián tiếp tố cáo qua các cuộc biểu tình, kiến nghị, lên tiếng từ lâu, nhất là suốt tháng 6 và tháng 7 năm 2011 này.

5- Kiến nghị Hội đồng Giám mục Việt Nam, đặc biệt là Ủy ban Công lý Hòa bình, ra tay đòi lại công lý cho một trong những thành viên và chứng nhân nổi bật của Giáo hội Công giáo Việt Nam hiện thời, một trong những tiếng nói ngôn sứ bất khuất đã luôn kiên trì đấu tranh cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền theo đúng đòi hỏi của Học thuyết Xã hội Công giáo và đòi hỏi của lương tâm Linh mục.

6- Đề nghị các Linh mục Việt Nam (trong lẫn ngoài nước) mở chiến dịch Hiệp thông Cầu nguyện (cùng với các Giáo dân) cho một người anh em của chúng ta, vốn đã và đang tiếp tục lâm nạn vì muốn sống trọn vẹn sứ mạng chứng nhân cho sự thật và lẽ phải, cũng như cho mọi Đồng bào đang đấu tranh và đang chịu gian khổ vì yêu Tổ quốc, yêu công lý và yêu nhân quyền.

Việt Nam ngày 27-07-2011

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

- Linh mục Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế

- Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế

- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh

Anh em Linh mục nào muốn cùng ký tên thì xin kính mời....

CẢM TẠ VÀ TRI ÂN

Trong niềm xúc động và tri ân, gia tộc chúng con xin chân thành cảm tạ:

- Đức cha Đaminh Mai Thanh Lương – Giám Mục phụ tá Giáo phận Orange, California
- Đức ông Nguyễn Đức Tiến, California. Đức ông Phạm Quốc Tuấn, California.
- Linh mục Mai Khải Hoàn, Quản nhiệm nhà thờ St. Barbara, California.
- Linh mục Nguyễn Văn Luân, Giám quản nhà thờ Đức Mẹ Lavang, California.
- Quý Cha hưu dưỡng Bùi Chu: Lm Vũ Tuấn Tú, Lm. Nguyễn Văn Khấn, Lm Vũ Hân, Lm. Đinh Viết Thục.
- Linh Mục Nguyễn Trung Chánh, CMC Dòng Đồng Công, Missouri.
- Quý Cha đồng tế, Quý Tu Sĩ Nam Nữ, các Giáo Xứ, Cộng Đoàn, Ca Đoàn, Hội Đoàn tại Hoa Kỳ và Việt Nam.
- Quý vị ân nhân đã đóng góp tinh thần và tài chánh cho tang lễ.
- Quý vị thân bằng quyến thuộc nội ngoại xa gần.

Đã đến thăm hỏi, gọi điện chia buồn, gởi vòng hoa, phúng điếu, dâng thánh lễ, hiệp thông cầu nguyện và tiễn đưa linh cửu người thân chúng con đến nơi an nghỉ cuối cùng là:

Linh mục Gioan Baotixita Nguyễn Văn Thông
đã được Chúa gọi về lúc 4g13 chiều ngày 01/07/2011.

Hưởng thọ 70 tuổi.

Thánh lễ an táng đã được cử hành tại nhà thờ St. Barbara, Santa Ana, California lúc 6g20 sáng ngày 7/7/2011, và được an nghỉ tại nghĩa trang Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Westminster California. Trước những nghĩa cử cao quý ấy, gia tộc chúng con xin hết lòng cảm tạ và tri ân. Nguyên xin Thiên Chúa, Mẹ Maria, và các thánh Tử Đạo Việt Nam ban tràn đầy hồng ân cho Đức cha, quý Đức ông, quý cha, quý tu sĩ Nam Nữ, quý vị ân nhân, cùng toàn thể quý vị và thân bằng quyến thuộc.

Trong lúc tang gia bối rối, không tránh khỏi những điều sơ xuất – Kính xin Đức cha, Đức ông, quý Cha, quý tu sĩ và cùng toàn thể quý vị niệm tình tha thứ.

Tang gia đồng bái tạ:

Anh: Bà quả phụ Nguyễn Ngọc Tiếp - Nhũ danh Lê Thị Minh - Các con cháu tại Việt Nam và Hoa Kỳ.
Chị: Bà quả phụ Nguyễn Văn Dực – Nhũ danh Nguyễn Thị Sâng - Các con cháu tại Hoa Kỳ.
Anh: Bà quả phụ Nguyễn Văn Khuê – Nhũ danh Nguyễn Thị Hoán - Các con cháu tại Việt Nam.
Chị: Nguyễn Văn Viện - Nhũ danh Nguyễn Thị Diễm - Các con cháu tại Việt Nam và Hoa Kỳ.
Anh: Ông Bà Nguyễn Văn Kiệm – Các con cháu tại Việt Nam và Hoa Kỳ.
Em: Ông Bà Nguyễn Anh Huy – Các con cháu tại Hoa Kỳ.

THÔNG BÁO

Trong niềm tin nơi ơn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi vừa nhận được tin

GIÁO SƯ VŨ ĐỨC THỊNH

Nguyên giáo sư các trường Hồ Ngọc Cẩn, Nguyễn Bá Tòng đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian chiều ngày 23-7-2011 tại Sài Gòn, Việt Nam

Trên phương diện con người, chúng tôi xin được chia sẻ sự mất mát này tới thân nhân cố Giáo Sư cùng toàn thể tang quyến.

Chúng tôi cũng thành khẩn nguyện cầu Thiên Chúa đưa linh hồn

cố Giáo Sư Vũ Đức Thịnh sớm về hưởng Nhan Thánh Người

Đại diện thân hữu và môn sinh ở hải ngoại

Giáo sư và bà Vũ Đức Chang – Bà Minh Châu Đỗ Viết Phúc

Tổng Văn Bính - Trần Văn Cảo - Trần Văn Hiến – Nguyễn Phi Hùng

Phạm Văn Huân - Võ Giáo Huân - Trần Tuấn Hựu – Vũ Kinh - Đinh

Đăng Kỳ - Phạm Thơ Kỳ - Đoàn Thanh Liêm - Trần Ngọc Liên – Đinh

Lưu Nhã - Nguyễn Cao Thăng – Nguyễn Phương Thảo Nguyễn Thị Thêu

- Phạm Văn Thiệp – Vũ Đình Thiệp – Trần Tấn Toan - Lê Văn Trang –

Trần Thanh Tùng - Nguyễn Đức Tuyên – Trần Ngọc Vân

Thầy Vũ Đức Thịnh đã từ trần lúc 5g45 phút sáng 23/7/2011 hưởng thọ 87 tuổi tại 19 Đường Nguyễn Duy Phường 3 Quận Bình Thạnh, Lễ khâm liệm sẽ cử hành lúc 16 giờ ngày 23/7/2011. Lễ Động quan sẽ diễn ra vào hồi 4g30 sáng ngày 26/7/2011 và hỏa táng tại Bình Hưng Hoa, Cô Thịnh đã nhập viện vì bệnh nặng tối ngày 25/7/2011. Em gái của thầy Thịnh là cô Ân đã từ Mỹ trở về cùng con gái Thầy Thịnh là Hằng, Con trai của Thầy Thịnh là Vũ Đức Phú vì mới mổ sạn thận nên không về chịu tang được,

Xin kính báo đề các thầy cô và các cựu học sinh Hồ Ngọc Cẩn ở nước ngoài am tường.

Trần Thế Xương

Học Tro Ho-Ngoc-Can

<http://hongoccan.com>

Từ chuyện “Quốc Doanh”

(Tiếp theo trang 15)

hầm hay dưới hầm, trong hay ngoài tổ chức yêu nước.”

Phải chăng với lời tuyên bố trên, Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn vừa bỏ công tuyên truyền cho Hội Công giáo Yêu nước Trung Cộng vừa chính thức công nhận “tính hợp lệ” của nhóm Công giáo quốc doanh VN hoạt động trong lòng Giáo Hội Công Giáo Việt Nam?

ĐHY Mẫn lấy làm hạnh diện mô tả chuyến viếng thăm của mình “**ám cúng và thân thiện đầy tình anh em.**” (Nghe y chang cái giọng CSVN nói về mối quan hệ của họ với đồng chí anh em Trung Cộng!) Ôi! Thảm thiết lắm! Chính vì cái sự thảm thiết này mà truyền thông Công giáo thế giới ghi nhận một thực tế khá phũ phàng: “**Chuyến viếng thăm của ĐHY Phạm Minh Mẫn đã tạo ra rất nhiều oán than và đau khổ từ các tín hữu trong cộng đồng CG hầm trú tại Côn Minh.**” (Tin của UCAN).

Có lẽ sau chuyến đi Trung Quốc tháp tùng ĐHY Mẫn, Đức TGM Ngô Quang Kiệt đã nhận rõ hơn bộ mặt tình quái của CS Trung Quốc và CSVN cũng như của cái đám Công Giáo Quốc doanh cả Trung Hoa lẫn Việt Nam. Nên ngài có thái độ quyết liệt hơn đối với việc CS xâm phạm quyền tự do tôn giáo tại VN. Ngài từ chối, không cho đám quốc doanh đăng tải bài viết của ngài trên các tờ báo mạo danh “công giáo” của họ, đồng thời mạnh mẽ tố cáo thủ đoạn “**mang nhãn hiệu công giáo**” của tổ chức ấy. Ngài nêu rõ: “**Ủy Ban**

ĐKCG cũng có người công giáo, có người bỏ đạo lâu rồi, thậm chí có những người không công giáo... Ủy ban đó chỉ có nhãn hiệu Công giáo, vì nền tảng của nó không phải là tổ chức của Giáo Hội, không phải do Giáo quyền lập ra, nên cái công giáo đó cũng chỉ là nhãn hiệu. Cho nên công giáo đó cũng như hàng hóa của Tàu, nào là tràng hạt, nào là tượng ảnh... thì cái đó không phải của đạo mình làm ra, nhưng do những người buôn bán kiếm tiền làm ra...”

Phải chi tất cả các Đấng Chủ Chăn trong GHCGVN suy ngẫm lời vàng của Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt và cùng có một thái độ dứt khoát như ngài thì chắc chắn tổ chức Công giáo quốc doanh tại Việt Nam sẽ mất ngay đất dụng võ trong GHCGVN, để không còn ai phải băn khoăn thắc mắc “**Đến bao giờ Ủy Ban Đoàn Kết CG mới tới hồi kết thúc.**”

Bằng như ngược lại, nếu các Đấng vẫn trung thành với cái ảo tưởng “**đổi thoại**” bâng quơ của Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn “**không phân biệt trên hầm hay dưới hầm, trong hay ngoài tổ chức yêu nước...**” thì hai cái tổ chức quốc doanh “**Việt-Trung anh em**” càng lộng hành dữ dội hơn... lộng hành có bảo kê!

Cục Tôn giáo của Trung Cộng cũng như Ban Tôn Giáo của CSVN chắc chắn sẽ hài lòng trước thành quả họ đạt được từ chuyến viếng thăm của ĐHY Phạm Minh Mẫn “**kiến tạo sự hiệp thông giữa hai Giáo Hội, vì hiệp thông có nghĩa**

là hiểu biết lẫn nhau, thông cảm với nhau, chia sẻ với nhau về tinh thần cũng như vật chất”.

Nói rõ hơn về đồng tiền Cục Tôn giáo TC bỏ ra để mời mọc khoản đãi ĐHY và phái đoàn VN! Không phải họ hoang phí tiền bạc xã giao vô lối đâu! Họ đầu tư đó! Đầu tư nào chẳng nhằm thu lãi?

Lãi đó chẳng phải là chiến thắng đầy thách thức mà Hội Công giáo Yêu Nước Trung Hoa đã, đang và sẽ đạt được trong việc ngang nhiên tấn phong hàng loạt giám mục bất chấp Tòa Thánh để bành trướng “**Giáo Hội Tự Trị**” tách người CG Trung Hoa ra khỏi Giáo Hội Hoàn Vũ sao?

Lãi đó chẳng phải là việc ĐHY Phạm Minh Mẫn hợp thức hóa thể đứng công khai của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Việt Nam và bảo hộ nó trong GHCGVN sao? Hèn gì những quốc doanh VN như Huỳnh Công Minh và Phan Khắc Từ cứ tiếp tục ngạo nghễ đạp trên Giáo luật, “**băng qua giữa Giáo quyền**” mà đi! Coi chừng tại VN có ngày cũng sẽ mọc lên thứ Giáo Hội Tự trị kiểu Trung Quốc!

Cầu xin Chúa Thánh Thần mở lòng mở trí Dân Chúa, để chúng con nhận ra mọi mưu ma chước quỷ hiểm độc của Satan hầu luôn kiên trì sát cánh nhau loại trừ chúng trước khi chúng làm tan nát Giáo Hội Việt Nam thân yêu của chúng con.

1. Lời tuyên bố của ĐHY Phạm Minh Mẫn trên đây chúng tôi trích dẫn từ câu trả lời IV và V trong 9 câu trả lời ĐHY dành cho BGCN ngày 23/10/2007 ■

Những đóng góp

(Tiếp theo trang 18)

103.117.000 và 107.808.000).

- năm 2050 ước lượng là **111.829.000** (bình tuyến giữa

108.707.000 và 119.852.000).

Theo dự báo này, trong hai hay bốn thập niên nữa, tiên liệu sẽ có nhiều biến đổi:

- Sinh xuất giảm, lớp tuổi học sinh sẽ giảm, tuổi lao động tăng, tuổi

già tăng, biểu đồ dân số sẽ không có hình

tháp nhọn, mà giống hình cái chum (lu nước).

- Lớp tuổi tiểu học hiện nay là 6,9 triệu sẽ giảm xuống 6,5 triệu vào

năm 2020 và 6,3 vào năm 2030.

- Lớp tuổi trung học hiện nay là 9,1 triệu sẽ giảm mạnh hơn.

- Lớp tuổi đại học giảm 24% vào năm 2030, nhưng tỷ lệ đi học đại học tăng thêm.

Hiện nay đầu tư giáo dục ở Việt Nam là 2,1%, so với tỷ lệ thế giới 5,4%.

- Lực lượng lao động tăng cả về tuyệt đối lẫn tương đối, có thể lên đến 65% dân số

- Lớp tuổi già tăng thêm, tốc độ lão hóa nhanh hơn tốc độ dân số. Theo quy định của Liên Hiệp Quốc một dân số có tuổi vàng cao hơn 10% là một dân số già.

Hệ quả của những biến động dân số này sẽ gây ra áp lực lớn trên nhiều vấn đề quan trọng: lương thực cho người nghèo, giải quyết việc làm cho giới lao động, bảo đảm an sinh xã hội, y tế cho mọi lớp tuổi, thuốc men, mức sống cho người già và đầu tư nâng cao phẩm chất giáo dục v.v...

- MỨC SỐNG NGƯỜI DÂN VÀ TÌNH TRẠNG NGHÈO ĐÓI

Theo thống kê của Việt Nam (có sự cộng tác của UNDP Liên Hiệp Quốc), năm 2008 trung bình một tháng mỗi người:

THU NHẬP được **995.200** đồng (thành thị: 1.605.200, nông thôn: 762.200)

Tiền lương, tiền công	345.500
Nông nghiệp	202.300
Lâm nghiệp	6.900
Thủy sản	29.900
Công nghiệp	50.400
Xây dựng	5.300
Thương nghiệp	94.900
Dịch vụ	74.900
Khác	57.700

CHI TIÊU mất **792.500** đồng (thành thị 1.245.300, nông thôn 619.500), chia ra như sau:

Ăn, uống, hút	373.400
Tiêu dùng khác	331.500
Ngoại khoản	87.600

CHI TIÊU Y TẾ và chăm sóc sức khỏe hàng tháng (2008) của một nhân khẩu:

Cả nước	Thành thị	Nông thôn
45.100	63.900	38.000
Khám chữa bệnh		
32.900	44.800	28.400
Mua thuốc		
9.600	14.900	7.500
Dụng cụ		
600	1.100	400
Bảo hiểm		
2.100	3.100	1.700

TÌNH TRẠNG XÓA ĐÓI GIẢM NGHÈO Ở VIỆT NAM

Việt Nam đã ký vào Tuyên ngôn Thiên niên kỷ của Liên Hiệp Quốc (tháng 9-2000) theo đó mục tiêu đầu tiên trong 8 mục tiêu nhằm kết thúc vào năm 2015 là xóa bỏ tình trạng cùng cực và thiếu đói.

Thống kê Việt Nam năm 2008 cho biết tỷ lệ hộ nghèo là 13,4 % (cả nước: 8,7; thành thị 6,7; nông thôn 16,1), tỷ lệ nghèo chung là 14,5% (thành thị 3,3, nông thôn 18,7)

Chuẩn nghèo thế giới quy định thu nhập bình quân một người mỗi năm là 730 USD trong khi đó thu nhập trung bình hàng năm của người Việt Nam vẫn dưới tiêu chuẩn đó, dù có điều chỉnh về giá trị so sánh tương đương vẫn chưa qua được tiêu chuẩn nghèo. Trước kia Việt Nam đã định chuẩn nghèo, bình quân mỗi tháng 200.000 đồng/người/tháng ở nông thôn và 260.000 đồng/người/tháng ở thành thị. Tháng 9 -2005, Bộ Lao động Thương Binh và Xã Hội áp

dụng cho giai đoạn 2006-2010 đã tăng lên 270.000 đồng/người/tháng và 350.000 đồng/người/tháng tương ứng với nông thôn và thành thị.

**

Hy vọng những dữ liệu bên trên có thể góp phần vào việc thảo luận về “nhận định tình hình đất nước hiện nay”.

Phạm Hữu Trác (04-6-2011)

HIỆN TÌNH DÂN CHỨA TẠI VIỆT NAM

GS Lê Tinh Thông

(Westminster, Nam California, HK)

Vừa rồi, thuyết trình viên Lê Thiên có nêu ra lập trường kiên định của ĐHY Trần Nhật Quân, người Trung Hoa, trong những phát biểu của ngài chống lại các quan điểm ủng hộ đối thoại vô điều kiện giữa GHCG và Nhà nước CS Trung Quốc. ĐHY đã không ngần ngại chỉ đích danh chức sắc Tòa Thánh là “Đức Hồng Y Casaroli và những người theo ông nghĩ rằng họ đã làm được những phép lạ, bằng cách theo đuổi một chính sách thỏa hiệp với bất cứ giá nào. Nhưng, trong thực tế, họ đã làm hòa, vâng có, với các chính quyền độc tài toàn trị, nhưng với cái giá của một tình trạng suy yếu đau thương cho Giáo Hội của chúng ta.”

Như thuyết trình viên Lê Thiên cho biết, đến ngày 01/5/2011, các Đảng tham quyền CGVN vẫn còn mạnh mẽ hô hào “đối thoại, không đối đầu.”

Khi một số giới chức của Tòa Thánh Vaticano cổ võ “đối thoại bằng mọi giá” giữa GH và CSTQ thì tại Trung Quốc, GHCG bị Nhà Nước CSTQ đẩy lùi bằng cách ra lệnh cho Nhóm GH Tự Trị dồn dập tấn phong một số giám mục trong hàng ngũ của họ để chiếm chỗ của

các GM trung thành với Hội Thánh CG Hoàn Vũ - “giám mục hầm trú” hoặc bổ nhiệm các Giám mục Giáo Hội Ly Khai cai quản những Gp mà GHCG chưa có điều kiện bổ nhiệm giám mục. Câu chuyện về những “biến tướng” chung quanh giải pháp “đổi thoạt bằng mọi giá,” hay “đổi thoạt không đổi đầu được truyền thông CG liên tục nêu lên qua những bài báo đọc được sau đây:

Con giận của ĐHY Trần Nhật Quân đối với Cha Heyndrickx và chính sách “đổi thoạt bằng mọi giá” của Bộ Truyền Giáo (Propaganda Fide) (Asia News 02/4/2011)

Bài báo này cho thấy ĐHY Trần Nhật Quân nhấn mạnh: “Đổi thoạt và thoả hiệp là cần thiết, nhưng phải có điều cốt yếu. Chúng ta không thể từ bỏ các nguyên tắc của đức tin chúng ta, và kỷ luật cơ bản của Giáo Hội chúng ta, chỉ để làm vui lòng Chính Quyền Bắc Kinh.” Và kết quả là nhóm GH Quốc Doanh Trung Quốc đã “long trọng tuyên bố ý hướng có một Giáo Hội độc lập và tiến hành tấn phong giám mục mà không có phép của Giáo Hoàng.”

Con đường đổi thoạt không gai: Bài học bi đát của Giáo Hội tại Hoa Lục (Đặng Tự Do, VietCatholic News 12/4/2011)

Trong bài báo khá dài này, chúng tôi đọc thấy một tựa đề phụ: “Cái bẫy đổi thoạt không lò của CS Bắc Kinh”. Tựa đề này cũng đủ là một lời cảnh tỉnh Hàng Giáo Phẩm tại VN.

CG Trung Quốc: Chủ trương thoả hiệp bằng mọi giá với nhà nước “là một sai lầm nghiêm trọng”. Đó là lời phát biểu của ĐHY Trần Nhật Quân mà Nữ Vương Công Lý lấy làm tựa đề cho bài viết ngày 18/4/2011.

Đức Hồng Y Ivan Diaz và Nữ Bồn Trung Hoa (Nữ Vương Công Lý 13/5/2011).

Theo bài báo này, khi họp báo tại Hoa Kỳ (12/4/2011) ĐHY Trần Nhật Quân đã công kích đích danh ĐHY Ivan Dias (Bộ Trưởng Thánh Bộ Truyền Giáo vừa nghỉ hưu) cùng các công sự viên là “thủ phạm đã gây ra những đau thương cho GH tại Hoa Lục do chính sách ‘đổi thoạt bằng mọi giá’” của Bộ này dưới thời ĐHY Dias.

Bài báo mới nhất gần đây là của Asia News(17/5/2011) với tựa đề : Trăm hoa đua nở từ chính sách “đổi thoạt bằng mọi giá” với CS. Chính sách này đưa tới việc Hiệp Hội CG Yêu nước tại Trung Quốc liên tục tự ý tấn phong giám mục và nay lại dọa sẽ tấn phong thêm 10 giám mục nữa.

Tất cả những sự kiện trên là những bài học đích đáng cho hiện tình GHCGVN trước chính sách “đổi thoạt không đổi đầu” hay “đổi thoạt vô điều kiện” mà một số các Đấng đang cố sự.

Năm 2006, tờ điện báo VietCatholic News có đăng lại bản dịch tiếng Việt bài phỏng vấn của hãng thông tấn Công Giáo Zenith với linh mục tiền sĩ sử gia Peter Raina người BaLan ngày 30/7/2006. Bài phỏng vấn có nhan đề tiếng Việt là “Sự thật về hồ sơ các linh mục cộng tác với sở An Ninh Mật Vụ CS Ba Lan.”

Khi được hỏi về chiến thuật CS Ba Lan sử dụng để đưa giáo sĩ Ba Lan vào cái thế chấp nhận sự đổi chác đối với một ân huệ được ban cho, linh mục Peter Raina nêu ra một trong nhiều sự kiện đã xảy ra cho hàng giáo sĩ Ba Lan thời Cộng Sản như sau:

“Một trong những vũ khí thông thường nhất mà Sở An Ninh Mật Vụ áp dụng là cấp giấy xuất cảnh ra ngoại quốc cho những ai hợp tác. Mỗi công dân xin giấy xuất cảnh đều được sở An Ninh Mật Vụ gặp riêng.

Những trường hợp này, lại cũng có điều kiện ‘Có Qua Có Lại’. Người được cấp giấy xuất cảnh phải hứa sẽ cung cấp tin tức về những người Sở An Ninh Mật Vụ muốn biết.”

Ngoài ra, mật vụ Cộng Sản còn dùng nhiều chiêu độc để giải bẫy, đặc biệt là bẫy tiền, bẫy tình và bẫy danh vọng. Ở Ba Lan, theo linh mục Raina, “Cách thường dùng nhất là sở An Ninh Mật Vụ thu thập tin tức về thói quen của mỗi linh mục, xem vị nào thích rượu, thích đàn bà, vị nào chán nản công việc của mình.”

Cha Raina nêu rõ: “Thông thường, điệp viên phụ nữ được dùng để chiêu dụ các linh mục, tạo ra các tình huống làm hại các vị ấy. Ví dụ bí mật chụp hình hay tuyên bố là mình có thai. Thế rồi Sở An Ninh Mật Vụ bắt đầu hăm dọa, đề nghị linh mục ấy hợp tác với sở An Ninh Mật Vụ.”

Một bài viết của nhà báo Tomka Ferenc, người Hungary, nhan đề *Phương tiện đàn áp tôn giáo: CÁC VỤ ÁN ĐƯỢC DÀN DỰNG* được đăng tải ngày 11/4/2011 trên báo điện tử Dân Luận. Theo tác giả Tomka Ferenc, “Đảng Cộng sản [Hungary] có nhiều mục tiêu, trong đó, có mục tiêu hủy diệt Giáo Hội Công Giáo” và mục tiêu hủy diệt CG được thực hiện qua “nhiều bước, như: đình chỉ các tổ chức, các trường sở Công Giáo, các dòng tu, cũng như, khống chế ban lãnh đạo Giáo Hội.” Để đạt các mục tiêu đó, CS Hungary tìm cách gán ghép các thanh niên CG và các vị lãnh đạo tinh thần là “những tên sát nhân, vô đạo đức, dối trá, có âm mưu lật đổ chính quyền nhà nước, v.v..”

Cũng theo tác giả bài báo, một “cơ sở” để tòa án CS dựa vào mà buộc tội bị cáo là dùng chính “lời khai nhận tội” của bị cáo! Để nhận được “lời thú tội,” cán bộ CS sử dụng biện pháp “nhục hình hay bắt cứ biện pháp vũ lực nào khác để

buộc bị can phải khai ra” những gì mà tòa án CS muốn nghe □ đương sự.

Lời tự thú chẳng những là yếu tố chứng cứ buộc tội bị cáo mà còn được sử dụng như lợi khí tuyên truyền “trước thế giới” về tội lỗi không thể chối cãi của đương sự. Nhục hình mà người CS thi hành đối với bị cáo là những sự hành hạ khủng khiếp về cả thể xác lẫn tinh thần khiến các bị cáo không còn làm chủ được mình nữa, chỉ biết nói theo sự mớm cung của cán bộ CS hay “ký nhận” những lời khai đã được soạn sẵn! Bên cạnh đó CS không quên dựng lên những chứng gian, gài người “tự khai” mình có tham gia tổ chức và hoạt động phản động, vân vân...

Cộng sản ở đâu cũng là Cộng sản. Cộng sản Ba Lan, Hungary ... hành xử thế nào, Cộng sản VN cũng thế. Điều này được chứng minh hầu như hằng ngày trên quê hương chúng ta.

Ấn huệ xin-cho: Trò chiêu dụ và cạm bẫy

Trên website của Nhà Nước VN thấy có đăng bản dự thảo Nghị Định “Quy định chi tiết và biện pháp thi hành một số điều của Pháp Lệnh Tín Ngưỡng, tôn giáo, nhằm thay thế Nghị Định số 22/2005/NĐ-CP ngày 01-03-2005 (đang có hiệu lực thi hành). Đây là một thí dụ điển hình của thứ luật lệ rừng rú tại VN. Pháp lệnh này gồm 6 chương với 41 điều quy định về hoạt động tín ngưỡng, tôn giáo. Những điều khoản đầu về “nguyên tắc cơ bản về luật pháp” xem ra minh bạch lắm: tự do tôn giáo là những quyền tự do thiêng liêng tối thượng của người dân, một quyền bất khả xâm phạm. Nhưng đi sâu vào các điều khoản ấn định việc thi hành, người ta mới hay pháp lệnh trói buộc quyền tự do tôn giáo một cách trắng trợn.

Bất cứ hoạt động nào thuộc phạm vi tôn giáo cũng đều bị buộc phải “đăng ký” và phải “được sự đồng ý” của cấp này, cấp nọ... “*Chương trình hoạt động tôn giáo hàng năm – đăng ký*” (Điều 12); “*tổ chức hội nghị, đại hội của tôn giáo cơ sở - phải được sự chấp thuận*” (đ 18); “*dòng tu, tu viện... được hoạt động sau khi đã đăng ký*” (18); “*hội đoàn tôn giáo được hoạt động sau khi... đăng ký*” (19); “*người được phong chức, phong phẩm, bổ nhiệm, bầu cử, suy cử - phải đăng ký*”; “*cách chức, bãi nhiệm chức sắc trong tôn giáo... phải thông báo với cơ quan quản lý nhà nước có thẩm quyền*” (22).

Nhận xét về bản DỰ THẢO SỬA ĐỔI NGHỊ ĐỊNH 2005 về tôn giáo của CSVN, Nữ Luật Gia Tạ Phong Tần, cựu thiếu tá công an Việt Cộng, đã kết luận bài viết “Kẻ thứ ba vô duyên trên giường ngủ” như sau: “Nhìn chung, từ Điều 3 đến Điều 31, từ Điều 35 đến Điều 41 (35 Điều, chiếm 78% nội dung dự thảo) đều theo nguyên tắc: Xin tất tần tật, từ chuyện “nhỏ như con thỏ” đến chuyện “lớn như con voi”, chỉ còn thiếu đi ị phải xin phép nữa mà thôi.

“Tóm lại, “mỗi bước đi” tín đồ, chức sắc tôn giáo đều phải “xin” (đăng ký) và dài cổ chờ “cho” mới được thực hiện là xâm phạm, can thiệp thô bạo vào nội bộ đời sống tôn giáo, tín ngưỡng. Có thể thấy, dự thảo nghị định giống như một kẻ thứ ba chen vô ngòi giường mắt giữa giường ngủ của vợ chồng người ta (tôn giáo), mà vợ chồng nhà kia muốn sờ hay muốn “ây ấy” nhất nhất đều phải xin phép kẻ thứ ba vô duyên đó. Kiểu “luật” chà đạp quyền con người này chỉ tồn tại ở những quốc gia độc tài, độc đoán, độc ác, độc đảng nhằm để tăng cường quyền trói buộc nhân dân của một nhóm

người thuộc giai cấp cầm quyền, chứ không phải vì lợi ích toàn dân.”

Những thứ luật rừng như trên phải bị cực lực phản đối đến cùng, chứ không có chuyện góp ý!

Trách Nhiệm của Kitô hữu đã chịu Phép Rửa:

Chúng ta những Kitô hữu quan tâm ở hải ngoại hành xử trách nhiệm do Phép Rửa Tội như thế nào? Xin nhắc lại lời Đức TGM Daniel Pelarczyk, TGP Cincinnati, Ohio, Hoa Kỳ, mà anh Lê Thiên đã trích dẫn trong bài thuyết trình của anh, “...*Nhưng tất cả chúng ta đều có cơ hội thực hành Công Lý và tìm cách làm cho Công Lý được áp dụng từ mức độ thấp nhất tới cao nhất. Cơ hội ấy đưa ta đến với trách nhiệm.*”

Ngoài ra, GM Thomas Tobin, GP Rhode Island, NY, trong một bài phỏng vấn của Nguyệt San Catholic World Report (tháng 4, 2011) khi được hỏi về người CG có được phép phê bình cấp lãnh đạo của mình không. Ngài nói “*Người Công Giáo có quyền thách thức thành phần lãnh đạo của mình, gồm có linh mục chánh xứ và giám mục, nhưng nên được thực hiện với sự thông cảm và trong tinh thần bác ái*”.

Trong hoàn cảnh giáo dân CG trong Nước “vô cùng thất vọng” với cấp lãnh đạo trong Giáo Hội, và đứng trước tình hình Giáo Hội bị bách hại hầu như mỗi ngày, chúng ta là các Kitô hữu sống ở hải ngoại có bổn phận phải làm gì? Tình hình tôn giáo bị đàn áp càng ngày càng khốc liệt và tinh vi mà Hội Đồng GMVN cứ dửng dưng xin đối thoại thì nguy quá! Chính Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI khi còn là Hồng Y, trong tác phẩm “Muối Cho Đời” đã nói rõ ràng: “*Giáo Hội không bao giờ được phép chạy theo thời. Giáo Hội phải nói lên cái xấu và cái nguy của thời đại; phải nhắc nhở lương tâm những kẻ có quyền, cả những*

người trí thức, và cả những kẻ thờ ơ hẹp hòi trước những nỗi thống khổ của thời đại. Là giám mục, tôi thấy có nhiệm vụ phải làm chuyện đó. Lại nữa tình trạng suy đồi quá hiển nhiên: Đức Tin quá mệt mỏi, ơn gọi tu trì sút giảm, luân lý đạo đức xuống cấp ngay cả trong giới giáo sỹ, tình trạng bạo lực càng ngày càng tăng, v.v. Lời Chúa trong Kinh Thánh và những lời của các giáo phụ như vang lên trong đầu tôi, kết án nặng nề những mục tử nào làm chó câm để tránh bị phiền toái và vì thế để cho nọc độc lan tràn. Im lặng không phải là bổn phận hàng đầu của người công dân và riêng tôi, tôi kinh sợ cảnh một giám mục chỉ biết an phận, chỉ lo làm sao để tránh phiền phức và lấp liếm xung đột”

Vì thế, nhân cơ hội chúng ta từ khắp nơi trên thế giới về tham dự cuộc Hội Ngộ Dân Chúa 2011 kỳ này nên cùng nhau thực hiện một thỉnh nguyện thư hoặc Kiến Nghị để mọi người CGVN trong nước và ở hải ngoại có cơ hội cùng ký tên kính gửi Hội Đồng Giám Mục VN, van xin các ngài chu toàn trách nhiệm căn bản của mình, như Anh Lê Thiên đã nhắc đến lời than phiền của LM Nguyễn Trọng Viễn trong tác phẩm của ngài với tựa đề “Những Căn Bệnh Trầm Kha trong Đời Sống Đức Tin CG tại VN” (2008) “Trong tổ chức Giáo Hội, người giáo dân không được mời gọi để sống đức tin trưởng thành”.

1) Xin các GM và linh mục quản xứ tổ chức thường xuyên các buổi tĩnh tâm cho hàng giáo sỹ, tu sỹ và giáo dân và những lớp học hỏi về Học Thuyết Xã Hội, Thánh Kinh, Linh Thao, Tinh Tâm, v.v... tại các tu viện và giáo xứ. Đây là cơ hội cho giáo sỹ và giáo dân thăng tiến đời sống tâm linh cũng như nâng cao trình độ hiểu biết về Chúa và các giáo huấn quan trọng của Giáo Hội

Công Giáo. Qua những buổi gặp gỡ thường xuyên như thế, tình bạn triền nở và họ trở nên khăng khít với nhau hơn. Nhờ đó, họ cảm thấy an toàn và can đảm hơn khi tranh đấu cho tự do, công lý, dân chủ, và sẵn sàng bênh vực những đồng hương cô thế, không phân biệt tôn giáo, không có tiếng nói, bị áp bức tàn bạo, dã man.

2) Xin các ngài đồng thanh can đảm phản đối chính quyền tước đoạt quyền tự do tôn giáo, “can đảm chống lại sự ác dưới mọi hình thức” như các ngài đã kêu gọi tín hữu CGVN trong Thư Chung Hậu Đại Hội Dân Chúa ban hành ngày 28-4-2011.

3) Tham gia với các tôn giáo và tổ chức khác trong xã hội chống đối mọi bất công trong xã hội, mọi bản án phi lý bất công, vi hiến, tích cực bênh đỡ kẻ nghèo hèn, đòi hỏi các viên chức nhà nước phải tôn trọng nhân phẩm con người, hăng hái cổ võ công lý trong mọi sinh hoạt chính trị, giáo dục, văn hóa và xã hội, đặc biệt phản đối Trung Cộng lộng quyền dành dân lấn đất, thô bạo hành hung ngư phủ VN, v.v..

Ngoài ra, Kiến Nghị này cũng sẽ được gửi cho Tòa Thánh, các Hội Đồng Tòa Thánh liên hệ, Bộ Ngoại Giao Tòa Thánh, Đức Khâm Sứ không thường trực tại VN, các Hội Đồng Giám Mục tại các quốc gia có người Việt cư ngụ, v.v..

Ước mong cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải Ngoại 2011 này tạo cơ hội cho các Kitô hữu người Việt trong và ngoài Nước thực thi bổn phận và trách nhiệm thiêng liêng, cao quý của mình thành thật góp ý với thành phần lãnh đạo tôn giáo. Đây là bổn phận tối thiểu của người Kitô hữu trưởng thành của Thế Kỷ 21.

Lê Tinh Thông (04-6-2011)

Phải có kế hoạch đường dài Hãy bỏ tâm lý “đổi phỏ”...

Dịch giả Phạm Hồng Lam (Augsburg, Đức quốc)

Năm 1997, tôi có mặt tại Hoa-kì. Một cụ già, suốt một đời gắn liền với chính đảng đấu tranh, đã nhắn tôi về thăm cụ vài ngày. Mỗi tối, sau khi ăn xong, hai bác cháu chúng tôi đi dạo. Cụ say sưa kể cho tôi nghe kinh nghiệm tranh đấu của mình. Một hôm, tôi hỏi cụ: Bác thấy đó, tất cả các chính đảng kì cựu của mình đều gặp khủng hoảng nhân sự lãnh đạo, không có người thế; bao nhiêu chục năm, chẳng ai quan tâm tới việc huấn luyện; nhìn đâu cũng chỉ thấy vài ba vị tướng già và đám binh sĩ, còn tầng lớp sĩ quan trung cao cấp chẳng thấy. Tại sao? Ông trả lời: Đúng, nhân sự là vấn đề sống còn của một tổ chức...huấn luyện là chuyện phải làm... nhưng cũng nên hiểu cho rằng, với các thế hệ như chúng tôi, cả cuộc đời chỉ biết lao vào hành động, đến tuổi này chỉ mong sao có được những kết quả cụ thể trước mắt, chứ những chuyện đường dài thì chẳng dám và chẳng muốn màng tới.

Đó là chuyện đời. Giờ tôi kể một chuyện đạo.

Người Việt công giáo ở Đức có một Liên Đoàn Công Giáo, trong đó có một Hội đồng đại biểu, như là một thứ Quốc hội. Nhắm vào thành phần nhân sự sẵn có của Hội đồng này và trước cảnh thiếu vắng lãnh đạo tại các cộng đoàn địa phương, năm 2001 chúng tôi đưa ra một dự án huấn luyện nhân sự lâu dài cho lãnh đạo giáo dân và gửi tới các vị tuyên úy cộng đoàn. Chúng tôi chỉ yêu cầu các tuyên úy cung cấp học viên, còn nội dung huấn luyện thì sẽ cùng nhau quyết định. Phân tài

chánh tổ chức tổng quát chúng tôi đã có kế hoạch. Còn việc tổ chức, chúng tôi lãnh nhận trong 1, 2 năm đầu, sau đó sẽ do quyết định chung của khoá học. Lúc đó cũng là thời điểm thống nhất tiền tệ tại Liên Hiệp Âu Châu (EU), nên chúng tôi cũng muốn quảng bá dự án ra cho cả Âu châu. Vì thế, trên dưới 60 bản dự án đã được gửi đi. Chúng tôi nhận được ba phúc đáp. Một thư cảm ơn của một nữ tu coi sóc một cộng đoàn nhỏ tại Pháp, một thiệp cảm ơn của một sư huynh trách nhiệm một cộng đoàn cũng tại Pháp, và thiệp trả lời của một tuyên úy tại Thụy-sĩ. Tại sao các tuyên úy không trả lời? Theo chúng tôi nghĩ, cũng chỉ vì đây là một chuyện xa vời, chẳng liên can gì với thực tế công việc và nhiệm vụ của các tuyên úy, nên đã chẳng ai quan tâm.

Tâm lí của người chiến sĩ đấu tranh lão thành trên kia cũng là tâm lí của người mang thông hành tị nạn. Người tị nạn sống trong trạng thái „đôi phó“, cũng gọi là „ăn xôi“. Cuộc đời mất trước thiếu sau, lỡ làng lận đận bắt họ phải luôn nghĩ tới hiện tại. Họ ở trong trạng thái luôn có thể phải bắt đầu cuộc đời lại từ đầu. Tâm lí này không thuận lợi cho những kế hoạch đường dài.

Mà tâm lí của kẻ tị nạn, theo tôi, cũng là tâm lí của dân tộc Việt Nam nói chung, một dân tộc đã luôn phải đối phó với nạn ngoại xâm và chiến tranh nội thuộc dai dẳng, nên chưa bao giờ có được thời gian ổn định, để suy nghĩ về mình và đặt vấn đề cho tương lai mình.

Đối với tập thể người Việt tị nạn chúng ta, tâm lí đối phó lại càng cụ thể và gay gắt, vì hàng ngày đang phải trực diện với một chế độ bạo trị trước mắt. Phải giải cái ách này đã, mới có thể an cư, mới có thể tính chuyện lâu dài!

Tâm lí “ăn xôi” đã đi vào trong

máu người Việt. Người Việt cả trong lẫn ngoài nước.

Thế thì cũng không lạ gì tâm lí „thực dụng“ của đa phần giáo sĩ và lãnh đạo Giáo hội hiện nay tại Việt Nam. Thực dụng là biểu hiện của tâm lí “ăn xôi”. Chúng ta chỉ thích “nổi trôi theo vận nước”, bồng bềnh theo thuyền đời, mà chẳng cần quan tâm gì tới chuyện thuyền có tay lái hay không.

... để nghĩ tới chuyện lâu dài

Nhu cầu trước mắt là phải xoá cái nạn cộng sản trước đã. Đúng. Nhưng hơn 30 năm rồi, chúng ta vẫn chưa xoá được nó, và đến giờ vẫn cứ loay hoay chưa biết phải làm gì! Mà giả như ta đã giải quyết được nạn cộng sản, thì giờ đây có thể chúng ta lại đang phải đứng trước những nạn khác. Là vì vấn đề lâu dài của đất nước và dân tộc chúng ta là cuộc sống Văn minh, Dân chủ, mà muốn tới được mục tiêu này, phải có Lãnh đạo xứng hợp. Cộng sản cũng chỉ là một chặng đường phải vượt qua, nhưng những hệ lụy của nó mới là gánh nặng khủng khiếp và kéo dài mà chúng ta và thế hệ con cháu chúng ta phải có kế hoạch giải quyết.

Chuyện Giáo hội cũng thế. Các chủ đề trong sách báo bàn về Giáo hội trong mấy chục năm qua hầu như không đổi. Luôn vẫn là những ca than về lối sống thực dụng của giáo sĩ và hàng lãnh đạo, trình độ thấp kém của giáo dân. Nội dung luận bàn thường đặt nặng nơi tầng lớp giáo sĩ, vì người ta xưa nay vẫn tin vào phương trình này:

Giáo sĩ thánh thiện
Giáo dân đạo đức
Giáo sĩ đạo đức
Giáo dân tầm thường
Giáo sĩ tầm thường
Giáo dân bỏ đạo!

Tôi cho rằng, đây là một lầm lẫn quan trọng. Công thức trên phải ngược lại mới đúng. Làm sao có được giáo sĩ tốt, nếu không có giáo dân xứng đáng? Làm sao có được lãnh đạo tốt, nếu không có tín hữu (giáo dân và giáo sĩ) tốt? Bộ mặt tương lai của tất cả các Giáo hội địa phương sẽ được định hình chủ yếu bởi phẩm chất của tín hữu giáo dân, chứ không nhất thiết bởi giáo sĩ. Vì thế, chuyện đào tạo, huấn luyện, gây í thức nơi người giáo dân là công tác quan trọng. Đó là một công tác khá khó khăn, vì đụng tới tâm lí thụ động vốn có nơi người công giáo và lại càng thâm căn cố đế nơi giáo dân Việt nam. Nên cần phải có những kế hoạch đa diện, đường dài.

Trong muôn công tác liên quan tới việc tào tạo, huấn luyện tín hữu giáo dân, tôi đề nghị một điều cụ thể:

Cộng đồng công giáo hải ngoại, mà cụ thể là nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, nên có kế hoạch kết hợp làm việc với Ủy ban công lí hoà bình hay Ủy ban giáo dân thuộc HDGMVN. Yểm trợ Ủy ban lập nên một chương trình huấn luyện về lâu về dài cho tín hữu – đặc biệt giáo dân – tại Việt Nam. Huấn luyện ba mặt: Tu đức (chiến sĩ đức tin), Học thuyết xã hội công giáo (hành trang vào đời) và khả năng lãnh đạo (tác nhân biến cải). Tài trợ huấn luyện chuyên môn và tài trợ công tác lâu dài (giúp Giáo hội trả lương) cho một đội thuyết trình viên đều đặn đi tới mở lớp tại các trung tâm huấn luyện của các giáo phận.

Khả năng của cộng đồng giáo dân hải ngoại *chủ yếu* vẫn là hỗ trợ tài chánh. Nên cần phải có một kế hoạch huy động tài chánh lâu dài, phải có một nền tài chánh bền và đều. Mà muốn có bền và đều, không gì ngoài việc lập Quỹ Hội (Foundation) có tư cách pháp nhân.

Đây là con đường tuy dài hơi, nhưng chắc chắn và sẽ mang lại những hệ quả quan trọng về mọi mặt. Những chi tiết kĩ thuật và pháp lí quốc gia liên quan việc lập Quỹ tuy không đơn giản, nhưng không phải là chuyện không thể không giải quyết được. Vấn đề là ta có muốn quyết tâm và bắt tay vào một kế hoạch lâu dài và có ích cho Giáo hội quê nhà hay không mà thôi.

Vai Trò của người CGVN ở hải ngoại

*Kỹ sư Đỗ Như Điện
(San Diego, nam California, HK)*

Thưa quý cha, thưa quý anh chị,
Tôi thành thật xin lỗi vì có công việc cấp bách, nên đã không thể có mặt trong buổi khai mạc, cũng như tham dự phần thuyết trình sáng nay, nên không được nghe hai đề tài quan trọng của anh Mặc Giao và anh Lê Thiên, đó là một thiếu sót đáng tiếc.

Tôi hân hạnh chia sẻ đôi điều mà từ hai tháng trước anh Trần Phong Vụ yêu cầu tôi suy nghĩ, góp ý về vai trò của người giáo dân VN tại hải ngoại đối với Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam. Tôi trăn trở suy nghĩ, đồng thời theo dõi những diễn biến ở trong nước để cố tìm xem mình có thể đóng góp được gì, cho dù là những đóng góp rất nhỏ bé. Càng suy nghĩ, tôi càng cảm thấy hoang mang, bởi vì 36 năm qua ở hải ngoại, tôi cũng như hầu hết quý vị, quý bạn hiện diện nơi đây, hầu hết chúng ta đã gắn bó với những hoạt động nhằm xây dựng Giáo Hội ngay từ khi còn ở trong nước; nhiều quý vị ngồi đây đã dần thân trên nửa thế kỷ, nay vẫn hăng say không biết mỏi mệt. Động lực nào đã khiến chúng ta kiên trì lội ngược dòng nước để làm những việc mà thiên hạ cho rằng

“đội đá vá trời” này?

Theo thiên nghĩ của tôi, chúng ta làm những việc ấy vì chúng ta yêu mến Giáo Hội và quê Mẹ Việt Nam, và vì chúng ta còn tha thiết và lo âu cho tương lai của dân tộc. Nói cụ thể chúng ta không có **trách nhiệm trực tiếp** phải giải quyết các vấn đề của Giáo Hội VN. Chúng ta hoàn toàn tự nguyện đóng góp phần mình chỉ vì lợi ích lớn lao và lâu dài của cả một dân tộc đang phải đối mặt với những nguy cơ to lớn đang đè nặng trên quê hương.

Chẳng cần nói quý vị cũng biết, để khống chế các tôn giáo, đặc biệt Công Giáo, Cộng Sản Việt Nam đã học được những kinh nghiệm từ Trung Cộng, Liên Xô, Đông Âu đem áp dụng tại VN. Ngoài sự tích lũy những kinh nghiệm đã có, họ còn gửi những cán bộ, những người tu xuất ra nước ngoài để học những môn mới mà nhiều linh mục Việt Nam chưa biết đến như luân lý môi sinh, luân lý xã hội. Với những kiến thức và mưu ma chước quỷ ấy, CSVN đang đàn áp và phá hoại Giáo Hội một cách rất tinh vi.

Về phần chúng ta, qua 36 năm hoạt động ở hải ngoại, nhìn lại quãng đường dài đã đi, nhiều khi cảm thấy chán nản, thất vọng, muốn bỏ cuộc. Chúng ta bị ghép vào thành phần chống đối, thành phần đi bên lề Giáo Hội. Kinh nghiệm này tôi đã trải qua quá trình 19 năm hoạt động trong Phong Trào Giáo Dân. Một thí dụ cụ thể là khi giới thiệu những tác phẩm rất giá trị mà PT đã được phép phiên dịch và ấn hành, tác giả chính là Đức đương kim Giáo Hoàng Benedict XVI, thì có linh mục Việt Nam tại hải ngoại này đã hỏi vặn chúng tôi rằng sách có được imprimatur không?!. Thật là mỉa mai khi tôi bước vào một tiệm sách Công Giáo tại Hoa Kỳ hay Âu Châu, tôi thấy trưng bày hàng ngàn sách

của các tác giả người Tin Lành hay ngoài Công Giáo, ai muốn đọc, cứ tự nhiên. Ai đã quen dùng internet, chỉ cần vài cái nhấp tay là có hàng hà sa số tài liệu từ Kinh Thánh, Giáo Luật, thần học hiện lên, tha hồ mà đọc, chẳng cần phải xin phép ai. Những câu hỏi như trên nói lên điều gì? Giáo dân các anh ngu dốt! Từ đó tôi rút ra một kết luận, giá thử khi xưa tôi không học kỹ thuật để kiếm cơm, mà học thần học, giáo luật, hay kinh thánh để có bằng cấp về các môn ấy...chắc tiếng nói của tôi có trọng lượng hơn nhiều!

Trở lại chủ đề của cuộc hội ngộ hôm nay, nếu chúng ta có ý định đóng góp cho Giáo Hội bên nhà dưới hình thức nào đó, qua một tổ chức đoàn thể hay, phong trào...điều quan trọng là không bị trói buộc vào cơ chế thì mới có cơ hội phát huy được những sáng kiến. Chúng ta cũng có thể học hỏi kinh nghiệm của hàng trăm tổ chức giáo dân tại Âu Châu và Hoa Kỳ, họ hoạt động rất tích cực và làm được những việc lớn lao cho Giáo Hội và xã hội.

Trong gợi ý về PhongTrào Công Lý và Hòa Bình, tôi có được vinh hạnh tham dự vào PT này khi Đức Cha Thuận về làm Giám Mục Nha Trang (1967-1975). Những khóa cán bộ CLHB được tổ chức rầm rộ, khiến cho chính quyền lúc ấy rất phấn khởi, ông Lê Khánh, tỉnh trưởng Khánh Hòa đến thăm một khóa và đã phát biểu đại ý rằng nếu nơi nào cũng được tổ chức những khóa như thế này thì chúng ta không còn sợ CS nữa. Nhưng PTCLHB chỉ lan vào đến Xuân Lộc rồi khựng lại tại đó, lý do đơn giản là người ta lo tin rằng “đức cha Thuận làm chính trị”. Cùng với cái điệp khúc kèm theo “tôn giáo không làm chính trị!” dẫn đến hệ lụy năm 1975, và kéo dài đến hôm nay cả trong nước lẫn hải ngoại này.

Tôi nghĩ chúng ta biết chỗ đứng của giáo dân trong giáo hội, nhất là từ sau Công Đồng Vaticano II. Nhưng giáo dân có được chuẩn bị để làm tròn sứ mệnh của mình như Giáo Hội mong muốn không? Khi còn ở Việt Nam trước 1975, tôi thấy rất ít, ngoài một số lớp thần học giáo dân sơ đẳng, còn lại là sinh hoạt hội đoàn Công Giáo Tiến Hành, phụng vụ, nghi lễ mà thôi.

Đầu năm 2006 Đức Giám Mục Mai Thanh Lương trao cho tôi quyển sách có tựa đề “*Co-Workers in the Vineyard of the Lord*”, tạm dịch là “*những cộng tác viên trong vườn nho Thiên Chúa*”. Đức Cha rất phấn khởi bảo chúng tôi dịch gấp ra Tiếng Việt, và Đức Cha sẽ giúp xin phép HĐGMHK cho in và phổ biến. Đó là một tài liệu của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, đúng ra đó là một ‘bản tuyên ngôn’ trong ấy các giám mục Hoa Kỳ nhìn nhận và vinh danh sự đóng góp to lớn cả về lượng lẫn phẩm của người giáo dân Hoa Kỳ cho Giáo Hội, từ giáo xứ đến giáo phận, đến cấp quốc gia và quốc tế; từ lãnh vực giáo dục, quản trị đến cổ vấn...Tuyên ngôn còn vạch ra cả một lộ trình hướng dẫn, đào tạo, nâng đỡ và hợp tác giữa giáo sĩ và giáo dân.

Rất tiếc sau khi dịch xong, Đức Cha không còn muốn cho in nữa?! Tôi không muốn tìm hiểu lý do đằng sau quyết định ấy.

Có quý vị nhắc đến trường hợp Giáo Hội Công Giáo Đại Hàn để so sánh với GHCGVN qua bài khảo cứu của cha Nguyễn Ngọc Sơn, nguyên là thư ký HĐGMVN. Tôi xin góp thêm một chi tiết nhỏ để chúng ta có cái nhìn cụ thể hơn. Hoàn cảnh chính trị hai quốc gia gần giống nhau. Năm 1953 Triều Tiên bị chia đôi là Bắc Hàn và Nam Hàn. Năm 1954 Việt Nam cũng bị chia đôi Nam Bắc. Cùng thời gian

ấy (1954), tỷ lệ người Công Giáo tại Việt Nam là hơn 7%, còn Hàn Quốc chưa đầy 1%. Sau 50 năm (2004) truyền giáo, tại Việt Nam có 7.34% dân số Công Giáo, trong khi ấy Nam Hàn có hơn 9% Công Giáo. Câu hỏi đặt ra là tại sao có sự khác biệt xa như vậy, đặc biệt là tại VN tỷ lệ người CG gia tăng thấp hơn tỷ lệ gia tăng dân số; mặc dầu người CG cấm ngừa thai, phá thai? Có nhiều câu trả lời cho vấn nạn trên, nhưng có một lý do tôi cho là chính xác nhất đó là người giáo dân Nam Hàn được chuẩn bị kỹ càng hơn, và có thể nói rằng họ trưởng thành hơn giáo dân VN. Bằng chứng là Nam Hàn có hàng chục người giáo dân có học vị tiến sĩ kinh thánh, một môn học rất khó, hàng trăm giáo dân có bằng tiến sĩ thần học, giáo luật. Quý vị nào có dịp đến Roma, nếu để ý sẽ thấy từng đoàn người Đại Hàn, nhất là giới trẻ họ đi hành hương và quay quần học hỏi chia sẻ với nhau ra sao. Từ đó chúng ta thấy được tại sao Đại Hàn đã thành công trong việc truyền giáo.

Tóm lại nếu muốn đóng góp cho Giáo Hội, chúng ta không thể chờ giáo sĩ, tu sĩ trang bị cho chúng ta, mà chính chúng ta phải tự trang bị cho mình những hành hành trang cần thiết. Những ai có điều kiện, nên ghi danh học các môn Kinh thánh, Tôn giáo, Công Lý Hoa Bình...ở các đại học.

Tại VN hôm nay không thiếu ơn gọi linh mục, tu sĩ, có thể nói là dư thừa nữa. Nhưng chắc chắn Giáo Hội VN cần đến những giáo dân kiên cường, vì họ là những chiến sĩ sống trong lòng xã hội, họ là men, muối, là chứng nhân của sự thật. Ở hải ngoại có thể giúp phương tiện để đào tạo giáo dân trở thành những Kitô hữu đích thực qua các chương trình học hỏi, hội thảo, cấp học bổng. Mở những khóa tu

ngiệp ngắn hạn, dài hạn, lớp hàm thụ. Học qua internet...v.v.Tôi cho đó là những đóng góp cụ thể và có ích lợi lâu dài. Nhưng trước hết và trên hết, người giáo dân VN phải có trách nhiệm trực tiếp đối với vận mệnh chung của cả dân tộc, chúng ta không thể là một ốc đảo giữa lòng xã hội VN khi chỉ có chưa đầy 8% dân số là người công giáo.

Đó là đôi điều xin chia sẻ cùng quý cha và quý vị.

Đỗ Như Điện.

“Nhận định về tình hình Đất Nước hiện nay”

*GS Nguyễn Đức Tuyên
(Aliso Viejo, Nam California, HK)*

Kính thưa quý vị và quý bạn, bài tham luận của tôi gồm 7 điểm:

1. Nhìn chung, Việt Nam hiện nay đang có một nền kinh tế thị trường tự do hoang dã và một nền chính trị độc tài toàn trị. Người dân Việt Nam đang chịu cảnh bất công, tham nhũng vô độ, đặc biệt là khối dân oan bị chiếm đất, nhân phẩm của phụ nữ bị chà đạp, và người nông dân đói nghèo. Nền độc lập bị Trung Quốc đe dọa lấn đất, chiếm biển, không chế dòng nước sông Mê Kông và sự khiếm nhục của nhà cầm quyền vì quyền lợi của phe đảng.

2. Năm 2010 được coi như năm bản lề, đánh dấu những biến thái trong xã hội, với sự quyết tâm duy trì sự chuyên chính của nhà cầm quyền, đối lập với ý thức dân chủ, dân quyền và tự do của người dân thể hiện qua kỹ thuật mới là internet toàn cầu, của hàng triệu bloggers trên khắp nước. Hiện tượng Ngô Quang Kiệt và những hậu quả tiếp theo, được coi như một dấu mốc trong năm.

Sự quyết tâm của nhà cầm

quyền qua Nghị Quyết của Đại Hội Đảng Cộng Sản lần XI, và hàng loạt những cuộc bắt bớ trong suốt năm 2010 sang tới năm 2011, chứng tỏ cho thế giới và trong nước thấy rằng những hy vọng sự đổi mới của chính quyền và sự đối thoại, chỉ là ảo tưởng hão huyền.

3. Chính sách bắt công và thô bạo đối với sắc tộc, đặc biệt là việc chiếm cứ đất đai, tàn phá môi trường, hủy hoại văn hóa và đàn áp tôn giáo đã dẫn đến cuộc bạo loạn vào giữa tháng 4 năm 2004, 2008 ở Tây nguyên Trung phần và đầu tháng 5 năm 2011 ở vùng Mường Nhé, Điện Biên.

Sự bắt bớ các nhà dân chủ với những lý do lố bịch, không cần che đậy như: Điều Cày trốn thuế, Trần Khải Thanh Thủy đánh người, và vụ bắt Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ, khởi đầu với 2 bao cao su đã sử dụng, kết thúc bằng điều 88 Bộ Hình Luật. Tiến trình xét xử các vụ kiện không theo đúng thủ tục do chính nhà cầm quyền đặt ra, khiến GS Phạm Toàn công khai chỉ trích phiên tòa là mang tính chất lưu manh. Trong vụ án Lê Công Định, Nguyễn Tiến Trung và 2 người khác chẳng hạn, chỉ có 28 phút để hội đồng luận tội; tất cả, đưa tới điều mà GS Triết Nguyễn Văn Lục gọi thời nay ở Việt Nam, là thời “đồ đều”.

4. Mấy năm trước, tôi có làm một cuộc nghiên cứu nhỏ về Giáo Dục ở Việt Nam, 3 bài đăng trên tờ Truyền Thông bên Canada, tôi thiết nghĩ, 12 năm học ở trung học và 4 năm ở đại học Việt Nam hiện nay, một phần ba chương trình là vô bổ so với kiến thức cần thiết của học sinh và sinh viên, chưa kể tới những người giảng dạy và cách giảng dạy vô trách nhiệm. Vì vậy mà học sinh, sinh viên ra trường không biết làm gì. Còn về đức dục thì sự xuống cấp thể thảm. Mới đây, vụ án hiệu

trường Sầm Đức Xương làm “tú ông” cho nữ sinh trong trường, phải liên hệ tình dục với các đảng viên cao cấp trong tỉnh, trong đó có chủ tịch Nguyễn Trường Tô cũng là một đặc trưng của chế độ. Về tài nguyên tinh thần và giáo dục công dân, theo thiên ý, sau khi chế độ này sụp đổ, cần khoảng 50 năm mới tái tạo lại được.

5. Cuộc thảo luận thẳng thắn của các nhà trí thức thuộc Hội khoa học kinh tế, trung tâm thông tin và dự báo kinh tế xã hội quốc gia do GS Trần Phương làm chủ tịch diễn ra vào ngày 7.10.2010 tại Hà Nội nhằm mục đích góp ý cho các Dự thảo Văn kiện Đại hội XI của Đảng Cộng Sản. Kết luận, hầu như tất cả tham dự viên đều cho rằng Chủ nghĩa Marx –Lenin đã lỗi thời, cần phế bỏ.

6. Ý thức dân chủ, ý chí tự do và lòng quả cảm của quần chúng với hình ảnh tay mang cành thiên tuế của hàng ngàn đồng bào Hà Nội ngày xử vụ án Thái Hà với sự xuất hiện hàng triệu bloggers cùng những bài viết đọc không hết, nhất là những tấm gương hiên ngang, không biết sợ của những phụ nữ trong năm qua, điển hình là nữ luật sư Lê Thị Công Nhân, là những viên ngọc quý của thời đại.

7. Quả thực, dân tộc Việt Nam là một dân tộc bất hạnh vì mang họa cộng sản. Nhưng, nói theo Đức Gioan Phaolô II, “Rốt cuộc họ sẽ tự kết liễu họ thôi”.

Xin chân thành cảm ơn sự lắng nghe của quý vị và quý bạn.

Nguyễn Đức Tuyên (04-6-2011)

Vai trò và trách nhiệm của TTCG trước hiện tình GH và QH

GS, nhà văn Trần Trung Lương (Montréal, Canada)

Các vấn đề quan trọng về vai trò của Truyền Thông CG trước hiện tình GH và QH đã được các diễn giả sáng nay và chiều nay trình bày hết rồi. Tôi chỉ xin đóng góp đôi điều về cách giữ đạo và truyền đạo tại quê nhà mà tôi nhìn thấy trên các hệ thống truyền thông, theo cái nhìn cá nhân và chủ quan của tôi.

1 . Giữ đạo tại quê nhà.

Đã 36 năm, tôi chưa hề về VN, nhưng qua các DVD và các hình ảnh phóng sự trên internet, tôi thấy giáo hội quê nhà rất giàu có và sinh hoạt rất rầm rộ, và hình như chú trọng nhiều đến bề ngoài, đến phô trương và trịnh diện. Tôi xin dẫn chứng qua 2 việc : lễ lạc và xây cất.

a/ Các **cuộc I**, như Khai mạc Năm Thánh, Bế Mạc Năm Thánh, Đại Hội Giáo Dân, Hành hương La Vang, Tuần Thánh và Lễ Phục Sinh ...thật là hoành tráng, trọng thể, đẹp mắt, kèn trống rộn ràng, các Đức Cha các linh mục đông đảo, lễ phục uy nghi , các đoàn thể đồng phục xanh đỏ sang trọng, ca đoàn đàn hát rộn ràng từ đầu đến cuối... Những sự việc này cho tôi cảm tưởng là giáo hội VN bây giờ có vẻ như chú trọng nhiều đến phô trương trình diễn. Điều làm tôi thất vọng là trong các buổi lễ tôi không thấy cộng đoàn được cầu nguyện chung, được đọc những kinh rất sốt sắng như kinh Cáo Minh, kinh Xin Chúa thương xót, Kinh Tin kính, kinh Lạy Cha, mà toàn thấy ca đoàn hát, ban nhạc đánh trống thổi kèn... Giáo dân phải ở trong thế rất thụ động, nghe hát và xem trình diễn.

b/ Xây **nhà thờ**. Một sinh hoạt khác rất thịnh hành bây giờ, là các nơi đua nhau xây nhà thờ mới, và lễ

lạc ăn mừng rất trọng thể, các diễn văn rất kêu rất nổ ...

Qua các cuộc phô trương lễ lạc cũng như xây cất cơ sở trên đây, cứ tạm coi là một cách sống đề giữ đạo, câu hỏi đặt ra là cách giữ đạo như thế này có cần thiết không, có làm cho lòng giáo dân sống đạo mến Chúa yêu người hơn không? Có tính cách truyền giáo, chinh phục được người ngoài đạo không? Viêt đến đây, tôi nhớ lời Đức Thánh Cha Paul VI ‘ Con người thời nay không cần thầy dạy, nhưng cần nhiều nhân chứng’. Sống trình diễn và phô trương như vậy liệu làm chứng cho Chúa được bao nhiêu?

2. Truyền giáo ở quê nhà

Theo phúc trình của Cha Sơn TTK Hội Đồng GMVN năm vừa qua thì số giáo dân đã không tăng cân xứng với việc gia tăng dân số. Ngày xưa số giáo dân là 8%, nay là 7%. Tại sao vậy? Giáo dân bỏ đạo chẳng? Đặc biệt số tân tòng rất thấp. Xưa nhập đạo là vì yêu mến đạo, nay nhập đạo đa số là để kết hôn, hay để

con cái được học trường đạo... Tôi chưa hề nghe thấy có cuộc nhập đạo CG vì đã xem các cuộc đại lễ hoành tráng, hay vì đã thấy những nhà thờ xây cất vĩ đại.

Trong 100 hình ảnh trên internet về các sinh hoạt của CGVN thì 95% là những hình ảnh khoa trương trình diễn, kèn trống lọng loa, chỉ khoảng 5% là hình ảnh đi cứu trợ, thăm viếng người bệnh tật. Mà những cuộc thăm viếng này hình như cũng có tính cách giai đoạn, nhất thì, không liên tục, đi thăm và tặng quà một lần rồi thôi.

Chúng ta cần việc làm bác ái bên bi đại loại như Cha Nguyễn Văn Đông ở Kontum năm xưa, cha vào rừng thường xuyên thăm những người Thượng già phong cùi bị con cái vất bỏ trong rừng trong nhiều năm. Tôi đưa chuyện Cha Đông lên báo cách đây mấy năm, hồi đó mấy bà trên Chùa ở Toronto đọc báo xong thì mũi lòng đã góp tiền và nhờ tôi chuyển tiền cho Cha Đông.

Hình như ở quê nhà ít có những chương trình bác ái dẫu mặt và thăm

lặng như kiểu Cha Đông, Chính những việc làm âm thầm và bền bỉ này mới thực sự đánh động lòng người, mới lôi kéo người về với Chúa, mới truyền giáo được.

Tôi không nghe nói đến có uỷ ban nào trong Hội Đồng Giám Mục VN đặc trách việc truyền giáo.

KẾT :

Tôi không dám đứng ở ngoài đóng vai quan tòa chỉ trích giáo hội tại quê hương. Tôi vẫn tự hỏi: chúng ta nhìn ra nhiều vấn đề, chẳng lẽ quê nhà không nhìn ra như chúng ta sao? Vậy phải làm sao bây giờ? Xin thú thực: tôi chưa biết phải làm sao bây giờ. Xin cho tôi được lắng nghe lời góp ý của quý vị.

TRÀ LỮ

California, June 4, 2011

1. Bài báo này là của tác giả Tomka Ferenc đăng trên tuần báo Công giáo “Con người mới” (Új ember) của Hungary (không thấy ghi ngày tháng) do Trần Lê chuyển ngữ và đăng tải trên Nhip Cầu Thế Giới Online. Dân Luận đăng lại ngày 11/4/2011. ■

Thần dân nghe chẳng?

(Tiếp theo trang 24)

Sau mấy thập niên dài bị bung tai bịt mắt, không phải chỉ mấy triệu đảng viên cộng sản mà đại đa số đồng bào ta vẫn chưa có cơ hội nhìn ra chân diện của tập đoàn thống trị của đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam. Phải chờ tới những năm cuối thế kỷ 20 chuyển vào những năm đầu thiên niên thứ ba, vì không thể đi ngược xu thế thời đại, Hà Nội miễn cưỡng phải mở ra với thế giới bên ngoài. Nhờ thế người dân trong nước, bao gồm cả những thành phần đảng viên cấp tiến, đã có cái nhìn thông thoáng hơn để bắt đầu nhận ra những khuyết tật tệ hại tiềm tàng trong chế độ. Có điều nó vẫn chưa phải là điều kiện đủ để tạo nên một

cuộc cách mạng tận căn mở ra một cơ may cho quốc gia, dân tộc đi vào với thế giới văn minh.

Phải chờ tới những năm gần đây, tiếp theo thỏa hiệp mở đường cho hàng trăm, hàng ngàn chuyên gia và thường dân Tàu lũ lượt kéo vào Cao Nguyên Trung phần Việt Nam khai thác mỏ Bô-Xít, sau đó là thuê rừng đầu nguồn và gần đây nhất là đã tâm độc chiếm Hoàng Sa, Trường Sa và hải phận Việt Nam, mọi người mới nhận chân được bộ mặt thật hại dân, bán nước của những tay đầu sỏ trong đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam.

Cùng một lúc, mọi tầng lớp nhân dân Việt Nam không phân biệt giai cấp, thành phần hay trẻ già, trai gái, chợt nhận ra là lâu nay họ không chỉ

phải gánh chịu ách thống trị hà khắc của những kẻ độc tài, tham nhũng, chuyên hà hiếp dân đen, mà đau đớn thay: những kẻ ấy lại mang cốt cách của những viên Thái Thú thời đại đã và đang rắp tâm bán đứng chủ quyền lãnh thổ, lãnh hải của tiền nhân Việt Nam cho Bắc Kinh, giúp kẻ thù phương bắc thực hiện giấc mơ Đại Hán.

Và đây là căn do lần đầu tiên đã nổ ra những cuộc biểu tình trước sứ quán của Trung Quốc ở Sài Gòn, ở Hà Nội khiến tiếng nói chính thức của họ là Thông Tấn xã Việt Nam phải run sợ gọi tránh đi là những buổi “tập họp nhiều người”. Nó không chỉ diễn ra một lần mà nhiều lần liên tiếp kể từ cuộc biểu tình với hàng ngàn người tham dự với một

rừng biểu ngữ và những khẩu hiệu đánh thẳng vào mưu toan xâm lược của Trung Cộng hôm Chúa Nhật 05-6 và hiện vẫn còn tiếp diễn cho đến những ngày cuối tuần trong suốt tháng 7 vừa qua.

Nó cũng là cái cơ làm lay động lương tâm những nhân sĩ, trí giả, những cựu đảng viên và viên chức nhà nước CS khiến họ phải quyết liệt lên tiếng.

Vài suy nghĩ trước khi kết thúc

Ghi nhận trên đây cho thấy những diễn biến mới nhất trong mối liên hệ tội mọt của Hà Nội với Bắc Kinh liên quan tới cuộc tranh chấp tại Biển Đông quả là cơ hội bằng vàng cho viễn ảnh một cuộc “cách mạng hoa lài” có cơ bùng nổ trên đất nước chúng ta. Để sớm đạt được ước mơ này, trước hết cần tận dụng những phương tiện truyền thông hiện đại giúp phổ biến rộng rãi tới các tầng lớp dân chúng Việt Nam **những hành vi bán nước cụ**

thể của tập đoàn lãnh đạo trong đảng và nhà nước CSVN. Đây là những hành vi đốn mạt, những trọng tội trời không dung, đất không tha mà mỗi người Việt Nam chúng ta ở trong cũng như ngoài nước cần phải biết. Biết không phải chỉ để đau lòng hay than khóc suông, mà phải quyết tâm làm một cái gì để sớm loại bỏ những tên bán nước câu vinh, chống lại mưu toan xâm lược của kẻ thù.

Thứ đến, ngoài việc tiếp tục những cuộc biểu tình rầm rộ, bài bản, với biểu ngữ, khẩu hiệu chống những hành vi xâm lược của Trung Quốc gần đây, để giảm thiểu những tai hại do những ngón đòn ngăn cấm, phân tán mỏng, bắt bớ, khủng bố của các lực lượng công an, cảnh sát nhà nước, rất cần những sáng kiến để mở rộng phạm vi những cuộc tập hợp nhằm bày tỏ lòng yêu nước dưới những dạng thái uyển chuyển khác nhau. Về phương diện này, những cuộc thập nển cầu nguyện của hàng ngàn đồng bào Công Giáo tại tòa

Khâm sứ cũ, tại Dóng CCT Thái Hà, Xã Đoài, Đồng Chiêm trong những năm trước có thể coi là một mẫu mực tốt nên tái áp dụng. Song song với ý cầu nguyện cho dân chủ, tự do, cho công bằng xã hội, lần này, tập thể tín đồ Thiên Chúa khắp nước có thể chuyển hướng lời cầu nguyện vào sự toàn vẹn lãnh thổ, lãnh hải cho Việt Nam. Đây là một hành vi cụ thể để thực thi điều giáo huấn của Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI là: “người tín hữu tốt” đồng thời cũng phải là “người công dân tốt”, dám can đảm đứng lên sát cánh cùng toàn dân nói lên ý nguyện chung khi đất nước lâm nguy. Trong tinh thần đại kết, nếu những buổi cầu nguyện như vậy cũng được tín đồ Phật Giáo, Phật Giáo Hòa Hảo, Cao Đài và các hệ phái Tin Lành tổ chức thường xuyên trong khuôn viên các chùa chiền, thánh thất thì quả là một cơ may cho đất nước và dân tộc.

Nguồn:

nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ■

Thời sự tháng qua

(Tiếp theo trang 42)

Recto Bank là tên gọi của Philippines đối với một nhóm đảo nhỏ có tên gọi quốc tế là Reed Bank – tiếng Việt là Bãi Cỏ rong, nằm trong vùng biển Đông mà Manila gọi là biển Tây Philippines.

Các căng thẳng kéo dài nhiều thập niên qua ở vùng biển này đã gia tăng trong thời gian gần đây. Philippines, Việt Nam tố cáo Trung Quốc ngày càng hung hăng khẳng định chủ quyền của mình ở những nơi đang có tranh chấp.

Quân đội Philippines là một trong những lực lượng yếu kém nhất trong khu vực, không quân thiếu máy bay, hải quân mua lại tàu chiến cũ của Mỹ đóng từ thời đại chiến thế giới lần thứ hai.

Tuy nhiên, trong tháng Sáu

vừa qua, nhân chuyến công du của Ngoại trưởng Philippines tại Hoa Kỳ, chính quyền Washington đã hứa giúp Manila hiện đại hóa quân đội. Trong thông điệp ngày hôm nay, tổng thống Aquino cho biết là vào tháng tới, một tàu tuần duyên của Mỹ sẽ được giao cho Philippines và đây sẽ là chiến tàu lớn nhất của hải quân Philippines.

Về phiên xử phúc thẩm TS Cù Huy Hà Vũ

Theo nguồn tin từ luật sư Nguyễn Thị Dương Hà, vợ của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ, ông sẽ được đưa ra xử phúc thẩm ngày 2/8 tới đây. Trong phiên xử sơ thẩm ngày 4/4 vừa qua, Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ đã bị tuyên án 7 năm tù giam và 3 năm quản chế với tội danh « tuyên truyền

chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam», do ông có những bài viết, bài trả lời phỏng vấn với nội dung đòi đa nguyên đa đảng, đòi trưng cầu dân ý về Hiến pháp,

kêu gọi hòa giải dân tộc, những nội dung bị xem là «xuyên tạc đường lối chính sách của Đảng».

2000 công nhân công ty may mặc Hàn Quốc đình công

DR Anh Vũ

Cuộc đình công của công nhân công ty Ivory Garment Company, 100% vốn của Hàn Quốc, chuyên sản xuất các mặt hàng may mặc xuất khẩu đóng tại huyện Vũ Thư, tỉnh Thái Bình, bắt đầu từ ngày hôm qua, (13/7).

Theo lời bà Nguyễn Thị Hằng, chủ tịch huyện Vũ Thư thì các công nhân tham gia đình công cho biết họ không thể sống được với đồng lương mà công ty trả cho họ hiện nay. Những người đình công đòi chủ công ty phải tăng các khoản tiền phụ cấp để bù vào khoản tiền lương vốn đã thấp nay lại phải hứng chịu thêm giá cả đời sống gia tăng. Theo bà Hằng thì cuộc đình công của các công nhân diễn ra ôn hoà

Được biết tiền lương khởi điểm cho một công nhân của công ty hiện tại là 1,5 triệu đồng một tháng (tương đương với 75 đô la Mỹ), người có thâm niên 5 năm thì mức lương khoảng 2 triệu đồng. Trong khi đó tại Việt Nam, lạm phát vẫn tiếp tục leo thang. Chỉ trong 2 quý đầu của năm 2011, lạm phát đã tăng tới 13,29%.

Cũng từ đầu năm 2011 trở lại đây, các cuộc đình công của công nhân trong các công ty có chủ đầu tư ngoại quốc xảy ra ngày càng nhiều. Yêu sách của giới công nhân chủ yếu đòi tăng lương, được hưởng phúc lợi, bảo hiểm xã hội, bồi thường thiệt hại...

HÀ NỘI: CÁ ĐÁNH MỘT THANH NIÊN 18 TUỔI BỊ BẮT TỈNH TẠI CHỖ

16/07/11 3:07 AM

SỐ 117 THÁNG 8-2011

Dân chúng tỏ ra rất bất bình và phẫn nộ với cách hành xử của CSCĐ. Theo những người chứng kiến vụ việc cho biết, sau khi người dân tỏ thái độ bất bình thì các CSCĐ bảo là trên người em có chứa ma túy, nhưng khi người dân khám xét em Thành thì chỉ có 2 điện thoại và 1 CMND. Khi bảo các CSCĐ công khai ma túy thì họ cũng không nói gì. Người dân ở đây khẳng định là em Thành không có ma túy trong người, và yêu cầu các CSCĐ xem xét hành động của mình.

Tại bệnh viện thì các CSCĐ đã cắt hết thẻ tên của mình. Khi người dân có ý kiến thì họ không chịu công khai tên và nơi công tác. Sau khi em Thành nhập viện khoảng 30 phút thì có thêm 1 xe cơ động đến kèm theo 4 CSCĐ nữa.

10 phút sau đó thì em Thành được đẩy ra ngoài sân bệnh viện. Tại đây toàn CSCĐ thông báo là em không có vấn đề gì, và bảo đưa về phường làm việc, nhưng lúc đó em Thành vẫn trong tình trạng mê sảng, và nằm trên cáng bệnh viện, không ngồi dậy được. Rất nhiều người đã chỉ trích mạnh mẽ những hành động lộng hành và tàn nhẫn của CSCĐ với người dân mà đáng ra họ phải phục vụ.

Ngư dân Quảng Ngãi lại bị TQ tịch thu tài sản

Tàu cá của ngư dân Quảng Ngãi lại vừa bị tàu Trung Quốc tịch thu tài sản và xua đuổi khi đang đánh bắt trong vùng biển chủ quyền của Việt Nam.

Báo Pháp luật TP Hồ Chí Minh (PLTP) trích nguồn lực lượng biên phòng Quảng Ngãi cho hay sự kiện xảy ra từ hôm 05/07.

Hãng thông tấn AP văn phòng Hà Nội cũng dẫn nguồn quan chức tỉnh xác nhận tin này.

Bản tin của báo PLTP cho hay vào khoảng 10 giờ sáng ngày 05/07, thuyền cá mang số hiệu QNg-98868 TS do ông Nguyễn Thừa (xã Phổ Quang, huyện Đức Phổ) làm chủ đang hoạt động tại phía đông bắc quần đảo Hoàng Sa, mà Việt Nam

tuyên bố chủ quyền.

“Các ngư dân đang đánh lưới cản thì có một tàu chiến của Trung Quốc mang số hiệu 44861 đuổi theo.”

PLTP nói chiếc tàu Trung Quốc đã thả một canô chở 10 lính có trang bị tiểu liên và dùi cui xông lên tàu, đánh đập thuyền trưởng, lục soát và thu giữ khoảng một tấn cá.

“Sau đó, lính Trung Quốc đuổi các ngư dân, không cho đánh cá ở vùng biển này.”

Đã nhiều lần ngư dân Quảng Ngãi khi đánh bắt gần Hoàng Sa đã bị tàu Trung Quốc ngăn chặn và hành xử thô bạo.

Trước sự việc ngày 05/07, được biết tàu cá số QNg 66074 (của ông Trần Hiền, trú ở huyện đảo Lý Sơn, Quảng Ngãi) cũng bị tàu Trung Quốc mang số hiệu 45012 có trang bị vũ khí tịch thu ngư cụ và tài sản khi tàu của ông Hiền đang neo đậu tại khu vực đảo Đá Lồi gần Hoàng Sa.

‘Hướng dẫn dư luận’

Cho tới nay, chưa thấy Bộ Ngoại giao Việt Nam lên tiếng về các trường hợp trên.

Việt Nam cũng chưa có phản ứng gì trước việc Trung Quốc mới đây điều tàu ngư chính tới Trường Sa.

Hôm 11/07, Trung Quốc đã làm lễ tiễn tàu ngư chính 46012 lên đường đi tuần tra ở khu vực quần đảo Trường Sa, mà Trung Quốc gọi là Nam Sa, thay cho tàu 301.

Tân Hoa Xã cho hay tàu ngư chính 46012 với thủy thủ đoàn 22 người sẽ hoạt động ở khu vực đảo Vành Khăn trong thời gian 50 ngày, thông qua đó “thể hiện chủ quyền và sự quản lý của Trung Quốc” đối với quần đảo Trường Sa.

Hồi tháng Tư, Việt Nam đã lên tiếng phản đối việc Trung Quốc điều tàu ngư chính tới Trường Sa, nói đây là hành động vi phạm chủ quyền của Việt Nam.

Tuy nhiên hoạt động mới nhất này chưa gặp phản ứng tương tự.

Mới đây, trong cuộc gặp giữa

Thứ trưởng Ngoại giao Việt Nam Hồ Xuân Sơn và người tương nhiệm Trung Quốc tại Bắc Kinh ngày 25/06, hai bên đã thống nhất “tăng cường định hướng dư luận nhằm tránh có những lời lẽ và hành động vốn có thể gây phương hại tới quan hệ hữu nghị và tin tưởng lẫn nhau giữa nhân dân hai nước”.

Các cuộc biểu tình chống Trung Quốc tại Hà Nội sau đó đã gặp sự ngăn cản mạnh mẽ từ phía chính quyền.

Hiện đang có kêu gọi người dân tiếp tục hoạt động biểu tình chống Trung Quốc vào Chủ nhật 17/07 tới.

Thêm một tàu đánh cá VN bị hải quân TQ tấn công

Bị Trung Quốc sách nhiễu, ngư dân Việt ngày càng gặp khó khăn (DR)

Tú Anh

Theo báo Thanh Niên, một chiếc thuyền đánh cá thuộc tỉnh Phú Yên,

PY-90368TS do ông Võ Văn Tú làm thuyền trưởng cùng với 8 thuyền viên bị “hải quân nước ngoài” bắt giữ tại ngư trường Trường Sa ngày 13/07. Nhờ một chiếc tàu đi cùng gọi điện về cho gia đình thuyền trưởng gặp nạn, nên tin này mới lọt về đất liền.

Lực lượng biên phòng Phú Yên cho biết là « đang xác minh » thông tin này. Gia đình và thân nhân của những ngư dân bị nạn thì lên tiếng kêu cứu. Hiện giờ, vẫn chưa rõ số phận của chiếc tàu cá này ra sao. Theo một số nguồn tin địa phương, đây là lần thứ ba trong vòng một tuần lễ tàu cá Việt Nam bị Trung Quốc trấn áp.

Chính quyền huyện Đức Phổ, tỉnh Quảng Ngãi, cách nay hai hôm đã xác nhận một chiếc tàu cá của ngư dân Nguyễn Thừa đã bị « tàu chiến Trung Quốc mang số hiệu 44861 cướp hải sản, đánh đập và rượt đuổi » tại vùng Hoàng Sa ngày 5/07/2011. Cả hai chiếc tàu gặp nạn Trung Quốc đều chưa trở về đất liền và vẫn chưa biết số phận ra sao.

Nhiều người dân địa phương cho rằng đây là mưu kế của Trung Quốc vừa biến ngư dân Việt Nam thành vô sản, vừa chiếm gọn toàn vùng biển đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Để tìm hiểu thêm, RFI đã đặt câu hỏi với nhà báo Thanh Thảo từ Quảng Ngãi. ■

Tránh né đến bao giờ?

(Tiếp theo trang 55)

một lũ côn đồ chẳng còn biết mình cũng da vàng máu đỏ, cũng con Hồng cháu Lạc, cũng đồng số phận trên mảnh đất hình chữ S thiêng liêng. Cuối cùng là giới lãnh đạo tinh thần (trí thức dân sự và trí thức tôn giáo). Ngoại trừ những vị dân thân nhập cuộc biểu tình, phản biện hoặc tranh đấu từ bao lâu nay mà ai cũng

biết, giới lãnh đạo tinh thần này xem ra đang để tinh thần của mình cho Cộng sản lãnh đạo qua thái độ dửng dưng với vận nước, lãnh đạm trước lòng ái quốc sôi sục của đồng bào, thờ ơ trước nguy cơ mất Tổ quốc tiêu Dân tộc. Tránh né như thế có yên hàn bản thân và gia đình chẳng khi giặc Tàu đã đứng trước cửa?

BAN BIÊN TẬP ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Câu chuyện nước Đức

(Tiếp theo trang 90)

ngày và một tháng 31 ngày. Mỗi quý như vậy gồm đúng 13 tuần với tổng cộng 91 ngày, và như vậy mỗi năm gồm đúng 52 tuần. Theo lịch này, các ngày lễ phụng vụ hàng năm đều rơi đúng vào một ngày trong tuần như nhau. Điều này có nghĩa là lễ Pascha, mừng ngày 15. tháng Nisan, luôn là một ngày thứ tư, và bữa ăn Pascha diễn ra từ chiều tối sau khi mặt trời lặn ngày thứ ba. Bà Jaubert cho hay, theo lịch đó, đức Giêsu đã ăn tiệc li vào chiều tối thứ ba, và đã bị bắt trong đêm thứ tư.

Như vậy, Jaubert cho rằng đã giải quyết được hai vấn đề: Thứ nhất, đức Giêsu đã ăn bữa Pascha thật, như Tin Mừng nhất lãm viết; thứ hai, Gioan cũng có lí, khi viết các giới chức do-thái, vốn theo đúng lịch mình, đã ăn mừng Pascha sau khi xử án đức Giêsu, và đức Giêsu như vậy đã bị giết hôm trước ngày lễ, chứ không phải trong ngày lễ. Tin Mừng nhất lãm và Tin Mừng Gioan như thế không sai, chúng chỉ đặt căn bản trên hai niên lịch khác nhau mà thôi.

Vấn đề thứ hai, được Jaubert nhấn mạnh trên đây, lại đồng thời nói lên nhược điểm của lối giải quyết này. Jaubert nhắc ta để ý điểm này: Các trình thuật (của nhất lãm và Gioan) đã phải gom một chuỗi biến cố vào trong mấy tiếng đồng hồ: Hối cung ở Thượng hội đồng, giải giao cho Philatô, chuyển sang cho Hêrôđê, trở về lại Philatô, đánh đòn làm nhục, ra án tử, đường thập giá và đóng đinh. Tất cả những biến cố đó diễn ra trong mấy tiếng đồng hồ - theo Jaubert - là chuyện khó tin. Lối giải quyết của bà, trái lại, cho ta một khung thời gian rộng rãi từ đêm rạng thứ tư đến sáng thứ sáu tuần thánh.

Jaubert còn chỉ ra, Máccô đã

trình thuật rất rõ diễn tiến các biến cố trong những ngày “chủ nhật lễ Lá“, thứ hai và thứ ba, nhưng tác giả này đã từ đó nhảy thẳng qua bữa ăn Pascha. Như vậy còn hai ngày hoàn toàn để trống. Và bà Jaubert cuối cùng cho hay, có lẽ cách đó cũng phù hợp với chương trình hành động của các đầu mục do-thái, họ muốn giết đức Giêsu kịp thời trước lễ, nhưng Philatô đã chần chừ đẩy việc đóng đinh mãi tới ngày thứ sáu.

Quan điểm cho rằng bữa tiệc diễn ra chiều tối thứ ba thay vì thứ năm trái ngược hẳn với truyền thống cổ vẫn tin là bữa tiệc diễn ra trong ngày thứ năm; truyền thống này đã xuất hiện rõ từ thế kỉ thứ hai. Nhưng bà Jaubert đã căn cứ vào một tài liệu thứ hai để đặt nền cho luận chứng mình. Đó là tài liệu mang tên *Di Huấn Tông Đô*, được viết vào đầu thế kỉ thứ ba; tài liệu này cho biết bữa tiệc li diễn ra vào ngày thứ ba. Bà Jaubert cố gắng minh chứng tài liệu đó chứa đựng một truyền thống cổ, và dấu vết của truyền thống này cũng được tìm thấy trong nhiều văn bản khác.

Những dấu vết truyền thống, mà bà Jaubert nói tới, tiếc rằng quá yếu, để có thể thu phục được các nhà nghiên cứu. Một yếu điểm thứ hai nữa, là việc lấy cuốn lịch được dùng chủ yếu trong vùng Qumran để áp dụng cho đức Giêsu cũng không thuyết phục. Vào các dịp lễ lớn, đức Giêsu tới Đền Thờ. Và dù Người đã nói trước về cái chết của mình và đã khẳng định điều đó bằng một chỉ dấu quan trọng, Người vẫn hành động theo lịch do-thái, như Tin Mừng Gioan đã cho thấy. Dĩ nhiên, ta có thể đồng ý với vị học giả người Pháp, rằng lịch *Tưởng Niệm* không chỉ được áp dụng trong vùng Qumran và cho tập thể tu sĩ Essênê ở đó mà thôi. Nhưng điểm này không đủ cho lập luận, rằng đức Giêsu đã theo lịch

đó để tổ chức bữa tiệc li của mình. Vì vậy, luận thuyết của bà Jaubert đã không được đa số các nhà chú giải chấp nhận, dù mới thoạt nhìn, thì lập luận này rất quyền rũ.

Tôi trình bày đầy đủ thuyết của bà Jaubert, là vì thuyết này cho ta thấy được nét đa tầng của thế giới do-thái vào thời đức Giêsu, một thế giới thật khó mà tái tạo được đầy đủ, dù với nguồn tài liệu phong phú hiện có. Tôi không chối bỏ mọi khả năng đúng đắn nơi thuyết của bà Jaubert, nhưng cũng không thể đơn giản chấp nhận nó được, vì những nhược điểm ở trên.

Như vậy, phải nói thế nào? Cuốn sách về đức Giêsu của John P. Meier cho ta một cân nhắc cẩn thận nhất về những nỗ lực chú giải liên quan. Phần cuối tập một của cuốn sách có một nghiên cứu đầy đủ về diễn tiến cuộc đời đức Giêsu. Meier đưa ra kết luận, ta phải chọn một trong hai, hoặc Tin Mừng nhất lãm hoặc Tin Mừng Gioan; và theo ông, dựa trên toàn bộ những tài liệu đã được phát hiện, ta phải chọn Gioan.

Tin Mừng Gioan có lí, khi bảo rằng, việc Philatô xử án đức Giêsu diễn ra trước bữa ăn Pascha, vì các chức sắc do-thái còn phải giữ mình trong sạch để xứng đáng tế lễ. Gioan có lí, khi viết rằng, cuộc đóng đinh diễn ra trước, chứ không phải trong ngày lễ. Điều này có nghĩa, là đức Giêsu bị giết cùng lúc người ta đang sát tế chiên vượt qua trong Đền Thờ. Và việc tín hữu ki-tô giáo dần dà về sau càng ngày càng nhìn ra và mặc cho biến cố trùng hợp kia một ý nghĩa đích thực khác – đó là đức Giêsu mới là Chiên Vượt Qua thật - cũng là chuyện thường tình.

Còn lại một câu hỏi: Thế thì tại sao Tin Mừng nhất lãm lại nói về bữa ăn Pascha? Họ dựa vào đâu để viết điều đó? Ngay Meier cũng không đưa ra được một câu trả lời

thật sự thuyết phục cho vấn nạn này. Cũng như nhiều nhà chú giải khác, ông Meier đã cố gắng đưa ra câu trả lời bằng lối phê bình văn chương và phê bình biên tập. Ông muốn chỉ ra rằng, đoạn Mc 14,1a và 14,12-16 – đoạn duy nhất Máccô nói về Pascha – là đoạn văn được thêm thắt vào sau này. Theo ông, trong trình thuật ban đầu về bữa tiệc li không có đề cập tới chuyện Pascha.

Nhiều nhà chú giải lớn nghiêng về lập luận của Meier, nhưng lập luận này cũng chỉ là gương ép. Nhưng có điểm Meier nói đúng: Trong tường thuật về chính bữa ăn, các tác giả nhất lãm đã đề cập về nghi thức Pascha ít hơn so với Gioan....

Như vậy, bữa tiệc li của đức Giêsu thật sự ra sao? Và vì đâu mà nó rất sớm được khoác cho tính cách Pascha? Câu trả lời của Meier vô cùng đơn giản và đầy thuyết phục trên nhiều phương diện: **Đức Giêsu biết về cái chết sắp tới của Người. Người biết, Người sẽ không thể ăn bữa Pascha được. Do đó, Người đã mời nhóm mười hai tới dùng với Người một bữa ăn đặc biệt, bữa ăn này không nằm trong nghi thức do-thái, nhưng là một bữa ăn chia tay, qua đó Người tạo ra một điều mới mẻ, là trao tặng chính mình Người như là Chiên thật và như thế lập nên một Pascha của Người.**

Trong tất cả các Tin Mừng nhất lãm, bữa ăn này cũng là lời tiên tri

về cái chết và phục sinh của đức Giêsu. Đặc biệt Luca trình bày điểm này cách trịnh trọng và đầy huyền bí: “Thầy khát khao mong mỗi ăn lễ Vượt Qua này với anh em trước khi chịu khổ hình. Thầy nói cho anh em hay, Thầy sẽ không bao giờ ăn lễ này nữa, cho đến khi lễ này được trọn vẹn trong Nước Thiên Chúa“. Câu nói mang hai nghĩa: Nó có thể hiểu rằng, đức Giêsu ăn bữa Pascha thường tình cuối cùng với các môn đệ Người. Nhưng nó cũng có thể hiểu, là Người không còn ăn bữa đó nữa, mà đang bước vào một lễ Vượt Qua mới.

Trong toàn bộ tường thuật, có một điểm rõ ràng: **Nền tảng của bữa tiệc li đó không còn là Pascha cũ nữa, nhưng là một điều gì mới mẻ, do đức Giêsu đã tạo ra.** Cả cho dù việc họp mặt của đức Giêsu với các môn đệ đã không là bữa Pascha theo các quy định nghi lễ do-thái, thì, khi nhìn vào toàn thể mối liên kết nội tại với cái chết và phục sinh của đức Giêsu, ta thấy rõ điều này: Đó là lễ Vượt Qua của đức Giêsu. Và trong í nghĩa đó, Người đã mừng lễ Pascha và đã không mừng lễ: Các nghi thức cũ đã không thể thực hiện được, vì khi tới giờ mừng, thì đức Giêsu đã chết rồi. Nhưng Người đã trao chính mình Người, và như vậy Người quả đã mừng Pascha với môn đệ. Như vậy, cái cũ đã không bị coi thường, nhưng nhờ đó nó đã được đổ đầy thêm í nghĩa.

Bằng chứng sớm nhất cho thấy cái nhìn nối kết giữa cái mới và cái cũ, nói lên í nghĩa lễ Vượt Qua mới của đức Giêsu qua cái chết và phục sinh của Người, là thư thứ nhất của Phaolô gửi cộng đoàn Côrintô (1 Cr 5,7): “Anh em hãy loại bỏ men cũ để trở thành bột mới. Anh em vốn là bánh không men; bởi vì lễ Vượt Qua của chúng ta, đức Kitô, đã được hiến tế“. Cũng như trong Mc 14,1, ở đây cũng tiếp nối song hành ngày thứ nhất của tuần Bánh Không Men và lễ Vượt Qua, nhưng í nghĩa phụng tự của ngày trước đã được chuyển vào trong một í nghĩa ki-tô học và mang tính hiện thực. Chính các kitô hữu giờ đây phải là bánh không men, họ phải thoát ra khỏi men tội lỗi. Nhưng chiên hiến tế chính là đức Kitô. Về điểm này, có sự giống nhau hoàn toàn giữa Gioan và Phaolô trong việc trình bày các biến cố. Như vậy, với Phaolô, cái chết và sống lại của đức Kitô đã trở thành lễ Vượt Qua đang tiếp diễn.

Do đó ta có thể hiểu rằng, bữa tiệc li của đức Giêsu – bữa này vốn không những là một lời tiên báo, nhưng cũng bao gồm một sự tiên dự về thập giá và phục sinh, như được diễn tả qua các cửa lễ trong thánh lễ - từ rất sớm đã được hiểu như là một lễ Vượt Qua của Người. Mà thật ra, chính bữa tiệc hôm đó cũng đúng là lễ Vượt Qua của Người. ■

S.T.T.D Tưởng N. Tiến

(Tiếp theo trang 51)

đặt mua dài hạn báo Chim Trời ở tận Sài Gòn, có kẻ giữa bữa giỗ (dám) bàn chuyện quốc sự và lớn tiếng chê bai tờ Lục Tỉnh Tân Văn của nhà nước Lang sa.

Những chuyện “tầm ruồng” như thế, xem ra, có vẻ như một giấc mơ (đã) xa xôi lắm đối với người

dân ở U Minh Hạ bây giờ. Trong bài phóng sự (thượng dẫn) không nghe phóng viên báo Tuổi Trẻ kể lại chuyện có bữa nhậu lai rai mấy con cá lóc nướng trui với người dân địa phương, và dùng chung với họ một bữa cơm chiều (“ngon lắm sao”) như đặc phái viên của báo Chim Trời – hồi đó. Chuyện người ta ăn ở cư xử tử tế với nhau, theo kiểu “Tình Nghĩa Giáo Khoa Thư” (ngó

bộ) cũng miễn có luôn.

Ở U Minh Hạ, bây giờ, theo như nguyên văn tường thuật nhà báo Hoàng Trí Dũng: “30 năm sau ngày đất nước thống nhất vùng quê ấy vẫn còn là bức tranh buồn thảm với nhiều nỗi bức xúc: không điện, đường, trường, không trạm xá, không hộ khẩu, không đất sản xuất.” Có chăng chỉ là tiếng kêu gào ai oán, của những

người dân khốn cùng và uất hận, vì bị cướp bóc trắng trợn mà thôi.

Son Nam, có lẽ, vì tuổi đời đã cao nên không còn nghe và thấy được những tiếng kêu thương và cảnh đời vô vọng (đến thế) từ nơi sinh trưởng của ông. Cách đây chưa lâu, tôi nghe nhà văn Lê Phú Khải kể chuyện:

“Có lần tôi nhờ ông viết một bài cho Đài Tiếng nói Việt Nam để kỷ niệm Cách mạng tháng Tám ở Nam bộ. Mấy ngày sau, cũng tại quán café ở Gò Vấp, ông đưa tôi bài: ‘Nhớ ngày Cách mạng tháng Tám ở U Minh’, đánh máy bằng cái máy chữ, chữ nhỏ li ti như con kiến. Đài phát xong tôi thấy ‘tiếc’ quá! Vì chữ nghĩa phát lên trời rồi gió bay đi... Tôi bèn gửi bài đó cho báo Cà Mau. Khi bài báo đó được in trên giấy trắng mực đen ở Cà Mau thì bạn đọc, cán bộ,

đồng bào và các nhà nghiên cứu của vùng đất này đều kinh ngạc về trí nhớ của Son Nam. Bài báo đó là một tư liệu lịch sử sống động về Cách mạng tháng Tám ở U Minh, chưa từng được ai ghi chép lại sinh động như thế. Thư gửi về toà soạn tới tấp... Xin trích đăng lại đoạn cuối của bài báo đó:

“Tại dinh chủ quận trước kia, cờ đỏ sao vàng bay phấp phới. Từ những thôn xóm hẻo lánh, đồng bào đến dự ngày lịch sử trọng đại. Đã có ban trật tự sắp xếp chỗ đậu xuồng ghe. Đồng bào người Khmer cũng đến dự với các sãi áo vàng. Xuồng ghe đậu dài hàng kilômét. Nhiều người trung niên ‘quần bao áo bố’ công con trên vai để nó trông lên khán đài. Tiếng loa phát ra vang vang, báo tin đại diện của tỉnh bộ Việt Minh đã đến. Có múa lân. Vài

ông lão tụ tập lại, dạy võ thuật cho thanh niên.

Loa lại vang lên, khuyên đồng bào yên tâm, cứ chịu đói buổi sáng, sau đó sẽ có phân phát bánh tét, ăn thay cơm. Trời chuyển mưa. Đồng bào vẫn đứng chịu mưa tại chỗ.”

Câu chuyện này khiến tôi liên tưởng đến nhận xét của giáo sư Nguyễn Văn Lục về một vị thầy học cũ của mình:

“Trước 75, ông viết như thể một người nhập cuộc, kể lên đường, kể làm chứng, người trí thức dân thân. Ông viết với một tấm lòng nhiệt huyết. Sau 1975, ông viết như một kẻ đứng bên lề, xem đá banh và vỗ tay.”

Son Nam qua đời vào ngày 13 tháng 8 năm 2008 nhưng tôi (e) rằng ông đã chết, hơi lâu, trước đó.

Tường Năng Tiến ■

Thế tương tác...

(Tiếp theo trang 59)

với tinh cách là đảng cầm quyền duy nhất và cũng là người chịu trách nhiệm toàn diện về tình hình đất nước hiện nay, hãy đặt lợi ích quốc gia lên trên hết, giương cao ngọn cờ dân tộc và dân chủ đầy mạnh mẽ cuộc cải cách chính trị, giải phóng mọi tiềm năng của nhân dân cho sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, đẩy lui mọi tệ nạn tham nhũng và tha hóa, đưa đất nước ra khỏi tình trạng yếu kém và lệ thuộc hiện nay, chuyển sang thời kỳ phát triển bền vững, đưa dân tộc đồng hành với nhân loại tiến bộ vì hoà bình, tự do dân chủ, quyền con người, bảo vệ môi trường”.

Trong 5 điểm kiến nghị nêu trên, thì Điểm 1 và Điểm 2 đều có thể tìm được sự đồng thuận của đại đa số người dân trong và ngoài nước. Riêng Điểm 3 thì không thể tìm đâu thấy Tự Do Dân Chủ khi bản Hiến Pháp 1992 còn tồn tại với Điều 4

đứng chủ đạo. Vì ở điểm này, đảng Việt cộng đã cố ý cướp đoạt quyền lựa chọn tối thượng của toàn thể công dân, để giành cho cộng đảng toàn quyền và triệt để lãnh đạo quốc dân và toàn trị xã hội, Và rồi bất cứ thứ quyền nào liên quan tới tự do sinh hoạt của người dân đều bị buộc phải theo đúng luật pháp do lãnh đạo đảng xuống lệnh cho Quốchội bù nhìn làm ra. Tức là Luật Pháp đứng trên Hiến Pháp, và cả Hiến Pháp lẫn Luật Pháp đều bị đặt dưới ý chí chủ quan ngu dốt, lạm quyền, và quyết định tùy tiện của đảng Việt cộng. Một thứ cơ chế vi hiến, phi pháp và hành động độc đoán man rợ của lãnh đạo Việt cộng như vậy, thì làm gì còn tìm đâu thấy quyền tự do dân chủ của người dân nữa. Điểm 4, tuy thiện chí mà quá sáo rỗng, vì người Việt trong và ngoài nước đã đương nhiên coi nhau là ruột thịt, đều là nạn nhân của Việt cộng, hàng năm đã gửi hàng bao tỷ Mỹ kim về giúp đỡ. Có người nào đấu tranh cho tự do, dân

chủ, nhân quyền ở trong nước, mà người ở Hảingoại không quý trọng và hết mình hỗ trợ đâu? Vậy việc gì phải nhắc tới những chữ mà người Hảingoại vốn dĩ ứng là ‘hòa hợp, hoà giải’. Về Điểm 5, thì đây mới là điểm, mà người ngoài nước mong đợi giới Trí thức trong nước mạnh dạn lên tiếng. Ở điểm này, giới trí thức và người dân Việt nam trong và ngoài nước có thể tương đối tìm thấy mục tiêu ‘Lập Thế Tương Tác’ với nhau. Nhưng tuyệt đối không thể là đồng đảng, đồng chí với nhau. Vì như thế chỉ có hại cho những người đấu tranh trong nước, để Việt cộng gán cho họ là làm tay sai kẻ thù bên ngoài. Còn người Hảingoại dễ bị rơi vào cảnh hụt hẫng, khi người trong nước vì lý do bất khả kháng nào đó, bị rơi vào thế ‘mất cảnh giác’. Chính vì vậy, giới Trí thức, các đoàn thể tranh đấu Hảingoại nên đứng vững ở “Thế Độc Lập Tương Tác” với các Giới Đấu Tranh ở trong nước, để tiến hành chủ trương “**Chống Tàicộng**

Xâm Lược”. “**Đòi Tự Do Dân Chủ Nhân Quyền cho Việt Nam**”. Dù cho còn đảng Việt cộng cầm quyền, hay Việt cộng đã phải tự diễn biến hòa bình để chuyển tiếp, mà chế độ chưa

thực sự được Dân Chủ Hóa thì sứ mạng của những người Việt tỵ nạn cộng sản trên thế giới vẫn còn phải tiếp tục hỗ trợ cho cuộc đấu tranh Tự Do Dân Chủ Nhân Quyền và Toàn

Vẹn Lãnh Thổ cho Việt Nam.

LÝ ĐẠI NGUYÊN

Little Saigon ngày 19/07/2011.

Vì sao giáo hội...

(Tiếp theo trang 63)

khôn ngoan, thánh thiện, lòng khiêm nhu, tinh thần hy sinh, dẫn thân vì Chúa, vì GH.

3. GH phải có những đường lối chung (Bộ Kế Hoạch), để vạch định những công việc cụ thể cần làm của các chủ chức như LM coi xứ, GM trông coi giáp phận, hay các vị đặc trách một phận vụ nào đó... Thực ra thì GH đã có đầy đủ kế hoạch, luật lệ rồi, nhưng rất tiếc là các đường lối, hay biện pháp xử lý các trường hợp sai phạm đã không được các vị có thẩm quyền cấp cao áp dụng cho những trường hợp sai phạm của cấp dưới, có thể vì nể nang, cũng có thể vì chưa đủ uy tín, nên không dám áp dụng luật đối với người khác, vì sợ họ lại đề nghị áp dụng luật với chính mình! Ví dụ một GM chưa hoàn thiện hay lỡ có những sai phạm, thì không dám “kỷ luật”, cất chức người cấp dưới sai phạm. Từ đó cả một bè phái phải bao che cho nhau, đó là nỗi

đau của GH hiện nay.

Luật GH cũng phải rành rẽ cho những trường hợp đúng, sai, những người vi phạm luật, phải được áp dụng nghiêm minh và đồng nhất ở mọi nơi, chứ không chỉ lo “truyền giáo” chung chung, tùy sức, tùy tiện! Ví dụ rút kinh nghiệm từ trường hợp “GH quốc doanh” trong các chế độ CS như Trung Cộng, Việt Nam, thì Tòa Thánh cần phải có đường lối, chỉ thị rạch ròi cho các TS, LM, GM... phải làm gì, tránh gì, và ra vạ tuyệt thông, cất chức, treo chén... cho những trường hợp vi phạm thật rõ ràng. Thiết nghĩ nếu GH có những khung hoạt động như vậy, thì khó có người dám đập lên luật.

4. GH cũng nên áp dụng DÂN CHỦ HÓA, để cho người giáo dân được trực tiếp hay gián tiếp tham gia vào việc chọn lựa các LM, GM, HY, là những người lãnh đạo trực tiếp của họ, bằng cách đưa ý kiến, nhận xét về những người được đề cử, thậm chí GD cũng được quyền đề đạt

những vị mà qua quá trình tiếp xúc, làm việc, họ đã thấy những ưu điểm, hay ngược lại họ được quyền nêu ý kiến phản bác những trường hợp mà họ nhận biết có những khuyết điểm cụ thể, nặng nề nơi những vị được đề cử, hầu giúp Tòa Thánh có thể chọn lựa chính xác hơn, vì thực ra GD mới có nhiều cơ hội hiểu biết những việc làm, cách sống “thật” của các vị này hơn là Tòa Thánh ở xa, chỉ nghe báo cáo, đôi khi thiếu trung thực; đồng thời cũng tránh được những sự đề đạt do bè cánh vẫn còn tồn tại trong GH.

Lời kết:

Trên đây chỉ là một chút lòng thành với những suy nghĩ trần trụi của một GD, ý thức được trách nhiệm của mình trong nhà GH. Kính mong được sự quan tâm của những vị hữu trách.

Trân trọng.

Mai Anh

Một giáo dân ở Saigon. ■

“Phải chấp nhân...”

(Tiếp theo trang 21)

Mục Việt Nam?

ĐC/NTH: Đường hướng hoạt động của UB-CLHB nằm trong Kinh Thánh, trong diển từ của các ngôn sứ, giáo huấn của Đức Kitô, suy tư của các thánh giáo phụ cũng như các thánh tiến sĩ, đặc biệt trong các văn

kiện và thông điệp xã hội của Giáo hội, kể từ thông điệp Tân Sự. Ngoài ra có thể kể thêm nguồn tài liệu rất phong phú được mệnh danh là “*Tư tưởng xã hội*” thuộc rất nhiều thế hệ các tác giả qua nhiều giai đoạn lịch sử. Cuốn sách của tôi thực ra chỉ là “*Một cái nhìn về Giáo huấn Xã hội Công giáo*”. Chắc chắn trong xã hội đa phức và đa diện hôm nay, còn

nhieu cái nhìn khác nữa cho cùng một vấn đề mà chúng ta đang thảo luận.

TH. *Thay mặt nhóm chủ trương và độc giả nguyệt san Diển Đàn Giáo Dân, xin chân thành cảm ơn Đức cha đã dành cho cuộc trao đổi hữu ích này. ■*

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Ana Funding & Ana Real Estate	96	Mile Square Dentistry	53
Á Đông Super Market	87	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3
Ana Pharmacy	97	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS David Phạm Nam Huân	68	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS Dương Khổng Tước	97	Paracel Seafood Restaurant	Bìa 2
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68	Phở Nguyễn Huệ	Bìa 4
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Phở Tàu Bay	45
BS Thượng Đông Y	53	Phở 14 Washington DC	86
BS Vũ Thế Truyền	35	Phước Hạnh Travel & Tours	70
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Sách Chứng Từ Của Một Giám Mục	32
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Sách Thấp Một Ngọn Nến Cho Thái Hà	39
Cali Home Finance	60	Saigon City Market Place	44
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Seafood World	76
Đặc San Hội Ái Hữu NVQG Hải Ngoại	71	Sunrise Window Tinting	52
Đồng Nai Pharmacy	35	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
East West Bank	69	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Grand Garden Restaurant	77	Tobia Casket	60
Manna Pharmacy	97		

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14924 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sút mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

* **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**

- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.

- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.